

பலமுறை தடவிப்பார்த்து
சலித்து விட்டது.

இடங்களை மாற்றி வைத்தல் முடியாது.

தனியே நான் மட்டும்
உருவி
குறிகளை அழிக்க,
கால்களுக்கிடையில்
நீண்டு கிடந்தது
பூணூல் சுத்திய ஆண்குறி தனித்து.

எல்லோர் செயல்களையும் பார்த்து
வாய் பிளந்து போகும் எனக்கு,
வெட்கம் பட்டது
ஆச்சரியக்குறி அகற்றிய வசதி.
குறிகள் ஒழிந்து
முண்டத்தில் வெளிச்சம் பட
எல்லோருக்கும் வியப்பு.

கவட்டினுள் குறி
யாருக்குத்தெரியும்?

(மேலதிக விளக்கத்திற்கு: 'பசுவய்யா 107 கவிதைகள்' பார்க்கஅல்லது
காற்சட்டையைக்கழட்டி குனிந்து பார்க்க.)

சுயமே

தமிழ்

VOL: II - No: 7
MAY - JULY 1999

கட்டுரைகள்

- ❑ இலங்கை அரசியல் குறித்து...
—எம். சூர். ஸ்ராவின் (பிரான்ஸ்)—.....9
- ❑ ஒருகவிதையும் சில ஈசல்களும்
—வினைக்கொடியோன்(கனடா)—.....17
- ❑ கிரிமாஸ்படையப்பா, குறியியற்சதுரம்
—எஸ். வி. ரஃபேஸ்(பிரான்ஸ்)—.....25
- ❑ விவாதம்னா வாதம்—வனம்வதி
(இந்தியா)—.....42
- ❑ பின்நவீனத்துவநிலை அறிவின் மீது
ஓர் அறிக்கை—வின்சன்ட். ச(பிரான்ஸ்)—.....48
- ❑ கலாச்சாரத்தின் வன்முறையும் கலாச்சாரத்தை
கவிழ்க்கும் ஆயுதமாக விமர்சனமும்
—அ. யார்க்ஸ்(இந்தியா)—.....63

கவிதைகள்

- ❑ கவிதை—கற்கறா (பிரான்ஸ்)—.....2,82
- ❑ உன் தனிமை—றஞ்சினி (ஜேபுனி)—.....8
- ❑ மரணங்கள் நிகழும் பலவாய்—ஜிபரான்(இலங்கை)—24
- ❑ மூன்று கிறுக்கல்கள்—ரஃபேஸ்(U. S. A.)—.....39
- ❑ HELAYEL பக்கம்(France)—.....46
- ❑ முக்கடல் சங்கமத்தில் ஒரு குர்யோதயம்
—அபராஜிதா (இந்தியா)—.....58
- ❑ கவிதை—உ. தயன்(பிரான்ஸ்)—.....58
- ❑ LA TERRE EN PLAINE GUERRE
THUVARAGESH (France) —.....70
- ❑ விடுபடும் சட்டகங்கள்
—இளையசிந்துல்லாஹ் (லண்டன்)—.....75
- ❑ “.....” —வின்சன்ட். ச(பிரான்ஸ்)—.....79

சிறுகதைகள்

- ❑ தகரை—கற்கறா(பிரான்ஸ்)—.....21
- ❑ வெளிச்சம்—க. கலாமோகன்(பிரான்ஸ்)—.....59
- ❑ சுழல்—அமரந்தா (இந்தியா)—.....71

- ❑ கவனி—.....4
- ❑ NOTE: BY .MITHILA (France) —.....16
- ❑ ‘தலித்’—ஷையந்தீசன்(பிரான்ஸ்)—.....38
- ❑ தோற்றுத்தான் போவோமா—ஷையா(பிரான்ஸ்)—.....74
- ❑ இலக்கியச்சந்திப்பு பேர்லின்—.....77
- ❑ அறிமுகஉரை—.....32
- ❑ ஓவியம் BASSILY KANDINSKY—.....83

Exil 7

சந்தா விபரம்
பிரதி ஒன்று -20^{FF}
வருட சந்தா 100^{FF}
(4 பிரதிகள் தபாற் செலவு உட்பட.)
இலங்கை இந்தியா இலவசம்
காசோலைகள் அனுப்ப வேண்டிய
வங்கியும் இலக்கமும்.

CREDIT LYONNAIS
Association EXIL
0554/6772L19

தொடர்புகட்கு :
EXIL
chez R.INPAVALLI
94.RUE DE LA CHAPELLE
75018 PARIS
FRANCE
E-MAIL:exil-inba@infonie.fr

N° d'enreg: 13022670

எக்ஸில் ♦ மே-பூலை 1999 3

தெடுக்கப்பட்டார். மெள்ள மெள்ளச் சரிவரும்.

வணக்கம் பல.

பி.நடராசன்.
யாழ்ப்பாணம்-

***

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
கருத்துக்கள் இலக்கியங்கள் எதுவாயினும்
எம்மிலும் பட்டுத்தெறிக்கட்டும்.
எக்கருத்துக்கும் மதிப்பளிக்கும்
மனப்பக்குவம் எமக்குண்டு.

என்ற முதல் முழக்கத்தோடு எக்ஸில் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. 5 ஆம் இதழில் பிரான்சுப் பெண்கவியரசியின் இரண்டு பாடல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

பிரான்சின் ஆட்சிக்குட்பட்டதாக இந்தியா - வில் தமிழக எல்லையில் விளங்கிய புதுவை/ புதுச்சேரி/ பாண்டிச்சேரியில் பாரதியார், அரவிந்தர் முதலியோர் சிறிது காலம் வாழ்ந்தனர். அங்கிருந்து விடுதலை கோரும் தமிழக ஏடுகள் சில வெளிவந்தன. பாரதியார் இதில் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

புதுவையில் ஈழத்து அறிஞர் தென்கோவை பண்டிதர் ச.கந்தையாபிள்ளை வித்தகம் என்ற ஏட்டை வெளியிட்டார். அதனால் “வித்தகம் கந்தையாபிள்ளை” என வழங்கப்பட்டார். இவர் வித்துவ சிரோமணி கணேசையரின் சகமாணவர். சன்னாகம் அ. குமார சுவாமிப்புவலரிடம் பயின்றவர். முதலாண்டு இதழில் வித்துவ சிரோமணியின் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் என்ற கட்டுரைத் தொடர் வெளிவந்தது. இது பின்னர் அரும்பெரும் நூலாக, முன்னோடி நூலாக வெளிவந்தன. பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் பெண்பாற்புலவர் என்ற தொடர் கட்டுரையும் முதலாமாண்டில் வெளிவந்தது. வித்தகம் கந்தையாபிள்ளையே 8 பக்கம் கொண்ட இதழில் பல கட்டுரைகளை எழுதினார். அவை தமிழ், சமயம் சார்ந்தவையாக இருந்தன. இன்று பிரான்சில் பல ஏடுகள் வெளிவருகின்றன. இதில் உங்கள் பங்களிப்பும் பாராட்டத்தக்கது. அவரும் வித்தகத்தில் ஒரு சில பிரான்சிய எழுத்துக்களையும் வெளியிட்டார். நீங்களும் 5 ஆம் இதழ் பிரான்சியப் படைப்புக்களை வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால், ஒரு வேறுபாடு “கலாமோகன்” என்ற தமிழ் எழுத்தாளரும் கவிதை எழுதியுள்ளார். “பெண்ணியம்”, சாதியம் பற்றி நீங்கள் நீண்ட கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளீர்கள்.

“மெள்ள மெள்ள எல்லாம் சரிவரும்” என்றார் மகாகவி (கோடை). பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளையும் (சிந்தனைச்சோலை) இதே கருத்தைக் குறிப்பிட்டார். ஆனையிறவுக்கு அப்பால் சாதி இல்லை என்பது ஒரு பழமொழி. இன்றும் சாதி புலம் பெயர்ந்து மூச்சோடு வாழ்கிறது. அது வாழட்டும்: அழியட்டும்! “உயிர் நிழல்” ஏட்டில் சாதியம் இடம் பெற்றது. சாதியம் அழியக் கூடாது என்ற பெரு நோக்கில் வெளிவந்த எம்.சி.சுப்பிரமணியம் பற்றி ஒரு கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. சாதி அழியக் கூடாது என்ற பெரு நோக்கில் அவர் நாடாளுமன்றத்தில் சாதிப் பெயரால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார். ஜீ.நல்லையா முதவை (Senate) யில் சாதிப் பெயரால் உறுப்பினரானார். 1977இல் சாதிப் பெயரின்றி அறிஞர் ஒருவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்

நிதானம் இழந்த எழுத்துக்களும், திரிந்த எழுத்துக்களும் வெறும் வம்பு விவாதம் தான்

எக்ஸில்- 6 இல் நிதானம் இழந்தோ அல்லது திரிந்தோ (இதில் எந்த நிலையில் இருந்து எழுதினர் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.) சேனன் கூறுவதைப் பார்ப்போம். “புலம் பெயர் இலக்கியக்காரராயும் பழைய இயக்கக்காரராயும் இருக்கும் றயாகரன், அசோக் கூட்டு முயற்சியில் வெளியிடப்பட்டது ,ஓர் சமூகச் சீரழிவின் தொடக்கம்... துண்டுப்பிரசுரம் அவர் தம் ஸ்டாலினிசுப் பார்வையில் (வெளியில் சொன்னால் வெட்கம்) கலாச்சாரச் சீரழிவின் உச்சக்கட்டமாகவும் விளங்குகிறதாம் கண்ணன் பற்றிய எமது துண்டுப்பிரசுரம்” எனக் கூறி தொடர்ந்தும் கண்ணன் பற்றி நாம் எழுதவில்லை என வேறு புவூடாவிடுகின்றார். இப்படி எழுதுவது மாபெரும் மோசடியாகும் எமது துண்டுப் பிரசுரம் கண்ணனுக்கு இவர்கள் வெளியிட்ட விளக்கமற்ற, அரசியல் அற்ற துண்டுப்பிரசுரம் மீது செய்யப்பட்டது அல்ல. மாறாக இருள்வெளி மலர் மீதான இருள் வெளி (வசந்தகால ஒன்றுகூடல்?, யை நோக்கி, யிலிருந்து திரும்பவும், யில் சகிக்கவும்) கோரி வெளியிட்ட துண்டுப் பிரசுரம் மீதுதான் எமது துண்டுப்பிரசுரம் வெளியானது. எமது துண்டுப் பிரசுரத்தில் பார்வைக்காக இருள்வெளி துண்டுப் பிரசுரத்தை மீளப் போட்டு இருந்தோம். ஏன் என்றால் திரிப்பதை தடுக்கவும், வாசகர் சொந்தத்தில் இதைப் புரிந்து கொள்ளவும். இப்படி இருக்கக் கதை அளந்து மாற்றுவது ஏன்? இப்படி சேனன் அம்மாவில் செய்துள்ளார். சொல்லாததை சொன்னதாக சொல்லியே அரசியல் பிழைப்பு நடத்துவது கேவலம். முதலில் விடயத்தை சரியாக கிரகிக்கவேண்டும். இல்லாத விவாதங்கள் அர்த்தமற்ற சேறுகள்தான்.

ஆவின்

அடுத்து கண்ணன் எழுதிய கதையை விமர்சிக்கவில்லை என்பது எப்படி எடுகோளாகும். எல்லாவற்றையும் எல்லோரும் விமர்சிக்கமுடியுமா? ஏன் நீங்கள் தமிழ் மண்ணில் மறுக்கப்பட்ட சனநாயகம் பற்றி எங்கேயும் இதுவரை வாயே திறக்காத மர்மங்களில் இருந்தபடி மற்றவர்களை பழைய இயக்கக்காரர்கள் எனச் சொல்வது கேவலமாகும். அத்துடன் சனநாயகம் மறுக்கப்பட்ட மண்ணில் சரி, பின்னால் சரி என்னதான் கிழித்துள்ளீர்கள். பரிசில் தலித்தாகமுன் மக்களுக்கு என்னதான் பிரச்சனை எனக் கேட்ட நீங்கள் தலித் தையும் மாற்றாது என்று தெரிந்தவுடன் அதில் தொங்கியபடி மற்றவர் மீது குற்றம் சாட்டுவது கேவலம் ஆகும். நான் இயக்கத்தில் இருந்த போது மக்களின் சனநாயகத்துக்காக, பெண் ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக, சாதியத்துக்கு எதிராக எல்லாம் போராடினோம். ஏன் இயக்கத்தில் இருக்கவும், போராடவும் கூடாது என்பதற்காவே சனநாயகம் மறுக்கப்பட்டது. இதைத் தான் இன்று நீங்கள் கோட்பாட்டிலும், நடைமுறையிலும் எம்மை நோக்கிச் செய்தீர்கள். இதைத்தான் மக்கள் “எந்த அமைப்பிலும் சேர்ந்து போராட உரிமை வேண்டும்” என்று கோசம் வைத்து போராடினர். கண்ணனை விமர்சிக்கவில்லை என்பது உண்மையா? நான் கண்ணனையும், இது போல் எழுதிய வேறு சிலரின் வக்கிரமான பாலியல் எழுத்துகளை எல்லாம் விமர்சித்து எழுதியிருந்தேன். பார்க்க சமர். இப்படி எழுதியிருக்க, அதே நேரம் எமது துண்டுப் பிரசுரம் சம்மந்தமே இல்லாத விடையத்தை எடுத்து முடிச்சு போட்டு கதையளப்பது வம்பளப்புதான்.

ஸ்ராலின் எனச் சொன்னால் வெட்கம் என்கின்றார். ஆம் மூலதனக் கனவான்களுக்கும், அதை அண்டி நக்கி பிழைத்து திரிந்த முதுகெலும்பற்ற ஐடங்களுக்கும் ஸ்ராலின் பெயர் சிம்ம சொற்பனமே. பாட்டாளி வர்க்கமல்லாத வர்க்கங்களின் கனவுகளை சிதைத்தால், அதன் மீதான அச்சம் கூடிய ஏகாதிபத்திய அவதூறுகளை நக்கிய இன்றைய பூர்சுவா ஆதிக்க உலகம் ஸ்ராலின் மீது பொழியும் அவதூற்றை மீறியும் ஸ்ராலின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடம் வாழ்வது கண்டு ஏழும் வெப்பியாரம்தான் சேனனின் பாட்டாளி எதிர்ப்பு புலம்பல்கள்.

அடுத்து “தான் வெள்ளாளன் என்பதைக் குறிப்பிட்டு எனது ஊர்ப் பள்ளர் பள்ளிகளைச் சபைக் கிருத்தினேன் (உயிர்நிழல்) என்று வெள்ளாளத் தமிழரைக் காட்டுகிறார்” என சேனன் என் பற்றி கூறி புல்லரிக்க வைக்கின்றார். நானா என்னை வெள்ளாளன் என்று சொன்னேன். இல்லைவே நீங்கள் எடுத்துக் காட்டும் ஷோபாசக்தி எனக்கு சேறுவீச வெளியிட்ட நினைவுக் கல்வெட்டில் எனக்கு சாதித் தடிப்பு என எழுதிய போதுதான் என்னை சாதியின் பெயரால் அடையாளம் காட்டினர். இதில்தான் எனது போராட்டத்தை பற்றி எழுதினேன். எனது குடும்பம், எனது உறவினரை எதிர்த்து எனது சொந்த ஊரில் மக்களுக்காக போராடியது என்பது எனது சாதித்தடிப்பில் அல்ல. நான் சாதி கடந்து திருமணம் செய்தது சாதித் தடிப்பில் அல்ல. தலித் எப்படி சாதியை ஒழிக்கும் எனக் கேட்டால் வெள்ளாளத் தமிழர் என முத்திரை குத்துவீர்கள் எனக் குறிப்பிட்டே இதை முன்வைத்தேன். அதே போல் மீளவும் வெள்ளாளத்தமிழர்

என்கின்றார் சேனன். நான் ஊரோடு சம்பந்த மில்லாத இடத்தில் புரட்சி பேசவில்லை. மாறாக குடும்பத்தில், உறவினர்க்குள், சுற்று வட்டராத்துக்குள் போராடியவன். இந்த இடத்தில் சேனன் பரிசில் இலக்கியம் பேசி தலித்தாகிய போது சொந்தத்துக்குள் இவை எல்லாம் பேசுவதில்லை. சொந்தத்துக்குள் பார்ப்பணிய மந்திரம் கூற பயபக்தியாக அமர்ந்து சாதியப்படி சாதிக்க கடமைகளை வெட்கமின்றி செய்து ஊருக்கு நல்ல சாதிப் பிள்ளையாக உருண்டவர். மற்றவர்களிடம் பார்ப்பணிய ஒழுங்கு தகர்க்க பிரகடனம் செய்தபடி ஊருக்குள் சாதிய கடமைகளை வலுவாது பரிசிலும், ஜெர்மனியிலும் சிரமேந்தி ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு திரிந்தவர்தான் இன்று பலர் மீது தாக்குகின்றார். மற்றவர்களின் தவறு என்பது விமர்சனத்துக்குரியதாக இருக்கின்ற போது அதை செய்ய எந்தத் தகுதியும் நேர்மையும் சேனனுக்கு கிடையாது. ஏனெனின் ஒரே சாக்கடைதான். சாக்கடையில் இருந்தபடி மற்றவனை நோக்கி கைநீட்டி விட்டால் தூய்மையாகி விட்டதாக காட்டமுனையும் அங்கலாய்ப்புத்தான் இந்த கட்டுரை. நான் சொந்த ஊரில் இருந்து எனது முன்னைய பதிலில் நான் முன்வைக்காத பல தாழ்த்தப்பட்ட கிராமத்தில் அவர்கள் உடன் வாழ்ந்தே போராடினேன். வெள்ளாளத்தமிழர் என்பது அரசியல் அற்ற வெற்று புலம்பல் உடன் கூடிய பிழைப்புத்தான்.

அடுத்து பாதுகாப்பு கருதி பெயர் குறிப்பிட முடியாத ஒருவர் என குறிப்பிட்டு என் மீது தாக்குதல் தொடுத்து கட்டுரையை முடித்துள்ளார். “தலித்துக்கள் சலுகைகள் கேட்டு புழுந்துப் பெருகுகிறார்கள்” எனக்குறிப்பிட்டு தொடர்ச்சியில் “விளைவுகளை விரைவில் சந்திக்க வேண்டிவரும்” என கல்வெட்டு பாணியில் மிரட்டல் விடுத்து எச்சரித்தும் விடுகின்றார். இப்படி எழுதும் சேனன் நான் எழுதியதை வைத்து பதிலளிக்க வக்கில்லை. வக்கற்றவர் இப்படி எழுதி மிரட்டி எச்சரிக்கமுடியும். தலித்துக்கள் சலுகைக்கு அப்பால் சாதி ஒழிக்க முடியும் எனில் எப்படி? நான் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் புழுத்துப் பெருகின்றனர் என எழுதியதில்லை. இது அவரின் உள்உணர்வு சார்ந்த உண்மை வெளிப்பாடாகும். ஏனெனின் தலித் சாதி ஒழிக்காது என்பது நன்றாக தெரிந்து வைத்துள்ள பிழைப்புவாத புத்தியீவியாவார். தலித்தைச் சொல்லி அதை பாதுகாப்பது என்பது அடிப்படையில் சாதி அமைப்பை சீர்திருத்தத்துடன் பாதுகாக்க முடியும். இதனால்தான் இந்தியாவில் உள்ள பார்ப்பணிய, ஏகாதிபத்திய பத்திரிகைகள் எல்லாம் தலித் என்ற சொல்லை விசுவாசத்துடன் உயர்த்தி எழுதுகின்றன. தலித் சலுகையை கோரவில்லை என நிறுவி பதிலளித்து இருப்பின் என் கருத்தை மீள் பரிசீலனை செய்து இருப்பேன். இல்லாதவரை என்னதான் நடைமுறை போராட்டத்தில் ஈடுபட்டாலும், சாதி அமைப்புக்குள் சலுகைக்கு அப்பால் இம்மியும் நகராது. இதை மறுத்து நிறுவாத வரை வம்பு விவாதம் கற்பனைத் தளத்தில் மற்றவர் மீது கற்பித்து தொடரத்தான் லாயக்கு.

குறிப்பு 1:

கண்ணன் வாசகர் கடிதம் தொடர்பாக, மொழியில் ஒருமை பாவிப்பது நல்லது அல்ல என்கிறார். மொழியில் நான் தனிநபர் மீது தாக்குதலாக அரசியலுக்கு வெளியில் பாவித்து இருப்பின் எப்படி என

விளக்கியிருக்கவேண்டும். விளக்கியிருப்பின், அது சரியாக இருப்பின் நிச்சயமாக சுயவிமர்சனம் செய்து இருப்பேன். மொழியில் ஒருமையை பாவிப்பது சாத்தியமானது. நண்பர்களுக்கு இடையில், எதிரியின் நிலையில் மொழியியலில் ஒருமை இயல்பானது. எனது கட்டுரையில் ஒருக்காலும் நான் ஷோபாசக்தியை தனிப்பட்ட எதிரியாக பார்க்கவில்லை. இந்த ஒருமை சொற் பிரயோகம் கட்டுரை எழுதிய பின் கூட பன்மையில் (பன்மையில் உள்ள மொழியியல் பூர்சுவா கண்ணோட்டம் கொண்டவை) திருத்த முடியாத நிலையிலும், அரசியலுக்கு வெளியில் தனிநபர் தாக்குதல் உண்டா என்ற தீவிர வாசிப்பின் பின்தான் நான் பிரசுரித்தேன். கட்டுரை எக்காரணம் கொண்டும் தனிநபரைத் தாக்கக் கூடாது என்பதில் மிக அவதானமாக இருந்தேன். எனது விமர்சனம் எல்லாம் என் மீதான தாக்குதல் ஊடாக கடந்த கால சனநாயகப் போராட்டத்தின் மீது இருந்தது என்பதால்தான். இது பற்றிய பார்வையை யாருமே காணத் தவறிய அரசியல் என்பது வரலாற்றை இருட்டாக்கி பாதுகாக்க துணை போதல் ஆகும். அதே நேரம் கடந்தகாலத்தில் சனநாயகத்துக்கான போராட்டத்தில் செய்த தியாகங்கள், போராட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் மீள ஒருக்கடி புதைத்துக் கொள் சமன். கடந்த காலப் போராட்டங்கள் கூட தனிநபர்களை வைத்துவெளிப்படுவதால் (இது இன்றைய குறிப்பான அரசியல் சூழல்) நான் என்னைப்பற்றியும் எழுதவேண்டியேற்பட்டது. இன்று நான் சரி ஷோபாசக்தி சரி நேரில் சந்திக்கும் போது (அடிக்கடி காண்பவர்கள்) எதிரியாக அணுகுவது கிடையாது. முன்புபோல் தான் பழகுகின்றோம்.

இதுஒருபுறம். ஆனால் இதைச் சொல்லி கண்ணன் தனது அரசியலையும் நியாப்படுத்த முனைகின்றார். எம்மை “தத்துவச் சறுக்கலில்” உள்ளவா என்று கூறியவர் அந்தச் தத்துவச் சறுக்கல் என்ன எனக் கூறாத விவாதம் அர்த்தமற்றது. எனது கட்டுரை எல்லாப் பிரச்சனை மீதான தத்துவார்த்த விளக்கத்தை கொண்டது அல்ல. அவைக்கு சமர் மற்றும் எனது எழுத்துக்களைப் பார்க்க வேண்டும். மாறாக சம்பவங்கள் மீதும், அதையொட்டிய கேள்விகளையே எழுப்பினேன். கேள்வி ஷோபாசக்தி மீது மட்டுமல்ல, இப்படி தத்துவச் சறுக்கல் என கூறுபவர்களையும் நோக்கியே எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இதற்கு பதில் அளித்த உங்கள் தத்துவச் சறுக்கல் அல்லாத வாதங்களை எனது வாதங்கள் மீது வையுங்கள். அடுத்து ஷோபாசக்தி மார்க்சியத்தை கொண்ட தத்துவார்த்த சறுக்கலில் உள்ளவா என்ற உங்கள் கருத்தில் எப்படி ஷோபாசக்தி மார்க்சியத்தைக் கொண்டுள்ளார் என தத்துவச் சறுக்கல் இல்லாத பார்வையில் வையுங்களேன். இல்லாது போனால், போகிற போக்கில் கூறுவது அர்த்தமற்றவை.

குறிப்பு 2:

எப்பாட்டகல் தாசன் சுகனின் வக்கிரத்தை சனநாயகத்தின் உச்சம் எனக் குறிப்பிட்டு சலுகை வழங்கக் கோரி விண்ணப்பித்து வக்காளத்தை வாங்குகின்றார். இதற்கு இவர் கோரிய பெண்களே பதில் அளிப்பர் என்ற நம்பிக்கையில் சிறு குறிப்பொன்றை மட்டும் எழுதுகின்றேன்.

“மதிப்பு மறுப்பறிக்கையை எழுதியவுடன் சுகன் இறந்து

விட்டான். (படைப்பாளி இறந்து விட்டான் / என் ன்ற கோட்பாட்டில் எனக்கு உடன்பாடு உள்ளது.)” என்கிறார். இந்த புளிச்சல் கதை எங்கிருந்து வருகின்றது. இன்று உழைக்கும் மக்கள் தாம் உற்பத்தி செய்த பொருட்களுக்கு (தான் படைத்தவைக்கு) உரிமை கோர முடியாதது எப்படியோ அப்படியே படைப்பையும் காட்டுகின்றனர். சொத்துடைய வர்க்கம் சொத்தற்ற வர்க்கத்தை மூலதனத்துக்கு அடிபணிய வைத்து இயந்திரத்திற்கும், தொழில் நுட்பத்துக்கும் கீழ்ப்படுத்தி அவன் மூலம் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை தனதாக்கி, உற்பத்தி செய்தவனை பட்டினியில் சுதந்திர மனிதனாக சித்தரித்து, உற்பத்தியை சந்தையில் (படைப்பாளி இறந்தது போல்) நுகரக் கோரும் சுதந்திரத்தை இலக்கியத்தில் முன்தள்ளுகின்றனர். பொருட்களின் உற்பத்தி என்பது உயிர் உள்ள மனித உழைப்பை பொருட்கள் மீது நடத்துவதால் நடக்கின்றது. படைப்பு என்பது உயிர் உள்ள மனித உழைப்புக்கும் பொருள் மீதான சிந்தனைத்தள செயலால் நிகழ்கின்றது. இந்த இடை வெளியை மீறி இதில் வேறுபாடு இருப்பதில்லை. பொருளைப் போல், படைப்பும் பயன்பாட்டில் வர்க்க எல்லைக்குள் சுருங்கி விடுகின்றது. பொருள் மீதான உரிமைக்கும், படைப்பு மீதான உரிமைக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமதாக்க போராடுவதுக்கு எதிராக படைப்பை உரிமையில் இருந்து விலக்கக் கோரும் கோசங்கள் இன்றைய பொருளாதார அமைப்பின் பிரதிபலிப்புத்தான். படைப்பு படைப்பாளியை விட்டு விலக்கவும் முடியாது, அதேபோல் வாசகரை விட்டு விலக்கவும் முடியாது. ஆனால் வர்க்க எல்லையை விட்டு விலகிச் செல்லும். இதை மறுதலிக்கவும், எழுதிய ஒடுக்கும் வர்க்க எழுத்துக்களை பாதுகாக்கவும் வைப்பவைதான் படைப்பாளி இறந்த கோட்பாடு. சுகன் பெண்கள் மார்க்சை இந்தாபிடி இந்தாபிடி என எழுதியதும், கண்ணன் குத்திட்டி முலை என எழுதியதும், பம்பாய் சினிமாவில் பெண்ணின் மார்க்சை கமரா முன் கொண்டு வந்ததும், சிலுக்கை அரைகுறை ஆடையில் நடனம் ஆட விடுவதும், அல்பேனியாவில் பெண்ணை அரைகுறை ஆடையில் விளம்பரக் கண்ணாடி முன் நிறுத்துவதும், இதே போல் பிரான்சில் பிரபலமான கடை விளம்பர கண்ணாடி முன் இளம் பெண்களை நிறுத்தியதும் (இதற்கு எதிராக பெண்கள் அமைப்பினர் போராடினர்), நோர்வேயில் பெண்கள் அரைகுறை ஆடையுடன் உணவு பரிமாற வைத்தபோது ((இதற்கு எதிராக பெண்கள் அமைப்பினர் போராடினர்) எல்லாம் ஒரே வகையானது. வித்தியாசம் இடமும், சூழலும் மட்டுமே. ஏன் ஆணாதிக்க நோக்கில் பெண் வேண்டும் எனக் கேட்டதும், புரிசனூடன் நேற்று பிரச்சனையா எனக் கேட்டதும், பெண்கள் இந்தாபிடி எனத் திரிபுவர்கள் என பலவாக எழுதிய எழுத்தில் எந்தக் கட்டத்திலும் இந்த ஆணாதிக்கம் பிழையானது என கதை கூறவில்லை. மாறாக இது நியாயமானது என உயர்த்தப்பட்டன. பெண்ணின் உணர்வுகள் அங்கு கொச்சைப்படுத்தப்பட்டு, பெண் ஆணின் போகத்துக்கு ரியவளாக ஆண் காண்பதை, ஆணுக்கு கிடைக்காத (புலம் பெயர் சமூகத்தின் அதிகமானவர்க்கு சிறப்பான நிலைமை) பாலியல் பரிதாபத்தில்

மழுங்கடிக்கப்பட்டன. ஆணுக்கு இருக்கக்கூடிய பாலியல் தேவை மறுக்கப்படும் நிலையில் பெண்ணின் உணர்வுகள் அதற்குள் சங்கமம் ஆக்கியதுடன், ஆணின் தேர்வை இந்த ஏகாதிபத்திய பண்பாட்டால் நியாயப்படுத்திய போதுதான் வக்கிரம் கொப்பளிக்கின்றது.

ஸ்பாட்டகஸ் தாசன் பிரச்சனையை திசை திருப்பி உடல் உறுப்புகளை எழுதக் கூடாது என்ற விடையத்துக்கு முடிச்சுப் போடுகின்றார். ஆண், பெண் இந்த உலகத்தில் நிர்வாணமாகவே வாழ்ந்தனர். இன்றும் பல நாடுகளில் காடுகளில், கிராமங்களில் நிர்வாணமாக வாழ்கின்றனர். ஆனால் இந்த நிர்வாணத்தை அந்த சமூகத்தில் வக்கிரத்துடன் அணுகுவதில்லை. ஆனால் எங்கள் சமூகத்தில் பெண்ணை நிர்வாணமாக்க துடிக்கும் வக்கிரம், பார்வை, விளக்கங்கள் எப்படி அணுகுவது. (பெண் செய்த பின் கூட நிர்வாணமாக்கும் ஆணாதிக்கம். அதாவது கொல்லப்பட்ட புலி பெண்களை நிர்வாணமாக்கி இலங்கை தொலைக் காட்சி விளம்பரம் செய்து, சிங்கள ஆணாதிக்க ஆண்களை படையில் திரட்ட எடுத்த மறைமுக முயற்சியும் கூட. கைதாகும் புலிப்பெண் போராளிகளை நிர்வாணமாக்கி பெண் உறுப்பை சிதைக்கும் ஆணாதிக்க வீரம் வேறு.) இதற்கு வெளியில் ஒரு பெண் நிர்வாணமாக (உதாரணமாக கோணைஸ்வரியின் சம்பவத்தை படமாக்கல்) அவளின் ஒடுக்குமுறை மீது படமாக்கப்படக் கூட முடியும். ஆனால் அதையே ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை தூண்டும் பொருளாக, சதைப் பிண்டமாக காட்சிப்படுத்துவதை எப்படி சகிக்கமுடியும். எப்படி மௌனமாக ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும். இதே செயல் தளம் உடல் உறுப்புக்கும் பொருந்தும்.

சுகனின் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தையும், கலாவின் கவிதையைப் முடிச்சுப் போட்டு நிறுவுவது என்பது காதுக்கு பூ வைப்பதாகும். கலாவின் கவிதை பெண் மீதான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கோபக் கனல். ஆனால் சுகனின் கதை ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை கொட்டி நியாயப்படுத்திய சுகனின் சொந்த வக்கிரங்களே. இங்கு படைப்பாளி இறந்து விட்டான் என்று கூறி பாதுகாப்பது அதே வக்கிரத்தைத் தான். இந்த வக்கிரத்தை அம்மாவில் சேனன் நியாயப்படுத்தியதற்கு 100 பிராங் போத்தலுக்கு அன்பளிப்பு. இந்த நியாயப்படுத்தலுக்கு ஏதாவது உண்டோ? குறிப்பு:3

ஷோபாசக்தியின் கதை தொடர்பாக ஒரு சின்னக் குறிப்பு. கணவனுக்கு நம்பிக்கை துரோகம் செய்யும் பெண்ணை வாழ்த்துகிறது கதை. இதுதான் பெண் விடுதலையோ? இதேபோல்தான் தமிழ் மக்களுக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யும் தமிழ்க் குழுக்கள். இரண்டும் சாராம்சத்தில் பொதுவானவை. இதைத்தான் புலம்பெயர் "செக்ஸ்" க்கு உன்னத எழுத்தளர் காட்டும் பாதையாகும். தொடருங்கள் துரோகத்தில் இருந்து. அப்போது துரோகம் புதுத் தத்துவமாகி மக்களை விடுவிக்கும் எனச் சத்தியம் செய்யமுடியும்.

-பி.றயாகரன்-

***

அன்புடன் எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவிற்ரு,

உங்களுடைய 6 எக்ஸில் சஞ்சிகைகளும் கிடைத்தன. நான் வாசித்தளவில் எக்ஸிலில் வந்த சில கருத்துக்களும், அதன் பார்வைகளும் இங்கு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததாக/ முரண்பட்டதாக இருக்கிறது. சில பிரச்சனைகளை அதன் சூழலில் வைத்து நோக்கும் போதுதான் உண்மையான பிரதிபலிப்பு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அவை முழுவதும் தவறாக இருக்கமாட்டாது. சஞ்சிகையின் தரம் நன்றாக இருக்கிறது. இங்கு நடக்கும் நிகழ்வுகள் உங்கள் கண்ணோட்டத்தில் வெளிவருவதும், அது பற்றிய அபிப்பிராயமும் வெளிவந்தால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும்.

-S.தயாபரன்-

யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

***

எக்ஸில் 4, 5, 6 ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்த தமிழரசனின் 'சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும்' கட்டுரைகள் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஏன் முழு இலங்கையினது சாதியமைப்பு முறைகளை தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

இதில் யாழ்ப்பாணத்து உயர் குல வேளாளர் ஏனைய சாதி மக்களை அடிமைகளாகவும், காட்டு மிராண்டிகள் போலவும் நடத்தியமையானது, இந்திய வருணாச்சிரம கோட்பாடுகளின் படி தங்களை தெய்வப் பிறவிகளாகக் கருதும் பிராமணர்களுக்கும் எந்த விதத்திலும் குறைந்தவர்கள் இல்லையென்பதையே அறிய முடிகிறது. சைவசமயம், தமிழ் மொழி ஆகிய வற்றின் காவலர்களாக தங்களைக் காட்டிக் கொண்ட நாவலர், சேர். பொன். இராமநாதன் ஆகியோரது மறு பக்கங்களுக்கும், மறு முகத்தினையும் காண முடிந்தது.

சாதி எதிர்ப்பு போராட்டங்களை முன்னின்று நடத்துவதில் இடது சாரி அமைப்புகளின் பங்கு எக்காலத்திலும் போற்றத்தக்கது. இந்த வகையில் விடுதலை இயக்கங்கள் அனைத்தினது பங்களிப்பும் குறிப்பிடக்கூடியதாகும்.

-சண்-

பரில்.

நல்லதோர் வீணை செய்தே
(சிறுகதைத்தொகுதி)
ஆசிரியர்: எஸ். நளீறுதீன்
தொடர்புகட்கு: கலைஇலக்கியவட்டம், 542
ஆஸ்பத்திரிவீதி, சாய்ந்தமருது

உஞ்சுனை

முத்து

நான் தனிய இருந்தாய்-
பற்றி நீ
கவலைப்படுவதாய் எனக்கு
உன் துணை கட்டாமல் தேவையாக
இருந்தாய்
என் மேல் நிறையவே
அனுதாயம் இருந்தாய்
அதை நான்
அறியாமல் இருந்தாய்
என் பற்றி உனில் நிறையவே
கதைகள் இருந்தாய்
இப்படி நிறையவே பேசினாய்,
இவை எனக்குப் புதியவை-
இல்லை நன்றான
நான் சுதந்திரமாக இருந்தற்குக்
காரணமே உன் துணை
இல்லாமல் இருந்ததான்
இதை நீ அறிந்திருக்க
ஞாயிதில்லை
இவியாவது உன் தனியைப்பற்றிய
புகை
யார்மிடமால் மனம் திறந்து.

இலங்கை அரசியல் குறித்து... எம்.ஆர் ஸ்ராவின்

முஸ்லிம்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை:

வரலாற்றுக் காலம் தொட்டு மட்டுமல்ல இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்பும் கூட சிங்களப் பெரும்பான்மை, தமிழ்ச் சிறுபான்மை என்ற இருபெரும் சமூகங்களின் முன்னிறுத்தல்களிலும் இருந்து கண்டுகொள்ளப்படாமல் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஏதோவொரு மூன்றாம்தர சமூகமாக கணிக்கப்பட்டு வந்த பிரிவினரே இலங்கை முஸ்லிம்களாவர். இலங்கையில் நாம் அறியக் கூடியதாய் கிடைத்திருக்கின்ற வரலாற்றுத் தகவல்களிலிருந்து சுமார் ஏழாம் நூற்றாண்டு காலத்திலிருந்தே இலங்கைத்தீவில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கையின் வரலாற்றில் முஸ்லிம்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகளில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்தே குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகள் நடந்தேறியுள்ளன. என்றபோதிலும் 1749 ம் ஆண்டில் நல்லூரில் குடியிருந்த முஸ்லிம்களை துரத்தியடித்து விட்டு இன்று நாம் போற்றிப்புகழ் பாடும் நல்லூர்க் கந்தனை அங்கே குடியமர்த்திய தமிழ் வீரமே இவற்றுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகும்.

20ம் நூற்றாண்டின் முக்கிய நிகழ்வாக 1915ல் ஏற்பட்ட சிங்கள முஸ்லிம்களின் கலவரத்தினை கொள்ளலாம். இதனை கலவரம் என்பதை விட சிறுபான்மை முஸ்லிம்கள் மீது சிங்கள இனவாதிகளால் ஏற்பட்ட ஓர் ஆதிக்க அடக்குமுறைச் செயற்பாட்டின் ஒருவடிவமாகவே அது நடந்தேறியது. இக்கலவரம் ஏற்படுவதற்கு உடனடிக்காரணமாய் இருந்த நிகழ்வான பெரகர ஊர்வலம் கம்பளைப் பள்ளிவாசல் முன் செல்வதனை தடுக்க முஸ்லிம்கள் முயன்றபோது ஏற்பட்ட கைகலப்பே இக்கலவரத்தினைத் தோற்றுவித்தது. இதன் பின்னணியை சற்று ஆராய முனையின் இவ்வகைக் கலவரத்தினை முன்பே எதிர்பார்த்த அரசு அதிபரும் பொலிசாரும் அவ்வித்யால் செல்வதற்கு பெரகராவிற்கு அனுமதி மறுத்தமையும், பின்னர் வல்கங்கொட விகாரையின் தர்மகர்த்தாவின் பிடிவாதத்தினால் பள்ளிவாசலுக்கு முன்னால் செல்வதாயின் பெரகராவின் இசைக்கருவிகள் அவ்வேளை நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்ற பணிப்புரையும் வழங்கப்பட்டிருந்தமையும், இவ்வகை பணிப்புரைகளை மீறிய பெரகர பக்தர்களாலேயே இக்கலவரம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டதென்ற உண்மை புலனாகின்றது. இது உடனடிக்காரணம் எனினும் அரசியல், சமூகப் பாதிப்புகள் இக்கலவரத்தினுடாக மாபெரும் அழிவினைக் கொண்டுவருவதற்கு பின்னணியில் இருந்தன. அதாவது அக்காலத்தில் பெரும்பான்மை வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் முஸ்லிம்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்தமையும் இவற்றுக்குப் போட்டியாக வளர்ந்து வந்த சிங்கள மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் வியாபார போட்டியானது சிங்கள மக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே ஓர் விரோத மனப்பாங்கினை வளர்த்திருந்தது. இதற்கு முன்னோடியாக அப்போதைய சிங்கள எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகைகள், இலக்கியதாரர்கள் என்ற சகல தரப்பினருமே முஸ்லிம்களுக்கெதிரான உணர்வலைகளை ஏற்படுத்தும் படியே தங்கள் பிரச்சாரத்தினைக் கொண்டிருந்தனர். குறிப்பாக அனகாரிக தர்மபாலா சிங்களவரை "பூமிபுத்திரர்கள்" என்றும் முஸ்லிம்களை அன்னியநாட்டு வியாபாரிகள்" என்றும் அடைப்புக்

இலங்கை முஸ்லிம்கள் தங்கள் தலைவிதியை தாங்களே தீர்மானித்துக் கொள்கின்ற சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்கின்ற எந்த ஒரு தீர்வினாலும் மட்டுமே இலங்கை சிறுபான்மை இனங்களின் தேசிய இன சிக்கல்களுக்கு விடைகாண முடியும்.

குறியிட்டு அழைக்கத் தொடங்கினார். லக்மின, தினமின போன்ற பத்திரிகைகளும் இவற்றுக்கு சிறந்த களமாக செயற்பட்டன.

இவ்வகை இனவாத உணர்வுகளால் வெறியூட்டப்பட்டிருந்த சிங்கள மக்களுக்கு 1915ம் ஆண்டுக் கலவரம் ஓர் நல்ல சந்தர்ப்பத்தினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இனவெறியர்கள் முஸ்லிம்கள் மீது கொருமான தாக்குதலை மேற்கொண்டிருந்தனர். வசிப்பிடங்கள், வர்த்தக நிலையங்கள், பள்ளிவாசல்கள் எல்லாமே கொழுத்தப்பட்டன. “கராவ சாதியைச் சேர்ந்த சிங்களவர்கள் முஸ்லிம்களை மீன்வெட்டுவது போல் வெட்டித் தள்ளினார்கள்.” என்று இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிய தனது அறிக்கையில் ஆங்கில தேசாதிபதி குறிப்பிட்டிருந்தார். இதில் முஸ்லிம்களுக்கேற்பட்ட பொருட்சேதம் அந்நாளைய பெறுமதியில் 55லட்சம் ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டது. இலங்கைப் பொலிசாரினால் சிங்களவரின் முர்க்கத்தனமான தாக்குதலை தடுத்து நிறுத்த முடியாமல் போனபோது அரசாங்கம் பஞ்சாப்பில் இருந்து படைவீரர்களைக் கொண்டுவரவேண்டியிருந்தது இதனுடாக தாக்குதல்களின் கொடுமை எவ்வளவுதூரம் இருந்துள்ளது என்பதனை விபரிக்க வேண்டியதில்லை. இத்தனை கொடுமைகளுக்குப் பின்பு கூடிய சட்டசபையில் இவ்வநியாயங்களுக்கு எதிராக எந்தவொரு தமிழ் சிங்களப் பிரதிநிதிகளும் வாய்திறக்கவில்லை. கலகம் நடந்த இடங்களில் தண்டனை வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், முஸ்லிம்களுக்கு நஸ்டாடு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் கொண்டுவரவிருந்த சட்டங்களை பொன். ராமநாதன் மிகக்கடுமையாக எதிர்த்ததோடு மட்டுமன்றி இனவெறி நடவடிக்கைகளுக்கு காரணமான குற்றச்சாட்டின் பேரில் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்த சிங்களவரை விடுவிக்க இங்கிலாந்துவரை சென்றும் வாதாட பின்னிற்க வில்லை. இவ்வகை நடவடிக்கையின் பின் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தனக்கேற்பட்டிருந்த மதிப்பினைத் தொடர்ந்து பாதுகாக்கும் வண்ணம் ராமநாதன் முஸ்லிம் எதிர்ப்புப் பிரச்சாரத்தினை மேற்கொண்டிருந்தார். “றோயல் ஏசியாற்றிக் சொசைற்றி” யில் நடந்த சொற்பொழிவொன்றில் “இலங்கை முஸ்லிம்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்த இந்து மதத்திலிருந்து இஸ்லாம் மதத்திற்கு மாற்றப்பட்ட இழிந்த சாதியைச் சேர்ந்த தமிழர்களின் சந்ததியினரே” என்ற கருத்தை முன்வைத்து பேசினார். இதைத் தொடர்ந்து 1917 ல் ஓர் சிங்களவரைத் தோற்கடித்து சட்டசபை உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்படும்வண்ணம் அவரது செல்வாக்கு உயர்ந்தது மட்டுமன்றி 1919 ல் உருவாகிய இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக அவரது சகோதரர் தெரிவு செய்யப்

படவும் காரணமாயிற்று. இந்த முஸ்லிம்கள் மீதான கோர நடவடிக்கையின் பின்னர் சிங்கள சமூகத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் விலகியே இருக்கத் தொடங்கியது மட்டுமன்றி தமிழ் சமூகத்தின் மீதும் நம்பிக்கையற்ற ஓர் எச்சரிக்கை உணர்வுடனே தம் எதிர்கால அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு இலங்கை முஸ்லிம்கள் தள்ளப்பட்டனர்.

1915 கலவரத்தைத் தொடர்ந்து வந்த சட்டசபை அமர்வுகளில் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் தமக்குரிய பிரதிநிதிகள் இன்றி யிருந்தமையே அக்கொடுமைகளுக்கெதிராக நடட ஈட்டுத் தொகையை பெற்றுக்கொள்ளக்கூட முடியாமலான காரணமாகும். தொடர்ந்து இலங்கை அரசியலில் 1921 ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட “மன்னிங் சீர்திருத்தம்” கூட இதனைக் கணக்கில் எடுக்காதது பெருங்குறையாகும்.

1930ம், 1940ம் ஆண்டுகள்வரை அரசநிர்வாக, பொறியியல், வைத்திய சேவைகள் அனைத்திலும் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் பறங்கியர்களும் உயர்பதவிகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்தவ, ஆங்கில தனியார் கல்லூரிகளிலிருந்து வந்தோராவர்.

1931ல் கொண்டுவரப்பட்ட டொனமூர் சீர்சிருத்தமும் இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு பெரும் பாதகமான எதிர்காலத்தையே கொடுத்திருந்தது. அதுவரை கைக்கொள்ளப் பட்டுவந்த இனவாரி பிரதிநிதித்துவ முறை முற்றாகக் கைவிடப்பட்டு தேர்தற் தொகுதி வாரியாக பிரதிநிதித்துவம் அமுலுக்கு வந்தது. இதன் காரணமாக இலங்கையிலுள்ள சிங்கள, தமிழ் சமூகங்களைப் போல் பிரதேசரீதியாக பெரும் பான்மைக் குடியிருப்புக்களற்று இலங்கை முழுக்க சிதறி வாழ்ந்த முஸ்லிம்களால் தங்களுக்கான பிரதிநிதிகளை தெரிவுசெய்யும் வாய்ப்புகள் மறுக்கப்பட்டன.

கல்வி ரீதியாகவும் அன்றைய காலத்தில் முஸ்லிம்கள் பின்தங்கிய நிலைக்கே தள்ளிவைக்கப்பட்டனர். இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த கிறிஸ்தவ மிசனறிப்பாட சாலைகளில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு இஸ்லாமிய மதத்தின் பெயரால் இறுக்கமான உளவியல் கட்டுக்கோப்புகளைக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள் தயங்கினார்கள். மற்றும் பௌத்த இந்துப் பாடசாலைகள் பலவும் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியிருந்த போதிலும் அவையும் மதரீதியான தூய்மைவாதிகளினால் நடாத்தப்பட்ட மையினால் முஸ்லிம்களை அவ்வகை பாடசாலைகளில் இருந்து தள்ளிவைத்தது. இவ்வகைப் பாதிப்புகள்

இன்றுவரை இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் தாக்கம் செலுத்திவருகிறது.

1945ம் ஆண்டு சேர். ராசிக் பரிட், ரி.பி.ஜாயா போன்றோரின் கடும முயற்சியினால் அன்று கல்விமந்திரியாய் இருந்த W.W. கன்னங்கரா முஸ்லிம் கிராமங்களில் அரசு பாடசாலைகளையும் முஸ்லிம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை ஒன்றையும் நிறுவும் வரை இலங்கை முஸ்லிம்கள் கல்வியறிவிலிருந்து தள்ளியே வைக்கப் பட்டிருந்தனர். கன்னங்கராவின் இவ்வகை முற்போக்கு நடவடிக்கைகளையும் சகலருக்கும் இலவசக் கல்வி போன்ற திட்டங்களையும் கூட அன்றைய கல்விக்குழுவில் இருந்த பெரும்பான்மைக் கிறிஸ்தவர்களும் பெரும்பான்மை அரசியல் வாதிகளும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இதன் காரணமாக தொடர்ந்து வந்த அரசியல் வாதிகள் முஸ்லிம்கள் மீது கல்விரீதியாக இதற்கு மேலான கவனமெடுக்கத் தயங்கினர். என்பதனால் வெறும் தமிழாசிரியர்கள் என்ற எல்லையை மீறி இலங்கை முஸ்லிம்கள் சிறந்த கல்விமாம்களாகவோ அறிஞர்களாகவோ வளரும் வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை.

1934ல் சி.எஸ் ராஜரெட்னம் என்பவர் முற்போக்குச் சங்கங்களின் கூட்டிணைப்பு என்ற ஸ்தாபனம் ஒன்றைத் தாபித்து இலங்கைக்கு சமஸ்தி ஆட்சிதான் சிறந்ததென்று ஆங்கிலேய தேசாதிபதியிடம் அறிக்கையொன்றைச் சமர்ப்பித்திருந்தார். இது இலங்கை வரலாற்றில் பாரிய கவனத்திற்குட்படாத போதிலும் இதிலும் கூட இலங்கை முஸ்லிம்களை எவ்வித கருசனையும் அற்ற வகையில் கண்டுகொள்ளப்படாமல் விடப்பட்டிருந்தது. இலங்கையை மூன்று சமஸ்திகளாகக் கி வடகிழக்கை தமிழர்களுக்கும் மத்திய, ஊவா, சப்ரகமுவ மாகாணங்களை கண்டிச் சிங்கள வகுக்கும் உரியதாகவும் ஏனைய பகுதிகள் கரையோரச் சிங்களவகுக்கும் வழிசெய்யப்பட்டிருந்தது.

1947ல் கொண்டு வரப்பட்ட சோல்பரி யாப்பினூடு இங்கிலாந்திலுள்ள படியான ஒற்றையாட்சி பாராளுமன்ற முறை இலங்கையிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பல்லினங்களைக் கொண்ட இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு எவ்வளவு தூரத்திற்கு இது பொருந்தும் என்பதைக் கருத்திலெடுக்காமல் கொண்டு வரப்பட்ட இம் முறையினால் “பெரும்பான்மை மக்களின் ஜனநாயக ஆட்சி” தத்துவம் நடைமுறைப்படுத்தப்

பட்டது. இலங்கையில் இப்பெரும்பான்மை மக்களின் ஆட்சியென்பது சிங்கள மக்களின் ஆட்சியாகவே தன்னை இனங்காட்டியது.

சுதந்திரத்தின் பேரால் வரப் போகின்ற பெரும்பான்மையாட்சியில் சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்பினை உறுதி செய்வதற்காக சிறுபான்மையினங்களின் சார்பில் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் தங்கள் நியாயப் பாடுகளையும் அவற்றுக்கு அவசியமான பிரேரணைகளையும் சோல்பரி ஆணைக்குழுவிற்கு சமர்ப்பித்தார்கள். இவ்வகை பிரேரணைகளில் ஒன்றுதான் தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தினால் முன் வைக்கப்பட்ட 50:50 கோரிக்கையாகும். இதற்கூட முஸ்லிம்களை வெறும் கிள்ளுக் கீரையாகப் பார்த்திருந்ததின் விளைவுதான் அக்கோரிக்கையை வென்றெடுக்க முடியாமலான காரணங்களின் ஒன்றாகும். 50 ஆசனங்கள் சிங்களவகுக்கும் மற்ற 50 ஆசனங்கள் சிறுபான்மையினருக்கென்றும் பெரிதாக முன்னிறுத்தப்பட்ட தீர்வின் பின்னால் தமிழர்களின் ஆதிக்க மனோநிலை இருந்ததை மறுக்கவியலாது. இலங்கைத் தமிழர்-17, இந்தியத் தமிழர்-13, பறங்கியரும் ஐரோப்பியரும்-8, ஏனையோருக்கு 12 என்றவாறாக முஸ்லிம்களின் தனித்துவம் கருத்திலெடுக்கப்படாமல் மட்டுமன்றி அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் எத்தனை ஆசனங்கள் என்பதைக் கூட அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாத அளவிற்கு தமிழ்த் தலமைகளின் நடவடிக்கைகள் அமைந்திருந்தன. இதன் காரணமாக டொக்டர் கலில் போன்ற முஸ்லிம் தலமைகள் சிங்களக் கட்சிகளை ஆதரிக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டன. முஸ்லிம்கள், இலங்கை சோனகர் சங்கம் போன்றவை 1946ல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் உருவாக்கத்தில் தம் சமூகத்திற்கான எவ்வித உத்தரவாதங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளாமல் சங்கமமாகிப் போன சோக

வரலாறும் நடந்தேறியது. தொடர்ந்து ஐ.தே கட்சி முஸ்லிம் சிறுபான்மை மக்களின் தனித்துவத் தலமைகளை தனது தேவைக்குப்பயன்படுத்திவிட்டு தூக்கி யெறியத் தொடங்கியது. ஐ.தே கட்சியில் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக டி.பி.ஜாயா அமைச்சரவையில் இருந்து விலக்கப்பட்டார். இதற்கு இன்னமொரு படி மேலேபோய் சிங்கள மத்தியதர வர்க்கங்களைச் சமாளிப்பதற்காக முஸ்லிம்கள் மீது பொருளாதாரத் தடைகளைக் கொண்டுவரவும்

**இலங்கைப்
போலிசாரினால்
சிங்களவரின்
மூர்க்கத்தனமான
தாக்குதலை தடுத்து
நிறுத்த முடியாமல்
போனபோது
அரசாங்கம்
பஞ்சாப்பில் இருந்து
படைவீரர்களைக்
கொண்டு வர
வேண்டியிருந்தது**

ஐ.தே.க. தயங்கவில்லை. பாகிஸ்தான் பிராஜா வரிமைச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டமையினால் சுமார் 35ஆயிரம் முஸ்லிம்கள் நேரடியாக பாதிப்புக்குள்ளாயினர். இச்சட்டம் 1977ம் ஆண்டு வரை நடைமுறையில் இருந்தது.

தொடர்ந்துவந்த காலப்பகுதியில் எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்காவினால் உருவாக்கப்பட்ட சி.ல.சு.கட்சியும் செல்வநாயகம் தலைமையிலான(1949) தமிழரசுக் கட்சியும் தத்தமக்கேயான இனவாத அரசியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கத்தொடங்கின.

1953ம் ஆண்டளவில் கொண்டு வரப்பட்ட தாய்மொழிக் கல்விமுறையானது இலங்கையின் சிறுபான்மையினங்களான தமிழ் முஸ்லிம் இனங்களுக்கு பெரும் பாதகமான எதிர்காலத்தினை ஏற்படுத்தியது. அதுவரை காலமும் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஆங்கில மொழி வழி கல்விகற்ற சகலஇன மாணவர்களும் அரசுநியமணங்களிலும் தேர்வுகளிலும் ஒன்றாகவே கணிக்கப்பட்டு வந்தார்கள் தாய்மொழிக் கல்வியின் பின்பு தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்ற அதே வேளை சிங்கள, தமிழ் என்ற இரு தேசியங்களின் சாயம் பூசப்பட்டனர். இதன்காரணமாக தமிழ்மொழிமூலம் கல்விகற்ற மாணவர்களுக்கு அரசு பதவிகளில் ஒதுக்குமுறை கைக் கொள்ளப்பட்டது. இதனூடு இலங்கையின் எந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த போதிலும் தங்கள் தாய்மொழியாக தமிழையே கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களும் பாதிக்கப்பட்டனர்.

சி.ல.சு.கட்சியின் ஆட்சிக்காலம் தொடங்கிய 1956ம் ஆண்டில் ஐ.தே.கட்சிக்கு தேர்தல் எதிர்காலம் பெரும் கேள்விக்குறியாகியது. இவ்வகை அரசியல் போட்டியினைச் சமாளிக்க சி.ல.சு. கட்சியின் இனவெறிச் செயல்களுக்கு நிகராக ஐ.தே.கட்சியும் இனவெறிச் செயற்பாடுகளிலேயே அதன் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தியது.

1972ம் ஆண்டில் இலங்கை குடியரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டவேளை சோல் பரியாப்பின் பிரகாரம் பேரளவிலாவது சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்புக்காக இணைக்கப்பட்டிருந்த 29வது சரத்தின் 2வது பிரிவு இல்லாதொழிக்கப்பட்டது.

இக்காலப் பகுதியில்தான் வடகிழக்கு முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இருந்து ஓரிரு அரசியல் தலைமைகள் உருவாகின. எனினும் இதுவரை காலமும் தெற்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் வழிநடத்தலின் கீழ் இருந்து வந்தமையையும் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட பேரினவாதக் கட்சிகள் வெறும் ஓரிரு அமைச்சுப் பதவிகளுடன் தெற்கு முஸ்லிம் தலைமைகளை திருப்திப்படுத்தி வந்தமையையும் கவனத்திற் கொண்டு வடகிழக்கு

முஸ்லிம்களிடையே ஏற்படவேண்டிய விழிப்புணர்வு இங்கிருக்கவில்லை. மாறாக தாங்கள் சமூக அந்தஸ்தினை உயர்த்திக் கொள்கின்ற ஓர் அம்சமாகவே இவ்வகை வடகிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் ஈடுபாடு காணப்பட்டது. குறிப்பாக கிழக்கிலிருந்த பெரும் நிலவுடமை சொந்தக் காரர்களான போடிமார்களும் நிலச்சுவாந்தர்களுமே இவ்வகை கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டிற்கு தலைமை வகித்தனர். காலப்போக்கில் இவ்வகை தனிநபர்களாக அரசியலில் ஆர்வம் கொண்ட இத்தலைமைகளை அதே பேரினவாதக் கட்சிகள் உள்வாங்கிக் கொண்டன. சில வேளைகளில் தமிழரசுக் கட்சிக்குள்ளேயும் இவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டனர். எம்.எம்.முஸ்தபா, காரியப்பர் போன்றோரை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இவர்களெல்லாம் தமிழரசுக் கட்சியின் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டோ அன்றி தமிழரசுக் கட்சிகள் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டோ இக்கூட்டுக்கள் ஏற்படவில்லை. மாறாக தமிழ்க்கட்சிகள் முஸ்லிம் வாக்குகளை வேட்டையாடுவதும் முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் தமது சமூக அந்தஸ்தினை உயர்த்திக் கொள்வதுவும் போன்ற குறுகிய நலன்களை நோக்காயிருந்தன.

1970 களில் கிழக்கில் உருவாகிய “முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி” ஓரளவு முஸ்லிம்களுக்கான தனித்துவ அமைப்பாக இயங்க ஆரம்பித்த வேளையில் அதிலிருந்த உதுமான் லெவ்வை, அஸ்ரப், சம்சுதீன் போன்றோரை பயன்படுத்தி த.வி.சுட்டணியினர் தமது தமிழீழக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தேடினர். 1977ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் இவ்வகை உடன்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டதின் ஊடாக ‘முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி’ என்ற ஓர் முஸ்லிம்களுக்கான தனித்துவக் கட்சியின் எதிர்காலத்தை சுட்டணியினர் சூனியமாக்கினர்.

1977ல் பதவிக்கு வந்த ஐ.தே.கட்சி அரசு அறிமுகப்படுத்திய விகிதாசார தேர்தல் முறையினால் அதுவரை காலமும் இருந்து வந்த தேர்தல்த் தொகுதிகள் இல்லாதொழிக்கப்பட்டு தேர்தல் மாவட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதன் காரணமாக தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் சுமார் 60ற்கும் மேற்பட்ட தேர்தல்த் தொகுதிகளின் வெற்றிதோல்விகளை நிர்ணயிக்கின்ற பலமான சக்தியாக இருந்து வந்த நிலைபோய் தேர்தல் மாவட்டங்களின் கீழ் செறிவழிந்த சமூகமாக விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

முஸ்லிம் சிறுபான்மையினரின் நலங்களுக்கென உருவாக்கப்பட்டிருந்த இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியாகிய மூதூர் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு பகுதி சிங்களவரை அதிகமாகக் கொண்ட சேருவைல் பகுதியுடன் இணைக்

கப்பட்டதினூடாக மூதூரில் இருந்த முஸ்லிம் களின் பிரதிநிதித்துவம் மறுக்கப்பட்டது. அதே வேளை சேருவதைத் தொகுதியில் சிங்களப் பிரதிநிதி தெரிவுசெய்யப்படும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

முஸ்லிம்களை அதிகமாகக் கொண்ட அம்பாறை மாவட்டத்துடன் மொன்றாகலை மாவட்டத்தின் சில சிங்களப் பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டதின் ஊடாக அம்பாறை மாவட்டத்தின் முஸ்லிம்களின் வீதாசாரம் குறைக்கப்பட்டது. இதேபோல் புத்தளம் மாவட்டமும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தினால் சிங்கள மக்களின் வீதாசாரம் அதிகமாக்கப்பட்டு முஸ்லிம்களின் வீதாசாரம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை 1946ம் ஆண்டின் முஸ்லிம்களின் 31 வீதமாகவிருந்த முஸ்லிம்களின் வீதாசாரம் 1981ம் ஆண்டு 9 வீதமாக குறைக்கப்பட்டதினூடாக கண்டுகொள்ளலாம். திருகோணமலையிலும் 1921ம் ஆண்டு 37 வீதமாயிருந்த முஸ்லிம்களின் சனத்தொகை 1981ம் ஆண்டு 28 வீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளமைக்கு இவ்வகைத் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களே காரணமாகும்.

“மகாவலி”, “கல்லோயா” என்று பேரினவாத அரசுகளினால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டங்களெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக பெரும் பான்மை சிங்களவரைக் கருத்தில் கொண்டே செயல்படுத்தப்பட்டன. இதில் குறிப்பாக கல்லோயா நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் பெயரால் அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருந்த முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமான சுமார் 900 சதுரமைல் நிலப்பகுதி கரும்புச் செய்கைகளுக்காகவும் “தீகவாவி (1982) புனித பிரதேசத்திட்டத்” தின் கீழும் சுவீகரிக்கப்பட்டு மீள வழங்கப்படும்போது சிங்களவருக்கே வழங்கப் பட்டிருந்தமை மாபெரும் துரோகமாகும்.

இவ்வகை திட்டமிடப்பட்ட செயல்களின் காரணமாக அம்பாறை நகரின் எந்தவொரு முஸ்லிம் வியாபாரிகளும் எஞ்சி நிற்க முடியாதபடி சிங்கள வர்த்தகர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கி உள்ளது.

1983ல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத் திணைத் தொடர்ந்து தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள் ஓர் பெரும் வீக்கத்துக்குள்ளாகியது. இதன் காரணமாக விரும்பியும் விரும்பாமலும் வடகிழக்கு முஸ்லிம்கள் தமக்கென்று எவ்வித அரசியல் தலைமைகளும் வழிகாட்டாத நிலையில் தமிழீழத்தை ஆதரிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையிலிருந்தனர். இவ்வகை “ஆதரவை” சரியாகப்

புரிந்துகொள்ளத் தவறிய விடுதலை இயக்கங்களினால் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை மதித்து அவர்களுக்கு தலைமை கொடுக்க முடியவில்லை. எப்படியிருந்த போதிலும் குறிப்பிடத் தக்க அளவு முஸ்லிம் இளைஞர்கள் விடுதலை இயக்கங்களில் சேர்ந்திருந்தார்கள். எனினும் மரபு வழிவந்த “சைவமும் தமிழும்” கோட்பாட்டிலிருந்து விடுபட முடியாத விடுதலை இயக்கங்கள் முஸ்லிம் இளைஞர்களை முழுத்தமிழர்களாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தன. நம்பிக்கை வைப்பதற்குரிய தகுதியற்ற சமூகமாகவும் “தொப்பி பிரட்டிகள்” என்ற வரையறைக்குள்ளும் வைத்து முஸ்லிம்கள் மீது ஒருவகை கண்காணிப்பினையே விடுதலை இயக்கங்கள் மேற்கொண்டிருந்தன.

அப்படியிருந்த போதும் வடகிழக்கு முஸ்லிம் சமூகம் போராட்ட அமைப்புகளுக்கும் போராளிகளுக்கும் தம்மாலான தார்பீக உதவிகளைச் செய்து வந்தமையையும் தமிழ் மக்களின் போராட்ட வாழ்வின் மீது உண்மையான அனுதாபம் கொண்டிருந்தமையையும் குறிப்பிடத் தக்கன. ஆனால் இயக்கங்களோ ஒட்டுமொத்தமான தமிழர்கள் என்ற பெருங்கதையாடலுக்குள் முஸ்லிம் மக்களின் தனித்துவத்தை மறைத்து தமிழீழத்தை வென்றுவிடலாம் என்பதாகவே கணவுகண்டன. பெரும் பணக்காரர்களாகிய கிழக்கின் நிலவுடமை போடிமார்களிடம் இருந்து பணப்பறிப்பு சம்பவங்களில் எல்லா இயக்கங்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு “நீங்களும் தமிழர்கள்தானே” என்கின்ற வட்டத்துக்குள் அவர்களைக் கொண்டு வந்து தம் செய்கைகளை நியாயப்படுத்தின. அதேவேளை தனித்தமிழ் பிரதேசங்களில் பரம்பரை பரம்பரையாக கூவிவிற்கும் முஸ்லிம் வியாபாரிகளை முஸ்லிம்கள் என்ற ஒரே காரணத்தை வைத்து அரசுக்கு உளவு சொல்பவர்களாகவும் காட்டிக் கொடுப்பவர்களாகவும் சந்தேகித்தன. இவ்வகைச் சம்பவங்களே முஸ்லிம்கள் விடுதலை இயக்கங்கள் மீது ஆத்திரம்

கொள்ளவும் அவற்றிலிருந்து அன்னியப்படவும் காரணமாயிற்று. இவற்றின் எதிரொலிப்பாகவே 1985ல் மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்ட தமிழ்-முஸ்லிம் கலவரத்தினைக் கொள்ளலாம். இக்கலவரத்தினால் பெருந்தொகை பொருட் சேதங்களும் அழிவுகளும் ஏற்பட்டன. முஸ்லிம்களின் சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி தமிழ்-முஸ்லிம் சமூக உறவுகள் முற்றாகவே விரிசல் அடைந்தது. தமிழீழத்தினூடே தமக்கும் ஏதோவொரு விடிவு கிடைக்கும்

நம்பிக்கை வைப்பதற்குரிய தகுதியற்ற சமூகமாகவும் “தொப்பி பிரட்டிகள்” என்ற வரையறைக்குள்ளும் வைத்து முஸ்லிம்கள் மீது ஒருவகை கண்காணிப்பினையே விடுதலை இயக்கங்கள் மேற்கொண்டிருந்தன.

என்ற அப்பாவித்தனமான நம்பிக்கையில் இருந்து முழுதாகவே முஸ்லிம்கள் விடுபடத்தொடங்கினர்.

இவ்வகை தமிழ்-முஸ்லிம் இன உறவுகளிடையே ஏற்பட்ட விரிசல்களை சரியாகப் பயன்படுத்திய இலங்கையரசும் அதன் உளவுத் துறையான N.I.B யும் ஊர்காவல்படை என்ற பெயரில் சேர்க்கப்பட்டிருந்த முஸ்லிம் இளைஞர்களை தமிழர்களுக்கெதிராக ஏவி விட்டது. இதன்படியும் இதற்கு மாறாகவும் ஊர்காவல் படையில் பயிற்சிபெற்றிருந்த முஸ்லிம் இளைஞர்கள் சிலரும் 1985 வரை தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களில் சேர்ந்திருந்த முன்னாள் போராளி இளைஞர்களும் தங்களுக்குள்ளேயே ஒரு உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். தம் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்து “ஜிகாத்” எனும் அமைப்பினை உருவாக்கினர். இது மேலும் முஸ்லிம்களின் எதிர்காலத்தை சிக்கலுக்குள்ளாக்கியது. காரணம் இவர்கள் சரியான அரசியல் விழிப்புணர்வு கொண்டோ, முஸ்லிம்களுக்குள் ஓர் அரசியல் வடிவத்தினை முன்னிறுத்திக் கொண்டோ செயற்படுவதற்கு மாறாக வெறும் அரசின் கைக்கூலிகளாய் மாறினர். இவ்வேளைகளில் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளை சீர் செய்வதற்கென முயற்சிகளில் இறங்கிய சில கிழக்கு முஸ்லிம் தலைமைகள் அரசு சதியில் அகப்பட்ட ஜிகாத் அமைப்பினரால் கொல்லப் பட்டனர். குறிப்பாக மூதூர் மஜித், அகமட் லெவ்வை போன்றோரின் கொலைகள் இவ்வகையினதே. இது போன்ற சுத்த இராணுவக் கண்ணாட்டத்துடன் செயற்பட்டமையினால் ஜிகாத் அமைப்பினர் முஸ்லிம் மக்களிடையேயும் கூட வெறுப்பைச் சம்பாதித்தனர்

எனினும் 1985 ன்பின் முஸ்லிம்கள் என்ற ரீதியில் ஓர் அணியில் திரண்டிருந்த முஸ்லிம்கள் அனைவரையும் ஒருமித்து வழிநடத்த சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முன்வந்தது. அதனது 6வது காங்கிரஸ் 1986ல் கூடியபோது அது தனக்குரிய வரலாற்றுக் கடமையை கையில் எடுத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதை அவதானிக்கத் தொடங்கியது.

இவ்வேளையில் தான் 1987ம் ஆண்டு இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் கைச் சாத்திடப்பட்டது. எனினும் இவ்வொப்பந்தத்தில் கூட வடகிழக்கின் 17 சத வீதமான சனத் தொகையைக் கொண்ட முஸ்லிம்களைப்பற்றி ஒரு விதமான அக்கறையும் காட்டாதது பெருங்குறைபாடேயாகும். எனினும் அப்போதிருந்த கொழும்பு அரசியல் வட்டாரத்தின் கெடுபிடி நிலையும் சிறிலங்கா மு.காங்கிரசின் உறுதியான அரசியல் நிலைப் பாடினமையும் காரணமாக அவ்வொப்பந்தத் தினை சி.ல. மு.கா ஏற்றுக் கொண்டது. அதுமட்டுமன்றி

அடுத்தடுத்து வந்த தேர்தல்களிலும் அவ்வொப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் பங்கெடுத்ததின் மூலம் தனது அரசியல் வட்டத்தினை சுருக்கிக் கொண்டது. மாகாண சபை ஆட்சிக் காலங்களில் கூட கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கெதிரான தாக்குதல்கள் விடுதலை இயக்கங்களினால் தொடர்ந்த வண்ணமேயிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் மகாணசபை உறுப்பினராகிய “அலிஉ துமான்” என்பவர் ஈ.என்.டி.எல்.எவ் இனராலும் மற்றுமோர் மகாணசபை உறுப்பினரான சம்மாந்துறை “மன்கூர்” புலிகளினாலும் கொல்லப்பட்ட இத்தை வடகிழக்கில் அமைதிகாத்து வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்ட இந்தியப் படையினர் பெரிதுபடுத்தாமலும் வசதியாகக் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டமைக்கு காரணம் இந்திய படையினரின் இந்து பாஸிசமனோநிலையேயாகும்.

இவ்வொப்பந்தத்தினூடாக இலங்கைக்கு வந்திருந்த இந்திய அமைதிப்படை 1989 ன் இறுதியில் வாபஸ் பெறத்தொடங்கியது. அவ்வேளை வடகிழக்கு மகாணசபையில் ஆட்சியில் இருந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் கட்சியினர் தமிழீழப் பிரகடனத்தினைச் செய்தனர். இந்திய அமைதிப்படையினரால் தயார் படுத்தப்பட்டிருந்த T.N.A (தமிழீழ தேசிய ராணுவம்) யினர் இலங்கை அரசு படைகளையும் அவர்களுக்கு உதவியாக வந்த விடுதலைப் புலிகளையும், பொலிஸ் நிலையங்களையும் தாக்கத் தொடங்கினர். இவ்வேளைகளில் இலங்கை அரசுபொலிஸ் படையினர் தரப்பில் இருந்து T.N.A யினரிடம் சரணடைந்த படையினரில் முஸ்லிம்கள் மட்டும் தனியாகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டனர். உதாரணமாக 17/11/89 ல் அன்று காரைதீவு பொலிஸ்நிலையத்திலிருந்த 64 பேரில் 42 பேர் முஸ்லிம்கள் என்பதனால் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

அரசு படைகளின் உதவியுடன் வடகிழக்கு மாகாண அரசிடமிருந்தும் T.N.A யிடமிருந்தும் விடுதலைப்புலிகள் வடகிழக்குப் பிரதேசத்தைப் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். எனினும் இலங்கை அரசுடனான அவர்களது உறவு 1990ம் ஆண்டு யூன் மாதம்வரை மட்டுமே நீடித்தது. மீண்டும் அரசுபடைகளுக்கெதிரான தமது யுத்தத்தை விடுதலைப்புலிகள் தொடுத்தனர். அதேவேளை வடகிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கெதிராகவும் பிரகடனப்படுத்தப்படாத யுத்தம் ஒன்று புலிகள் தரப்பிலிருந்து ஆரம்பித்தது. இவ் யுத்தத்தின் விரிவஞ்சி வடுக்களாக மட்டும் பின்வருவனவற்றை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விளைகின்றேன்.

■ காத்தான்குடியில் 12 யூலை 1990 இல் 68 முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது.

■ மீளவும் காத்தாங்குடியில் 3 ஓகஸ்ட் 1990 இல் பள்ளிவாசலினுள் 146 முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது.

■ ஏறாவூர அண்டிய முஸ்லிம் கிராமங்களில் 11 ஓகஸ்ட் 1990ல் 173 முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது.

■ 1990 இல் ஒக்டோபர் 23இல் வடமாகாணத்திலிருந்து பலவந்தமாக 24 மணிநேர அவகாசத்தில் 60 ஆயிரம் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமான முஸ்லிம்கள் தங்கள் சொந்த மண்ணைவிட்டு தென்னிலங்கை நோக்கி விரட்டப்பட்டார்கள். இதன் காரணமாக 128 பள்ளிவாசல்களும் 26 இஸ்லாமிய புனித ஸ்தலங்களும் 189 அரபு ஆரம்ப பாடசாலைகளும் 48 பாடசாலைகளும் 1400 வர்த்தக ஸ்தாபனங்களும் 15 ஆயிரம் வீடுகளும் பாழடிக்கப்பட்டன.

■ கிழக்கு மாகாணத்திலும் முஸ்லிம்களுக்கு பெருந்தொகையான பொருளாதார அழிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இருந்து மட்டும் 22 ஆயிரம் ஏக்கர் நெற்காணிகளும் அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து 35 ஆயிரம் ஏக்கர் நெற்காணிகளும் (விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள படுவாண்கரைப் பகுதிகளில்) விவசாயத்திற்காக மறுக்கப்பட்டன. 1990 ஓகஸ்டில் தொடங்கிய இப்பொருளாதாரத் தடை இன்றுவரை தொடர்கின்றது.

வடக்கில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம் பற்றி புலிகளின் தரப்பில் இருந்து இன்றுவரை ஒரு பொறுப்புமிக்க பதில் இல்லை. இரண்டாம் நிலைத் தலமைகள் அதனை ஏதோ சிறு தவறாக சாக்குப்போக்குச் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ள முனைவதுதான் இன்றும் தொடர்கிறது. சிலவேளை இப்பிரச்சினைகள் தமிழ்த் தேசியத்தின் வெற்றிக்குப் பின்பு கவனித்துக்கொள்ளக்கூடிய விடயமாக அவர்கள் கருதுவதாயின் முஸ்லிம் சமூகத்தினை ஏதோ

துணைநூல்கள் :

1. அஸிஸும் தமிழும்- ஏ.எம். நஹியா
2. ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சனைகள் I, III, IV - அ. முகம்மது சயீம்
3. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை மேற்கோள் - ஈழத்தமிழர் வரலாறு - க. குணராசா
4. முஸ்லிம் தேசமும் எதிர் காலமும் - விக்டர்.
5. இருள்வெளி மற்றும் சரிநிகர் கட்டுரைகள்.

* இக்கட்டுரை 22,23/மே/1999 அன்று பேர்லினில் நடைபெற்ற 25 வது இலக்கியச் சந்திப்பில் வாசிக்கப்பட்டது.

ஏற்றுமதி இறக்குமதி பண்டமாகக் கருதுவதற்குச் சமனாகும்.

சிறுபான்மை இனங்களை அடக்கியொடுக்கும் பேரினவாதத்திற்கெதிராய் போராடுவதாக சொல்லிக் கொள்ளும் ஓர் தேசம் தன் சக சமூகக் குழுக்கள்மீது ஒரு இனமேலாதிக்கத்தை கைக்கொள்ளுமாயின் அத்தேசியமானது பிற்போக்கானதாகவே கொள்ளப்பட்டு, தன்விடுதலைப் போராட்டத்தின் நியாயத் தன்மையையே இல்லாததாக்கி கொள்ளக் கூடிய ஆபத்தான நிலைக்கு தன்மக்களை இட்டுச் செல்வதாய் முடியும். மாறாக இவ்வகை ஆபத்திலிருந்து விடுபட நினைக்கும் தேசியமானது அத்தேசியத்தின் தேசிய வாதத்தில் பின்னிப் பிணைந்துள்ள பிற்போக்குக் கூறுகளை கண்டறிந்தாக வேண்டும்.

இவ்வகையில் இலங்கை தமிழ் தேசியத்தில் பின்னிப் பிணைந்துள்ள பிற்போக்குக் கூறுகளான யாழ் சைவவேளாள தூய்மைக் கோட்பாடுகள் தூக்கியெறியப்பட வேண்டும். அதற்குத் தயாரில்லாத தமிழ்த் தேசியம் இன்றுமட்டுமல்ல எதிர்காலத்திலும் இலங்கை முஸ்லிம்களை அடக்கியொடுக்க பின்னிற் காதென்பதுவும் அதற்கெதிராக முஸ்லிம் தேசியத்தின் போராட்டம் தமிழ்த் தேசியத்தை நோக்கி வேகம் கொண்டெழும் என்பதுவும் வரலாற்று நியதி.

ஆனால் சுயவிமர்சனம் ஒன்றிற்கு இன்றுவரை தயாரில்லாத நிலையிலேயே தமிழ்த் தேசியம் காணப்படுகிறது. இன்றிலையில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் தங்கள் தலைவதியை தாங்களே தீர்மானித்து கொள்கின்ற சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்கின்ற எந்த ஒரு தீர்வினாலும் மட்டுமே இலங்கை சிறுபான்மை இனங்களின் தேசிய இன சிக்கல்களுக்கு விடைகாணமுடியும்.

NOTE

BY

Mithila

“உண்மையை நாங்கள் எப்படியாவது சொல்லியாக வேண்டும். பொய்யை நாங்கள் விடுமுறையில் அனுப்பவேண்டும்.” எனத் தொடங்குகின்றது. அல்ஜீரியாவில் 1998 ஜூன் மாதம் கொல்லப்பட்ட கபில் இனப்பாடகர் லூயிஸ் மத்தூப் “அதிகார பீடத்துக்கு எழுதிய திறந்த கடிதம்” எனும் பாடலின் முதலாவது வரிகள். இதுவே அவர் எழுதிய கடைசிப் பாடல். இது வெளிவரப்படுமுன்னர் அவர் கொல்லப்பட்டுள்ளார். அல்ஜீரிய தேசிய கீதத்தினையே இவர் இந்தப்பாடலில் வேறுவிதமாக எழுதியுள்ளார். “பழிவாங்குதல், பழிவாங்குதல், பழிவாங்கும் அல்ஜீரியா” எனப்பாடலின் கடைசி வரிகள் முடிகின்றன. இன்று துருக்கியில் எவ்வாறு குர்டிஸ்தான் இனத்தவர்கள் தமது சுயமொழியைப் பேசுதல் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளதோ, அதுபோல அல்ஜீரியாவிலும் கபில் இனத்தவர் தமது மொழியைப் பேசுதல் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளதுடன், அவர்கள் அரபு மொழியில்தான் பேச வேண்டும் என்பது சட்டமாக்கப்பட்டுள்ளது. மலைசார் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற கபில் மக்களில் பலருக்கு அரபுமொழி துண்டாகவே தெரியாது. இந்த மொழி இசை உலகத்திற்கு நிறையப் பாடல்களைத் தந்துள்ளது. லூயிஸ் மாத்தூப் பகிரங்கமாக கபில் மொழியைப் பேசும் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தவர். இந்தக் குரலின் மீதான அரசு ஒடுக்குமுறையே இவரது கொலை.

***

மூனா (Mouna Aguigui) தனது 88 வயதில் காலமாகி விட்டார். LE MONDE பத்திரிகை முதல் பக்கத்திலே இந்தச் சேதியைப் பிரசுரித்து அவருக்கு ஓர் காணிக்கையை வழங்கியுள்ளது. யார் இந்த மூனா? புகழ் பெற்ற பேராசிரியரா, விமர்சகரா, எழுத்தாளரா, கவிஞரா, பாடகரா, தத்துவஞானியா, அரசியல்வாதியா? இல்லை. பாரிஸ் வீதிகளை 1950 களிலிருந்து வசீகரித்த ஓர் “நகைச்சுவை” பாத்திரமே, சமூக பிரச்சனைகளை அங்கத சுவையோடு மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்ற இவரை ஓர் கலகக்காரர் எனலாம். ஆந்திரே டுபோன் (ANDRE DUPONT) எனும் இயற்பெயரைக் கொண்ட இவர் மூனா எனும் புனைபெயருக்கூடாகவே பரவலாக அறியப்பட்டவர். பாரிஸில் எந்த மூலையில் அநீதிக்கு எதிராக எந்த ஆர்பாட்டம் நடந்தாலும் அங்கே மூனாவைக் காணலாம், அவரது குரலைக் கேட்கலாம். சைக்கிளும், நோட்டீஸ்களும், கழுத்தில் தொங்கும் கடிக்காரமும் மூனாவை விட்டு எப்போதுமே பிரியாதவை. ஓர் தனிமனிதப் போராட்டத்தை நடத்தியவர் இவர். புகழ்பெற்ற கேலிச் சித்திரகாரரான காபு “சமாதானத்துக்கான கமிக்காஸ்” என மூனாவை வருணித்துள்ளதுடன், இவருக்காகப் பல கேலிச் சித்திரங்களைக் காணிக்கை செய்துள்ளார். 1943 இல் ஜேர்மன் துருப்புகளுடன் தனது மனைவிக்குத் தொடர்பு இருப்பதை அறிந்து அவளுடனான தொடர்பை முறித்துக்கொண்டவர். இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை ANNE GALLOIS எழுதியுள்ளார். [MOUNA: GUEULE OU CREVE> PAR ANNE GALLOIS> editions CLANCIER - GUENAUD> 1988]

ஒரு கவிதையும் சில ஈசல்களும்

வீணைக்கொடியோன்

கனடாவில் இந்த வருடம் ஏப்ரல் மாத இறுதி யிலிருந்து மூன்று வாரங்கள் நகைச்சுவைக்குரிய காலமாகப் பிரகடனம் செய்யப் பட்டிருந்தது. ஈழத்தில் தன்னை முற்போக்கு இலக்கியவாதியாக தன்னை அடையாளம் காட்டிக்கொண்ட திரு.லோகேந்திரலிங்கம் அவர்கள் “உதயன்” விழாவிற்கு பாடலாசிரியர் வைரமுத்துவை அழைத்ததிலிருந்து இந்த நகைச்சுவைக் காலம் ஆரம்பமாயிற்று.

“சூயிலின் இழப்பிற்கு
குரலெழுப்பி அழா வண்ணம்
மண் மீது உள்ளவரின்
வாயெல்லாம் பூட்டு
வரியெல்லாம் மெளனம்
பேயுலாவும் மண்ணின்
பொழுதெப்போ விடியும்”

என ராஜினி திரணாகமவின் மரணத் திற்காக எழுதிய இந்த முன்னாள் முற்போக்கு இலக்கியவாதி “முற்போக்கை” எல்லாம் எங்கோ தொலைத்துவிட்டு வைரமுத்துவின் பாதங்களில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்ததுடன் இந்த “நகைச்சுவைக்காலம்” உச்ச நிலையை அடைந்தது. இந்த நகைச்சுவைக் காலம் பற்றி முதலிலிருந்து...

மேற்கு நாடுகளில் பாரிய வியாபார நிறுவனங்கள் தமது மலிவு விலைகளை அறிவிக்கவும், புதிதாக அறிமுகப்படுத்தும் பொருட்களை விளம்பரப்படுத்தவும் பிரசுரங்களை வாராவாரம் வெளியிடும். இவ்வகையான பல பிரசுரங்கள் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு பொலீத்தீன் பைகளில் போடப்பட்டு வாரம் தோறும் வீடுகளுக்கு விநியோகிக்கப்படுவதுண்டு. தமிழில் இவ்வகையான விளம்பரத் தொகுப்பொன்று பிரதி வெள்ளிக் கிழமைகளில் கனடாவில் வெளிவரும், கனேடிய தமிழ் பெருங்குடி மக்கள் சிலர் இதற்கு பத்திரிகை எனப் பெயரிட்டு “உதயன்” எனவும் அழைப்பார்கள். (68 பக்கங்களில் 5 அல்லது 6 பக்கங்களுக்கு செய்திகள் என்னும் பெயரில் சில அறிவித்தல்களைத் தருவதாலோ என்னவோ) இந்தத் தொகுப்பினை வெளியிடுவோர் ஒரே நாளில் பல ஆயிரங்களைச் சேகரிக்கும் முகமாக, கனடாவுக்கு பிரபல சினிமா பாடலாசிரியர் வைரமுத்துவை அழைக்க முடிவு செய்தனர்.

மற்றவர்களை விடவும் வைரமுத்து

வருவதால் பெருத்த லாபம். வைரமுத்து தனியே வருவார். பாடகர்களென்றால் வாத்தியக் கலைஞர்கள் இத்யாதி என அதிகம் செலவு செய்யவேண்டும். அவ்வகை நிகழ்ச்சிக்கும் அதிக செலவு. வைரமுத்துவை வைத்து ஒரு கவியரங்கு வைத்தால் உள்ளூர்க் கவிஞர்கள் என்ன பணமாகேட்கப் போகிறார்கள்? (எனினும் கனடாவில் இருக்கும் ஒரு பிரபலமான ஈழத்துக் கவிஞர் \$8,000 டொலர் கேட்டதாகக் கேள்வி) வைரமுத்துவுக்கு வழங்கப்படும் \$10,000 அமெரிக்க டொலர்களுடன் விடயம் முடிந்தாயிற்று. ஏறக்குறைய 4,5 மாதங்களுக்கு முன்பிருந்த இவ் “உதயன்” விளம்பரத்தொகுப்பு, வாரம் தோறும் வைரமுத்து வருகிறார்...பராக்...பராக் என்ற வகையில் பக்கம் பக்கமாக விளம்பரங்களை வெளியிட்டுத் தள்ளியது.

கவியரங்கில் கவிஞர் கந்தவனம் (கனடாவின் தேசிய கீதத்தை தன் இஸ்டத்துக்கு மொழிமாற்றியதில் கனடாவின் தாகூர் என கிரீடம் சூடிக் கொண்டவர்.) சிவா. சின்னத்தம்பி (கிட்டு ஒரு மொட்டு பட்டு பட்டு என அவன் சுட்டதில் கட்டுக் கட்டாய் மட்டு இல்லாத சட்டு... என எழுதியதில் கனடாவின் அதிரடிக் கவிஞரானவர்), சமதி ரூபன் (பெண் விடுதலைக்காக குரல் தரும் கவிஞர்), சக்கரவர்த்தி (நவீன சிறுகதை மரபில் ஈழத்தை அடையாளப் படுத்தும் கதைஞர்), பொன்னையா விவேகானந்தன் (வானொலி நிகழ்ச்சிகள் ஊடாக பிரபலமானவர்.) ஆகியோர் கலந்து கொள்வார் என 4 மாதமாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. இவர்களில் சக்கரவர்த்தியை கடந்த 4,5 வருடங்களில் எங்காவது மேடையில் கண்டதாக எனக்கு ஞாபகமில்லை. சமதி ரூபன் இப்படியான கவியரங்குகளுக்குப் புதியவர். மற்றவர்கள் பெரும்பாலும் மேடையிலும் சில நேரத்தில் வீடுகளிலும் இருப்பவர்கள். இடையில் ஏதோவொரு காரணம் கூறி பொன்னையா விவேகானந்தன் விலகிக் கொள்ள கவிஞர் தொகை நான்காயிற்று.

வைரமுத்து கலந்துகொள்ளும் விழா வினை கனடாவின் 20 தமிழ் வணிக நிறுவனங்கள் எப்பொன்சர் செய்தன. (ஒவ்வொருவரும்; \$1000 வீதம் வழங்கியதாகத் தகவல்) இதைத் தவிரவும் மண்டபம், இருக்கைகள், மாலை, மேளவாத்தியங்கள் அது இதுவென ஒவ்வொன்று க்கும் தனித்தனியே எப்பொன்சர்கள் பெறப்பட்டன. வைரமுத்து வருவதற்கு முன் வாரக்கணக்கில் மாபெரும் மனிதன், புனிதன் என்கிற வகையில் கட்டுரைகள்

எழுந்தமானத்திற்கு எழுதித் தள்ளப்பட்டன.

வைரமுத்து ரொரொன்றோ மண்ணில் கால் வைக்கவும் வேடிக்கை இன்னமும் அதிகமாயிற்று. விமான நிலையத்திலிருந்து நேரடி ஒலிபரப்பு, விமான நிலையத்திலிருந்து கனேடிய தமிழ் மக்களுக்கு வைரமுத்து செய்தி வழங்குவார் என ஒரே அமர்க்களம். பாரதிதாசனின் “வீரக்கொள் தமிழர்” கூட்டம் கவிதையை வைரமுத்து அங்கு மாற்றி, இங்கு சுழித்து “திரண்டு வருக” என விமானநிலையத்தில் எழுதி முடிக்க, அது வேறு விளம்பரத் தொகுப்புகளின், முன்பக்கமாக நிறைந்து கிடந்தது.

உதயன் விழா மே மாதம் முதலாம், இரண்டாம் திகதிகளில் நடக்கும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. (இரண்டு தினங்களும் ஒரே நிகழ்ச்சிகளுடன்) விழா மண்டபத்தின் வாசலில் இருந்து மேளதாளங்கள், மாலை, சுற்றிவர அபிமானிகள், பாதுகாவலர்கள் எனக் கோலாகலமாக வைரமுத்து அழைத்துவரப்பட்டார். தமிழக 3ம் தர அரசியல்வாதியை அப்பட்டமாகப் பிரதி பண்ணிய வைரமுத்து குழந்தைகளுக்கு குனிந்து கை அசைத்தும், இரண்டு கைகளையும் உயர்த்தி வணக்கம் சொல்லியபடியும் ஆரவாரமாக உள்ளே நுழைந்தார்.

விழிக்கும் போது வேறு “மாண்பு மிகு” வும் “மேன்மை தங்கிய” வும் என வைரமுத்து ஏகமாய்க் குளிரவைக்கப்பட, முதலில் பேச வந்த கனேடிய தமிழ் விளம்பரத் தொகுப்புகளின் மா.:பியாத் தலைவர் எஸ்.திருச்செல்வம் “அவரை பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடவே கூசுகிறது” என்ற வகையில் மானத்தை குழி தோண்டாமலேயே புதைத்தார்.

இவ்வகையில் இதயாதி புலம்பல்கள் கனடாவிற்கே உரிய “எனது முதுகை நானே சொறிதல்” போன்றவை நடந்து முடிய “சின்னச் சின்ன ஆசை” கவியரங்கு ஆரம்பமாயிற்று. கவியரங்கில் கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்த “உதயன்” தொகுப்பாளர் லோகேந்திரலிங்கம்: சக்கரவர்த்தி கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர் எனவும், மட்டக்களப்பில் இருந்து யாராவது இடம் பெறவேண்டுமென்பதாலேயே இவரை அழைத்தோம் எனவும் தனது அறிவு முதிர்ச்சியைக் காண்பித்துக் கொண்டார். எப்போதோ தான் எழுதிய கவிதை ஒன்றுக்கு புதுச்சாயம் பூசி உலவவிட்ட வைரமுத்து இடையிடையே “தமிழுணர்வு” பொங்கிவர உதிர்த்த முத்துக்கள் சில...

1. ஈழத்தமிழரின் வீரப் போராட்டத்தைக் காவியமாக்குவேன்.

“டோன்ற வொறி அனேகமாய் டேக் இற் ஈளி ஊர்வசி ஸ்ரையில் ஒரு காவியம் மேக் ஆகலாம்”

2. அதையும் வன்னியில் போய் வாழ்ந்து விட்டே காவியமாக்குவேன்.

“வன்னியில் எங்காவது தாஜ், கன்னி மாரா அல்லது ஹில்டன் ஹோட்டேல்கள் இருந்தால் வைரமுத்துவிற்கு வழிகாட்டுங்களேன் ப்ளீஸ்” (வன்னியில் வாழப் போவதாகக் கூறும் வைரமுத்து விமானத்தில் முதலாம் வகுப்பு ஆசனம் இல்லை யானால் கனடாவிற்கு வருவது கடினம் என்ற வகையில் பேரம் பேசியதாகத் தகவல்)

3. அக்காவியத்தை கனடாவிற்கு எடுத்து வந்து இங்கேயே அரங்கேற்றுவேன்.

“இன்னுமொரு \$10,000 அமெரிக்க டொலர் களுக்கு வருமானம் தயார்”

4. 21ம் நூற்றாண்டில் தமிழினின் முகவரியை எழுதப்போவது ஈழத்தமிழனே...

“அதைத் தானேயையா ஏற்கனவே சவிசிலிருந்து கனடாவரை ஒவ்வொருவரும் முகவரி, முகவரியாக எழுதித்தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்”

அடுத்துக் கவிபாட கவிஞர் கந்தவனம் வந்தார். அவர் பாவம்! என்ன சொன்னார் என்பதே பலருக்கு, ஏன் அவருக்கே புரியவில்லை. வயாகரா, விஜய், ஜஸ்வரியா என்ற வகையில் கந்தவனம் பாட “மாஸ்ரர் பெரிய மனுசன். கவிதை சொல்லேக்க எங்கையாவது கை தட்டாட்டி என்ன நினைப்பார்” என்ற வகையில் சிலர் கை தட்டி முடித்தார்கள்.

அடுத்ததாக சக்கரவர்த்தியின் கவிதை. இன்றைய இருத்தலையும், யுத்தத்தின் யதார்த்தத்தையும் சுட்டிய இதுபோன்றதொரு கவிதைக்கு திரு. வைரமுத்து அவர்கள் 20 வருடங்கள் பின் நிற்பதாகவே பட்டது. அது முக்கியமாக ஐந்து விடயங்களை சாடி நின்றது.

1. வடக்கிலும், கிழக்கிலும் இருந்த தமது ஒவ்வொரு உறவினரையும் பத்திரமாக மேற்கு நாடுகளிற்கு அழைத்துவிட்டதன் பின் பியர் போத்தல்களுடன் தமிழுணர்வு மெத்தி “பொறுத்தது போதும் எட்டா வாளை” என்று போர்ப்பரணி பாடும் பரணிக் கவிஞர்கள்.

2. கேள்விப்படாத நாடுகளில், தெரியாத மொழிகளைப்படித்து, புரியாத நடைமுறைகளுடன் வாழும் போது தெரிந்த இரண்டு இனங்கள், சொந்த நாட்டில் வாழமுடியாமல் போனமை.

3. வடக்கிலிருந்து புலிகளால் முஸ்லீம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை.

4. எமது மதங்களிலும், இலக்கியங்களிலும் பரவிக்கிடக்கும் வன்முறைக்கலாச்சாரம்.

5. பாலகர்கள் யுத்தத்தில் பயன்படுத்தப்படல்.

கவியரங்கில் அதிக வரவேற்பைப் பெற்ற இக்கவிதைக்கு பலர் புரியாமல் கை தட்டி முடித்தார்கள் என்பதே உண்மை. கவிதையில் எழுப்பப்பட்ட பல கேள்விகளுக்கு அரங்கமே உறைந்து போய் அமைதி காத்தது எவராலும் உதட்டளவில் மறுக்கப்பட்டாலும் உள்ளத்தில் யுத்தத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கியது கவிதை.

“தண்ணீர் தேசத்தை மட்டும் கவி பாடிவிட்டு எங்கள் கண்ணீர் தேசத்தை கைகழுவி விட்ட வரைமுத்து ஐயா அவர்களுக்கும்... எனத் தொடங்கிய கவிதை பரணிக் கவிஞர் களைப்பார்த்து இப்படித்தொடர்ந்தது.

“போரின் பகைப்புலம் அறியாது போர்ப் பரணி பாடும் பாட்டுக் காரர்கள் எவரோ- அவரே என் தேசம் இன்னமும் எரிந்து கொண்டிருக்க முதற் காரணி என்பேன்”

“பாலகனின் ரத்தத்தில் தாகம் தணிக்கும் என் தமிழன்னையே நீ தாய் என்பதில் எனக்கு சந்தேகம் வந்துவிட்டது இவ்வாறு தொடர்ந்த கவிதையில்

“... ”

87இல் என் சகோதரியை துரத்தித் துரத்தி முலை கடித்த இந்தியன் இன்று என் எதிர் வீட்டுக்காரன்.

எதிரி எனப்பட்டவன் எதிரே இருந்தும் அவனை நாம் புன்றறுவலுடன் வரவேற்க வில்லையா?”

என சக்கரவர்த்தி வரைமுத்துவைப் பார்த்துக் கூற வரைமுத்துவிற்கே சிரமமாய்ப் போயிற்று. அரங்கமோ கரவொலியால் பிதுங்க, அமைப்பாளர்களின் முகத்தில் (ஈ இல்லாத படியால்) காற்றே ஆடவில்லை.

கவிதைக்கு விசித்திரமாய்ப் பதிலளித்த வரைமுத்து “மனிதா சிங்களத்தின் சிறைக்குள் இருந்து வெளியேறிய நீ விரகத்தியின் விளிம்பிலிருந்து இன்னும் வெளிவரவில்லை. இது விரகத்தியின் வெளிப்பாடு. மனிதா பள்ளத்தாக்குகளில் பள்ளம் தோண்டாதே. சிகரங்களில் கூடு கட்டு” என்ற வகையில் ஏதோ கூறினார்.

விரகத்திக்கும் இக்கவிதைக்கும் என்ன தொடர்பு...மூச்!

இதைத்தொடர்ந்து பாட வந்த கவிஞர் சிவா சின்னத்தம்பி சுரத்தில்லாமல் ஒரு பரணிக் கவிதையைப் பாட எந்த வரவேற்பும் கிடைக்காமல் போயிற்று.

சுமதி ரூபனின் கவிதை அருமையானது. புத்தகங்களுக்கு பொருத்தமாய் இருந்திருக்கலாம். சொல்லப்பட்ட முறையாலோ என்னவோ கவியரங்கில் சோபிக்கவில்லை.

இதைத்தொடர்ந்து வரைமுத்துவுக்கு கனடாவின் பிரபலமான ஐந்து தமிழ் வணிக நிறுவனங்கள் தங்கப் பதக்கம் சூட்டி மகிழ்ந்தன. பதக்கங்களுடன் ஒலிவாங்கிக்கு முன் வந்த வரைமுத்து “இந்தத் தங்கத்தை நான் மதிக்கிறேன்.

ஆனால் இதை விடவும் ஈழத்திலே போராளிகளின் கைகளிலுள்ள இரும்பை இன்னமும் மதிக்கிறேன். இங்கே ஒரு மனிதனாய் இருப்பதைவிட ஈழத்திலே ஒரு கல்லறையாய் இருக்கவே விரும்புகிறேன்” என்றவாறு தன் ஈழ அபிமானத்தைப் பிரகடனம் செய்ததுடன் பதக்கங்களை தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகத்திற்கு வழங்கவும் முன் வந்தார். சிவாஜி, கமலஹாசனெல்லாம் செத்தார்கள் போங்கள். சக்கரவர்த்தியின் கவிதையுடன் கொஞ்சம் நொந்து போயிருந்த அமைப்பாளர்கள் வரைமுத்துவின் ஈழ அபிமானத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியில் திணறியே போனார்கள்.

கனடாவின் 24மணி நேர தமிழ் வானொலிகளில் ஒன்றான கீதவாணி, நிகழ்ச்சிகளை நேரடியாக ஒலிபரப்பியது. அவுஸ்திரேலியாவிலும் ஏதோ ஒரு வானொலியால் கொண்டு செல்லப்பட்டது. விழாவில் இடையே வந்த அறிவிப்பாளர் கனேடிய நகரங்களிலிருந்தும், அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்தும் கீதவாணி வானொலிக்கு :பக்ஸ் வந்து குவிந்து, :பக்ஸ் இயந்திரமே உடைந்து, கூரையே வெடித்து... இவ்வாறாக ஏதோ சொல்லிக் கொண்டே போனார். சுயதணிக் கைக்கு பிரபலமான கனேடிய தொடர்புடைய கங்களில் ஒன்றான கீதவாணியில் எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் நேரடி அஞ்சல் செய்யப்படும் சக்கரவர்த்தியின் கவிதை மட்டும் ஒலி பரப்பப்படவில்லை.

இக்குழுவின் நிகழ்ச்சியுடன் விழா முடிந்தது. கனடாவிலுள்ள பல வீட்டுத் தொலைபேசிகள் சிணுங்கியபடியே இரவைத் தொலைத்தன. பலரது மூளைகள் இரவிரவாகத் திட்டமிட்டன. காலையில் சக்கரவர்த்தியிடம் கவிதையை சற்றே குறைக்கும்படி கோரிக்கை விடப்பட்டதாம். மறுக்கப்படவே கவியரங்கு ரத்தானது. பலர் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டனர். மறு நாள் வரைமுத்து சற்றே பேச ஆசைப்படுகிறார் எனக் காரணம் கூறி கவியரங்கு ரத்தானதற்கு விளக்கம் தரப்பட்டது. இனி வரைமுத்து தன்னை அழைத்தவருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டுமல்லவா? ஆகவே உதயன் சார்பில் அதன் ஆசிரியரும் (?) நிருவாகியும் ஆனவருக்கே பதக்கம் வழங்கப்பட்டது. (நானே எனக்கு விருது வழங்கல்). பதக்கத்தை சூட்ட முன்பு “இவர் ஒரு கறுப்புத் தங்கம், முத்து, வைரம், வெள்ளி, பொன், உள்ளி, மிளகு...” என்று வரைமுத்து புழுசித்தள்ள உணர்ச்சிவசப்பட்ட உதயன் தொகுப்பாளர் வரைமுத்துவின் காலில் விழுந்து தன் நன்றிகளையும் அபிமானத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

இதற்குப்பின் பேசிய, கனடாவில் தமிழர்களுக்கு வலிகாட்டியாகத் திகழும்

இதுவரை எழுதப்பட்டு வந்த வரலாறுகள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டோரையும் அவர்கள் சார்ந்த வாழ்க்கை முறையையும் ஒதுக்கி விட்டு மன்னர்களையும் மதம்பிடித்த உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரையும் மட்டுமே மனிதர்களாய்க் காட்டி நமக்குத் தந்துள்ளது. இனிமேலாவது தலித்களின் வரலாற்றை உருவாக்கவேண்டிய தேவையும் அதைக் கட்டமைத்தாக வேண்டிய தேவையும் எம்முள் நிற்கிறது, என்ற அடிப்படையில் 'தலித்' வெளியீடாக வந்துள்ளது «சித்திரை நெருப்பு» திரு எஸ்.இளையபெருமாள் பதிவு செய்யும் வாய்மொழி வரலாறு இது.

தொடர்புகளுக்கு:

'தலித்'

அஞ்சல் பெட்டி எண்: 11

நெய்வேலி - 607801

செல்லையா செந்திலாதன், உதயனின் இந்த விழா தமிழ் வரலாற்றில் இதுவரையில் இல்லாதது எனப் பேசி "உதயனே கலைஞர் கருணாநிதியையும் இங்கே அழைக்க வேண்டும்" என வேண்டு கோள் விடுத்து அமர்ந்தார்.(தனக்கு காலில் விழு சந்தர்ப்பம் தரவில்லை என்ற கோபமோ என்னவோ?) விழாவிற்கு இரண்டாம் நாள் வந்தோருக்கு கவியரங்கு ரத்தானது ஏமாற்றத்தையே தந்தது.

கனடிய தொடர்பூடகங்கள் யாவும் இந்த வேடிக்கை விநோதங்களைப்பார்த்து ஆஹா, ஓஹோ வென்றிருக்க விடுதலைப்புலிகளின் ஆதரவு ஏடான "முழுக்கம்" பத்திரிகை மாத்திரம் ஈழப்போரில் சவாரி செய்யும் வைரமுத்து பற்றி விமர்சனத்துடன் கட்டுரை வரைந்தது. "வைரமுத்து கனடா விலிருக்கும் போதே எதிர்க்குரலா" என்று அமைப்பாளர்கள் கொதித்துப்போனார்கள். இதுவரையில் விளம்பரங்களையே எழுதிவந்த பேனாக்களுக்கு பதிலும் எழுத வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. "நீயார்? உனது பூர்வீகம் யாது? உனது முகத்திரையைக் கிழிக்கிறேன்" என்ற வகையில் பதில் எழுதி மகிழ்ந்து கொண்டார்கள். பத்திரிகை உலகில் விமர்சனம் என்பதாக ஒன்று உண்டு என்பதை மறந்து போனார்கள். உதயனும் முழுக்கம் பத்திரிகையும் ஒன்றையொன்று காட்டமாக சாடிக்கொண்டன.

இதனிடையே மறுவாரம் மொன்றியால் நகரில் இதே கவியரங்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, விளம்பரங்களும் வெளிவந்திருந்தன (சக்கரவர்த்தி உட்பட). கவிதையில் குழப்பம் விளைவித்தமையால்

சக்கரவர்த்தியும், ஏதோ ஒரு காரணத்தால் சுமதி ருபனும் தவிர ஏனையோர் கலந்து கொள்ள அங்கும் கவியரங்கு மேடையேற்றிற்று. இப்போது இன்னும் தன் ஈழ அபிமானத்தை காண்பிக்க முனைந்த வைரமுத்து "மலரப்போகும் தமிழீழத்தின் தேசிய கீதத்தை நானே இயற்றித் தருவேன்" என்று மிகப்பெரிய உச்ச நகைச்சுவை ஒன்றை உதிர்த்தார். போச்சடா! ஏற்கனவே அதை யார் இயற்றுவது என்பதில் இருவருக்கிடையில் போட்டி... இப்போது வைரமுத்துவுமா? இங்கு வெளிவரும் விளம்பரத் தொகுப்புகள் இதை தலையில் வைத்துக் கொண்டாடி முன்பக்கத்திலேயே வெளியிட்டு மகிழ்ந்தன. யாராவது "தமிழீழத்தின் தேசிய கீதம்" என்று ஏதும் படம் எடுக்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

எங்களுக்கெல்லாம் ஒரு வியாதி! தென்னிந்தியப் பிரபலங்கள் சொல்லுவதெல்லா வற்றையும் தலையால்கேட்டு வணங்கி அவர்களை வாழ்த்தி... ஒரு கவிதை ஞாபகம் வந்தது.

சிகரங்களைத் தொடுவதெல்ல எங்கள் நோக்கம்- அடுத்தவன் பாதங்களைத் தொடாதிருப்பதுவும்- அவன் வாயு பறியும் போது ஆனந்தம் என்று அள்ளிப் பருகாதிருப்பதுவுமே எங்கள் பாதை".

புலயங் கீலா பாற இந்த கன,
கவும உஷ் கண ஒக்கமட
பெணங்கன இட்டபஸ். மாவ மே கமே
ஒக்கமல கியன்னே வேச கியல.
தெங் வேசகே துவத் வேச வெலா.
தெங் உம்பட சந்தோசை னே.
உம்பட விதறக் எனமே, யன என
லொறி காறயட்டத் சந்தோசை.
போடி... கழுதை...
எண்டு தாய் பேச, ஓடிப்போய் குப்புறப்
படுத்துக் கொண்டு, யோசிச்சுக்
கொண்டு கிடந்தாள்...
அழியில்ல...
கவலையாக்கிடந்தது...
இந்த அம்மா, என்ன அம்மா...
மனிசிட்ட சொல்லாமல் இருந்தி
ருக்கலாம்.
நல்லவன்...
நல்ல தமிழன்...
இவனல்லோ மனிசன்...
எண்டு எவ்வளத்தச் சொன்னவ.
உதுக்கு விசர்.
ஆனா...
ஒரு நாளும் மனிசி இப்படிச் சத்தம்
போடுறதில்லையே.
ஏன் இண்டைக்கு ...?
எத்தினை பேர் வந்து நிண்டுட்டுப்
போறாங்கள். அவங்களோடை
யெல்லாம் அம்மா
சிரிச்சு...
சாப்பிட்டு...
சண்டைபிடிச்சு...
சந்தோசமாய்த்தானே இருக்கிறா.
என்னை மட்டும் என்னத்துக்கு...?
கொழுப்புக்கு போகேக்கையும்

வரேக்கையும் எவ்வளவு சாமான்
களைக் கொண்டு வந்து தந்தார்...
ஒரு நாள் கூட வீட்ட வராமல்
போகாது.
போக அம்மாவும் விடுவாளா?
யோசிக்க யோசிக்க
கவலையாக்கிடந்தது
அம்மாவும் அன்பானவள் தானே.
இண்டைக்கு மட்டும் ஏன் இப்பிடி...
திட்டுறா?
குழம்பிக் குழம்பி யோசிச்சாள்...
நித்திரை மட்டும் வரயில்ல...
அம்மாவும் கத்திறுது நிக்க யில்ல...
சடாரென எழும்பி பக்கத்து பீரிசினர்
கடையில போய் சோடாப் போத்
-தலுக்க சாராயம்
வேண்டிக் கொண்டு வந்து குடிச்சாள்.
அம்மாவோட சண்டை பிடிச்சு
முதுகில் கோடாலியால் கொத்தி
ப்போட்டு அப்பா வீட்டைவிட்டுப்
போனாப்பிறகு நாலாவது தட
வையாக அம்மா குடிக்கிறாள்.
அம்மாவுக்கு தாங்கேலாத அளவு
ஏதாவது நடந்தால்தான் குடிப்பாள்.
இதென்ன அப்படியா? அம்மாவைப்
போய்க் கட்டிப்
பிடிச்சுக்கொண்டு... போதும்... எண்டு
சொல்ல நினைத்து,
அம்மே...
எண்டு கூப்பிட...
பாளாய்போனவன்.
ஆம்புளைப்புத்தியக் காட்டிப்
டான். என்னோடையும் படுத்து என்ற
மகளோடையும் ...
நாய் மகன்...
வரட்டும் இனி.
நாய்.

நாய்.
எண்டு திட்டித்திட்டி அழுதாள்.
கண்ணீர் வழிந்தோடியது.
தூரத்தில் லொறியொண்டு இரையிற
சத்தம் கேட்டுக் கொண்
டிருந்தது. லொறிய மறிச்சு எங்
கேயெண்டு கூடக் கேளாமல்
லொறியில் ஏறினாள். லொறி
யாழ்ப்பாண லொறி.
றைவா ஒண்டுமே பேசாம இருந்தான்.
அவன் பிறேக்கில் கால வைக்கிற
நேரமெல்லாம் திக் திக்கெண்டு
இருந்திச்சு. ஆனா ஓமந்தை கழிய
நடுக் காட்டில் நிப்பாட்டித்தான்
போட்டான். அங்கயிருந்து
ஒருத்தரோடையும் கதைக்கயில்ல
குறுக்கு வழி ஒண்டைப் பாத்து
காட்டால் இறங்கி நடந்தாள்.

* * *

அம்மாவத் தனியா விட்டுட்டு ஓடி
வந்து இவ்வளவு காலம் போயிட்டுது.
நான் செத்திருப்பன் எண்டு
நினைத்திருப்பாள்.
அது நல்லது. அல்லது...
அவள் செத்திருப்பாளா?
இருந்தால்
இன்னும் லொறிக் காரங்கள் வந்து
போவாங்களா?
சிவதாசன் இன்னும் இன்னும்
இறுக்கிக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு
படுத்துக் கிடந்தான்.
ராசா! ராசா!
எண்டு மகனைத் தடவிக் கொண்டு,
தன்ர கதை எல்லாத் தையும்
அவனுக்குச் சொல்லிக்
கொண்டிருந்தாள் உக்கம்மா.

சுசுரை

சுசுரையா.

இவளையும் இவளினர் மடியையும்
விட்டால் வேறு தேவையில்லை

எண்டது போல் கிடந்தான் சிவதாசன்.
மெதுவாக முதுகை அமத்தித்
தடவிக் கொண்டிருந்தான்.

அம்மே!

எண்டு நிமிர

உக்கம்மா அழுது கொண்டிருந்
தான்.

கன காலத்துக்குப் பிறகு அழுகிறாள்.
ஏன் என்று கேட்க வில்லை. இன்னும்
இறுக்கி அணைத்துக் கொண்டான்.
இருவரும் தனியாக இருந்து
தங்களதுபாசையில்...

கதைத்து...

அழுது...

உறவு கொண்டார்கள்.

சுகமாக இருந்தது.

இந்தப் பொழுது இப்படியே இருந்து
விடவேண்டும்...

இருட்டு எங்களுக்கு வேண்டாம்...

எண்டு சிவதா

சன் இருளின் வேதனையை முனங்கி
முனங்கித் தாய்க்குச் சொன்னான்.
ஒவ்வொரு இருளிலும் அவள் பறி
போய்விடுகிறாள்.

ஒரு பிடிவாதக்காரியாக...

கோபக்காரியாக...

இருந்தவள் எப்படி மாறினாள்...?

எதன் மீதும் நம்பிக்கை வைக்
காதவளாய்...

எதன் மீதும் கோபமுறாதவளாய்...

எதையும் விரும்பாதவளாய்...

எப்படி அம்மாவால்...?

எல்லாம் தனக்காகத் தான் என
சிவதாசன் சின்னத்தனமாக
எண்ணினான்.

உக்கம்மா துணுக்காய்க்கு வந்த
நாளில்,

விதானையார் தான் இருக்கக் காணி
கொடுத்தார்.

கொட்டில் போட்டுக் கொடுத்தார்.

வீட்டுச் சாமான் வாங்கிக் கொடுத்தார்.

கிட்டத்தட்ட உக்கம்மாவுக்கு

எல்லாமே தான் தான் எண்டு
விதானையார் நினைச்சிருந்தார்.

உக்கம்மாக்கு அப்படியில்ல.

தனர் அப்பாவும்,

தன்னோட படுத்த லொறி நறைவரும்,
ஏறிவந்த லொறி நறைவரும்
விதானையும்,

எல்லாம் ஒரே மாதிரித்தான்.

ஊர்ப் பொம்புளையள் எல்லாரும்
வந்திச்சினம்.

புதினம் விசாரிச்சினம்.

...

உதவி செய்யோணும் எண்டிச்-
சினம்.

...

அன்பா இருந்திச்சினம்.

...

சண்டை பிடிச்சிச்சினம்.

...

சாகோணும் எண்டிச்சினம்.

உக்கம்மா கவலைப்படவில்லை...

அழியில்லை...

அது தனர் வேலையில்லை எண்டு
நினைச்சுக் கொண்டு இருந்தான்.
எல்லோருக்கும் அவளோட பழ
கோணும் எண்டு விருப்பமாய்
ருந்திச்சு.

சிங்களம் கதைக்க ஆசைப்
பட்டிச்சினம்.

சிங்களத்தி எப்பிடி எங்கட இடத்தில்
இருக்கிறது எண்டும் கோப்பட்டிச்
சினம்.

தமிழ்நாடு இடத்தில் தனியா வந்து
இருக்க என்ன தமிழர் எண்டிச்சினம்.
கூட்டிக்கொண்டு போய் விசாரிச்
சிச்சினம்.

ஆம்புளையள் ஊருக்குள்ள காசு
சேத்திச்சினம்...

உக்கம்மாவுக்கு தாங்கள் தான்
உதவி எண்டிச்சினம்...

சாமான் வாங்கிக் குடுத்திச்சினம்.

அன்பா இருக்கிறமாதிரி நடச்
சிச்சினம்.

ஒவ்வொரு இரவுகளிலும் ஒவ்
வொருவர் வந்தார்கள்.

அழுதார்கள்...

குடித்தார்கள்...

உக்கம்மா குடிக்காரியானாள்.

எந்தவொரு விடயத்தைப்
பற்றியும் அலட்டிக் கொள்

ளாது, எல்லாவற்றையும் வெறு-
மையாகப்பார்த்தாள். ஒன்றுமில்லாத
ஒன்றை தான் கையில்
வைத்திருப்பதாகவும் அதற்கா கவே
நாடகம் போட்டு களவாடிப் போக
ஒவ்வொருத்தர் வந்து போவதையும்
சிவதாசனிடம் சொல்லிச்சொல்லி
சிரித்தாள்.

பொழுது மங்கி இருட்டுக்
கட்டிக்கொண்டிருக்க சைக்கிளைக்
கையில் தூக்கிக் கொண்டு சிந்திராஜா
மாஸ்டர் கேற்றால் நுழைந்து
கொண்டிருக்க முந்த நாள்
சாரதாவை பாடலையை விட்டு
இவர் தான் கலைத்தார் எண்டு
தாய்க்கு சிவதாசன் குசுகுசுத்தான்.
கைவிளக்கைக் கொழுத்திக்
கொண்டு மாஸ்டரின் கண்ணில்
படாமல் சிவதாசன் கொட்டிலின் பின்
பத்திக்குள் போய் புகுந்து
கொண்டான். மாஸ்டர் அழத்
தொடங்கினார்.

***

(சிவதாசனை உக்கம்மாவால்
மகனாகப் பார்க்கமுடியவில்லை.
தன்னைப்பற்றி எல்லாத்தையும்
சொல்லி உதவி பெற்று அனுசரித்த
நண்பனாக பார்த்தாள் அனுபவித்
-தாள். அவன் மீது மட்டுமே
நம்பிக்கை கொண்டாள். அவனோடு
மட்டுமே சிரித்தாள். அவனுடன்
கூடிய பொழுது உணர்ந்தாள்.
அவற்றையே வாழ்வென்றாள்...)

சில நாட்களில்
இராணுவம் துணுக்காயில் முகா
மிட்டிருந்தது.

இளைஞர்களைப் பிடித்தது.
சித்திரவதைசெய்தது.

சாகடித்தது.

பிடித்த இளைஞர்களை, உக்கம்
மாவின் துணையோட மீட்டார்கள்.
அவளைத் தெய்வம் என்றார்கள்.
அவளின் உதவி ஊர்க்காரர்களுக்கு
தேவைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.
உக்கம்மா இல்லாவிட்டால் தங்கள்

1. சாரதா கம்மாலையில் வேலை செய்த கண்ணாடிச் சுதனுடன் ஓடிப்போன போது 7ம் வகுப்புப்
படித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஊரே குழம்பியது. 10 நாட்களின் பின்னர் பாடசாலைக்கு திரும்பிப்படிக்க வந்தாள்.
ஆசிரியர்கள் படிப்பிக்க மறுத்தார்கள். அதில் சிந்திராசா மாஸ்டர் தான் முன்னின்று எதிர்த்தார். சாரதா
படிப்பை நிறுத்தினாள். மூன்று மாதத்தில் இன்னொருவனுடன் ஓடிப்போனாள்.

பாடு மோசம் என்றார்கள். மறக்கமாட்டோம் என்றார்கள். ஒரு இரவில் துவக்குகளோடு வந்து பொடியளும் உக்கம்மாவைக் கூட்டிப் போனார்கள். இரண்டு நாட்களாய் காணவில்லை. சிவதாசனுக்கு விளங்கிட்டுது. விதானையாரும், கோடீஸ்வரனின் மாமாவும் வந்து போனார்கள். அவர்களுக்கும் கவலையாயிருந்தது. மூன்றாம் நாளிரவு சைக்கிளில் ஏத்திக்கொண்டு வந்து கடப்பயில் இறக்கி விட்டுப் போனார்கள். அவளால நடக்க முடியல்ல. அதிலேயே விழுந்து படுத்திட்டாள். மகன்... மகன்... எண்டு கூப்பிட்டாள். இண்டைக்குத்தான் மகன் எண்டே கூப்பிட்டிருக்காள். ஓடிப்போன சிவதாசனைக் கட்டிப் பிடிச்சக் கொண்டு அழுதாள். அந்த இரவில் விதானையாரும், சிந்திரா மாஸ்டரும், கனகவும் வேலி மூலைகளில் நின்று எட்டி எட்டிப் பார்ப்பதாக உணர்ந்தான். அது பிரமை. ஒவ்வொருத்தராவும் ஒருத்தருக்கும் தெரியாம ஒளிஞ்சு ஒளிஞ்சு வாறுமாதிரியிருக்கு. தோள் சாச்சு தூக்கிக் கொண்டு வந்து படுக்கவைத்தான். உடம்பு பூரா அமத்திப் பிடித்துவிட்டான். கண்ண மூடாம கண்ணீர் வழிய வழிய பார்த்துக் கொண்டே கிடந்தான். தைலம் எடுத்து நாரிக்குப் போட்டு விட்டான். விடிஞ்சவுடன போய்பாவட்டங்குழை வெட்டி வந்து அவிச்சக் குளிக்க வாத்துவிட்டு மடியில் கிடத்தித் தவி விட்டான். உக்கம்மா குழந்தையாகிப்போய் சிவதாசனின் மடியில் புகுந்து கிடந்தாள். உலகமே சுருங்கி குஞ்சாமணிவடிவத்தில் நிமிர்ந்து தெரிய கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரித்தாள்.

தான் பட்ட கஸ்டத்தை சிவதாசனுக்குச் சொல்லி அழுதாள். இறுக அணைத்து நெற்றியில் கொஞ்சினான் சிவதாசன். யாரோ படலை திறக்கும் சத்தம் கேட்க தமிழில் கதைத்துக் கொண்டார்கள். ஒரு கிழமை கழிய திரும்பவும் அதே துவக்கு அதே உடுப்பு. அதே தலை. வந்து உக்கம்மாவைக் கூட்டிப் போனது. நாலு நாளாகியும் உக்கம்மா வரவில்லை. சிவதாசன் கவலைப் படவில்லை. பாவட்டம் குழையும் கத்தாளம் இலையும் வெட்டிக்கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டுப் படுத்திருந்தான். நோட்டால் சைக்கிளில் மாறி மாறி விதானையார் ஓடிக் கொண்டு திரிஞ்சார். ஐந்து... ஆறுநாளாகியது. காணவில்லை. என்னிடம் வந்து அழுது கொட்டுவாள்... என்ற மடியில் கிடத்தி... தலையைத் தடவி... தைலம் போட்டு... எண்டு யோசிக்க வெளவால் பாலத்துப் பக்கமா ஒரு வெடி கேட்டிச்சு. உக்கம்மாவை போட்டாச்சு... எண்டு ஒருவன் கத்திக் கொண்டு நோட்டால் ஓடினான். சனம் எல்லாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருந்த மாதிரி உடுத்தியிருந்த உடுப்போட ஓடிப்போச்சுதுகள். சிவதாசனுக்கு கவலையாக் கிடந்திச்சு. வாங்கில்ல அப்படியே குந்தி இருந்தான். சனம் எல்லாம் எட்டி எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு ஓடுதுகள். ஊர்ச் சனம் எல்லாம் சுத்தி நிண்டு புதினம் பார்க்கு துகள். உக்கம்மா நிலத்தில் செத்துக் கிடந்தான்... துரோகி எண்டு பெரிசா சிவப்பால்

எழுதின மட்டையும் நிலத்தில... தலையில் வெடி. உக்கம்மாவின்ர காலுக்கு கீழால் இரத்தம் வந்து கொண்டிருந்தது. எல்லாம் சிவப்பு. சிவதாசன் இருந்த இடத்த விட்டு அசையவில்லை. விதானையார் வீட்டுக்கு வந்து சிவதாசனைக் கெஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார். வா தம்பி... நீவந்தால் தான் கொம்மாவ தூக்கலாம்... “எனக்கு உக்கம்மாவர் உசிர் தான் வேணும். உடம்பில்லை. உங்களுக்கு மாறி. அதால் நீங்கதான் எடுக்கோணும். எனக்கு வேணாம்.” எண்டு ஓரே சொல்லா சொல்லிப் போட்டான். விதானையார் போய்விட்டார். பொழுது பட்டிருந்தது. சிவதாசன் இருந்த இடத்தில் இருந்து வாசலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வேலியில் உள்ள பூவரசம் மரங்களில் எல்லாம் குஞ்சாமணி தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. சிந்திரா மாஸ்டரும், விதானையாரும் இன்னும் நிறையப் பேர் அம்மணமாய் வேலிகளில் புகுந்து வேடிக் கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இரவோடு இரவாக சிவதாசன் காட்டுப்பாதையால் நடந்து மன்னார் போய்கொழுப்பு போக காட்டுக்குள்ள இறங்கினான். அவன் அம்மாட்டச் சொல்லிற்று மாதிரி நரி, காட்டுக்குருவின்ர சத்தங்களக் கேட்டுப் பயப்புடேல்ல காட்டுக்க போனா செத்துப்போடுவன் எண்டு யோசிக்கேல்ல. நடந்து போறான். நிம்மதி. நல்ல நிம்மதி.

2. கோடீஸ்வரன் 12ம் வயதில் கூடப்படித்த சாந்தினியைக் கூட்டிக் கொண்டு ஊரில் ஆட்களில்லாத ஒரு வீட்டில் குடும்பம் நடத்தினான். சாந்தினியின் அப்பா சாந்தினி பெரியவள் ஆகவில்லை என்றும் பெரியவள் ஆனதும் சேர்த்து வைப்பதாகவும் கூறி பிரிக்கப் பார்க்க கோடீஸ்வரன் மறுத்துவிட்டான். ஊர்ச் சனங்களின் திட்டுகளோடும் அடி உதை களோடும் மூன்று குழந்தைகளுக்கு தாயாகி விட்டாள் சாந்தினி.

ஹரணங்கள் நிகழும் பலவாய்...

19/02/1998

ஐய்யான்

தூயமுத்த
ஒரு உயிர்க்கூட்டு கிடக்கிறது மண்ணில்,
விட்டுச் சென்ற அவளில் இதயம்.
பூக்களைப் பறித்து விட்டு எறிந்த
முட்காம்புகளில் ஐயம் புகைந்து....
இரத்தம் வடிகிறது இன்னமும் சிவ்வாய்

மிக முன்னமேயே இரவாகிய போகிற
கிழக்கின், இவன் உயரின் மனிதர்களின்
நெற்றிக்க நேரே நீட்டப்படுகிறது துயாக்கி.

* 'அவர்களுக்' கான 'வரி' யை இவர்கள் வழங்குகிறார்கள்.
உயர் கலவரப்படுகிறது ;
இதனூடே... இருமுலைக்கும், இன்னொன்றுக்கும் ஏக்கித்
தவிக்கிறதாய்
அவள் சொன்ன மனிதன்
இறந்து கிடக்கிறான்.

இயடி இவன் நலமுறை
இறந்துபோகிறான்.
புறக்கணிக்கப்பட்ட போதுகளில்
நெஞ்சு விம்மி வெடித்துச் சிதறியும் அவன்
இறந்து போகிறான்.

இவனின் நெற்றியை வாய்க்கு நேரே
** இருகரம் துண்டிக்கப்பட்ட 'ஏரியா லீடரின்' உத்தரவின் பேரில்
துயாக்கி நீட்டப்படும் என்று யாரும்
எதிர்பார்க்க வேண்டாம் ;
இவனின் சாவு எழுதப்பட்டாயிற்று வேறால்,

இறுதியான
இந்தச் சாவின் பிறகு ஒரு நாள்,
ஒரு வெண்ணின் முலைநடவி
இழுத்தனைத்து முத்தமிட்ட போது
புத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட
அவளது கண்களினதும்
அவளினதும் தூயர் சொன்னபோது
கண்கலங்க உயிர்த்துமுத்தான்.

இயடித்தான் இவன் அடிக்கடி
உயிர்த்துமுத்தான்
மீண்டும் அதேயாதிரி சாவதற்காய்.

* கிழக்கின் சில முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் முகிசர்
மீண்டும் சய்யம் அறவிடத் தொடங்கி உள்ளது.

** குறித்த பிரதேசத்துப் முகிசரின் பிரதேசப் வரையாளர்
கரங்கள் துண்டிக்கப்பட்டவராம்.

கிறிமாஸ், படைய்பா, குறியியற் சதுரம்

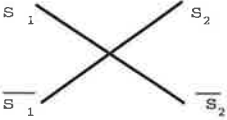
மொழியின் மெய்யியலை பின்னவீனத்துவத்தை நோக்கித்திசை திருப்பிய இருவரில் ஒருவரான சசூர் மொழியின் சிறிய அலகான குறிகள் என்பதை இருமை முரண்களாக முன்வைத்தார். ஓர் குறி குறிப்பான் குறிப்பீடு என்ற இரண்டினாலும் - குறிப்பீட்டாக்கச் செயற்பாட்டை - பொருள்தருகிறது என்றார்.

இதன் பின்னர் அல்லது முன்னர் பிதா, சுதன், பரிசுத்த, ஆவி என்ற கிறிஸ்தவ இறையியல் தத்துவத்திலிருந்து கிளைத்த தனது சிந்தனை மரபைக் கைவிடமுடியாத அமெரிக்க கணித வல்லுனர் சி.எஸ். பர்ஸ் குறிப்பான் குறிப்பீடுமட்டுமல்ல மூன்றாவதாக விளக்கமளிப்பான் என்ற ஒன்றும் சேர்ந்தே குறியைக் கட்டமைக்கின்றன - தூய திரித்துவக் கோட்பாட்டின்படி - என்றார்.

அரிதாகப்பட்டதெல்லாம் இப்படியிருக்கையில் கிறிமாஸ் ஓர் புதிய மாதிரியை முன்வைத்தார். இது குறிக்கான விளக்கமல்ல, ஆனால் குறிப்பற்றிய விளக்கமே. இவருடைய விளக்கமளிப்பு ஓர் குறித்தொகுதியை, அல்லது ஓர் குறி சமிக்ஞையின் நிலையில் ஊடாடும்போதுள்ள நிலையை வைத்துக் கொண்டு விளக்கமளிக்கிறது.

1989இல் வெளிவந்த அவருடைய நூலில் இருந்து விளக்கமளிக்கப்பட்டது.(வேண்டுமானால் யாரேனும் முதன்முதலில் என்று போட்டுக்கொள்ளலாம்.)

அவர் சொன்னதை வேறுவிதமாகச் சொன்னால் ஓர் குறி ISOTOPE போன்று இருக்கிறது. ஓர் குறியினுள் ஒன்றுக்குமேற்பட்ட, இரண்டு முன்றெல்லாம் தாண்டிய தன்மைகள் இருக்கின்றன. அதை ஓர் குறிச்சதுரம் என்கின்றார்.

S_1 என்பதை நேர்தன்நிலை என்றும் S_2 என்பதை புறப்பொருள் நேர் என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

அல்லது

S_1, S_2 வை நேர் செலுத்து நிலை என்றும் நேர் பெறுநிலை என்றும் S_1, S_2 வை முறையே எதிர் செலுத்து நிலை என்றும் எதிர் பெறுநிலை என்றும் கூடச் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

அல்லது

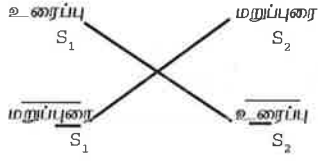
உரைப்பு, மறுப்புரை என்று S_1, S_2 வையும் S_1, S_2 வை முறையே எதிர்உரைப்பு, எதிர்மறுப்பு என்றும் உதாரணங்களை நோக்கி நகர்த்திச் செல்லலாம்.

◆ குறிப்பு:

எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவினருக்கு! கட்டுரையில் வரும் ஆங்கிலச் சொற்களை தடித்த எழுத்தில் போடவும். அப்படியாயின் கட்டுரையின் தரம் இன்னும் கூடலாம் அப்படிப் போடாவிட்டால் தயவுடன் இந்தக் குறிப்பையாவது போடவும்.

அடிக்குறிப்பு:

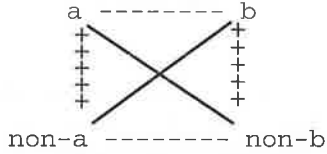
பகுதி II ல் குறிப்பிடப்பட்ட கட்டுரையின் தரவுகளை கட்டுரை வாசித்த நினைவில் இருந்து தருகின்றேன். அகதி வாழ்க்கையில் பிரசுரிக்கப்படாத அந்தக் கட்டுரையை எங்கே தேடுவது. என் காதலியின் கடிதங்களே தொலைந்து போனபிறகு.

இதனை /உரைப்பு/ ≠ /மறுப்புரை/ என்றும்,
/உரைப்பு/ ≠ /மறுப்புரை/ என்றும்
 $S_1 = \overline{S_2}$
 $S_2 = \overline{S_1}$

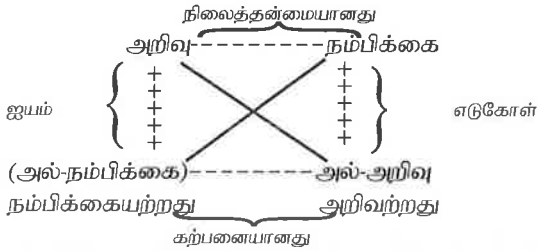
மாற்றிப் போட்டுப் பார்க்க முடியும்.

உதாரணம்: $\overline{S_1}$ -----> S
 $\overline{S_2}$ -----> s

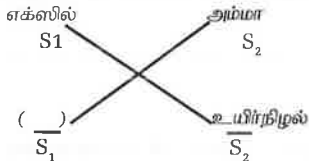

- b. non-b; a..non-a-----முரண்பாடு
- b. non-a; a..non-b-----செயலாக்கம்
- non-a..non-b-----உப contrariété
- a - b-----உப contrariété

இதனை ஓர் உதாரணம் மூலம் சொல்ல விளைகின்றேன்.

இதனையே மேலும் விளக்கமான அறிந்த உதாரணங்கள் மூலம் சொன்னால், அகதி வாழ்க்கையில் வெளிவரும் இதழ்களை/ வெளியீடுகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இங்கு S_1 என்பதை எக்ஸில் என்றும் S_2 என்பதை அம்மா என்றும் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இது ஓர் எடுகோள்தான். இதனை யாரேனும் விரும்பின் $S_2 =$ எக்ஸில் என்றும் $S_1 =$ அம்மா என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்போது பின்வருமாறாகும்.

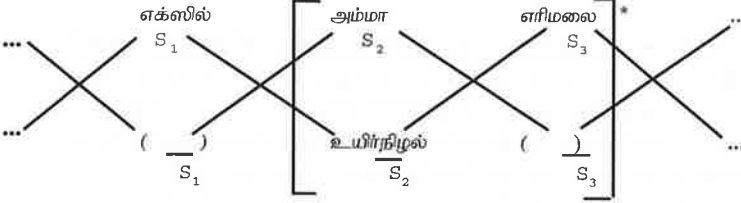

இங்கு இந்தக் குறிச்சுதரத்தில் என் பார்வைக்கு $\overline{S_1}$ வெறுமையாகவே உள்ளது. ஆனால் அதே வேளை இந்தக்குறிச்சுதரத்தின் விரிவு இன்னும் வேறுவிதமாகச் செல்லும் (இந்த இடத்தில் ஈழமுரசு நாளிதளில், அம்மாவில், உயிர்நிழலில் எழுதிவருபவரான யமுனாராஜேந்திரனின் வகைப்பாட்டையே பயன்படுத்தியுள்ளேன்.)

ஐரோப்பிய paranoia சூழலில் ஏதாவது ஓர் விவாதத்தை, விமர்சனத்தை, உரையாடலை, சொல்லாடலை இதற்கு எதிர் அது, அதற்கு எதிர் இது என்று பிரித்துப்பார்க்கும் தன்மையே உள்ளது.

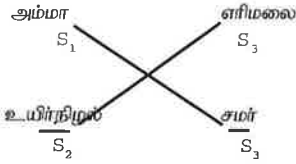
அதிலிருந்து பிரிந்து வேறுபட்டு பார்வைகளை, வேறு பலவற்றுடன் ஒன்றுபட்டதாக என விரிவாக்கிப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு; ஆம் / இல்லை, அது/இது என்ற பழைய, தொன்மைப் பார்வையாளர்கள் புதிது அறிந்து கொள்வதற்கென்றே இதனை, இந்தக் குறியியல் சதுரமாதிரியை முன்வைக்கிறேன்.

உதாரணமாக, எக்ஸில் x அம்மா, எக்ஸில் x உயிர்நிழல், உயிர்நிழல் x அம்மா என்று மட்டுமே பார்க்கும் எமது / நமது விமர்சகப் பெருந்தகைகளை வேறு ஓர் தளத்தை நோக்கி நகர்த்த உதவுமென்றே நினைக்கின்றேன். அதனால் தான் குறிச்சதுரத்தில் இருந்து மேலும் விரிந்து சிந்தனைகளை வளர்த்துச் செல்வதற்கு நினைக்கிறேன். உதாரணம் காட்டியிருக்கிறேன்.

இந்த வகைப்பாட்டை குத்தாகவும் ↑ படத்தில் காட்டியிருப்பதுபோல் கிடையாகவும் → இன்னும் விரித்துச் செல்லலாம். இடை வெளிகளையும் நிரப்பிக்கொள்ளலாம். அவரவர்கள் நிரப்புவதன் வழி அவரவர் மனோநிலைகளையும், அவ்வக் காரணிகளின் நிலைப்பாட்டையும் ஓரளவு அறிய இடமுண்டு. நான் தொடர்ந்து பின்வரும் வகையில் ஜமுனாவின் வகைப்படுத்தலை நிரவப்பார்க்கிறேன்.

* இந்த ( ) இலிருக்கும் குறிச்சுத்திரத்திற்கான வகைப்பாட்டு நான் ஜமுனாராஜேந்திரனிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டது.

இந்த S₃ இடத்தில் அரசியல் இலட்சியத்தினைக் கோருகின்ற சமரை எரிமலையின் அரசியல் நிலைப்பாட்டுடன் பொருத்திப்பார்க்க முடிகிறது.

இந்த மேற்படி மாதிரிகளுடன் குறிச்சதுரத்தின் மாதிரியின் தெளிவு போதுமானதே. அடுத்த பகுதியில் கட்டுரையின் தலைப்புடன் தொடர்புடைய இன்னொரு கட்டுரையின் உள்ளடக்கத் தகவலை தரவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

II

தஞ்சாவூரில் நடந்த நாட்டுப்புறவியல் கருத்தரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரையொன்று பற்றிய தகவல்களே இங்கு. அக்கட்டுரையின் பெயர் நினைவில் இல்லை. ஆனால் அந்தக் கருத்தரங்கின் பின் வந்த தொகுப்பில் அது இடம்பெறமுடியாதென நீக்கப்பட்டது (நாட்டாமைஸ்!). காரணம், அக்கட்டுரையில் பாலியல் சார் சொல்லாடல் இருந்ததே.

அக்கட்டுரையில் தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் சில Graffity, Latrinalia** வகை மாதிரிகளின் தரவுகள் எடுத்தாளப்பட்டது. பின்பு, அது மேற்சொல்லப்பட்ட குறிச்சதுரத்தின் மாதிரியினால் ஓர் விளக்கமளிப்பிற்குள்ளாக்கப்பட்டது. பின்பு, அக்கட்டுரை தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக நாட்டுப்புறவியல் துறை மாணவர்களாலும், பேர்-ஆசிரியர்களாலும் வெளியிடமுடியாதென கைவிடப்பட்டது. முன்பாகச் சுவர்க்கிறுக்கல்கள் பற்றி. சுவர்க்கிறுக்கல்கள், கழிப்பறை எழுத்துக்கள் சமூகத்தின் ஆண்மனத்தினை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்புள்ளது. சுவர்க்கிறுக்கல்கள், கழிப்பறைஎழுத்துக்களில் தொடர்ந்த ஓர் உரையாடலே இருக்கும். அவ்வுரையாடல் நீண்டநாளானதற்கு நிலைத்திருக்கவும், சிறிது மாறுபாட்டுடன், நாட்டார்வழக்காறுகள் போன்று திரிந்து, மாறி, சேர்ந்து செல்லவும் கூடும். இது ஆண் மனத்தை (சமூகத்தின்)

** இவற்றின் நேரடித் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு பின்வருமாறு வரலாம். Graffity = மதிலெழுத்துக்கள்; Latrinalia = கழிப்பறை எழுத்துக்கள்.

மட்டும் ஏன் வெளிப்படுத்தும் என்கிறேனென்றால், கழிப்பறைகளில் எழுதுபவர்கள் ஆண்கள் மட்டுமே என்பது மெய்மை. பெண்களின் கழிப்பறைகளில் எழுதப்படுவதில்லை. பெண் தோழிகள் மூலம் விசாரித்ததில் இந்தியாவில் இது இல்லை என்பது உறுதியாம். ஐரோப்பாவில் எப்படியோ தெரியாது. இனித்தான் கணிப்பீடு செய்யவேண்டும். ஆனால் அமெரிக்காவிலும் பெண்கள் கழிப்பறைகளில் எழுதுவது இல்லையாம்.

இதற்குக்காரணம் “சூற்பொறாமை” என்ற சொல்லுக்குள் அடங்கும் மனோநிலையில் ஆண்கள் இருப்பதே என்கிறார் அலன் டண்டிஸ் எனும் அமெரிக்க நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர். “சூற்பொறாமை” (pregnancy envy) யை மேற்கொள்ளவே கருவறையாகக்கழிப்பறையைக்கருதி ஆண்கள் எழுதித்தள்ளுகிறார்களாம்.

ஆண்மனம் சமூகத்தில் பிரதிபலிப்பதே சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாகுமென அப்போது கட்டுரையில் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இதற்குக்காரணம், தமிழ் நாட்டின் ஒருசில பெண்களைத் தவிர மீதிப் பெண்கள் ஆண்களாகவே சிந்திக்க பழக்கியிருப்பதால், பழக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆண்மன வெளிப்பாட்டை சமூகத்தின் வெளிப்பாடாய் கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கருத்து நிலையில் இது பிழையேயாயினும் “அங்கு” நடைமுறை உண்மை இதுவாகவே இருப்பதால் கட்டுரைக்கு எடுகோளாக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட சுவர்க்கிறுக்கல்கள் சிலவற்றைத்தருமுன் ஐரோப்பாவில் நான் கண்ட இருசுவர்க்கிறுக்கல்களையும் அதன் தார்ப்பரியங்களையும் தருகிறேன். சுவர்க்கிறுக்கல்கள் நீண்டகாலத்திற்கு தொடர்ந்து இருக்கவும் கூடியன. தொடர்ந்த உரையாடலும் அதிலிருக்கவும் கூடும். எனக்கான நானிருக்கும் பகுதியின் மொழியறிவு குறைவானதால் சுவர்க்கிறுக்கல்களை, இப்போது நான் சேகரித்தவைகளை உதாரணமாகத் தரமுடியவில்லை. ஏனெனில் சுவர்க்கிறுக்கல்களில் மரபுத் தொடர்கள் பயன்படுத்தப்படுவது அதிகம். ஒரு மொழியின் மரபுத்தொடர்களைப் புரிந்து கொள்ள தெளிவான மொழியறிவு தேவை. எனவே...

ஆனால் தமிழில் பரிசில் பார்த்த ஓர் கழிப்பறை எழுத்தையும் அதன் தொடர்ந்த உரையாடலையும் தருகின்றேன்.

முதலாவது: “என்னைக் கழுவுவன் யார்?”

2வது: “எழுதிய நீயே சிந்தித்துப்பார்”

3வது: “இதை எழுதியவன் ஓர் முட்டாள்தான்”

4வது: “எழுதியது யார்?”

5வது: “நீதான்”

6வது: “என்னை ஒருவரும் கழுவப்போவதில்லையா?”

இந்த உரையாடலின் அருகேயும், எதிர்ச்சுவரிலும்: “யேசு ஜீவிக்கிறார்”, அதைப்போலவே: “மனம் திரும்பு, யேசுவின் வருகை அண்மிக்கிறது”.

இந்தப் பொது மக்கள்தான் இப்படியிருக்கிறார்கள் என்றால் மார்க்ஸியத்தில் “குறைதேர்ந்தவரும்” பிறரை அடிக்கடி “நூல்களைப்படியுங்கள்; குறைந்த பட்சம் கம்யூனிசக் கட்சி அறிக்கையையாவது படியுங்கள்” என்று அறிவுறுத்துபவருமான ஒருவருடன் ஒருதடவை ரயில்ப்பயணத்தில் பின்வரும் அனுபவம். இரவு, வெறும் ரயில், இருக்கைகள் தெளிவாகத் தெரிந்தன. இருக்கைகளில் “கிறுக்கல்கள்”. எனக்கு ஆர்வம். குறிப்பெடுக்கத் தொடங்கினேன். அவையனைத்தும் அதி தீவிர வலதுசாரி, இனவாதப் போக்கிற்கு எதிரானவை “தூசணத்திட்டல்கள், கிறுக்கல்களையெல்லாம் குறிப்பெடுத்துக்கொண்டால்...” என்று

தொடர்ந்த முணுமுணுப்பு. ஆனால் அவை ஓர் நிலையாளரின்

மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கும் “கிறுக்கல்கள்”

என்று அந்த அவருக்கு தெரியாமற் போனது

ஆச்சரியம் அல்ல. பொது உளவியலை வெகு

ஐன உடகங்கள் வெளிப்படுத்துவதைவிட

துல்லியமாக அவை தருமென்று அவருடைய

தாய்மை வாதக் கோட்பாட்டிற்கு தெரியாமற்

போனதும் ஆச்சரியமல்ல. இனித் தஞ்சாவூரில்

வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரையில் இருந்த

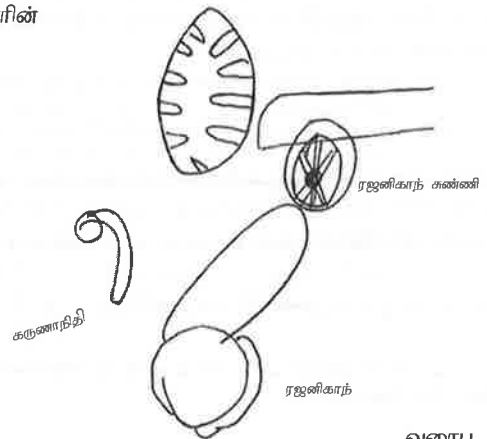
“சுவர்க்கிறுக்கல்” கள் சில வாசகங்கள்.

ரஜனி மெண்டல்; கமல் அலி; கமல் 9;

கருணாநிதி மொட்டைச்சண்ணியன்;

மொட்டைக் குள்ளன் கருணாநிதி;

ஜெயலலிதா தேவடியா; ஜெயலலிதா புண்டை.

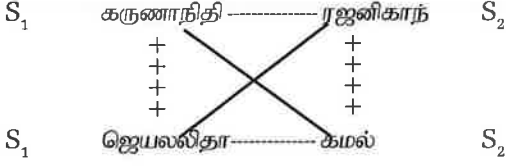

வரைபு

இதுதவிர ஆண்களுக்கே 9, 9, அலி என்ற எழுத்துக்கள், பொட்டையன் கருணாநிதி.

இதை, இந்தக்கிறுக்கல்களை மேற்சொன்ன குறியின் சதுரத்தில் போட்டு, அது எப்படி தமிழ் நாட்டு அரசியலின் அதிகாரத்துக்கான வடிவமாக, அதிகார போட்டியை வெளிப்படுத்தும் தமிழ் மனமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது.

அது பின்வருமாறு:

இங்கு அரசியலில் அப்போது இருந்த கருணாநிதியும் ஜெயலலிதாவும் +++++ உறவுநிலையில் வருகின்றனர். அதே வேளை அதிகாரத்தின் போட்டியில் Phallic- Symbol இனால் முன்னிறுத்தப்படும் ரஜனிகாந், ஜெயலலிதாவின் எதிரினையாகின்றார். ஏனெனில் குறியினால் அடையாளப்படுத்தப்படும்போது ஜெயலலிதாவின் குறிபற்கள் மிகுந்ததாய் சுட்டப்பட்டது. பற்கள் Phallic symbol இன் மாற்று என்பதனால் கருணாநிதியின் அரசியல் பதிலீடாக இருந்த ஜெயலலிதா ஆணாகவே இருந்தார் / பொது மனநிலையில் அப்படிக்கணிக்கப்பட்டார்.

அதே வேளை அந்தநேரம் அப்போது அரசியல் பற்றி ஏதும் சொல்லாத ரஜனிகாந் கருணாநிதியின் அதிகார நிலையில், அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் தமிழ்நாட்டு வழிமுறையான சினிமாவின் பொதுப்பிரிவில் ஆண்ம/ அதிகாரம்/ பாற்குறியீடாக்கப்படுகிறார். எனவே ஜெயலலிதா, கருணாநிதி ஆகியோரின் மாற்றாக பொதுமனத்தினால் ரஜனிகாந் முன்வைக்கப்படுகிறார்.

அதேவேளை, கமல், அலி, etc எனப்படுவதன் மூலம் அதிகாரத் தொடர்பில்லாதவராகக்கப்படுகிறார். திரைப்படத்துறையிலிருந்து அரசியலுக்கு வருவது

சாத்தியமாயினும் திரைப்படத்துறையில் ரஜனியின் எதிர்முனையில் நிறுத்தப்படுவதன் மூலம் கலை, மென்மை, பலமிழந்த இலிங்கம் (phallic) என வகைப்படுத்தப்படுகிறார்.

இன்றைய தமிழ் நாட்டின் அரசியல் நிலைகளில் அப்போதைய இந்தக் கட்டுரையின் கூறுகளை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலைக்கு மட்டும் அதே படத்திலிருப்பவர்களை தமிழ்நாட்டுச் சூழலுக்குப் பொருத்திப்பார்ப்போமாயின் அது பின்வருமாறு வரும்.

திரைப்பட மக்கள் ஆதரவு, தமிழ்நாட்டில் மறைமுகமாக ஒருவரை அரசியலுக்குள் எப்போதோ ஈர்த்துக்கொள்கிறது என்பதையே இது காட்டுகிறது. இதை மக்கள் / ஓர் நிலையினர்/ பொதுமனம் வெளிப்படுத்தும் கிறுக்கல்களே காட்டிக்கொடுத்து விடும்.

III

இப்போது படையப்பா திரைப்படம் இதே உள்வியலை உள்வாங்கி, அதையே ரஜனியின் அரசியல் வருகைக்குப் பயன்படுத்துவதற்காக வந்துள்ளது. நான் இந்தக் கட்டுரையின் மூலம் திரைப்பட ஊடகத்தை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்ட தன்மைக்காக மட்டும் இயக்குனர் K.S. ரவிக்குமாரை பாராட்ட விரும்புகிறேன். இது அவருடைய தொடர்ந்த படங்கள் மூலம் தான் முடிவாகிறது.

படையப்பா படத்தில் வரும் பாத்திரங்களை வைத்து குட்டிகுட்டியாக பல குறுகியற் சதுரங்கள் போட்டுப்பார்ப்பினும் படையப்பாவே அதிகாரத்தின் குறியீடாக நிறுவப்படுகிறார்.

1. படையப்பா நீலம்பரி

2. நீலாம்பரியின் அண்ணன்
அரசியல்வாதி
(எடுபிடி)   படையப்பா

நீலாம்பரி   படையப்பாவின்
15 எடுபிடிகள்

3. படையப்பா   - படையப்பாவின் தம்பி
- மணிவண்ணன்
- பகுத்தறிவுவாதி
- முறைதவறிப்பிறந்தவர்.

படையப்பாவின்
அப்பா
(சிவாஜி)(தேவர்)   தீயமக்கள்

4. படையப்பா   நீலாம்பரியின் அடியாட்கள்
படையப்பாவின்
குறித்தறிவுச் செய்யப்படும்
படையப்பாவின் மருமகன்(அப்பாஸ்)   நீலாம்பரி

5. படையப்பா   படையப்பாவின் உடையைப்
போட்டுக்கொண்டாலும்
மாற்றமடையமுடியா
கோமாளி
அண்ணனாயிருந்தும்
நீலாம்பரி- பெண்-
கட்டுப் படுத்தமுடியாத
அரசியல்வாதி   நீலாம்பரி

6. படையப்பா   - பகுத்தறிவுவாதி- தீவிர
- வட்டிக்காரன்
- மனசூர் அலிகான்
- பிரபல வில்லன்
- பெரும் இலிங்க அடையாளம்
- மனம் திருந்திய
சித்தப்பா   நீலாம்பரி
- பகுத்தறிவு- மணிவண்ணன்.

7. படையப்பா   படையப்பா மனைவி
நீலாம்பரிக்கு
ஆதரவாகும் மகன்   நீலாம்பரி

இவை அனைத்துமே தான் என்றல்ல. இன்னும் போட்டுக் கொள்ளலாம். இவை அனைத்திலுமே, அனைத்து நிலைகளும், S_1, S_2, S_2 என்பன படையப்பாவிடம் பணிந்து போகின்றன. ஆனால் நீலாம்பரிமட்டும் எதிர்த்து நிற்கிறார். இறுதிவரை ஆனால், திரைப்படத்தில் படையப்பாவின் வளர்ச்சிக்காக அஞ்சாதவாசமும் செய்கிறார். நீலாம்பரி எதிரியே ஆயினும் படையப்பாவின் ரசிகையும் கூட. படையப்பாவின்

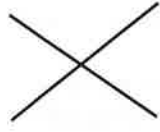
(திருமண) வீடியோ படத்தை பார்த்தால் போதும் உணவு கூட வேண்டாம் என்று அஞ்சாதவாசம் செய்யும் அழகான எதிரி, “மின்சாரக்கண்ணா! நீ வயசானாலும் அழகும் ஸ்டைலும் இன்னும் குறையலை” என்று கூறுபவர், படையப்பாவின் ஸ்டைலில் வணக்கம் கூட சொல்கிறார் மிகவும் நேர்த்தியாக.

திரும்பத்திரும்பப் படத்தில் அனைவரும் தோற்றுவிட, நீலாம்பரி நின்று பிடித்துக்கொண்டிருப்பவர். இறுதியில் மன்னிப்புக்கூடக் கேட்காமல் இறந்துவிடுகிறார்- தற்கொலையின் மூலம். ஆனால் இறுதியில் ஆணாதிக்கத்தில் உழல்கின்ற தமிழ்நாட்டு- இந்திய சமூக- அரசியலில் “அதிகமாக கோபப்படும் பெண்ணானதால்” இறந்துவிடுகிறார். எனவே இறவாத ரஜனிகாந்திற்கு/ படையப்பாவிற்கு வெற்றியானது.

ரஜனிகாந்தின் எதிரி நீலாம்பரி என்ற ஜெயலலிதா, படையப்பாவில், குரல், ஒப்பனை, உடை அனைத்தும் இப்போதைய, அப்போதைய ஜெயலலிதாவின் மாதிரிகளாகவே முன்வைக்கப்படுகின்றன. எனவே ஜெயலலிதா படையப்பாவிடம்- ரஜனியிடம் வெற்றியடையமுடியாது. இதுவே படையப்பாவின் செய்தி. மீண்டும் குறிச்சுதரம்:

கருணாநிதி
1990இலேயே மக்களின்
மனவெளிப்பாட்டில்
இலிங்கம் பலமிழந்த
செயலற்ற இலிங்கமான
அதிகாரமற்றவர்.
இப்போது கருணாநிதி

ரஜனிகாந்த்
1990 இலேயே
மிகைப்படுத்தப்பட்ட
அதிகார, இலிங்க
வடிவமாகக் கருதப்பட்டவர்.
இப்போது இன்னும் பலமான
ஜெயிக்கும் பெரிய அனுபவ
சாலிகள் (சிவாஜி- M.G.R)
வாரிசான வெற்றி பெறும் படையப்பா

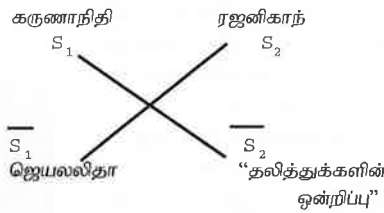

ஜெயலலிதா
ஆணவம், கோபம்
கொண்டவர். எனவே
இறுதியில் தோல்வியே
அடைவார்.
இப்போதும் அவருக்குத்
தோல்வியே.

(கருப்பையா
த.மா.க)
அடையாளத்தை
இழந்ததன் மூலம்
இலிங்க இழப்பு.

எனவே, படையப்பாவின் 15 அடியாட்களும் சரியாயிருந்து, ஜெயலலிதாவிடம் மாற்றமுடில்லையெனில் மக்களுக்கு ரஜனிகாந்த் மீதுள்ள பிரம்- மாயையை நீக்கமுடியாது.

ஆனால் இதற்கு ஒரு நிபந்தனை உண்டு. ரஜனிகாந்த், தனது வழக்கமான வார்த்தை வெளிப்பாடுகளினால் தமிழக தலித்துக்களை உசுப்பிவிட்டால்

என்ற வடிவம் உருவாகும். இவ்வடிவம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் உருவாகி அடையாளப்படுத்தப்படுமானால் S₂ தனது அடையாளத்தை ரஜனி, ஜெயலலிதா, கருணாநிதி எனும் தனிமனிதர்களை மீறிப் பலப்படுத்தும்.

*****

உசுவியவை:

(கட்டுரையின் தரத்தை உயர்த்திக்காட்டப் போட்டுக்கொண்டவை.)

greimas, A.J.et Contres. 1997. A Dictionary of Semiotics: Theory of language. paris: Hachette.

Hénault, Anne. 1979. Les enjeux de la sémiotique.

Paris: Presses Universitaires de France. PP. 119- 169.

ரவிக்குமார், K.S. 1999. படையப்பா. சென்னை: அருணாச்சலா முவி கிரியேசன்ஸ்.

அறிமுக உரை

-விஜி-

“நிவேதினி”

முழுக்க முழுக்க பெண்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளையும், ஒரு சிறுகதையையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இன்று எமது சமூகத்தினுள் எழும் பெண்ணிலைவாதம் பற்றிய கேள்விகள், சந்தேகங்கள் போன்றவற்றுக்கு ஆய்வரீதியான அடிப்படை விளக்கங்களையும், கூடவே சிந்தனையையும் கொடுக்கிறது

‘மேலாதிக்க நிலைமைகளும் பெண்ணிலைவாதமும்’ என்ற கட்டுரையில் கமலினி அசோகன் சமூக, விஞ்ஞான, மானிடவியல் ஆய்வுகள் யாவும் ஆண்தலைமைத்துவ கருத்தியலை கொண்டிருந்ததால் வர்க்கம், மதம், சாதி, காலனித்துவம், மானிடவியல் சார்ந்து வந்த எல்லாக் கோட்பாடுகளுக்கும், கொள்கைகளுக்கும் இந்த ஆண்மேலாதிக்கத் தன்மை பிரச்சனைக்குரியதாக இருக்கவில்லை. எனவேதான் இன்றைய பெண்ணிலைவாதமானது இவை அனைத்தையும் கேள்விக்குப் படுத்தியிருக்கிறது. மேலும் எல்லா சமூகங்களிடையேயும் காணப்படும் பெண்ணடிமைத்தனத்தின் பொதுமைப்பாடான பெண்களை இரண்டாம் பட்சமாக்கல், இரண்டாம் பட்சமாக்கலில் ஒவ்வொரு சமூகத்தினிடையேயும் காணப்படும் பண்பாட்டு வித்தியாசங்களையும் அதனூடு பல்தன்மை வாய்ந்த பெண்ணிலை வாதத்தையும் ஓரளவு விளக்கிச் செல்கிறது.

அடுத்து ஏன் ஆண்கள் அளவு பெண்களால் எழுதமுடிய வில்லை, என்பதற்கும், பெண்கள் நினைப்பதை அப்படியே பெண்களால் எழுத்தில் கொண்டுவர முடியாமலுக்கும் சமூகத்துள் பெண்ணிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இடம், அதை மீறும் போது சமூக அவமதிப்பு, அதற்கு வசதியான குடும்ப அமைப்பு என்பன எவ்வாறு தாக்கம் புரிகின்றன என்பதை ‘பெண்களும் எழுத்தும் சில பிரச்சனை மையங்கள்’ எனும் கட்டுரையில் தேவகௌரி விளக்கிச் செல்கின்றார்.

பெண்களின் விழிப்புணர்வு அவர்களின் கல்வியறிவுடன் மிகவும் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதை ‘காலம் நிற்கிறது’ எனும் சிறுகதைமூலம் அழகாகச் சொல்வதுடன் மேலும் எவ்வளவோ எதிர்பார்ப்புக்கள், கற்பனைகளுடன் வாழ்ந்த ஒரு பெண் திருமணம் மூலம் குடும்பச் சிறைக்குள் அகப்பட்டு கணவனின் அதிகாரப் பிடிக்குள் சிக்கி வெறும் பிள்ளைபெறும் இயந்திரமாக மாற்றப்படும் எமது பெண்களின் நிலையை சுட்டி நிற்கிறது.

‘பெண்வெறுப்பும் அவற்றின் ஐதீக வெளிப்பாடும்’ என்ற செல்வி திருச்சந்திரனின் கட்டுரையில் பல்வேறு சமூகத்திலும் ‘பெண்வெறுப்பு’ என்பது எவ்வாறு எல்லாவிதமான எமது கலை, இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது என்பதை ஐதீகக்கதைகள், பழமொழிகள், சமயக்குரவர்களின் பாடல்கள் என்பவற்றினூடே உதாரணங்களுடன் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. இதை நாம் புகலிட சமூகத்தில் ஒப்புநோக்கின் தற்காலத்திலும் எவ்விதக் கேள்வியுமற்று இன்னும் இவற்றைப் போற்றிக் காக்கும் தன்மையே தொடர்கிறது. பெண்ணடிமைத்தன சிந்தனையிலிருந்து விடுபட முடியாதவர்கள் பெண்ணையும், பெண்உறவுமுறைகள், பெண்உறுப்புகளையுமே ஆத்திரத்தில் பாவிக்கப்படும் திட்டல்வார்த்தைகளுக்கும், ஒருவரை இழிவுபடுத்துவதற்கும் பயன்படுத்துவதை சிறந்த உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். (ஆளும் வளரணும் அறிவும் வளரணும் அதுதாண்டா வளர்ச்சி-நன்றி ‘பட்டுக்கோட்டை’)

‘பெண்நிலைவாதமும் பெண் மைய விமர்சனமும்’ என்ற கட்டுரையில் பெண்நிலை விமர்சனம் ஆணாதிக்க சார்புநிலையிலுள்ள எழுத்தாளர்களது பெண்கள் பற்றிய போலியான சித்தரிப்புகளையும், கற்பனையையும் கேள்வி கேட்கிறது. பெண்களின் எழுத்துக்கள் ஆணாதிக்க சிந்தனையிலிருந்து விடுபடாமலான காரணம் உடலியல், மொழி உளவியல், கலாச்சாரம் என்பவையினால் கட்டுண்டிருப்பதே. இக் காரணங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொடர்புகளுக்கு:
58, தர்மராம வீதி
கொழும்பு - 06
இலங்கை.

இவ்வாறாக நிறைந்த பெண்ணிய விடயங்களுடன் நிவேதினி காணப்படுகிறாள்.

ஆசிரிய உரையின் கூற்றுப்படி சாதி, வர்க்க, தேசிய எல்லைகளைக் கடந்த ஒரு பெண்ணிய நோக்கு இக்கட்டுரைகளில் காணப்படுகிறது. எனினும் 'கணவன் என்ற சின்னம் இவ்வலகிலிருந்து அகற்றப்பட மேலும் பொட்டும், பூவும், தாலியும் அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற சம்பிரதாயம் பெண்களின் விருப்பு வெறுப்புகளை உதாசீனப்படுத்துகிறது'. என்ற கருத்தில் ஒருவகை உண்மை காணப்பட்டாலும் முற்று முழுதாய இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் ஆண் பெண் பூரண சுதந்திரமுள்ள ஒரு கால கட்டத்தில் மட்டுமே பெண்விருப்பு வெறுப்பு என்ற வரையறைக்குள் இவற்றைப் பார்க்கலாம். மாறாக இன்றும் இவற்றை ஆணாதிக்க சிந்தனையின் வயப்பட்டவையாகவே காணமுடிகிறது. இவற்றில் ஒன்றாகவே பெண்களுக்கு எப்போதும் ஆண்களுடைய பெயரையே (மகளுக்கு அப்பாவின் பெயர், மனைவிக்கு கணவனின் பெயரையும்) சமூகமும், சட்டமும் சூட்டி வந்தது வழமையாகும். இது பெண்கள் சுயமாக இயங்க முடியாதவர்கள் என்பதையும் பெண்களுக்கு எப்போதும் ஒரு ஆணின் துணையே பாதுகாப்பும், சமூக அந்தஸ்துமாக கருதப்பட்டது. இவையாவும் பெண்களுக்கு வலிந்து புகுத்தப்பட்டவையே. பல நாடுகளில் பெயர்சூட்டலில் சட்டம் தனது பிடியைத் தளர்த்தி பெண்களுக்கு பல தெரிவுகளுக்கு வழியமைத்துள்ளது பெண்களுக்கு பெரிய வெற்றியேயாகும். ஆனால் இப்போதும் பெண்ணியம் பேசுகின்ற தங்களுடைய பெண்ணியக் கருத்துக்களை ஆணித்தரமாக எழுதும் பெண்கள் கூட தங்களது பெயர்களுடன் தங்களது கணவனின் பெயரையோ அல்லது தந்தையின் பெயரையோ சேர்த்துக் கொள்வதை மட்டும் தவிர்க்கமுடியவில்லையே? உதாரணமாக 'நிவேதினி' யில் எழுதிய பெண் எழுத்தாளர்களினுடைய (தேவகௌரி தவிர) பெயர்கள் அத்தனையும் ஒரு ஆணினுடைய பெயருடன் இணைந்தே காணப்படுகின்றது. இது உதாரணமே தவிர இதுபோன்ற பெண்ணிய எழுத்தாளர்கள் அதிகம். இதற்கும் பெண்களின் விருப்பு வெறுப்பு என்ற ஒற்றைப்பதிலைத் கூறமுடியாது. ஏனெனில் சமூக அந்தஸ்தை கோரிநிற்கும் சமூகப்பயமும் எமது ஆழ்மனதில் பதிந்து போன ஆண்டிமைக் கருத்துக்களுமே காரணம் என நான் காண்கிறேன். ஏனெனில் இவர்கள் யாரும் தங்களுடைய அம்மாவின் அல்லது நண்பியின் பெயரை தங்களது பெயருடன் சேர்த்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதே. நிச்சயமாக ஆய்வுக் கட்டுரைகள், கருத்தரங்குகள், நாடகங்களினால் மட்டும் பெண்ணிமைத்தனத்தை போக்கி விட முடியாது. ஒவ்வொரு பெண்ணும் தான் ஒரு முழு ஆழ்மையுள்ள பெண்ணாக, தனித்து நின்று செயற்படக்கூடிய பெண்ணாக மாறவேண்டும். மாறமுயற்சிப்போம்.

'நிவேதினி' இல் இன்னும் பல பெண்ணியக் கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும் நிவேதினியின் தொடர்ச்சியான வருகையையும் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்.

“விளிம்புநிலை ஆய்வுகளும்

-கணநாதன்-

தமிழ்க் கதையாடல்களும்.”

இந்த நூலில் வரும் கட்டுரைகளை ஐந்து பிரிவாகப் பிரித்துப் பார்க்கமுடியும். முனைவர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியம், முனைவர்.தொ. பரமசிவன், முனைவர் . ஆ. முத்தையா, முகைவர். ஆனந்தி, முனைவரல்லாத ப. வேல்சாமி ஆகியோரின் கட்டுரைகள் ஒருதொகுப்பில் வரலாம். இவை நின்று நிறுவிக்கொண்ட தரவுகளுடன், விலாவாரியான ஆய்வாளருக்கே உரித்தான தேவையுடன் பல இடங்களில் கோடிட்ட இடம் நிரப்பியுள்ளன.

“இன்னும் எத்தனை காலம்தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே.... தமிழ்நாட்டிலே...” சமணம், சைவம் என்று இன்னும் எத்தனைகாலம்தான்.... எங்களுக்கொரு நா. கண்ணன் என்றால் (ஜரோப்பாவில்) உங்களுக்கொரு தொ. பரமசிவனா? (தமிழ்நாட்டில்!).

ஆனந்தி அடித்தள மக்களினூடாக, அதுவாகப், பெண்களையும் சொல்லவருகிறார் என்று பார்த்தால் அவர் தேசியகாங்கிரஸ்வரைக்கும் போனது, சமகாலம் பற்றிக் கதைத்தால் சிக்கலுக்குள் மாட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்றா? இந்தப் பிரிவுக் கட்டுரைகள் எல்லாமே அப்படித்தான், சமகாலத்திலிருந்து தப்பித்து ஓடுகின்றன. சுந்தர்காளியும் ஆசான் வழியில் அப்படியே நடக்கின்றார்.

அருணனுடையவும் வீ.அரசினுடையவும், கட்டுரைகள் மிகவும் தரவுச் சார்புடையவை. அரசவின் கட்டுரை தரவுகளை முன்வைத்துத் தனக்குள்ளாகச் சில கேள்விகளை எழுப்புகின்றது. அருணனின் கட்டுரையின் தரவுகள் விஞ்சி நிற்கின்றன. அது கட்டுரையாகவில்லைபோல் ஒருதெறிப்பு மனதிற்குள். அ.மார்க்ஸின் அறிமுகத்துடன் வளர்மதியின் கட்டுரையும் அறிமுகத்துக்குப் பலம்சேர்த்தாய்த்தான் வகை சேர்ந்து கொள்கிறது. இந்த வரிசையில் ராஜன்குறை குமார செல்வாவின் கட்டுரைகள் வைத்துப் பார்க்கப்படலாம். இவற்றுடன் சேர்ந்து அரசு அருணன் ஆகியோரது கட்டுரைகளுடன் ஒருவகைத் தொகுப்பு வந்திருக்குமானால், அது ஒரு தனிச் சுவை வாசிப்புத்தந்திருக்கும்.

சிலவருடங்களின் முன்பு கலைஇலக்கியப் பெருமன்ற புதியதரிசனங்கள் விமர்சனக்கூட்டத்தில் பேசவேண்டிய மூவரில் ஒருவரான குமாரசெல்வா “இது புதிய தரிசனங்கள் இல்லை, புதிய தலையணைகள். தலைக்க வச்சுப் படுக்கலாம்” என்று சொல்லி இரண்டுவரியில் விமர்சனத்தை முடித்ததாகக் கேள்வி. அதே குமாரசெல்வாவா இவ்வளவு நேரமும், பக்கமும் செலவழித்து (0.25 மட்டும் தானாமே வந்திருக்கிறது.) இந்தக் கட்டுரை எழுதியது! குமாரசெல்வாவின் “கைசு” விமர்சனம் மிகவும் நல்லதாயிருக்கும்போல் சிலமாதிரியான எழுத்துக்களுக்கு. ராஜன்குறை செய்த பணி மிகவும் நல்லது. நேரமிருந்தால் மேற்படிக்களின் வரிசையில் இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள் (அதான் கா.நா.சு, சு.ரா வரிசையைத்தான் சொல்கிறோம்) என்று சுட்டிக்காட்டி விடுகின்றோம். அழகரசன் கட்டுரை பற்றி என்ன எழுது?

“அடித்தள மக்கள் ஆய்வு” குகாவின் நூல் மொழிபெயர்ப்புக்களுடன் தமிழில் ஒருதடவை படித்துப்பார்க்கும்போது புதிய உட்பார்வையை வழங்கக்கூடிய நூல்ஆய்வரங்குகளில் படிக்க எழுதியதாலோ என்னவோ பல கட்டுரைகள் கட்டுரையாகாமல். ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் வெற்றுத்தானை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு கட்டுரைபோல் வாசித்துக் காட்டக்கூடிய தரவாளர் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். அப்படித்தான் ஆய்வரங்கில் பலரும் என்றால் கட்டுரையாய் பல வர வாய்ப்பில்லைத்தான். ஆனாலும் கட்டுரையாய் முறையாய் வாசிக்கப்பட்டவற்றை அடையாளம் காணமுடிகின்றது. இதுவல்ல நமது பிரச்சனை. பயனுள்ள தொகுப்பாயிருப்பதால் பரிந்துரை செய்கின்றோம்.

‘எரிசரங்கள்’

1980களில் இலங்கை தமிழ்த் தேசியம் வேகமாக உருக்கொள்ளத் தொடங்கியது. தமிழ்ப்புத்திரிகைகள், அது சார்ந்த புத்திரிகையாளர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள் என்ற சகல தரப்பு புத்திஜீவிகளும் ஒருமித்து தமிழ்த் தேசியக் குரலாய் ஒலிக்கத்தொடங்கினர். இந்த நிலமையில் தான் காவலூர் ஜெகநாதன் அவர்கள் எழுதிய சிறுகதைகள் “எரிசரங்கள்” தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஓர் பொது அரசியல் நீரோட்டத் திலிருந்து எந்த ஒரு படைப்பாளி விலகி நிற்கின்றானோ

**தொடர்புகட்கு:
நிறப்பிரிகை
47, ருக்மணி நகர்,
செட்டி மண்டபம்,
கும்பகோணம்-
612001**

அவனால் மட்டுமே அப்பொது அரசியல் நீரோட்டத்தின் நெளிவு சுளிவுகளை, சாதக பாத கங்களை பக்கம் சாராமல் சரியாக எடைபோட முடியும். மட்டுமன்றி சமூகத்தின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிப் போக்கிற்கு அடிகோலக்கூடிய தீர்க்க தரிசனமான சில சிந்தனைகள் அவனை ஆட்கொள்ள முடியும் என்பதற்கு இவரது எழுத்துக்கள் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

இது நிஜமென்பதால்தான் 1984இல் வெளிவந்த இந்த எரிசரங்களை 15 வருடம் கழித்தும் இன்று மீள வெளியிட வேண்டிய தேவை.

17 சிறுகதைகள் அடங்கிய இத்தொகுப்பில் அன்று மட்டுமன்றி இன்றுவரை எம் சமூகத்தில் புரையோடிப்போயிருக்கும் சாதிய, வர்க்க வேறுபாடு களும் மலையகத் தமிழர் வாழ்வின் அவலங்களும் அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றன. வடகிழக்கு தமிழ்த் தேசியத்தினால் மேற்படி அவலங்களை தவிர்க்க முடியாது என்பதை அடித்துக்கூறுகிறார் கதைபா சிரியர்.

“சிறுகள்” என்ற சிறுகதையில் மத்திய மலைநாட்டில் சிங்களவர் மத்தியில் வாழ்ந்துவரும் மலையகத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் இனக் கலவரங்கள் ஏற்படுத்தும் கொடுமைகள் பற்றி குறிப்பிடும்போது யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு அரசியல் நடவடிக்கைகளும் அங்கே எப்படி பிரதிபலிக்கிறது என்பதை இப்படிச் சொல்கிறார்.

“அந்தப்பஞ்சைகள் மீது...
இனக்கலவர வடிவில் இடி..”

‘வடக்கில் பதவி வேட்டைக்காரரின் அரசியல் கோசமான தமிழீழம் தெற்கில் இனவெறி வேட்டைக்குத் தூயமிட... அப்பாவிமக்கள் பலியாடுகள்...’ (பக்கம் 127)

எனக்கொரு மகன் பிறப்பான்: இது சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்புந்தம் மூலம் சுயவிருப்பம் பெறப்படாமலேயே கட்டியத்தின் பேரில் இந்தியாவிற்கு திருப்பியனுப்பப்பட்ட குடும்பங்கள் பற்றிய இக்கதை: எமது இன்றைய புகலிடவாழ்வின் இடம் தேடியலையும் அவலங்களை அன்று அனுபவித்த மலையக மக்கள் மீது நாம் எவ்வளவு தூரம் கரிசனை கொண்டோம் என்று சுயபரிசோதனைக்கு நம்மை இட்டுச்செல்வதை தவிர்க்க முடியவில்லை.

மனுநீதி காணாத... என்ற கதை மூலம் மலையக மக்களை சுரண்டும் அரசு ஒருபுறமிருக்க அவர்கள் மத்தியில் கடமை புரியும் அரசு உத்தி யோகஸ்தர்களை யாழ்ப்பாணத்து படித்த மத்தியதர வர்க்கத்தினர் - மலையக சிறார்கள் எப்படி யாழ்ப்பாணம் வரை கொண்டுவந்து தங்கள் வீட்டுக்கும் தோட்டத்திற்கும் வேலைக்காரராய் வைத்து துன்புறுத்திய வரலாறை சொல்வது.

மேலும் “அகதி” என்ற சிறுகதை தமிழ் தேசியவாதிகள் எவ்வளவு உயர் சாதி திமிர் பிடித்தவர்களாய் இருந்தார்கள் என்பதோடு தமிழ் தேசியத்தின் தேவை எந்த வர்க்கத்தின் நலன் களுக்கானது என்பதையும் துணிந்து கூறின் நாம் பல்முனைத் தாக்குதல்களுக்குள்ளாகும் இன்றைய சூழலில் அன்றே அவர் அதை சாதித்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிகலவரங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் குடிசைகள் கொழுத்தப்படுகின்றன. எதிர்க்கும் திராணியற்றவர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். எந்த உயர் சாதித் திமிர் பிடித்தவர்கள் இவற்றை யெல்லாம் பண்ணினார்களோ அரசு உத்தி யோகங்களுக்காய் தென்னிலங்கையில் வாழும் அவர்களின் மகன்மார் இனக்கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வந்து இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக்கதை இப்படி முடிகிறது.

சூட்டோடு சூடாக அரசியல் கட்சிக் கூட்டமும் வைத்தார்.

‘நம்மட பொடியள் இப்ப அகதிகளா வாறது எதைக்காட்டுது நமக்கெண்டொரு நாடு .. ஆட்சி வேணும் எண்டதைக்காட்டுது.’

‘ஓமோம் தமிழ் ஈழம்..’

‘அமைப்போம்’

‘அமைப்பாங்கள் வானத்திலைதான் அமைப்பாங்கள்... இவங்களுக்கொரு நாடு... ஆட்சி... அதிகாரம். ஒண்டும் முழுசா இல்லாதபோதே இந்த ஆட்டம் ஆடுறாங்கள்.. இவங்களுக்கு ஒண்டும் இல்லாம எல்லாத் தையும் உழைக்கிற எங்களுக்கே ஆக்கிறமா இல்லையாண்டு பார்ப்பம் ஓ... நாகன் நாளைய நிதர் சனத்தை இன்று சபதமாக தன்னவர்களிடம் பதியவைத்தார்.’

-ஸ்ராலின்-

‘ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினைகள்’:

-முகன்-

தொடர்புக்கு:
றிசானா பப்ளிஷர்ஸ்
அப்துல்லா ஷொப்பிங்கம்புலெக்ஸ்
மருதாணை, கோழும்பு - 10
இலங்கை.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் பற்றிய ஓர் முழுமையான இன் நூல் நான்கு பாகங்களாக வெளிவந்துள்ளது. 1900 ஆண்டிலிருந்து 1945ம் ஆண்டுவரை தொகுக்கப்பட்டுள்ள முதலாவது பாகத்தில் இலங்கை மலாயர்கள், மேமென்கள், போராக்கள் போன்ற முஸ்லிம் இனக்குழுமங்கள் பற்றிய வரலாற்றுக்குறிப்புகளும் அதேவேளை சிங்கள இனத்தினது பூர்விகம் பற்றி பேரின வாதிகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள வரலாற்றின் பதிவுகளும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் ஏற்கப்பட்டுள்ள முஸ்லிம் மரபுச்சட்டங்கள்

உருவான வரலாறுகளும் அதற்குக் காரணமான சம்பவங்களும் அலசப்பட்டுள்ளன. காலணித்துவ ஆட்சியாளர்களினால் கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு சீதிருத்தங்களும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் எவ்வாறான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி யிருந்தது என்பதனையும் கட்டுரையாளர் சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

இரண்டாம் மூன்றாம் பாகங்களில் இலங்கை அரசியலில் உயர் சாதிக்குடும்பங்களின் (தமிழ், சிங்கள) ஆதிக்கமும் அதனூடாக சிறுபான்மை சமூகங்களான தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களின் தனிப்பும் நிறைந்த ஆதாரக் குறிப்புகள் புள்ளி விபரீதியாக கட்டுரைக்கு வலுச் சேர்க்கின்றன.

சுதந்திர இலங்கையில் உருவான பேரினவாதக் கட்சிகளின் தோற்றப்பாடு, வளர்ச்சி மற்றும் தமிழ்த் தேசியம் உருவான வரலாறு போன்றவையும் இலங்கை முஸ்லிம் அரசியல் தாபனங்களின் படிமுறை வளர்ச்சி என்பதோடு ஒப்பிட்டுரிதியான ஆய்வுகளை கொண்டுள்ளது இறுதிப் பாகம்.

முஸ்லீம்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள கொடுமைகள் ஒவ்வொன்றையும் பதிவு செய்யும் போது அவ்வினத்தின் உரிமை என்ற எல்லையை விட்டு மற்றைய இனங்கள் மீதான காழ்ப்புணர்வுகளை தூண்டிவிடுவதாய் அமைந்துவிடாமல் ஆசிரியரின் இங்கிதமான எழுத்துக்கள் இவ்வாவணத் தொகுப்பின் மீது மென்மேலும் நம்பகத்தன்மையை அதிகரிக்கின்றது.

‘பூட்டிய அறை’

-கவிஞன் மென்மையானவன்-
அழக்கூடியவன்
இயற்கையை ரசிப்பவன்.

என்றெல்லாம் புலுடாக்கதைவிட்டு கவிஞர்களை அடைத்துவைத்த காலம். அதையே சரியென்று கவிதை கவிதையாய் எழுதித் குவித்த காலம் காலாவதியாகிவிட்டது.

கவிதை கோபமாய், இயற்கைக்கு எதிராய், சமூகத்தின் சமரசங்களை உடைத்து ஒவ்வோர் செயலையும் நிராகரித்து கலகம் செய்து சொற்களைக் கூட வாகட்டி துடைத்து எறிந்துவிட்டு மீள்கிறது கவிதை.

ஓ! பெண்ணே...

என்று ஏதோ பெண்கள் சிந்திக்கத் தெரியாதவர்களாகவும், அவர்களுக்கு தாம் புத்தி சொல்வதாகவுமான கவிதைகள் இன்றும் தோன்றிக்கொண்டு தானிருக்கிறது. இவை மீதும் கவனம் கொள்ளவேண்டிய கட்டாயம் உண்டு. ரகுலும் தன் கவிதைகளில் இயற்கையை ரசித்து சமரசம் செய்து அழகுற்று அதன்மீது அமைதியாய்

நகர்ந்திருக்கிறார். ஆனாலும்

*..திப்புற்றி எரிந்தன..

முள் கம்பியில் காய்ந்த சீலைகள்.

*..பூட்டிய கூண்டுக்குள்..

தொடர்ந்து மீண்டும்

குருதிப்புறாவின் சிறகடிப்பு.

தொட எத்தனிக்கையில்

நெளிந்தன பாம்புகள்

*..ஒளியைத் தோற்கடித்தது

யானை இருட்டு.

என்ற கவிதையை தடுத்துநிறுத்துகின்ற வரிகளும், தொகுதியின் பின் பாதியில்:

*..கைவிட்டுப் போகிறது எல்லாமும்

ஒரு நூறு நட்சத்திரங்களும்

அப்பழுக்கற்ற வானமும் மட்டும்

கண்ணுக்கு எட்டும் வரை தெரிகிறது.

*..பிடரியிலும் விழுந்தன

வீச்சரிவாளின் வெட்டுக்கள்

*****

எதிரே வந்தவன் ஆயாசமாய்

என் மீது முத்திரம் பெய்தான்

இனி எனக்கு தேவையில்லை

மௌனங்கள் தருகின்ற

இந்த வன்மிகு பரிசெல்லாம்..

*..சுவரின் மூலையில் கசியும் ரத்தம்

முட்டிச் செத்தது

சக்தியை இழந்த மூச்சு.

*..காலில் விழுந்து

ஆசிவாங்க எத்தனித்த போது தான்

தெரிந்தது

நானும் பிசாசாகிவிட்டது .

எனும் இச்சமூகத்தின் வன்மங்களையும் அவற்றைப் புறக்கணிக்கும் எத்தனங்களையும் காணமுடிகிறது.

தொடர்புகட்கு: பூட்டிய அறை

களஞ்சியம் விற்பனையகம்

பழைய பஸ் நிலையம்

தக்கலை-629175

தமிழ்நாடு

**Jaffna University
Students**

யாழ் பல்கலைக்கழக முல்லைத்

Patron :
Prof. Dr. N. Subramanian
Dept of Tamil

வன்னிப் பிரதேசத்தின் போர்க்கொடுமையில் பாதிப்புற்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்களினதும்/வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் மாணவர்களினதும் கல்வி வசதி கருதி அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்கும் நோக்கோடு யாழ் பல்கலைக்கழக முல்லைத்தீவு மாவட்ட மாணவர் ஒன்றியத்தினால் நிதிசேகரிக்கப்படுகிறது. புகலிடச் சூழலில் இருந்தும் ஆதரவை எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

கணக்கிலக்கம்: 22320 மக்கள் வங்கி - பல்கலைக்கழககிளை, யாழ்ப்பாணம்.

அது ஓர் குக்கிராமம்.

திடீரென ஒரு நாள் அதனை இருள் கவ்விக் கொண்டது. மிகவும் மோசமான இருள். மனிதர்கள் திக்கு முக்காடினர். மனைவிக்குக் கணவனையும், கணவனுக்கு மனைவியையும் தெரியாது போயிற்று. குரல்களை வைத்து அடையாளம் காணலாம் என்றால் கூட, அதிலும் பல குழப்பங்கள் வந்தன. குழந்தைகள் கத்தின குழறின.

“நாளை ஒளி வரும்”

என்று அவர்கள் நம்பினர். ஆனால் மறு நாளோ இருள் இன்னமும் மோசமாகியது ஒரு வாரமாக ஒளியே இல்லை. கிராமவாசிகள் திக்கு முக்காடினர். இருளுக்குச் சவால்விடும் இருளுக்குள் தமது அடையாளங்களை அறிமுகப் படுத்துவதில் சிக்கல் இருந்ததால் எதிரியோடு முட்டினைனா, நண்பனோடு முட்டினைனா என்பது தெரியாமல் வாக்குவாதங்களையும், கோரமான விவாதங்களையும் இருளுக்குள் நடத்தினர்.

இந்த இருள் செய்த மிகப் பெரிய கொடுமை வருணனையும், வண்ணனையும் பிரித்தது தான். இருவரும் இணையிரியா நண்பர்கள். இவர்களது ஒட்டுறவை அறியாத எவருமே கிராமத்தில் இல்லையெனலாம்.

இருவரும் எப்படியோ ஓர் வாசிகசாலையின் முன் முகம் தெரியாமல் முட்டிக்கொண்டனர்.

“ஏன் என்மீது முட்டினாய்?”

என வருணன், வண்ணன்தான் தன் மீது முட்டிக்கொண்டான் என்பது தெரியாமல் கேட்டான்.

“உனக்குத் தெரியாதா கிராமத்தில் ஒளி பறிபோன விசயம்?”

“ஒளியைப் பற்றி எனக்கு அக்கறையில்லை. ஆனால் நீ மட்டும் என்னை முட்டக்கூடாது.”

“டேய்! நீ வருணன் தானே! உனது முகம் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் உனது குரல் எனக்கு நன்றாக விளங்குகிறது. நான் தானடா

வண்ணன்.”

“எனது குரல் விளங்குகின்றது என்று எனக்குச் சுத்தவேண்டாம். நீ வண்ணன் இல்லை. நீ என்மீது முட்டியது தவறு.”

“ஏன்”

“உனது சாதியும் எனது சாதியும் ஒன்றல்ல. நீ தாழ் சாதி, நான் உயர் சாதி!”

“அடப்பாவியே! நீயா இப்படிப் பேசுகிறாய்? அதுவும் உனது உயிர் நண்பனோடு!”

“நீ என்னை முட்டிய குற்றத்திற்காக என் முழங்காலில் வீழ்ந்து முப்பது தடவைகள் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும்.”

கிராமத்து மக்கள் இருளுக்குள் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதற்குள் உயர்சாதித் திமிர் காட்டுகின்றாயே, அதுவும் உன் உயிர் நண்பனிடம்... நீயும் ஓர் மனிதனா?”

“நீ எனது நண்பனில்லை.”

“உனது நண்பன் தாழ் சாதியென்பது தெரிந்தால் அவனை ஒதுக்குவாயா? அடக்குவாயா?”

“அதனைப் பற்றி நான் பின்னர் ஆராய்ச்சி செய்வேன்... ஆனால் நீ வண்ணன் இல்லை என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்.”

வருணனின் போக்கினால் கவலையுற்ற வண்ணனின் குரல் உண்மையிலேயே மாறத் தொடங்கியது.

“உனது சுயரூபம் இப்போது தான் எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. உன்னோடு நட்புக் கொண்டதற்காக வருந்துகின்றேன். பாவியே, இனிமேல் என் முகத்தில் விழிக்காதே!”

என்றபடி வண்ணன் நடக்கத் தொடங்க

“மன்னிப்புக் கேட்காமல் நீ போவதை என்னால் அனுப

என்றபடி வண்ணனை பெட எட்டிப் பிடித்து ஓர் பாரமான உழை விட்டான் வருணன்.

வண்ணன்

“ஐயோ”

எனக் கத்திக் கொண்டு நிலத்தில் வீழ்ந்தபோது ஒளி திடீரென

ஜெயந்தீசனின்
‘தலித்’

வந்தது. வருணன் குனிந்து பார்த்தான். ஆம், அது வண்ணனே தான். அவனது வட்ட முகத்தில் இரத்தம் கசிந்தது.

“நாயே! என் முன் நிற்காதே! ஓடு!”
என வண்ணன் கத்தினான்.

வருணனின் உடல் முழுவதும் நடுங்கியது.

‘நீயென்று தெரிந்திருந்தால், இப்படியெல்லாம் கதைத்திருக்க மாட்டேன்’

“நான் வண்ணனாக இல்லாதிருப்பின் கதைத்திருப்பாய்தானே!”

வருணன் மூளையுள்ள வன். சின்ன மூளையல்ல, பெரிய மூளை. இருளில் நடந்த பிரச்சனையை இப்படித் தீர்த்து வைத்தான்.

“நான் செய்தது தப்புத்தான். இந்தத் தப்புக்குத் பிராயச்சித்தமாக, இன்றிலிருந்து தலித் ஆய்வாளராக வதென முடிவெடுத்துள்ளேன்”

முடிவு வண்ணன் காதில் வீழ்ந்தபோது மீண்டும் கிராமத்தை இருள் கவ்வியது.

***

“என் சாளரத்தின் வெளியே...”

சாளரத்தின் வெளியே....

அரைக்குறைக்கட்டிடத்தின் மேல்
மழை கொட்டித் தேங்கி,
நீர்க் குட்டையாய்த் திமிறிக்
கரிக்குருவிகள்குளிப்புச்சிலிர்ப்பில்
புவியீர்த்துக் கீழ்ச் சொட்டும்,
துளிகள்.

என் சாளரத்தின் வெளியே.....

அணில்கள்,
அழுக்கு விதை தின்று,
கால்நகம் பிராண்டி,
வாலால் தேய்த்தழுத்தி,
என் முகம் நீட்டிப் பதிக்கும்
ஒரு கண்ணாடி முத்தம்
அதன் முகத்திலேயே
சுத்தமாய்த் திரும்பித் தெறிக்கும்.
உணர்வு செத்த விபச்சாரி உடலாய்,
ஒளிமுறிவுக்குணகம் அற்று
விறைத்திருக்கும்
அறைச் சாளரக் கண்ணாடி
அழுக்குத் தேங்கி.

என் கண்ணாடிச்சாளரத்தின் வெளியே...

காகங்களுடன் கரிக்குருவிகளும்
காய்த்துக் காய்ந்து விழும்
இலைகளுடன்
காய்ந்தவை போல்,
உவத்தவை போல்,
இரவிற் கூடுதற்காய் ஊடுதல் போல்,
சுற்றிச் சுற்றி,
புள்நாட்டியம் ஆடும்,
குட்டை நீரில்,
முடியாக் கட்டிட மொட்டை விளிம்பில்,
மேலே, முகிலுக்குக் கீழே
முகத்திற்குத் தெரிந்த
மோனவெளி முழுவதுமே,
வெட்கமின்றி,
விடலை விரகம்,
கண் ஏறிச் சொக்கி.

என் அறைக் கண்ணாடிச்சாளரத்தின்
வெளியே...

மனிதர்கள்,

தமது அறைக்கண்ணாடிச்சாளரங்களின்
உள்ளே...

தமது அறைக்கண்ணாடிச்சாளரங்களின்
வெளியே ....

என்பது

பற்றி ஓயாமல் எழுதிக்கொண்டிருப்

-பார்கள்,

எனக்கு,

உங்களுக்கு,

தமக்கு,

தம் விருப்பப்பட்டவர் எல்லோர்க்கும்.

அதில், எனது,

“என் அறைக் கண்ணாடிச்சாளரத்தின்
வெளியே...”

என்பது பற்றியும்

எங்கோ இடையில்

ஒரு வரி

ஏனோ

எழுதப்பட்டிருக்கும்

ஆனால்,

அழுக்காய் வெளிவிம்பங்களைக்

காணமட்டுமே

எமக்கு ஆக்ரை தரப்பட்டிருக்கிறது.

அணில்களின் புசுபுசு வால் தடவல்

உணர்தலுக்கு,

அறையுள்ளே மானுடன் எனக்குத்

தடையுண்டு.

கண் தோன்றாது கீழே நகர்,

வீதி “டிராம்” ஊர்தி ஒலி

கேட்பதற்கு

அறையுள்ளே மானுடா எமக்கு

தடையுண்டு.

காலைப் பனித்துளியுடன் கூடி விழும்

விருட்சப்பூக்களின் மகரந்த

முகர்தலுக்கு

அறையுள்ளே மானுடன் எனக்கு

தடையுண்டு.

மூலை உச்சப் பலகணி மூக்கை

உரசும் இளம் இலை தொங்கும் பனி

சுவைக்க

அறையுள்ளே மானுடர் எமக்கு

தடையுண்டு.

பலகணி உடைத்தெறிந்து,

வெளியெல்லாம் உள்ளிழுக்க,

உள்ளெல்லாம் வெளிப்பரப்ப,

முன்று கிறுக்கல்கள்!

ஈழத்து நாடோடிக்கழைக்கூத்தாடி, பிரமீள் ஜோய்ஸ் காவ்காவீனது

-ரமணிதூள்-

சட்டம், கட்டாயச் சிறைப்பறவைகட்கு
உரிமை மறுத்து அறைச் சுவரில்
கட்டளைகள் பட்டியல் இட்டிருக்கும்.

தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்,
நாள் மறந்து
அறைக் கதிரைச் சுகத்துக்காய்த்

ஒரு நாட் காலை உணர்ந்தேன்,
உலகத்திலேனோ வெறுப்பெங்கும் கவிவதாக.

மனத்தளவே ஆகும்
வானென்றார் முன்னோர்,

முதுகைத் திருப்பிக் கொண்டது,
உலகா? நானா??

நான் அறியாப்பொழுதில்
என்னைப் பொய்ச்சூதில்
அது கௌவிறறென்பேன்.

சமனற்ற ஆட்டத்தே,
மனத்துமுலைத்
தோற்றவன் முனகல்கள்.

நேற்றைய நேசம் போல்,
இற்றைச் சினமும்,
இறங்குபள்ளம் பார்த்துப்
பாயும் தண்ணீர்.

ஒற்றை மனிதன் கண்களில்
உலகத்து மக்கள் கையெல்லாம்
ஒட்ட கத்துக்காய்க்
காத்திருக்கும் அம்பு,
பின் முதுகிற் தொங்கும்
அம்புறாத்துணி.

தக்கன பிழைக்கும்.
என் அம்பு எகிறட்டும் முன்னே,
என் முகம் காத்ததற்கு.

சொல்லுங்கள்,
முதலில்
முதுகைத் திருப்பிக் கொண்டதும்
வில்வளைத்து நின்றதும்
உலகா? நானா??
முதுகைத் திருப்பி

தொலைத்த
அறைக்கதவுத் திறவுகோலை.
அது கிடைக்காவிட்டால்,
என்னை வெளித் தூக்கியெறியும்,
இன்னொரு
மறுப்புக்கட்டளையையேனும்.

99ஜனவரி07

நீர்நிலை விம்பத்தில்
பின் தொங்கு குறி
தாக்கும் அர்ச்சனர்,
தர்மபுத்திரன் தம்பிகள்.

இந்த
வேண்டாச்சூது,
அறியாப்போதில்,
கை கௌவியசபையில்,
முதுகை மவிதரர்,
முனகவும் விழையா
மௌனப் பொய்ப்பொம்மைகள்.
ஒலி கொடுத்தும்
நா தடவு
உப்புத்துகள் கட்காய்
நடைபாதை கடக்கா
கர்ணவிகர்ணர்கள் மட்டுமே
கவலைக்குரியோர்.

அந் நாட் காலை உணர்ந்தேன்,
என்
உலகத்தெங்கும்
நேசம் உலர்ந்ததை :
விசம் மழைப்பட்டு
வெறுப்பு விளைந்தது.

தக்கன பிழைக்கும்.
தனிக்கை அம்பு எகிறட்டும் முன்னே,
என்முகம் காத்ததற்கு.

கொல்லப்படுதல்,
வெளிப்பொய்மைக்கு முன்
மண்டியிட்டுத் தோற்றேன்
என்பதிலும் இனிதான நிலை.

கர்ணன் மட்டுமே
என் காவியபுருசன்,
அசுவத்தாம இறப்புக்காய்
அவன் தோர் இறங்காது.

An abstract / absurd lamentation on “Ladri di biciclette”

“துவிச்சக்கரவண்டித்திருடன்” இற்கு
காலம் கடந்த ஒரு பார்வையாளன்
புலம்பல் அஞ்சல் இது.
குறிப்பாய்ச் சேரும் முகவரிகள் தெரியாது :

இருப்புக்கள் தெரியாது.

ஆனால் அல்லது அதனால்,
அவரவர் வாழ்க்கை கொண்டோட்டும்
“துவிச்சக்கரவண்டிகள்
தொலைத்தவர்களுக்கும்
திருடியவர்களுக்கும்”

சேரட்டும்.

மீண்டும் நான்கு ஆண்டுகள் பின்
சந்தித்தோம்,
முன்னைப்போலவே,
இடையெங்கோ கணங்களுக்கு
ஒருங்கத் தரித்த
இரு எதிர்த்திசைப்
புகையிரதப்பயணிகளாய்.

ஒரு தொலைப்பவனிடமிருந்து
ஒரு திருடுபவன் தோன்றக் கண்டேன்.
ஓர் ஏமாளியிடமிருந்து
இன்னோர் எத்தனின் பிறப்பு.

அவரவர் வாழ்க்கை நகர்தலுக்காய்
ஒரு “துவிச்சக்கரவண்டி”
திருடவும் இயலாது
தோற்றுப்போனவர்கள்,
கரைந்து போனார்கள்,
-தந்தைகள் அசாதாரணசூரர்கள்
என்றெண்ணும்
தம் மகவுகள் முன்னே,
நிலைகுலைந்து,-
மனிதக் கடலின்
துளிப்படு சராசரிகளாய்.

நீ வேறு,
நான் வேறு என்று பட்டிருக்கவில்லை.
வண்டிகள் வடிவம் வேறு,
காலத்தே ஓடும் வாழ்க்கைத்தடம் வேறு
என்று பட்ட தல்லால்
முகம் அழிந்த
ஒவ்வொரு வீதிச் சாதாரணருள்ளும்
“துவிச்சக்கரவண்டித்திருடன்”
அண்டோனியா,
“நகர் விளக்குகள்” அலைஞன்
“பாதைகளின் துயர்” அபு,
என்னுட் போலவே
வெவ்வேறு விகிதங்களுள்

விழுந்தொளிந்திருக்கக் கண்டேன்,
என் இன்றைய விடிகாலைக்
சுதற்கனவொன்றில்.

கைகெட்டித் தொலைந்த
“துவிச்சக்கரவண்டி” விதை
கனவுச்சிதைவுத்துயர் முன்னே,
கைக்கெட்டாத தூரத்துவண்டிகள் விசுறு
ஏக்கங்கள்
இயற்கையின் இயல்பாய்
ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடியன
என்று படுகிறது.

திரைச் செயல் நிகழ்த்திக்காட்டலின் பின்,
இரட்டைச் சில் “சக்கரவண்டி” இனை,
நீ தொலைத்தலுக்காய் இல்லை என்
அழகை.

அது,
அதற்கு முன் ஒரு நாட்பொழுதுக்கு
உனக்குக் கிடைத்திருந்ததுக்காக மட்டுமே,
என் விழித்துளிப்பு.

அக்கணத்தில்
மெய்யென அடித்து
சொல்லப்பட்ட சத்தியம்,
உலகுக்குப்புறமுதுகு காட்டிக்
குப்புறுக்கிடந்தது,
முள்ளந்தண்டொரு
மூர்க்க அப்பு
கிழித்துப் பிளக்க.

பிரசங்கிகள்,
இன்னமும் பொறுத்திருந்து
பூமி ஆள விண்ணப்பிக்கின்றனர்,
வெள்ளி மதியங்களில்,
ஞாயிறு காலைகளில்.

ஆயினும்,
தேவனும் குமாரனும்
தாமே தம்நீதியைமறுதலித்துச்
சாத்தானின் ஊழியராய்ச்
சாக்கடைக்கிறங்கிச்
சேவிக்கப்போன ஒரு பின்னிர்வு
அவக் குளிர் காலம் அது,
என் நண்ப,
அண்டோனியா.

99.ஐனவரி07

-வளர் மதி-

வீவாதம்னா வாதம் வாதம் வந்தா வாதீ வாதீன்னா பயங்கரவாதீ, பயந்தவாதீ:

-சில குறிப்புகள்-

மொழிபெயர்ப்பில் என் குரு கோட்டிக் குப்பன். நான் தொடக்கப் பள்ளியில் படிக்கும்போது எங்கள் கிராமத்திலிருந்து பள்ளிக்கு நான்கைந்து நான்கைந்து பேராக நடந்து போகும்போது எங்களுக்கு வழித்துணையாக வந்தவன் கோட்டிக்குப்பன். கிராமத்திலிருந்து பள்ளிக்கு அதிக தொலைவு நடக்கவேண்டும். இடையில் சுடுகாடு, சுடுகாட்டைப்பற்றி எங்களுக்குப் பயம்...

-டேய் கோட்டிக்குப்பா உன் வயசு என்னடா.
-ஏஜ்னா வயசு. பேஜ்னா பக்கம். கேஜ்னா கூண்டு. தேஜ்னா ஒளி. மேஜ்னா மேஜை. ரேஜ்னா கோவம். வேஜ்னா சம்பளம்.
-உன் ஊர் எதுடா.
-ப்ளேஸ்னா எடம். ஸ்பேஸ்னாலும் எடம். :பேஸ்னா மொகம். ரேஸ்னா ஓட்டம். கேஸ்னா கேஸ்.
-வெல்னா கெணறு. வால்னா சொவரு. ஷால்னா கம்பளி. புல்னா இளு. :புல்னா :புல்லு. டாக்னா பேச்சு. வாக்னா நடை. சாக்னா சாக்பீஸ். காக்னா குஞ்சு. லாக்னா பூட்டு. ராக்னா மலை. இப்படியே சுடுகாட்டைத் தாண்டும்வரை பேசிக்கொண்டே வருவான்...
அநேகமாய் உலகின் இறுதி மொழிபெயர்ப்பாளன் கோட்டிக்குப்பன் தான் என்று இப்போது இந்த வார்த்தைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது எனக்குத் தோன்றுகிறது.

-சாரு நிவேதிதா, Zero Degree-பின்-நவீனத் துவத்தை அறிமுகம் செய்து வைக்கும் முகமாக அமர்க்ஸ் எழுதிய கட்டுரைகள் நூலாக வந்ததைத் தொடர்ந்து அது குறித்த விவாதங்கள் தமிழக அறிவுச் சூழலில் நிறையவே நடந்தேறி விட்டன. வெறுமனே சிற்றிதழ் இலக்கிய வட்டத்திற்குள் நின்றுவிடாமல் “பின்-நவீனத் துவத்தின் அரசியல்” குறித்ததாகவும் இவ்விவாதங்கள் விரிவடைந்தது சற்று ஆறுதல் தருவதாக இருந்தது.

மார்க்ஸிய -லெனியக் குழுவினர், தமிழ்த்தேசியர் களுள் ஒரு பிரிவினர் ஆகியோரோடு நிகழ்ந்த இவ்விவாதங்களில் தனிநபர் வசைகள் போக, பின்-நவீனத்துவம் அரசியல் செயலின்மைக்கு வழிகோலுகிற ஏகாதிபத்தியத் தத்துவம் என்கிற வழமையான முத்திரை குத்தப்பட்டது. பின்-நவீனத்துவத்தோடு சேர்த்து தலித்தியமும் “ஓட்டுமொத்த” விடுதலைக்கான தத்துவமாக இருக்க முடியாது என்று நிராகரிக்கப்பட்டது. இரண்டுமே “மார்க்ஸிய விரோத” தத்துவங்களாக குற்றம் சாட்டப்பட்டன. பின்-நவீனத்துவ சிந்தனைகளை நேரடியாகக் கற்பதற்கான (மறுப்பதற்காகவாவது) எந்தவிதமான சிரத்தையும் இல்லாமல், சாதியம் குறித்த பிரச்சனையில் “மார்க்ஸியத்தின்” போதாமையைச் சுட்டிக்காட்டி தலித்தியவாதிகள் முன்வைத்த வாதங்களை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் “மார்க்ஸியம்” மட்டுமே எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வுகளைச் சொல்லக்கூடிய ஒரே தத்துவம் என்பதாகவே அவர்களுடைய வாதங்கள் அமைந்தன.

பின்-நவீனத்துவம், பின்-அமைப்பியல் சிந்தனைகளின் அடிப்படைக் கருத்தாக்கங்கள் குறித்த குறைந்தபட்ச புரிதல் கூட இல்லாமல், அவற்றை நிராகரிக்கும் இவர்கள், தம்முடைய வாதங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகைப்பட்ட “மார்க்ஸியத்தை” மீண்டும் மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதும் அதை எல்லா விமர்சனங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒன்றாக உயர்த்தி வைப்பதும் குறித்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

சோஷலிசக் கட்டுமானப்பிரச்சனைகளை முன்வைத்து பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னரே அ.மார்க்ஸம் மற்றவர்களும் இந்த வகைப்பட்ட “மார்க்ஸியம்” குறித்த கேள்விகளை எழுப்பியிருந்தாலும் புதிய விஷயங்கள் விவாதத்திற்கு வருக

ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இந்த “மார்க்ஸியத்” “தொங்கல்” தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது சற்று சலிப்பூட்டுவதாகவே இருக்கிறது. இந்தத் “தொங்கலை” அறுத்துவிட இறுதியாக ஒரு முயற்சி செய்து பார்த்துவிடத் தோன்றுகிறது. அதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக இதை எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பின்-நவீனத்துவத்தின் அரசியல், இலக்கியம் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ள கேள்விகளுக்கு பதில்களைச் சொல்லும் போக்கில், கார்ல் மார்க்சுடைய எழுத்துகளை இங்கு கட்டியெழுப்பப்படும் “மார்க்ஸியமாக” சுருக்கிவிட முடியாது என்பதைக் காட்டவும், மேற்கத்திய தத்துவங்களின் நீண்ட பாரம்பரியத்தில் மார்க்ஸின் எழுத்துக்களுக்குரிய இடம், பின்-நவீனத்துவ, பின்-அமைப்பியல் நோக்கு நிலைகளிலிருந்து அவருடைய எழுத்துகளை மறுவாசிப்பு செய்வது குறித்தும் வரும் கட்டுரைகளில் சில முன் மொழிதல்களை வைக்க முயற்சிக்கிறேன்.

இந்த விஷயங்களுக்குள் இறங்குவதற்கு முன்பாக, ஏராளமான அச்சுப் பிழைகள், (மன்னிக்க. மன்னிப்பு கோரப்பட்டுவிட்டது!) தகவல் பிழைகள், கருத்துப் பிழைகள், திரித்தல்கள், தனிநபர் தாக்குதல்களோடு “பின்-நவீனத்துவம் தலித்தியம் மார்க்ஸியம்” என்ற தலைப்பில் அம்மா 7,8 இதழ்களில் யமுனாராஜேந்திரன் (இனி ய.ரா) எழுதியிருக்கும் “சிறப்பு கட்டுரை” குறித்து சில குறிப்புகளை இங்கு பதிவு செய்வது அவசியமாகப்படுகிறது.

ய.ரா-வினுடைய கட்டுரையில் தலித்தியமும் பின்-நவீனத்துவமும் புகலிடச் சூழலில் “பெயர்ந்து” பரவும் “ஆபத்து” குறித்த அக்கறை வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள விவாதங்கள் தமிழகத்தில் ஒரு சற்று முடிந்த நிலையில் இப்போது புகலிடச் சூழலை முன்வைத்து, கிட்டத்தட்ட அதே “வாதங்களை” ஆனால் இன்னும் கொச்சையாக வைத்திருப்பதைத் தவிர அவருடைய கட்டுரையில் உருப்படியான விஷயம் ஒன்று கூட இல்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. “இது ஆய்வு அல்ல விவாதம்” என்று ஆரம்பத்திலேயே ஒரு பொடி டப்பாவை இறக்கிவிட்டு அவர் வைப்பவை தெருச்சண்டை பாணியிலான வாதங்கள் என்பதற்கு மேலாக வேறு எதுவும் இல்லை. அவர் மறுக்கத் தலைப்படும் தரப்பினருடைய கருத்துக்களை தெளிவாக எடுத்து வைத்து, அலசி, மறுப்பாக தனது வாதங்களை முன்வைக்கும் விவாத நேர்மையும் அதில் சுத்தமாக இல்லை. இரண்டேயிரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளை வைத்து இதைத் தெளிவாக்கிவிட முடியும்.

மார்க்ஸியத்தைப் பெருங்கதையாடல் என்று சொல்பவர்கள் வைப்பதும் பெருங்கதையாடல் களைத்தான் என்று ஒரு குற்றச்சாட்டை வைக்கிறார்

ய.ரா. இதை நிறுவுவதற்கு பெருங்கதையாடல் என்றால் என்ன, நாங்கள் பெருங்கதையாடல் என்பதற்குத் தரும் விளக்கங்கள், வரையறைகள் எந்த அளவிற்கு சரியானது அல்லது தவறானது, இதனடியாக நாங்கள் முன்வைக்கும் அரசியல் எப்படி ஒரு பெருங்கதையாடலாகவே இருக்கிறது என்று காட்டிச் செல்வதே நேர்மையான விவாத முறையாக இருக்கும். ஆனால், ஒருவேளை அப்படிச் செய்வது விவாதம் அல்ல “ஆய்வு” என்பதாக புரிந்திருக்கிறாரோ என்னவோ இதற்கான எந்த முயற்சியிலும் இறங்காமல், இரண்டு செயல்முறை உதாரணங்களைக்காட்டி ‘நிறுவப்’ பூறப்பட்டு விடுகிறார்.

புதுமைப்பித்தனின் பிரதிகளில் பார்ப்பன-வெள்ளாள மரபைக்காணும் அ.மார்க்ஸின் பிரதிகளில் வெளிப்படுவது கிறிஸ்தவ மனப்பான்மை தான் என்று பிறர் சொல்லும் போது (‘சான்றா தாரங்களாக’ காலச்சுவடு கண்ணன், பொதிய வெற்பன் வீசிய ஐந்து பைசா பத்து பைசாக்கள்) அவர் ஏன் கோபம் கொள்கிறார்: பெண்ணிலைவாதம் பற்றி ஆழ்ந்த பிரக்கடையுடையவரான ராஜ்கொள்தமனின் நூலின் முன்னுரையில் எவ்வளவு மோசமான ஆணாதிக்கம் வெளிப்படுகிறது பாருங்கள். நவீன கோட்பாடுகளை யெல்லாம் கரைத்துக் குடித்தவர்களாக தோரணை காட்டும் இவர்களுடைய பிரதிகளிலேயே இவ்வளவு அதிகாரங்கள் என்றால் புதுமைப்பித்தன் என்ன செய்வார் பாவம்; ய.ரா. நடத்தும் விவாதம் இதுதான். இதிலிருந்து வாசகர்கள் அ.மார்க்ஸ், ராஜ்கொள்தமன் கட்டமைப்பதும் பெருங்கதையாடலைத்தான் என்பதை ‘உய்த்து’ உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்!

இன்னொரு குற்றச்சாட்டு, “தலித் பெண்ணியம், தலித் இலக்கியம், தலித்திய அரசியல் என அனைத்தையுமே தலித் சாராம்சம், தலித் அடையாளம், தலித்திய அடித்தளம், தலித்திய உயிரியல் கண்ணோட்டத்திலேயே வைக்கிறார்கள். சாராம்சவாதம், அடித்தளவாதம், உயிரியல் அடித்தளவாதம் என்பவை குறித்த விவாதங்கள் எதுவும் இதற்கும் இல்லை. ஆனால், ஐந்து பைசா பத்து பைசாக்கள் தாராளமாக வந்து விழுகின்றன. ஓவியாவின் நேர்காணலிலிருந்து உருவி எடுத்த ஒரு பகுதி, வ. கீதாவை வேற்றாளாக நிறுத்தி வைப்பது ஏன் என்று ஒரு கேள்விக்களை, டானியலின் பாத்திரப்படைப்புகள் குறித்து சிவசேகரத்தின் ‘கடிதம்’, அ.மார்க்ஸ் “புதிய ஜனநாயகம்” இதழுக்கு எழுதிய மறுப்பில் வெளிப்படும் அவரது ஆணாதிக்க மனோபாவம்...!

இனி, இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை மறுத்து ஒருவர் எழுத வேண்டும். ஓவியாவின் கருத்து எமது கருத்து அல்ல. அவர் நிறப்பிரிகை குழுவினரைச் சார்ந்தவரும் இல்லை. சிவசேகரம் தான் சொல்வது மட்டும் தான் மார்க்ஸியம் என்கிற ரகம். அவருடைய கருத்துக்களுக்கும் எங்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும்

இல்லை. சொல்லப் போனால் நிறப்பிரிகையின் கருத்துக்களை எப்போதும் அவர் எதிர்த்தே வந்துள்ளார். எங்களுக்குத் தொடர்பில்லாத வர்களுடைய கருத்துக்களை எங்களுடையதாகக் காட்டுவது மோசமான திரித்தல் வேலை. அமார்க்ஸின் பதிலில் வெளிப்படுவது ஆணாதிக்க மனோபாவம் என்று புரிந்து கொள்வது தவறு... மீண்டும் இந்த மறுப்புகளை மறுத்து ய.ரா எழுதுவார். மயிர் பிளக்கும் 'விவாதம்' ஒன்று வளரும். ய.ரா.வென்றால் "மார்க்ஸியம்" குறித்தும், நாங்கள் வென்றால் "பின்- நவீனத்துவம்" குறித்தும் வாசகர்கள் ஞான ஒளி அடையப்பெற்று மெய்மறந்து மயிர்க்கூச்செறிவார்கள்.

"பின்நவீனத்துவத்தில் வெளிப்படும் மோசடிகளுக்கும் பிரம்மைக்கும் எதிராகப் போராட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது" ('தோழர்காள்! சகல ஏகாதிபத்திய தாசகர்களுக்கும் கைக்கூலிகளுக்கும் எதிராக மார்க்ஸியப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடியுங்கள். வாருங்கள்!') என்று அறைகூவல் விடுத்து ய.ரா முன்வைக்கும் "விவாதத்திற்கான குறிப்புகளைத்" தொடர்ந்தால் நாம் போய்ச்சேரக் கூடிய இடம் இதுவாகத்தான் இருக்கும். மாண்புமிகு மன்னார் சாமி அவர்களே! மன்னியுங்கள். நீங்கள் எழுப்பியிருக்கும் "காத்திரமான" கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லத் திராணியில்லாமல் நாங்கள் வாயடைத்து நிற்கிறோம். சற்று "நிதானம்" தவறியதற்கு வாசகர்கள் மன்னிக்க.

ய.ரா. வீசியிருக்கும் ஐந்து பைசா பத்து பைசாக்களையெல்லாம் கொஞ்சம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டுப் பார்த்தால் கூட நமக்குத் தேறுவது அடிப்படையான கருதுகோள்கள் பற்றிய அவரது அசட்டுத்தனமான அறியாமை மட்டுமே. அமைப்பியல், பின்-அமைப்பியல், பின்-நவீனத்துவம் என்று எல்லாவற்றையும் போட்டு ஒரு கலக்கு கலக்கி என்ன ஏது என்று வித்தியாசம் எதுவும் தெரியாமல் சகட்டுமேனிக்கு விளாசித்தள்ளியிருக்கிறார். ஒரு எடுத்துக்காட்டை மட்டும் பார்ப்போம்.

ராஜகௌதமனுடைய மொத்த எழுத்துக்களையுமே அவரது முன்னுரை வாசகத்தை வைத்து "கட்டுடைத்துக்" காட்டிவிட்டு அவர் அடுக்கும் கேள்விகளில் இது ஒன்று. "எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இலக்கியம் என்பது குறிப்பானைப் போன்றோ, கட்டுரை போன்றோ நேரடியானது அல்லவே, அப்போது இலக்கியத்தன்மை தான் என்ன?" (அழுத்தம் என்னுடையது). Signifier என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான தமிழ்ப்பதம் குறிப்பான் என்று திருத்தமாகவும் சொல்லிவிடுகிறார். குறி (sign) குறிப்பான் (Signifier) குறிப்பீடு (Signified) இவை அமைப்பியல் சிந்தனைகளின் அடிப்படையான கருத்தாக்கங்கள். இதில் குறிப்பீடு என்பது குறி சுட்டும் புறஉலகில்

உள்ளபொருள்-குறிப்பீடு பொருள் (referent) அன்று; அப்பொருள் குறித்த கருத்தாக்கம் மட்டுமே.

"கட்டுரை" போன்ற வடிவங்கள் (சற்று எளிமைப்படுத்திச் சொல்வதென்றால்) குறிப்பீடுகளின் தளத்தில் இயங்குவவை. "இலக்கியம்" குறிப்பான்களின் தளத்தில் இயங்குவது. இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் தமிழ் அறிவுச் சூழலில் பலராலும் விவாதிக்கப்பட்டு இப்போது சிறுபத்திரிகை வாசகர்கள் ஓரளவு நன்கு அறிந்தவை. (இன்னும் சிக்கலான, செறிவான இக்கருது - கோள்கள் குறித்து மேலும் பேசப்பட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது).

ஆனால் இங்கு காட்டியுள்ள பகுதியிலிருந்து ய.ரா-வினுடைய புரிதல் என்னவென்று தெரிகிறது:

1. இலக்கியம் என்பது குறிப்பான்களின் தளத்தில் இயங்கவில்லை.

2. கட்டுரை குறிப்பான்களைப் போன்று நேரடியாக அதாவது அர்த்தங்களின் தளத்தில் இயங்குவது.

குறிப்பான்களின் இடத்தில் குறிப்பீடு என்று இருந்திருக்கவேண்டும். இந்த அரிச்சுவடிகூட தெரியாமல் இவ்வளவு நீண்ட ஒரு கட்டுரையும், அதற்கிணையாக ஒரு நீண்ட வாஸையும் (குறிப்புகள்!) எழுதியிருப்பவரைப் பற்றி என்ன சொல்வது! "இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின் குறிப்பான்களாய் இருக்கும் (signifier) (குறிப்பீட்டுள்ள திருத்தத்தை சேர்த்துக் கொள்ளும் சுதந்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு விட்டேன். மன்னிக்க) குறியீடுகள் கொண்டிருக்கும் குறிகள் (signs) குறித்து நாம் நுண்ணுணர்வுடன் அறிந்திருக்கிறோம்" (கடவுளே! இதற்கு என்ன அர்த்தம்! அர்த்தங்களைச் சுட்டாத குறிப்பான்களின் தளத்தில் இயங்குவது என்பது இதுதானா!) என்று எழுதுபவருக்கு இதொன்றும் பிரமாதமில்லை. அவ்வளவுதான். மறுக்கப் புகும் சிந்தனைகளின் அடிப்படையான கருத்தாக்கங்களைக் கொஞ்சமாவது மூளையைக் கசக்கிக் கற்றதற்கான எந்த அடையாளமும் அவரது கட்டுரையில் வெளிப்படவில்லை. கருத்துநிலைகள் குறித்த நேர்மையான, காத்திரமான விவாதமல்ல அவர் நடத்த விரும்புவது.

இது போதும் என்று நினைக்கிறேன். லியோத்தோர்த்தின் நூல் மொழிபெயர்ப்பாகிக் கொண்டிருக்கும் உருப்படியான விஷயத்தைக் கருத்தில் வைத்து, கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட விவாதங்களின் தொடர்ச்சியாக சில விஷயங்களை வைக்க இனி முயற்சிக்கிறேன்.

தொடரும்...

“பகிர்வு” - 6 (ஏப்ரல்-மே -99)

சமூகவிஞ்ஞான பயிலகத்தின் தத்துவ அரசியல் ஏடாக வெளிவந்துள்ள பகிர்வில், பயிலுவோம், பயிற்றுவிப்போம், தலைமைக்குயர்த்துவோம் என்ற கோஷங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. மொழி- சில சிந்தனைகள், கோ. கேசவன் “தலித் இலக்கியம் சிலகட்டுரைகள்” என்ற நூலிலிருந்து சில கட்டுரைகள், “சமத்துவபுரம்” காந்திய வஞ்சனைகள் ஓர் தொடர்கதை, உழைப்பு - தொழிலாளி ஒரு கோட்பாட்டுரீதியான விளக்கத்தை நோக்கி... என்றவாறாக தத்துவார்த்த விளக்கங்களை தாங்கி நிற்கிறது பகிர்வு.

தொடர்புக்கு:

குமரன்தாஸ்
சமூகவிஞ்ஞான பயிலகம்
N° 153 சூரியமூர்த்தி காம்பெளண்ட்
புதுச்சந்தை வடக்கு, காரமுடி - 630001
தமிழ்நாடு-இந்தியா

‘புதியதம்’ சமூக விஞ்ஞான பயிலகத்தின் இலக்கிய இதழ்

தொடர்புக்கு:

மேகவண்ணன்
28B இலெட்சுமண தீர்த்தம் தெரு
இராமேஸ்வரம்- 623 526
தமிழ்நாடு

ஐரோப்பா:

EXIL

Chez R. INPAVALLI
94 RUE DE LA CHAPELLE
75018 PARIS
FRANCE

«மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்»

இலங்கையின் நாட்டுக்கூத்துக்கு பெயர்போன இடமாகிய கிழக்கு மாகாணத்தின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தினை அடிப்படையாக கொண்டது இவ்வாய்வுநூல்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மரபுவழி நாடகங்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு பூரண ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு இதுவரை எந்தவொரு ஆய்வு முயற்சியினூடும் கண்டு கொள்ளப்படாத பல வாய்மொழி வரலாறுகளும் பதிவுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பில் வளர்ச்சியுற்ற நாடகவடிவங்களான வடமோடி, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து வடிவங்களை விட விளிம்புநிலை மக்கட்பிரிவினரது கலை வடிவங்களான பறைமேளக்கூத்து, வசந்தன் கூத்து, மகுடிகூத்து மற்றும் “சனங்களின் சாமிகளினுடைய” சடங்கு முறைகள் பற்றியும் நிறைந்த தரவுகள் வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கின்றன.

இம்மாவட்டத்தின் நிலவமைப்பு, வரலாறு, அதனூடு எழுந்த சாதிப்பிரிவு, வயிற்றுவாய் குடிமுறைமைகள் பற்றியும் பல்வகை ஆய்வுகளைக் கொண்டுள்ள இத்தொகுப்பின் 664 பக்கங்களும் கிழக்கு பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை பீடாதிபதியின் கடின உழைப்பை பறைசாற்றி நிற்கிறது.

தொடர்புக்கு:
கலா நிதி சி. மௌனகுரு
நுண்கலைத்துறை
கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

**எவர் தனது
மரணத்திற்கு முன்
மரணிக்காமல் கிருக்கின்றாரோ
தான் எப்போது மரணிப்பாரோ
எப்போது மரணிப்பார்**

12.6.78

“யார் இறக்காதிருக்கின்றாரோ” மிஷல் ஹெலயெலின் (MICHEL KHALIL HELAYEL) மிகப் பிந்திய கவிதைத் தொகுப்பு, இதனை L’HARMATTAN (1997) வெளியிட்டுள்ளது. புகலிடக் கவிதை இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க இவர் லெபானானில் 1942ல் பிறந்தவர். Paul Eluard, Eugène Guillevic போன்ற பிரஞ்சுக் கவிஞர்களை அராபிய மொழியில் கொண்டு வந்தவர். ஓவியம், பொருளா தாரம் இவைகளை மையமாக வைத்து பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். தற்போது MAISON DES SCIENCES DE L’HOMME (Paris) இல் ஆய்வாளராகப் பணிபுரியும் ஹெலயெலின் கடைசிப் புத்தகத்தில் உள்ள சில கவிதைகள் பிரஞ்சில் இருந்து தமிழுக்கு தரப்படுகின்றன. இவரது கவிதைகளில் பல ஏற்கனவே கனடா தாயகம் பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

-தமிழில் ஜனா சுகிர்தன்-

**எனது மரணம்
எது எப்போதுதான் வருமாம்
எனது மரணம் ஓர் கிரவென்று
எதுவுமே எனது வாழ்வில்
எப்போதுமே சொன்னதில்லை.**

20.6.93

மரணம்

மரணத்தினால் முடிந்து போகக் கூடாது.

எது மரணம்,

வெளியேயிருந்து திரைக்கம்பர் 1 சிதைத்துமே.

17. 7. 93

மரணம்

முடிவான தெளிவின்மை

கணக்கில்லாதது.

12. 5. 92

மரணம்

உன்னிடமிருந்து என்னைப் பிரிக்கவில்லை

நான் விழிகளைத் திறக்கின்றேன்

உனது முகம் முழுவதும் நான் பாடுவதை

எல்லோரும் பார்க்கின்றனர்.

8. 11. 95

வாழ்வுள் போவதற்கும்

தனக்குள் நுழைவதற்குமாக

எப்போதுதான்

மரணிய்பதை

நிறுத்திக் கொள்வோம். 0

12. 6. 92

பின்நவீனத்துவ நிலை : அறிவின் மீது ஓர் அறிக்கை ஜோன் - ஃபிரான்ஸுவா லியோதார்

Jean - Françoise Lyotard உடைய "The Postmodern Condition: A Report on Knowledge" எனும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு ஆங்கில வழி தமிழில் தரப்படுகிறது. முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டபின் பிரஞ்சு மூலநூலுடன் ஒப்புநோக்கி நூல்வடிவில் ஆண்டின் இறுதியில் 'எக்ஸிஸ்' வெளியீடாக வெளிவரும்.

5 . சமூகப்பிணைப்பின் இயல்பு : பின்னவீனத்துவ நோக்கு.

இந்தப் பிரிவினைத் தீர்வை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக நான் காணவில்லை. அது தீர்க்க முயன்ற மாற்று கனகாலத்துக்கு நாங்கள் கருத்தில் கொள்ளுகின்ற சமூகத்துக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கமுடியாது. மேலும் அந்தத் தீர்வுமே தன் னளவில் இருமை எதிர் நிலைச்சிந்தனைப் போக்கினுள் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளது. மேலும் அது அதி உயிரோட்டமுடைய பின்நவீனத்துவச் சிந்தனையுடன் ஒப்பிடும் போது காலம் கடந்தது. வேண்டுமானால் இத்தகைய தீர்வுகள் மீள உருவாக்கப்பட்டவையாக இருக்கலாம். இப்போதைய முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதாரமீள் இலக்குக்கள் நான் முன்பே சொன்னது போலவே தொழிநுட்பத்தினதும் உத்திகளினதும் பாரிய மாற்றங்கள் களினால் வாழ்வளிக்கப்படுகின்றன. இவை அரசினுடைய செயற்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றத்துடன் கைகொர்த்துச் செல்கின்றன. இதுவே இன்றைய சமூகத்தின் படிமம். இந்த நோய்க்குறி மாற்று அணுகுமுறைகளின் மீதான தீவிரமான மீள்பார்வைக்கான தேவையை வலியுறுத்துகின்றன. சுருக்கம் கருதி ஒழுங்குமுறைகளின் செயல்பாடு மேலும், ஆகவே மறு உற்பத்தியின் செயல்பாடு என்று சொல்வது போதுமானது. இவை இப்போதும் இனியும் அதிகார நிர்வாகிகளிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு இயந்திரங்களின் துணையுடன் செயல்படுத்தப்படும். யார் இந்த இத்தகைய இயந்திரங்களைக் கையாள்வதற்கு உரித்துடையவர்? யார் அவற்றிலிருந்து முடிவுகளை எடுக்கப் போகின்றவர் என்பனவே பெரிதாகிவரும் இன்றைய பிரதான கேள்விகள். சிறிதளவிலான குறுகிய சில புலங்களிலிருக்கின்ற திறனாளர்களிற்குத்தான் இந்தத் தரவுகளில் உள்நுழைவுக்கான வாய்ப்பு கிட்டுகின்றது, கிட்டும். ஆளும் வர்க்கமே தான் முடிவெடுக்கும் வர்க்கமாக இருக்கிறது இருந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் இப்போதுகூட இந்த முடிவெடுக்கும் வர்க்கமாக மரபான அரசியல் வர்க்கப்பிரிவினர் இருக்கவில்லை, ஆனால் பலநிறுவனங்களின் தலைவர்கள், உயர்மட்ட நிர்வாகிகள், முக்கியமான தொழிற்பிரிவின் தலைமையாளர்கள், தொழிலாளர், அரசியல் மற்றும் சமய நிறுவனங்கள் என்பவற்றைச் சேர்ந்த பலரைக்கொண்ட ஓர் கூட்டுத்தளமே இதற்கான வாய்ப்பைக் கொண்டிருக்கும். 52

தேசிய அரசுகள், கட்சிகள், தொழில், நிறுவனங்கள், வரலாற்று மரபுகள் ஆகிய மக்களாதரவு மையங்கள் தங்களின் கவர்ச்சியை இழந்துவருகின்றன என்பதே இவையெல்லாவற்றிலும் எதுபுதிது. மேலும் இவை வேறு ஒன்றினால் இடம் பெயர்கப்படலாம் என்றோ குறைந்தபட்சம் அவற்றினிடையே பழைய வடிவங்களினால் என்றோ இது பார்க்கப்படத் தேவையில்லை. முக்கூட்டு முன்னணி பிரபல மக்களாதரவு கொண்டொன்றல்ல. பெரிய பெயர்களுடன், சமகால வரலாற்று நாயகர்களுடன் 'அடையாளப்படுத்துதல்' மிகவும் அதிகமானளவு சிக்கலாகியுள்ளது. 53 "ஜெர்மனியுடன் சேர்ந்து குஞ்சு பொரிப்பது" என்று ஒருவர் பிரதிக்கணை எடுத்துக் கொண்டால், அது ஓர் பிரஞ்சுப் பிரதமரின் வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாயிருந்தால் [இந்தப் புத்தகம் வெளிவரும் போது பிரான்சியப் பிரதமராயிருந்தவர் Giscard d'Estaing ஆவார்.] அது, தன்னாட்டுமக்களை அவர் தானங்கொடுத்துவிடுவது போலவே தோற்றமளிக்கிறது. மேலும் இது ஒன்றும் ஆர்வமுட்புவதாயுமில்லை. ஆனால் அங்கே மிகச் சரியாகப் பார்த்தால் அதுதான் அவருடைய வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் ஒன்றுமல்ல. அது ஒவ்வொரு தனியாட்களினதும் (குடிமக்களதும்: மொ-ர்) கரும் உழைப்பிலும் தங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு தனியாளரும் தன்னைத்தானே தீர்ப்பிட்டுக் கொள்ளும். மேலும் நாம் ஒவ்வொருவரும் எங்களுடைய சயம் அந்தளவுக்கில்லையென்பதையும் அறிந்திருக்கின்றோம்: 54 இந்த பெருங்கதையாடல்களின் உடைவு (பின்னால் அத்தியாயம் 9,10 இல் விவாதிக்கப்படுகிறது.)

சமூகக்கூட்டுக்களின் ஒருங்கிணைவினமை மற்றும் சமூகப்பிணைப்புக்களின் மலினப்பட்ட தன்மை என்பவற்றினால் பிரௌனியன் அசைவியக்கத்தின் அபத்தத் தன்மையினுள் விட்டெறியப்பட்ட தனித்தனியான அணுத்திணிவு போல சமூகத்தை ஆக்கிவிடும் என்று சில சமூக ஆய்வாளர்கள்

சொல்கின்றனர் . 55 இப்படி எந்த வகையுமே நடக்காது . இந்த பார்வைப்புள்ளி இழந்துவிட்ட "உயிர்ச்" சமூகத்தின் சொர்க்கம் என்ற கனவுப் பிரதிநிதித்துவ, ஆதிக்க மனத்திலிருந்து வருகிறதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஓர் சுயத்தை அளவுக்கதிகமாக எடைபோட முடியாது. ஆகையால் எந்தச் சுயமும் ஓர் தீவல்ல. ஒவ்வொன்றுமே ஓர் நெய்யப்பட்ட வலைப்பின்னலில் இருக்கின்றன. இது முன்னெப்போதையும் விட சிக்கலானதாயும் அசைவடையதாயும் இருக்கிறது. வாலிப அல்லது வயோதிப, ஆண் அல்லது பெண், ஏழை அல்லது பணக்காரன் யாராயிருப்பினும் ஓர் மனிதன் சிறப்பான தொடர்பியல் வலைப்பின்னலின் கணுக்களிலேயே- அது எவ்வளவு சிறியதாயிருப்பினும்- அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படுகின்றான்.⁵⁶ அல்லது இன்னும் சிறப்பாய்ச் சொன்னால் ஓர் ஆள் எப்போதுமே பல்வேறு வகையான செய்திகள் ஊடுபாய்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஓர் கணுவியிலேயே வைத்து அடையாளம் காணப்படுகிறான். யாராயிருந்தாலும் நம்மிடையே அதி உயர் சிறப்புச் சலுகையுடையவராயிருப்பினும் தன்னை ஊடுபாவிச் செல்லக் காத்திருக்கும் செய்தியைப் பொறுத்தமட்டிலும் அது தன்னை வைக்கின்ற அனுப்புனர், பெறுனர் மற்றும் விளக்கமளிப்பான் பாத்திரங்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் எப்போதும் சக்தியற்றவர்களாயே இருக்கின்றனர். இந்த மொழிவிளையாட்டின் (மொழிவிளையாட்டுக்கள் இதெல்லாவற்றையும் இப்படிச் சொல்லிக்கொள்ளலாம்) தொடர்பான ஒருவரின் நகர்வுத்திறன் குறைந்தபட்சம் (இந்த எல்லைகள் தெளிவற்றவை) சில எல்லைகளிற்குள்ளாகவாவது சகித்துக் கொள்ளக்கூடியது. ஒழுங்குபடுத்தும் பொறிமுறைகளால் அவை வழமுட்டவும் பட்டுள்ளன. மேலும் குறிப்பாக சுய அனுசரிப்புத்தன்மையினால் அதன் நிகழ்திறனை அதிகரிப்பதற்கு அந்த ஒழுங்கமைப்பு உரிமையெடுத்துக் கொள்கிறது. அதன் உள்ளடக்கச் சக்திக்கெதிராக போராடுமளவு வரைக்கும் இத்தகைய அசைவியக்கங்களை ஓர் ஒழுங்கமைவு ஊக்கப்படுத்தவேண்டுமெனவும் ஓர் ஒழுங்கமைவினால் ஊக்கப்படுத்த முடியுமெனவும் சொல்லப்பட்டது. ஓர் எதிர்பாராத "அசைவின்" நவீனத்தன்மை அதன் பிற கூட்டுச் செயல்பாடுகளின் அல்லது செயல்பாட்டுத் தொகுதிகளின் இடம் மாறிய தன்மை அந்த அதிகரிக்கப்பட்ட நிகழ்திறனுடன் எப்போதாக்கும் ஒழுங்கமைவின் தேவைக்கும் நுகர்வுக்கும் ஏற்றபடி பங்களிக்கும்.⁵⁷

எந்தப் பார்வையில் மொழிவிளையாட்டை நான் ஓர் பொதுவான ஆய்வணுகுமுறையாகக் கொள்கின்றேன் என்று இப்போது தெளிவாக்குதல் நலம். இந்த இயல்புடன்தான் சமூக உறவுகள் முழுமையும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று நான் கோரிக்கொள்ளவில்லை - அது இன்னும் ஓர் ஆச்சரியமாய்த்தான் உள்ளது. ஆனால் சில சமூகத்தோற்றங்களின் புனைவுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு: தனது இருப்பை நிலைநிறுத்திக்காட்டுவதற்கு குறைந்தபட்சம் மொழிவிளையாட்டுக்களையாவது சமூகம் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று நிறுவவேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை: தான் பிறப்பதற்கு முன்பே, அணுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயரின் பெயரால் மாத்திரமே மனிதக் குழந்தை முன்னதாகவே விளக்கமளிப்பானாக நிலைப்படுத்தப்பட்டுவிடுகிறது. இது அவனைச்சுற்றியுள்ளவர்கள் திருப்பிச் சொல்லும் கதைகளினால் இது தொடர்பாகவே அவன் தவிர்க்க முடியாதவாறு தனது அறிவினைத்திட்டமிட்டுக் கொள்கின்றான்.⁵⁸ அல்லது இன்னும் எளிமையாகச் சொன்னால் சமூகப்பிணைப்புப்பற்றிய கேள்வி அது கேள்வியாகவே இருக்கும்வரைக்கும் அது ஓர் மொழிவிளையாட்டாகவே இருக்கும். அதாவது விசாரணையின் விளையாட்டு. அது உடனடியாகவே கேள்வியைக் கேட்கும் மனிதனை ஓர் சமூக நிலைப்பாட்டில் இருத்திவிடுகிறது. அதே போல பெறுனரும் விளக்கமளிப்பானும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள்: அது இப்போதே சமூகப்பிணையாகத்தான் உள்ளது.

மறுபக்கத்தில் தொடர்பியல் கூறுகள் நாளுக்கு நாள் இயல்பிலுள்ளதாயும் அதேவேளை ஓர் முக்கிய பேசுபொருளாயும்⁵⁹ வெகுவாக அறியப்பட்டதாகிக் கொண்டுவரும் ஓர் சமூகத்தில் மொழி ஓர் புதிய முக்கியத்துவத்தைப் பெறும் என்பது மிகத் தெளிவானது. இதன் முக்கியத்துவத்தை சாதாரணமான பேச்சு மற்றும் ஒருதலையான செய்திப்பரிவர்த்தனையை ஒரு பக்கத்திலும் சுயாதீனமான வெளிப்பாடு மற்றும் உரையாடலை மற்றுப்பக்கத்திலும் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மரபான மாற்றுக்களுக்கிடையில் கொண்டுவரக்கூடிய குறுக்குவது. மேலோட்டமான இந்தக் கடைசிப் புள்ளி குறித்து ஓர் வார்த்தை. இந்தச் சிக்கல் தொடர்பியல் கோட்பாட்டினடிப்படையில் எளிதாக விவரிக்கப்படுமானால் இரண்டு விடயங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படாது போய்விடும் : முதலாவது, செய்திகள் அவை என்ன நிலையிலுள்ளன என்பதைப் பொறுத்து -இரண்டாம் நிலைக்குறிப்பிட்டாக்கம் செய்யவை, குறிப்பான பார்வையுடையவை, விழுமியப்படுத்துபவை, நிகழ்த்து நோக்கமுடையவை, முதலிய - வேறுபட்ட வடிவங்களையும் விளைவுகளையும் உடையது. எது முக்கியமென்றால் அவை செய்தி கடத்துகின்றன என்ற எளிமையான மெய்மை மட்டுமல்ல என்பது தெளிவு. இந்த மெய்மையை மட்டும் நோக்கி இவற்றைக் குறுக்குவது இந்த ஒழுங்கமைப்பின் சொந்த விருப்புக்களுக்கும் பார்வைப்புள்ளிகளுக்கும் ஏற்ப ஓர் புரிதல் முறையைக் கைக்கொள்வதற்கேயாகும். ஓர் cybernetic இயந்திரமும் உண்மையில் செய்தியினால் மட்டும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அந்த இலக்குகள் அதனுள்ளே கட்டளையிடப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, குறிப்பான பார்வையுடைய, விழுமியப்படுத்தும் அறிக்கைகளில் உருவாகுபவை அவற்றின் செயல்பாடுகளின்போது திருத்திக் கொள்ளும்

சாத்தியமில்லாதவை-உதாரணமாக, அவற்றின் நிகழ்திறனை அதிகரித்தல் முடியாதது. சமூக ஒழுங்கமைப்பின் ஒவ்வொரு நேர்வின் போதும் நிகழ்திறன் அதிகரிப்புத்தான் சிறந்த இலக்கு என எப்படி உருவாக்கப்படமுடியும்? எந்தவொரு நேர்விலும் அதன் சடத்துவப் பொருளை உருவாக்கும் அணுவானது இந்த மாதிரியான அறிக்கைகளைக் கையாளக்கூடியவை-குறிப்பாக இந்தக் கேள்வியையும் கையாளக் கூடியவை.

இரண்டாவது குறைந்தளவிலான cybernetics தகவலியல்வகை மாதிரி நிறை முக்கியத்துவமான ஒன்றை தவறவிட்டுவிட்டது. இதற்காகத்தான் நான் முதலிலேயே கவனக்குவிப்பைக் கோரினேன் : சமூகத்தின் துன்பத்திற்காளாகும் அம்சம் இதுவே. அணுக்கள் பயன் வழியில் தொடர்பின் குறுக்குச்சந்துகளில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன . ஆனால் அதேவேளை அவை அவற்றின் இடையூடாக வந்துவிடும் முடிவில்லாத அசைவின் செய்தியினால் இடம் பெயர்க்கப்பட்டுமிருக்கும். ஒவ்வொரு மொழித் தோரணிகள் அவனுக்குத் தொடர்புடைய ஓர் "நகர்வு" செய்யப்படும் போது, ஓர் "இடம்பெயர்வுக்கு"ள்ளாகின்றது. இதனுடைய சிறிது மாறுபடுத்தப்பட்ட மாதிரி அவனுடைய விளக்கமிடப்பான், பெறுனர் திறனில்மட்டும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதில்லை மாறாக அனுப்புனர் என்ற வகையிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. இந்த "நகர்வுகள்" அத்தியாவசியமாக "எதிர்நகர்" வைத்தூண்டிவிடுவதாக இருக்கும் - எதிர் நகர்வு பிரதிபலிப்பினால் வருவதேயொழிய "நல்ல" நகர்வு அல்ல என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். பிரதிபலிப்பினாலான எதிர்நகர்வுகள் ஓர் எதிர்ப்புத் தந்திரோபாயமாகத் திட்டமிடப்பட்ட விளைவைவிட அதிகமாக எதையும் கொண்டிருக்காது - அவனை அவனுடைய கைகளில் விளையாடப்பட்டு அதனால் மேலும் அதிகாரத்தினைச் சம்பந்தத்துவதில் எந்தவொரு விளைவையும் கொண்டிருக்காது. அதனால்தான் இடம்பெயர்வுகளை விளையாட்டில் அதிகப்படுத்துவது தேவையாயிருக்கிறது. மேலும் அதனை திசைக்குழப்பம் செய்துவிடுவதும் அவசியமாகிறது. இது ஓர் எதிர்பார்க்கப்படாத "நகர்வை" ஏற்படுத்துவது போன்றதே(ஓர் புதிய அறிக்கை).

இந்த வகையில் சமூக உறவுகளை நாம் புரிந்துகொள்வதற்கு எந்தவகையான அளவுகோல்களை நாம் தெரிவுசெய்து கொண்டாலும் கூட எது தேவையென்றால் நிச்சயமாக அது தொடர்பியல் கோட்பாடு அல்ல. ஆனால் நமக்குத் தேவையானது விளையாட்டுக்களுக்கான ஓர் கோட்பாடே . இது சமூகத்தின் துன்பத்திற்குள்ளாகும் தன்மையினை ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொள்வதாயிருக்கவேண்டும். இந்தச் சூழமையில் புதிய தன்மையின் அத்தியாவசியமான கூறு சாதாரணமாக "புதுமைபுகுத்தல்" என்று மட்டும் சொல்லி விட்டுவிடக்கூடியதல்ல. இந்த அணுகு முறைக்கான ஆதரவு பல சமகால சமூகவியலாளரின் பணிகளிலிருந்து (எழுத்துக்களிலிருந்து) பெறக்கூடியதே,⁶⁰ மேலதிகமாக மொழியியலாளர் தத்துவார்த்த மொழியியலாளர் ஆகியோரது எழுத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

நெகிழ்வுத்தன்மையான மொழி விளையாட்டு வலைப்பின்னல்களினுள் மிகச்சிறிய அலனாக்கப்பட்ட சமூகத்தினை இழுத்துவருவது இயல்புநிலையில் இருந்து மிகவும் விலக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தோற்றக் கூடும். இதற்குமாறாக, அதிகராத்துவக் கையாலாகாத தனத்துடன் போலித்தன்மை காட்டுவதுபோன்று இது எழுத்து வெளிப்பாட்டில் பிரதிபலிக்கின்றது.⁶¹ கனதியான சில நிறுவனங்கள் இந்த விளையாட்டுக்களின்மீது சில எல்லைகளை விதிக்கக்கூடும் என்ற ஓர் எதிர்ப்பு குறைந்தபட்சமாவது எழுப்பப்படக்கூடும். விளையாடுபவர்கள் விளையாட்டு உத்திகளினைச் செய்வதில் புதிதுகண்டுபிடிக்கும் திறனை இது பாதிக்கக்கூடும். ஆனால் எந்தவொரு குறிப்பான சிக்கலுமின்றி இது விளங்கிக்கொள்ளப்பட முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

உதாரணமாக இரண்டு நண்பர்களுக்கிடையிலான உரையாடலில் - சாதாரண சொல்லாடல் பயன்பாட்டில் பேசுபவர்கள் சாத்தியமாகக்கூடிய எந்தவொரு பேச்சுக்கான நுட்பக்கருவிகளையும் பயன்படுத்துவர். ஒரு எடுத்துரைப்பிற்கும் இன்னொரு எடுத்துரைப்பிற்கும் இடையிலான போதுகளில் விளையாட்டுக்களை மாற்றிக்கொள்கின்றனர், கேள்விகள், வேண்டுகோள்கள், அறிக்கையிடுதல், எடுத்துரைப்புக்கள் என்பன அந்தப்பொருதுதலில் வேகமான ஒழுங்கின்மையை நுழைத்துவிடுகின்றன. அந்தப்போர், விதிகளில்லாமல் நடக்கவில்லை,⁶² ஆனால் அவ்விதிகள் மிகஅதிகமான நெகிழ்வுச் சாத்தியப்பாடுகளை உரைப்புக்களிற்குத் தூண்டி ஆர்வமளிக்கின்றன.

இந்தப்பார்வைபுள்ளியிலிருந்து பார்த்தால் ஓர் நிறுவனம் உரையாடலிலிருந்து வேறுபடுகிறது. அதனுடைய பிணைப்புக்களினுள்ளே இதற்கு எப்போதும் அறிக்கைகள் வெளியிடப்படுவதற்கும் அறிக்கைகளாலான மேலதிகத்தேவைகளுக்கும் அவசியமிருக்கிறது. அலைபாய்கின்ற சாத்தியப்பாடுகளை வடிக்கட்டுவதற்கான நிர்ப்பந்தச் செயற்பாடுகள் தொடர்பியல் வலைப்பின்னலில் கணிசமானளவு இணைப்புக்களை இடையூறுக்குள்ளாக்குகின்றன: சொல்லக்கூடாத விடயங்களும் இதிலிருக்கின்றன. இவை மேலும் சில வகையான அறிக்கைகளிற்கு முன்னுரிமையளிக்கின்றன. (சிலவேளைகளில் ஒன்றுக்கு மட்டுமே) குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தின் சொல்லாடலை வகைப்படுத்துவதற்கு எதன் ஆதிக்கம் செயல்படுகிறதோ அதை மட்டுமே அனுமதிக்கிறது : சில விடயங்கள் இருக்கின்றன சொல்லப்படக்கூடியவைகளாக, அதேவேளை சில

வழிகளுமிருக்கின்றன அவை எப்படிச் சொல்லப்படவேண்டுமென்பதற்கு. ஆகவே: இராணுவத்தில் கட்டளை, தேவாலயத்தில் பிரார்த்தனை, முதல்நிலைத் தகவல்கள், பள்ளிக்கூடங்களில், குடும்பங்களில் எடுத்துரைப்புக்கள். தத்துவத்தில் எழும் கேள்விகள், வாணிபத்தில் நிகழும் செயல்பாடுகள், இந்தப்போக்கினுடைய வெளி எல்லையே அதிகாரத்துவப்படுத்தல்.

எப்படியிருப்பினும் நிறுவனங்கள் பற்றிய இந்த கருதுகோள் இன்னும் மிகவும் “வைத்துப்பாவிப்பதற்கு” முடியாததாய்த்தான் உள்ளது. எது நிறுவனமயமானது என்பதற்கு இதன் தொடக்கப்புள்ளி மிகவும் அபிரிமிதமாகத்தான் உள்ளது. இப்போது எமக்குத்தெரியும் சாத்தியமான மொழியின்மீதான நிறுவனத்திண்புக்கள் எப்போதும் இன்றைக்கும் என்றைக்குமாக ஒருபோதுமே உருவாக்கப்பட்டதில்லை. (அவை ஓர் முறைப்படியான வரையறையைக் கொண்டிருப்பினும் கூட)⁶³. மொழித்தந்திரங்களின் தற்காலிகமான விளைவுகளும் மொழித்தந்திரங்களினாலான குறிகாட்டிகளுமே அவற்றினளவில் மொழியின் எல்லைகள் என்று ஓரளவுக்குச் சொல்லலாம். இவை அந்தந்த நிறுவனங்களினுள்ளேயுமிருக்கலாம், வெளியேயுமிருக்கலாம். உதாரணங்கள்: மொழிப் பரிசோதனை முயற்சிகளுக்கென்று ஓர் பல்கலைக்கழகம் இடம் வைத்திருக்கிறதா (கவிதைமுயற்சிகளைப்போல்)? ஓர் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் உங்களால் ஓர் கதை சொல்லமுடியுமா? கேளிக்கைச் சூழலிலிருக்கும் பேச்சுக்களில் காரண காரியங்கள் இருக்கும் என்று வாதிட முடியுமா? பதில் மிகத் தெளிவாகப்பின்வருமாறு இருக்கும்: ஆம் பல்கலைக்கழகம் படைப்பு எழுத்துக்களுக்கெனப்பட்டறை நடத்தினால், ஆம் அமைச்சரவை வேலைகள் சில வேறுவிதமான காட்சிச் சூழல்களில் நடக்குமானால், ஆம், பழைய நிறுவனங்களின் வரையறைகள் இன்மையாக்கப்படுமானால் என்பதாக.⁶⁴ மறுதலையாக, இப்படிச் சொல்லப்படலாம். அந்த விளையாட்டுக்களில் குறிகாட்டிகளாக இருப்பதற்கு உரிமை தடுக்கப்படும்போது மட்டுமே எல்லைகள் நிலையாயிருக்கும்.

* சமகாலத்திய அறிவுசார் நிறுவனங்களிற்கு இதுவே பொருத்தமான அணுகுமுறையாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

6. எடுத்துரைப்பு அறிவினுடைய பயன்வழியியல்.

முதல் அத்தியாயத்திலே நான் இரண்டு எதிர்ப்புக்களைத் தகர்த்திருக்கிறேன். உயர் அபிவிருத்தியடைந்த பரவலான சமூகங்களில் இருக்கும் கேள்விக்கிடமில்லாதபடி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்த கருத்தாக்க வழிமுறைகளே அவை. அறிவு, சிறப்பாக அதனுடைய இன்றைய சமகால வடிவத்தில், அறிவியலைப்போல் அதற்குச் சமமான ஒன்றல்ல. மேலும் தன்னை நிறுவிக்கொள்ளும் சாத்தியப்பாட்டை வெற்றிகரமாக அடைவதற்கான சிக்கலிலிருந்து எட்டவேதான் அறிவியல் உள்ளது. இப்படி அனைத்துத் தாத்தியங்களுடன் உருவாவதைத் தடுக்கமுடியாது, இவை அறிவுத்தோற்றவியல் என்பதைவிட குறைவில்லாத சமூக அரசியல் தன்மையுடையவை. ஓர் “எடுத்துரைப்பு” அறிவினுடைய இயல்பினைப் பகுப்பாய்வுசெய்வதிலிருந்து தொடங்கிப்பார்ப்போம். ஓர் ஒப்பீட்டுப்புள்ளியினை வழங்குவதன் வழியாக எழுதுபகுப்பாய்வு குறைந்தபட்சம் சமகாலச் சமூகத்தின் அறிவியல் அறிவினால், சான்றுகளின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வடிவங்களின் சில குணாம்சங்களையாவது தெளிவுபடுத்தும், கூடுதலாக எப்படி நிறுவப்பட்ட தன்மைமீதான கேள்வி எழுந்தது அல்லது இன்றும் இந்தக்கேள்வி எழுப்பப்படாமல் போய்விட்டது என்று புரிந்துகொள்வதற்கு இது உதவும்.

பொதுவாக அறிவு [savoir] அறிவியலாகக் குறுக்கப்பட முடியாதது, அல்லது கற்றுக்கொள்தலாகவும் [connaissance] குறுக்கப்படமுடியாதது. கற்றல் அறிக்கைகளின் கணம். இவை பிற அனைத்து அறிக்கைகளை விலக்குவதற்காகவும் பேசப்பொருட்களைக் குறித்துக் காட்டுவன அல்லது விவரிப்பன. மேலும் உண்மை அல்லது பொய் என்று வெளிப்படுத்தவும் செய்வன.⁶⁵ அறிவியல் கற்றல் கணத்தொகுதியின் உப கணத்தொகுதியாகும். அது குறிப்பான அறிக்கைகளாலும் கோர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மைக்கு இரண்டு நிபந்தனைகளை முன்வைக்கிறது: அவை உசவுகின்ற பொருட்கள் திரும்பத்திரும்பக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புடையதாய் இருக்கவேண்டும். வேறு ஒருவாறாகச் சொன்னால் அவை வெளிப்படையான அவதானிப்புநிலைகளிலிருக்கவேண்டும் மேலும் திறனாளர்களுக்கு வாய்ப்பான சம்பந்தப்பட்ட ஓர்மொழியும் இருக்கிறதாயிருக்கவேண்டும்.⁶⁶

ஆனால் அறிவு என்ற சொல்லினால் வரும் பொருள் குறிப்பான அறிக்கைகளாலான வெறும் கணத்தொகுதி மட்டுமல்ல, அதிலிருந்து மிக விலகியது. அது “அறிவது எப்படி”, “எப்படிவாழ்வதென்பதை அறிவது”, “எப்படிக்கேட்பது” என்பனபோன்ற கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியது. இப்படியெனில் அறிவு இயற்றின

பற்றியதாகும். இவை பின்வருமாறு: சாதாரணமான தீர்மானத்தன்மைக்கும் திட்டமான சாமர்த்தியங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கும் (தொழிநுட்பத்தரம்), தீர்மானத்தன்மைக்கும் திட்டமான உண்மையினைச் செயற்படுத்துவதற்கும், நீதியையும் அல்லது மகிழ்ச்சியையும் செயற்படுத்துவதற்கும் (அறவியல் சார்ந்த அகமகிழ்வு), ஒலியினுடைய அல்லது வண்ணங்களினுடைய அழகினைச் செயற்படுத்துவதற்கும் (கேட்டபுத்திறன் மற்றும் பார்வையுணர்வு), முதலியன. சில “நல்ல” குறிப்புரைப்புக்களை வடிவமைப்பதற்குள்ள சாத்தியங்களைச் சிலருக்கு அறிவு உருவாக்கும் என்றவகையிலும் அறிவு புரிந்துகொள்ளப்படலாம்: ஆனால் மேலும் “நல்ல” நோக்குடைய மற்றும் “நல்ல” விழுமியப்படுத்தலுடைய எடுத்துரைப்புக்கள் .... பிற அனைத்து வகையான அறிக்கைகளையும் விலக்குவதற்கான சிலவகையான அறிக்கைகளுக்கு இது செயற்திறன் பற்றியது அல்ல. (உதாரணமாக சிந்திப்புத் தொடர்பானவற்றிற்கு). இதற்கு முரண்படான வகையில் சாத்தியமாயுள்ள பல்வேறு வகையான பேசுபொருள்களிலாலான சொல்லாடல்கள் தொடர்பாக இது நல்ல நிகழ்த்துதல்களைச் செய்து முடிக்கின்றது: பேசுபொருள்கள் அறியப்படவேண்டும், தீர்மானிக்கப்படவேண்டும், விழு மாற்றப்படவேண்டும், ... இதிலிருந்து அறிவினுடைய முக்கியமான இயல்பென்று தருவிக்கப்படுகிறது: இது மிகவிரிவான செயற்திறன் - உருவாக்க அலகுகளின் வரிசையுடன் இது சரியொத்து வருகிறது. அதைக் கோர்த்துருவாக்கும் செயற்திறன்சார்ந்த பல பகுதிகளினால் எழுப்பப்பட்ட தன்னிலையில் பொதிந்துள்ள ஒரேயொரு வடிவம் இதுதான்.

இந்த வகையான அறிவிற்கும் வழக்கடிபாடுகளுக்குமிடையில் உள்ள உறவே சிறப்புக் கவனத்தைப்பெறும் அடுத்த குணவியல்பு. எது ஒரு “நல்ல” நோக்கு? அல்லது ஒரு “நல்ல” விழுமியப்படுத்தப்பட்ட எடுத்துரைப்பு? குறிப்புரை அல்லது தொழிநுட்பவியலங்களில் எது ‘நல்ல’ தொரு நிகழ்த்துதல். இவையெல்லாம் ‘நல்லது’ என்று கணிக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவை பொருத்தமான அலகுகளுடன் (முறையே நீதி, அழகு, உண்மை, மற்றும் சாமர்த்தியம் ஆகியவை) உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை ‘அறிபவர்களின்’ interlocutors ஆல் சமூக வட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் விட்டன. முந்தைய மெய்யியலாளர் இந்தப் பாணி முறைமைத் தன்மை அறிக்கைகளை அறிவிப்பிராயங்கள் என்று அழைத்தனர்.⁶⁷ இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிவை ஓர் வட்டம்போட்டுக்கொண்டு செயல்பட அனுமதித்தது ஒருமித்த கருத்துநிலையேயாகும். அறிந்தவரிலிருந்து அறியாதவரைப் (சிறியோர், வெளிநாட்டவர்) பிரித்துப்பாக்கச் சாத்தியமாக்கியதே மக்களினுடைய பண்பாட்டையும் எழுப்பியது.⁶⁸

பண்பாடு மற்றும் பயிற்சியின் வழியாக அறிவு எப்படியிருந்திருக்கமுடியும் என்ற இந்த குறுகிய நினைவுமீட்டல் அதனுடைய நியாயப்பாட்டிற்கு ஓர் இனவியல் விவரிப்பைக் கோருகிறது.⁶⁹ ஆனால் மானிடவியல் படிப்புக்களும் இலக்கியமும் மிகவும் அடிக்கடி அறிவிருத்தியடைந்துவரும் சமூகங்களைத் தமது பாடப்பொருட்களாக எடுத்துக்கொள்கின்றன. இவை இந்தவகையான அறிவினை அந்தச் சமூகங்களிடையே அறிவிருத்தி என்ற கருத்து அறிவிருத்தியடையாதவைகளின் ஓர் தட்டினை முன்னெடுப்பாகக் கொள்கின்றது. இதில் செயல்திறனின் பல்வேறு பகுதிகள் மரபின் ஒருங்கிணைப்பினுள் பொதிந்துள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றது. குறிப்பான புதிதுகாண்தலுக்கு, வாதங்களுக்கு விசாரணைகளுக்கு ஆளாகின்ற தனித்தனியான தரநிலைகளின்படி இம்மரபுகள் வேறுபடுத்தப்படுவதில்லை. “ஆதிநிலை” மற்றும் “நாகரீகமடைந்த”⁷¹ மனிதனின் இயல்பினிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளின்மீது இந்த எதிர்ப்புச்செய்யப்படவேண்டிய அவசிய மில்லை. ஆனால் “காட்டாண்டி மனநிலைக்கும்” அறிவியல் சிந்தனைக்கும்⁷² இடையேயுள்ள வடிவ அடையாளத்தினால் வரும் முன்வைப்பின் மூலமாக இது பொருத்தப்பாடுடையதாகிறது. பல்திசைப்பட்ட சமகாலத்திய செயல்திறன்கள் மீது இருக்கும் வழக்கடிபாட்டு அறிவுகளின் ஆதிக்கத்தையும் முன்வைப்பாகக் கொள்ளும் வெளிப்படையாக முந்தையதுக்கு முரண்பட்ட வகையில் இது பொருத்தப்பாடுடையது.⁷³

அனைத்து விசாரிப்புக்களும் சம்பந்தப்படும் ஓர் புள்ளி உண்டென்று சொல்வது சிறப்பானதுதான். இப்படியொரு காட்சி இல்லாமல் அவர்கள் வழக்கடிபாட்டு அறிவின் நிலையிலிருந்து அறிவியல் யுகத்தில் அதன்நிலையினைடையேயான பிரிவிடை வெளியை புரிந்து கொள்ளவும், நாடகப்படுத்தவும் வேண்டுமென்று முன்மொழிக்கின்றார்கள். மரபான அறிவினைச் சூத்திரப்படுத்தும் எடுத்துரைப்புவடிவங்களின் மீறிய சிறப்புத் தன்மையையே இது குறிக்கிறது. சிலர் இந்தவடிவங்களை அவற்றின் இயல்புத் தன்மைக்காக மட்டுமே ஆய்வு செய்கின்றார்கள்.⁷⁴ வேறுசிலர் இவற்றை செங்குத்தான அமைப்பியல் ஆடையாக்கிப் போர்க்கின்றனர். இவர்கள் சொல்வதன்படி முறையான அறிவை உருவாக்குதல் என்பது கேள்விகளாகவே இருக்கும்.⁷⁵ மேலும் சிலர் இதனைப் பொருளியல்விளக்கமளிப்புக்கு பிராய்டிய சொற்களின்படி எடுத்துச்செல்கின்றனர்.⁷⁶ இங்கு முக்கியமானதெல்லாம் இதன் வடிவம் எடுத்துரைப்பாலானது என்பதே. வழக்கடிபாட்டு அறிவின் மிகத்தெளிவான

உதாரணவடிவம் பலவிதங்களிலும் எடுத்துரைப்பே என்றாகின்றது.

முதலாவதாக பிரபலமான கதைகள் நன்னோக்கு அல்லது எதிர்நோக்கு பயில்நிலை (bildungen) என்று இவை அழைக்கப்படலாம் என மிக விரிவாகச் சொல்லுகின்றன. வேறுவகையாகச் சொன்னால் வெற்றியோ தோல்வியோ அது கதாநாயகனின் குறிக்கோளிற்கான ஆசியாகவே அமையும். இந்த வெற்றி அல்லது தோல்விகள் சமூக நிறுவனங்களின் மீது முறைமைத்தன்மையை வழங்குகின்றன. (புராணங்களின் செயற்பாடுபோன்ற) அல்லது, நன்னோக்கு அல்லது எதிர்நோக்கு மாதிரிகளைப் பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகின்றன (வெற்றிகரமாக அல்லது வெற்றிகரமாகவில்லாத கதாநாயகன்). இவை சமூக நிறுவனங்களை நிறுவி ஒருங்கிணைக்கும் மாதிரிகள் (கதைகளும், பழமரபுக்கதைகளும்). இதன் வழியாகவே எடுத்துரைப்புக்கள் சமூகங்களை அவை சொல்லப்படும் விதத்தில் அனுமதிக்கின்றன என ஒருபக்கத்திலும் அதன் செயல்திறன் வகைமையை வரையறுப்பதற்கு, அந்த வகைமைகளின்படி எது நிகழ்த்தப்பட்டது அல்லது எது அதனுள் நிகழ்த்தப்படலாம் என்று விழுமியப்படுத்திப் பார்ப்பதற்கும் மறுபக்கத்தில் அனுமதிக்கின்றன.

இரண்டாவதாக அறிவின் சொல்லாடலினுடைய அபிவிருத்தியடைந்த வடிவங்களைப்போல் அல்லாமல் அது தன்னை அதிக வகையான மொழிவிளையாட்டுக்களுக்காட்படுத்திக் கொள்கின்றது. உதாரணமாக வானம், தாவரங்கள், விலங்கினங்கள் முதலியவற்றின் நிலைகள் தொடர்பாக அவனுடைய குறிப்பறிக்கைகள் எளிதாக இந்த மொழிவிளையாட்டுக்களுக்குள் விழுந்துவிடும். ஆகவேதான் குறிப்பறிக்கைகள் அதே மேற்காட்டுதல்களுடனே என்ன செய்யப்படவேண்டும் எனப் பரிந்துரை செய்கின்றன. அல்லது உறவுமுறைகள் தொடர்பாக, பாலின வேறுபாட்டிற்கிடையில், சிறுவர் தொடர்பாக, அயலவர் தொடர்பாக, வெளிநாட்டவர் தொடர்பாக முதலிய பிற அதே மேற்காட்டுதல்களுடன் என்ன செய்யவேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கின்றன. உதாரணமாகக் கேள்வியறிக்கைகள் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் அத்தியாயங்களின்போது விரிவாக்கப் படுகின்றன. (ஓர் கேள்விக்குப்பதிலளிப்பது, பல்வேறுவிதமானவற்றிலிருந்து ஒன்றைத் தெரிவுசெய்வது போன்ற) விழுமியப்படுத்தும் அறிக்கைகளும் கூட இதனுள் வரும். இந்தவகையான அறிவு அதனுடைய குணம் சங்களையுடைய பகுதியாக்கப்பட்ட பார்வைப்புள்ளிகளினால் செயற்றிறன் பகுதிகள் கட்டளையிடப் படும். (செயற்றிறன் பகுதிகள் இவற்றின் வகைகள் எடுத்துரைப்புக்களை வழங்குகின்றன, அல்லது செயல்படுத்துகின்றன - அவற்றினால் உருவாக்கப்பட்ட நெருக்கமான வலைப்பின்னலுடன்.)

ஓரளவு அதிக விரிவாக மூன்றாவது பொருளை நாம் ஆய்ந்து பார்க்கலாம். இவை எடுத்துரைப்புக்களுடைய பரப்புகையுடன் தொடர்புடையவை. இவற்றின் எடுத்துரைப்புப் பொதுவாக அவற்றின் பரப்புகையுடைய பயன்வழியினை வரையறுத்த அந்த விதிகளுக்குட்பட்டதாயிருக்கும். பாலினம், வயது, குடும்பம், தொழிற்பிரிவு போன்ற சிலவகைகளின் அடிப்படையில் ஓர் சமூகம் நிறுவனரீதியாக எடுத்துரைப்பாளர் பாத்திரத்தை எடுக்கும் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. நான் இங்கு எடுத்துக் கொள்வது பேசுவதற்கும் அகவயமாக அச்சமூகங்களுக்குமிருக்கின்ற வெகுஜன எடுத்துரைப்புக்களின் பயன்வழியை மட்டுமாகும். உதாரணமாக ஓர் cashishnuha” கதை சொல்பவர் எப்போதும் தனது எடுத்துரைப்பை ஓர் திட்டமான, மாறாத சூத்திரத்தடனேதான் தொடங்குகின்றார்: “இது ——— ஐயற்றிய கதை. நாம் எப்போதும் இதைப் பிறர் சொல்வதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இப்போது என்னுடைய வாய்ப்பில் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். இப்ப கேளுங்கள்”. இதேபோன்ற இன்னுமொரு மாறாத திட்ட வடிவத்துடன் கதையை முடிக்கிறார்கள். அந்தச் சூத்திரம்: “இப்ப ——— இனுடைய கதை முடிவடையப்போகின்றது. இதை உங்களுக்குச் சொன் ஆள் ——— (அந்த cashianuha இதைத் தைச் சேர்ந்த கதை சொல்லியின் பெயர்). அல்லது வெள்ளைக்காரருக்கு (ஸ்பானியருக்கு, போத்துக்கேயருக்கு) இந்தக் கதையைச் சொன்னது ——— (சொன்னவரின் பெயர்).”⁷⁸

இந்த இரட்டைப் பயன்வழி அறிவுறுத்தலின்மீதான ஓர் வேகமான ஆய்வு பின்வருவனவற்றைத் தருகின்றது : கதையைச் சொல்வதற்கான செயற்றிறனுக்கான எடுத்துரைப்பாளரின் ஒரேயொரு உரிமைக்கோரலாக இருப்பது அதை அவர்மட்டும்தான் தனது முதலாதையரிடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டார் என்பது மட்டுமே. தற்போதைய கேட்பவன் இதேயளவு உரிமத்துக்கான போதுமானளவு வாய்ப்பை எளிதாக ஒருதரம் கேட்டுவிடுவதனாலேயே அடைந்து விடுகின்றான். எடுத்துரைப்பு ஓர் விசுவாசமான பரப்புகை என்றும் சொல்லப்படுகிறது (எடுத்துரைப்பு நிகழ்த்துகை மிகவும் அதிகமாக புதுச்சேர்க்கைகளுடன் இருப்பினும்). எனவேதான் “என்றென்னக்கும்” என்று சொல்லப்பட்டது : ஆகவே இதனால் ஓர் cashinahua கதாநாயகன் ஒரு தடவை கதை கேட்பவனாயிருக்கின்றான் மேலும் ஓர் எடுத்துரைப்பாளியும் அதே நிலைக்கு ஆளாகின்றான். இந்த வகையான நிபந்தனைக்கான ஒற்றுமை இப்போதைய எடுத்துரைப்பாளனை, அவனுடைய முன்னோர்கள் எப்படியிருந்தார்களோ அப்படி, ஓர் எடுத்துரைப்பின் காதாநாயகனாக்கிவிடுகின்றது. உண்மையில் அவன்

கட்டாயமாக அப்படியொரு கதாநாயகனாயிருக்கவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. ஏனெனில் அவர் ஓர் பெயரை வைத்திருக்கிறார்; அது எடுத்துரைப்பின் முடிவின்போது தேய்ந்தும் விடுகின்றது. மேலும் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட பெயரும் கூட cashinuaக்களிடம் ஏற்பட்ட மூதாதையர்களின் பல செயல் முயற்சிகளின் பின்னான ஆகமனிதப்போன்ற முறைமையின் உறுதிப்பாட்டின் மூலமாகவே தரப்பட்டது.

இந்த உதாரணத்தின் மூலம் படம்பிடித்துக்காட்டப்பட்ட பயன்வழியியல்விதி உண்மையில் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட முடியாதது.⁷⁹ ஆனால் இது மரபான அறிவினுடைய சொத்தென்று பொதுவாக அறிந்துகொள்ளப்பட்ட வற்றினுள்ளே ஓர் உள்ளொளியைப் பாய்ச்சும். எடுத்துரைப்பு “நிலை” (அனுப்புவர், பெறுபவர், கதாநாயகன்) மிகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. எவ்வாறெனில் அனுப்பினருக்கான நிலையைப் பெறுவதற்கான உரிமப்பின்வரும் இரட்டைத் தளங்களைப் பெற்றிருக்கிறது: கேட்பவருக்கான நிலையையும், திரும்பவும் தானாகவே அதைச் சொல்வதற்கான இயல்பையும் ஒருவர் தான் வைத்திருக்கும் பெயருக்கான தார்மீகத்திறனினால் கொண்டிருப்பதையும் குறிக்கிறது. வேறுவகையாகச் சொன்னால் முந்தைய எடுத்துரைப்பினால் ஒருவர் பிற எடுத்துரைப்பு நிகழ்வுகளிற்கான தவிர்க்கமுடியாத உசவு நிலையில் வைக்கப்படுகிறார்.⁸⁰ இவ்வகை எடுத்துரைப்பினால் பரப்பப்பட்ட அறிவு திருப்பிச் சொல்லுதல் செயற்பாட்டுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. கேட்கப்படுவதற்காகவே ஒருவர் சொல்லியாகவேண்டும், ஒருவர் பேசுவதற்காகவே கேட்டாகவேண்டும், ஒரு பாத்திரத்தை எடுத்துரைப்பின் பொருளாகுவதற்காக ஒருவர் நடித்தாகவேண்டும் (digetic இயல்புக்காட்சியில்) என்பதுபோன்ற ஓர் தனியான வீச்சில் தீர்மானிக்கப்பட்டுவிடுகிறது.

எனவே இந்தவகையான அறிவுவடிவத்துக்குச் சம்பந்தமான பேச்சுச் செயல்⁸¹ பேசுபவரினால் மட்டுமல்ல கேட்பவரினாலும் அதேபோல அதை விளக்கமளிக்கும் மூன்றாவது நபரினாலும் தான் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்த வகையான கருவியிலிருந்து வரும் அறிவு நான் “அபிவிருத்தியடைந்த” அறிவு என்றழைப்பதுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது “இறுக்கமானதாகத்” தோன்றும். எமது உதாரணம் எடுத்துரைப்பு மரபுகள் முன்றுபிரிவுகளுடனும் மூன்றுமடிப்பினாலான வகைப்படுத்தப்பட்ட மரபுகள் என்பதைத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது - “எப்படியென்று அறிவது”, “எப்படிப்பேசுவது என்று அறிவது”, “எப்படிக்கேட்பது என்று அறிவது” ஆகியவையே அவை. இவற்றினூடாக அந்தச் சமூகத்தின் அதற்குள்ளான உறவுநிலை அதன் சுற்றுச் சூழ்நிலை ஆகியன வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த எடுத்துரைப்பின் மூலமாக எது பரப்பப்படுகின்றது என்றால் சமூகப்பிணைப்புகளைக் கட்டுகின்ற பயன்வழிசார்ந்த விதிக் கணத் தொகுதிகளாகும்.

எடுத்துரைப்பறிவு தொடர்பான நான்காவது விடயம் நேரத்தின் மீதான அதன் விளைவாகும் என்பது மிகக் கவனமான பரிசோதனையின் பின் தெரிகின்றது. எடுத்துரைப்பு வடிவம் ஓர் சீரில்தான் தொடர்கிறது. அது தொடர்ச்சியான காலப்பகுதிகளில் நேரத்தைகாலத்தைக் கலந்து விடும் தன்மை, நீளத்தை அல்லது அந்தக்காலப்பகுதி ஒலியின் உரப்பைத் திரிவுபடுத்தும் உச்சரிப்பு முறை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஓர் கூட்டுச்சேர்வையாகும்.⁸² எடுத்துரைப்பின் இந்த அதிர்வு சார்ந்த இசையியல் தன்மை சிலவகை cashinua கதைகளின் சடங்கியல் நிகழ்த்துதல்களின்போது தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது: அவை தகுதிப்பெயர்ச்சிச் சடங்குகளின்போது மிகவும் உறுதியான வடிவங்களில் அகராதியியல் வாக்கியமைப்புப் பிழைகளுடன் கூடிய பொருள் தெளிவற்ற ஓர் மொழியில் கைமாறி வருகின்றன. மேலும் இவை ஒரேமாதிரியான, சலிப்பூட்டும் வகையில் நீளமான உரத்தபாடல்களாகப் பாடப்பட்டு வருகின்றன.⁸³ அது யாருக்குச் சொல்லப்படுகிறதோ அந்த இளைஞர்களாலேயே கூட புரிந்துகொள்ளப்படமுடியாத ஓர் அந்நியமான வகையான அறிவு என நீங்கள் சொல்லலாம்!

52 .M. Albert > பிரஞ்சுத் திட்டமிடல் நிறைவாணைக்குழுவின உறுப்பினர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “திட்டம் அரசின் ஆய்வுத்திணைக்களத்தினுடையது....அது கருத்துக்கள் சங்கமிக்கும் ஓர் மிகப்பெரிய இடம். அங்கேதான் நாங்கள் அறிவொளி பெற்றோம்.” (L'Expansion, November 1978). முடிவெடுப்பது பற்றிய சிக்கலுக்கு பார்க்க - G. Gafgen theorie der wissenschaftlichen Entscheidung (Tübingen, 1963) ; L. Sfez critique de la d'ecision (1973 ; Presses de la Fondation nationale des sciences politiques. 1976).

53. ஸ்ராலின், மாஓ, காஸ்ட்ரோ போன்ற பெயர்களின் தேய்வு பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். கடந்த இருபதுவருடப் புரட்சியின் காலகட்டப் பெயர்களாக அவை இருக்கின்றன ; water gate இன் பின்னான அமெரிக்க ஜனாதிபதிபற்றிய படிமங்களின் செல்லரிப்பையும் கருத்தில் கொள்ளுங்கள்.

54. Robert Musil இல் Der Mann ohne Eigenschaften (1930-33; Humberg ;

54 எக்ஸில் ♦ மே-யூலை 1999

Rowolt, 1952) இன் மையக்கரு இதுவே.

[Eng.trans. Eithae wilkines and Ernest Kaiser, The man without qualities (London:Secker and warburg, 1935-60)] ஒரு சயாதீன வர்ணனையில் J.Bonveresse, இந்தக் கருவின் புறக்கணிப்பின் சாயல் இருபதாம்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அறிவியலுடனான இழுபறியின் மனிதத்தன்னிலை மற்றும் mach இன் அறிவுத்தோற்றவியலை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. அவர் பின்வரும் உதாரணத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். “அறிவியலில் அந்தஸ்து குறிப்பாக வழங்கப்படும். ஒரு மனிதன் மக்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அதனால் மட்டுமே உருவாயிருக்கின்றான். அல்லது, அவன் எதுவாயிருக்கிறானோ அதுவே சொல்லப்படுகிறது... மனிதனிலிருந்து சயாதீனமான நிகழ்வினங்கள் வாரும் உலகே இந்த உலகு... இது நிகழ்கின்ற உலகு, ஒருவருக்கும் ஏதும் நிகழாமலேயே இது நிகழ்கிறது.4 (« La problematique du sujet dans l'»Homme sansse qualitis « Norot (Arras) 234 and 235 (December 1978 and January 1979); பிரசுரிக்கப்பட்ட இந்தப் பிரதி எழுதியவரினால் மீள்பரிசோதனைக்குள்ளாக்கப்படவில்லை.

55.Jean Baudrillard, A l'ombre des majorités silencieuses, ou la fin du social (Fonteny-sous-bois: Cahiers Utopie 4,1978) [Eng. trans. In the shadow of silence majority (New York: Semiotexte,1983)]

56.இது ஒழுங்கமைப்பக்கோட்பாட்டின் சொல்.உதாரணமாக P.Nemo La Nouvelle responsabilité»: “சமூகத்தை ஒழுங்கமைவாகப் பார்க்குக, ஓர் cybernetic தொனியில் இது ஓர் தொடர்பியல் வலைப்பின்னல்.அதன் வலைப்பின்னல்களில் செய்திகள் பதிவதும் பின்னர் மீள் விநியோகிக்கப்படுவதுமாயிருக்கும்...”

57.இது பற்றிய ஓர் உதாரணம் ஜே.பி.கார்னீரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. Le Marxisme lenifiant? “சமூகப் புத்தாக்கத்துக்கான தகவல் மையத்தின் பாத்திரம் கண்டுபிடிப்பு, பகுப்பாய்வு, அன்றாட வாழ்வின் புதிய அணுபாங்களின் தகவல்களை விநியோகிப்பது என்று இருந்தது? (கல்வி, சுகாதாரம், நீதி, பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள், சகாத்திட்டமிடல்,கட்டடக்கலை முதலியன)இது H. Dougier and F.Bloch-Lainé இனால் இயக்கப்பட்டது. இந்தத்தகவல் வங்கி மாற்றுச் செயல்பாடுகளில் தனது சேவையை மக்கள் சமூகம் நாகரீகமடைந்த சமூகமாய்த்தானிருக்கும் என்று பார்க்கும் அரசு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கியது: அவையாவன, the commisariat au plan, the secretariat èt l'action social, DATAR, etc.

58. இந்த முன்னிலக்கிடத்தை Freud குறிப்பாக வலியுறுத்துகிறார். பார்க்க: Marthe Robert, Roman des origines, origine du roman (Paris: Grasset,1972)

59.Michel Serres, Hermès 1-4(Paris:Edition du minuit , 1969-77).

60.Erving Goffman, The presentation of self in every day life (Garden city, Newyork;Doubleday,1959) ; Gouldner. The coming crisis (note 37), chap-10; Alain Tourain et al. , Lutte étudiante (Paris: Seuil, 1978);M.cvallon, «sociologie des techniques? «Pandore 2 (February 1979) : 28-32; Watzlawick et al ., Pragmatics of human communication (note 11) .

61. பார்க்க குறிப்பு 41 நவீன சமூகங்களின் இயல்பு பொதுவான அதிகாரத்துவத்தினுடையது என்ற கரு முதலில் :B.Rizzi La Bureaucritaisation du monde(Paris : B.Rizzii, 1939).

62.H.P.Grice, «Logic and conversation» in Peter Cole and Jeremy *Morgan,eds., Speech act there, Syntax and Semantics (New York: Acedemy Press, 1975), pp.59-82.

63. இந்தச் சிக்கல் தொடர்பான நிகழ்வின அணுகுமுறைக்கு பார்க்க: Merleau -Ponty, Résumés de cours, ed.; claud Lefort (Paris: Galimard, 1968, the course for 1954-55. For a psychosociological approach, see R.Loureau. L'Analyse institutionnelle (Paris: Edition de Minuit, 1970).

64. M.Callon,»sociology des techniques.» p. 30: « சமூகவியல் என்பதன் மூலம் அதன் செயல்பாட்டாளர் வேறுபாடுகளைக் கட்டி அதனை நிறுவும் புலமாகும்.அல்லது எது சமூகம் எது சமூகம் இல்லை என்பது குறித்து தொழிநுட்பமானது எது தொழிநுட்பமாயில்லாதது எது என்பது குறித்து , எது கற்பனையானது எது இயல்பானது என்பது குறித்தெல்லாம் கட்டமைத்து நிறுவும் வேலையை சமூகவில் செய்கிறது. இந்த முன்னணியினர் பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்டுவது சிக்கலுக்கு வழிவகுக்ககும். முழுமையான ஆதிக்கம் இருந்தாலொழிய ஓர் பொதுக்கருத்து எட்டப்பட முடியாதளவு சிக்கலாகும்”, Alain Touraine , La Voix et le regard, என்ற நூலில் நிரந்தர சமூகவியல் என்று அழைப்பதை இதனுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க.

65. அரிஸ்டோட்டலின் எழுத்துக்களில் அறிவின் பேசு பொருள்பற்றி நெருக்கமாக இடம் சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை அவர் apophantics என்கிறார்.ஒவ்வொரு வாக்கியமும் பொருளுடையதாய் இருக்கும் போது (semantikos)... அனைத்தும் வெளிப்படுத்தல்கள் என அழைக்கப்பட முடியாது (apophantikos). உண்மை அல்லது பொய்த்தன்மை இருப்பவற்றை மட்டுமே நாம் வெளிப்படுத்தல்கள் என அழைக்கின்றோம். உதாரணமாக ஜெபம் ஓர் வாக்கியமே. ஆனால் அதில் உண்மையுமில்லை, பொய்யுமில்லை.” “De Interpretatione,»4, 17a, The Organon, vol. 1,trans. Harold Cooke and Hugu trdennick (Cambridge, Mass.: Harvard, 1938),121. [TRANS: connaissance, னுடைய மொழிபெயர்ப்பு எல்லா இடங்களிலும் கற்றல் என்று வரவில்லை . சிலநேரங்களில் அதை அறிவு என்றும் மொழிபெயர்க்கவேண்டி இருந்தது.

(குறிப்பாக பன்மையில் அது வரும்போதுகளில்), அது இருக்குமிடத்தைப் பொறுத்து அது *connaissance* ஆக (இது லியோத்தர் பயன்படுத்தியபடி பார்த்தால் நிறுவப்பட்ட குறிப்பறிக்கைகளின் தொகுப்பு என்றாகும்) அல்லது *savoir* ஆ என்று தெளிவாயிருத்தல் நலம். *savoir* (மிகப் பொதுவாகப் பார்க்கும்போது அறிவு என்று வரும்) என்பது ஒரேமாதிரியாக அறிவு என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.]]

66. Karl Popper *Logik der Forschung* (Wien: Springer, 1935) [Eng. trans. Popper et al., *The Logic of scientific Discovery* (New York: Basic Books, 1949)], and «Normal science and its Dangers», in Imre Lakatos and Alan Musgrave, eds., *Criticism and the Growth of Knowledge* (Cambridge: Cambridge university Press, 1970).

67. Jean Beaufret, *Le Poème de Parmonide* (Paris: Presses Universitaire de France, 1955).

68. மீண்டும் *bildung* (அல்லது ஆங்கிலத்தில் 'culture' என்ற பொருளில், பண்பாட்டியலின் வழியினால். இந்தச் சொல் ரொமாண்டிக் தன்மைக்கு முந்தையதும் ரொமாண்டிக் தன்மையதும் ஆகும்; cf. Hegel's *Volksggeist*).

69. Cora Du Bois, Abraham Kardiner, Ralph Linton, Margaret Mead ஆகிய அமெரிக்க பண்பாட்டியல் பள்ளியினரின் நூல்களைப் பார்க்க.

70. 18ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து ஐரோப்பிய நாட்டுப்புற வழக்காற்றியல் மரபுகளின் ரொமாண்டிஸிஸத்துடனான உறவுகள் பற்றி - உதாரணமாக கிரிம் சகோதரர்கள் கதைத்தொகுப்புகள், "வுக் கராடிக்" கதைகள் (சேர்ப்பிய நாட்டுப்புறக் கதைகள்) - ஐரோப்பிய நாட்டுப்புறவழக்காறுகள் ஆய்வு நிறுவனத்தின் நூல்களைப் பார்க்க.

71. Lucien Lévi-Bruls இனிடைய ஆய்வுக் கட்டுரையில் இது சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது *La Mentalité primitive* (Paris: Alcan, 1922) Eng. Trans. Lillian Clare, *Primitive Mentality* (New York: Macmillan, 1923).

72. Claude Lévi-Strauss, *La Pensée sauvage* (Paris: Plon, 1962) Eng. trans. *The Savage Mind* (Chicago, University of Chicago, 1966.)]

73. Robert Jaulin, *La Paix blanche* (Paris: Seuil, 1970).

74. Vladimir Propp, *Morphology of the Folktale*, trans. Laurance Scott with intro. by Sautana Pirkora-Jacobson [Publications of the American Folklore Society, Bibliographical and special series, no.9 (Bloomington, Ind., 1958); 2d ed. rev (Austin, Tex. University of Texas Press, 1968)].

75. Claud Lévi-Strauss, "La structure des Mythes" (1955), in *Anthropology Structurale* (Paris: Plon, 1958) [Eng. trans. Claire Jacobson and Brooke Grundfest Schoepf, *Structural Anthropology* (New York: Basic Books, 1963)], and *La structure et la forme: Réflexions sur un ouvrage de Vladimir Propp*, *Cahiers de l'Institut de science économique appliquée*, 99, series M, 7 (1960) [in Claud Lévi-Strauss, *Structural Anthropology 2*, trans. Monique Layton (New York: Basic Books, 1976). Vladimir Propp *இனிடைய Theory and History of Folklore*, trans. Ariadna and Richard Martin, intro. by Anatoly Liberman, நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, *Theory and History of Literature*, vol.5 (Minneapolis: University of Minnesota Press)].

76. Geza Roheim, *Psychoanalysis and Anthropology* (New York: International University Press, 1959).

77. Andr2 M.d'Ans, *Le Dit des vrais hommes* (Paris: Union Générale d'éditation, 1978).

78. மேலது ப. 7

79. இதன் பயன்பாட்டை இங்கே நான் கைக்கொள்கிறேன். எடுத்துரைப்பின் சுற்றுச்சூழலினை சுற்றியுள்ள பயன்வழியியல் ஒழுங்குமுறை காரணத்தினால். இதனை மானிடவியல்காரர் மிக அக்கறையுடன் விபரிக்கின்றனர். பாக்க: Pierre Clastres, *Le grand Prler: Mythes et chants sacrés des Indiens Guarani* (Paris: Seuil, 1972).

80. பயன் வழியியல் பரிணாமத்தை எடுத்தாளும் எடுத்துரைப்பியல். பாக்க: Gérard Genette, *Figures 3* (Paris: Seuil, 1972) Eng. trans. Jane E. Lewine, *Narrative Discourse*

(New York: Cornel Univercity Press, 1980).

81. பார்க்க: குறிப்பு 40.

82. உச்சரிப்புக்கும் மாத்திரைக்குமிடையேயான உறவு நிலை. இதுவே சந்தத்தினை கட்டவும் நீர்க்கவும் செய்கின்றது. ஹெகலினுடைய ஊகக் கருத்துக்கள்பற்றிய பிரதிபலிப்பில் மையமாகவுள்ளது இதுவே. Pheniminology of Spirit இல் அத்தியாயம் நான்கைப் பார்க்க.

83. இந்தத் தகவலைக் கருணையுடன் தந்ததற்காக நான் André M.d'Ans க்கு நன்றிசொல்ல விலைகின்றேன்.

உழைக்கும் மக்கள் கழகம் 3-1 நவ/ டிச/ சன 1999

(தமிழக அரசியல் பண்பாட்டு விடுதலை மாத இதழ்

183, வெண்கட்ராங்கம் வீதி

சென்னை-60005

தமிழ்நாடு

இந்தியா

மக்கள் பண்பாடு (4-2 யூலை/ டிசம்பர் 1998)

மக்கள் பண்பாட்டு பேரவை இதழ்

4/ 86B AMMAN STR

DETKU MALAYAMBAKKAM

KUNRATHOOR

CHENNAI- 600069

TAMIL NADU

சென்னை-60005

தமிழ் நேயம் (இதழ் 9, 10, 11)

வெளியீடு: கி. பழனிச்சாமி (ஞானி)

காளீசுவரர் நகர்

கோயம்புத்தூர் 641009

“காலச்சுவடு” - 25 ஏப்ரல் 99

தொடர்புக்கு:

151 K.P- Salai

Nagar coil -629001

Tamilnadu

India.

புகலிட நிகழ்வு >>

‘யுத்தத்தைத் தின்போம்’

யுத்தத்தின் கொடுமைகளை விபரிக்கும் மூன்று புகலிடக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் அருவி வெளியீடாக, 19.06. 1999இல் கனடா Scarborough நகரில் நடைபெற்ற வெளியீட்டு விழாவில் யுத்த எதிர்ப்பு, யுத்த சார்பு கொண்ட பலரும் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முக்கடல் சங்கமத்தில்
ஒரு சூர்யோதயம்

அவள் வேறு
அவள் வேறு
அது வேறு
இது வேறு
இரு வேறு உலகம் போல
எல்லாமே வேறு வேறு
முக்கடல் சங்கமத்தில்
சூர்யோதயம் காண தினம்
சூழும் ஜனக்கூட்டம் மாறிமாறி

-அபராஜிதா-
இந்தியா

நண்பனைக் கண்டீள்
நாழிர் திருமணத்தில்
சுகமமா? என்றான்
சுகமீ!
காட்டி உண்டோ?
இல்லை!
வீடு வாக்கியாச்சா?
இல்லை!
நசனாவிறுறி எடுத்தாச்சா என்றான்.
மீண்டும் இல்லை.
அப்போ எப்படி சுகமாய் என்றான்
மனைவி மிள்கையுடன் என்றேன்.
அது மட்டும் வாய்க்கையா என்றான்.
பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை எனக்கு.

உதயன்

“அணை”

என்று கத்தினாள் எஸ்தெல். அந்த இரவில் வெளிச்சத்தை அறைக்குள் புகுத்தியது நானே. ஏன் புகுத்தினேன் என்பதைப் புரியாமல் அவளது குழம்பு விழிகளைப் பார்த்தேன்.

“அணை”

அவள் மீளவும் கத்தினாள். அந்தக் கணத்திலே எனக்கு இருள்மீது பயமாக இருந்தது. ஏன் லைட்டைப் போட்டேன்? ஏன் இருளின் மீது திடீரெனப் பயங்கொண்டேன்? கேள்விகள் கேள்விகளிலே ஏறி விடையைக் கழட்டியபோது அது கனவாக ஆகிற்று.

எனது கனவு இருளுள்தான் சம்பவித்தது.

அதற்குள்ளோ ஓளி இருக்கவில்லை.

மனிதர்கள் இருந்தனர்.

ஆனால் அவர்களிடமோ முகங்கள் இருக்கவில்லை. கனவின் காட்சிகளைத் தேடுகின்றேன். அடியும் நுனியும் அகப்பட மறுக்கின்றன. இடையின் படங்களோ கலங்கல் கலங்கலாக. ஒருவித ஆத்திரத் துடன் எஸ்தெல் இருளைப் புகுத்துகின்றாள். நான் எதுவும் பேசாமல் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகின்றேன். “போகாதே!”

என்று அவள் சொல்லவும் இல்லை,

“நான் போவதைத் தடு”

என நான் யாசிக்கவும் இல்லை.

அரவங்களினது நர்த்தனத்துக்குத் தோதான ஓர் நேரமாக அது இருந்தது. விழிகள் பட்ட இட மெல்லாம் ஓர் பூதாகரமான அமைதி. சில டாக்ஸிகள் எனது பக்கம் சென்றன. அவைகளது சத்தம் அமைதியைக் கெடுத்தது போல எனக்குப்படவில்லை. சில டாக்ஸிகள் என்னருகில் மெதுவாக பிறேக்கப்பட்டன. ஓர் சிறிய சைகை மூலம் எனக்கு அவர்களின் சேவை தேவையில்லை என்பதை அறிவித்துக்கொண்டேன்.

எஸ்தெல் பற்றி நான் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. அது அவளது வீடும் அல்ல, என்னுடையதுமல்ல. இருவருமே வீடில்லாதவர்கள். வேலையும் இல்லாதவர்கள். வீதியே எமக்கு வீடு, உலகம்.... பீகால் என்னும் இடத்திலே உள்ள வாங்கொன்றிலேதான் நான் பல வருடங்களைச் செலவளித்தேன். அங்கு என்னைத் தெரியாதவர்கள்

எவருமே இருக்க முடியாது. ஹோமோசெக்ஸவல்கள், ட்ரான்ஸ்செக்ஸவல்கள், லெஸ்பியன்கள், விப்சாரிகள், தறவெஸ்திகள், செக்ஸ்சொப்புகளிலே வேலை செய்யவர்கள், கிறேக்சாண்ட்விச் சாப்பிடுபவர்கள், விற்பவர்கள், கள்வர்கள், கொலையாளிகள், அடிதடிசெய்வோர்கள், பீரோக்களில் வேலைசெய்வோர்கள், பீகால் மெத்ரோவில் ஏறுவோர்கள், இறங்குவோர்கள் எல்லோருக்கும் என்னை நல்லாகவே தெரியும். என்னைக் கண்டால் சலூட் அடிக்காமலோ நாணயங்களைத் தூக்கி என்முன் வீசாமலோ செல்லமாட்டார்கள். இவர்களால்தான் நான் வாழுகின்றேன். இவர்கள் மீது எனக்கு ஒருவகைப் பிரியம்தான். என்னிடம் கேள்வி கேட்கமாட்டார்கள். நான் ஏன் வீதியில் கிடக்கின்றேன், நான் ஏன் முகம் கழுவுவதில்லை, நான் யாரோடு கிடக்கின்றேன் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் துருவித் துருவி ஆய்வுசெய்யமாட்டார்கள். இதனால்தான் இவர்கள் மீது ஒருவகைப் பிரியம்.

எஸ்தெலோ ஸ்ராலின் கிறாட் எனும் மெத்ரோவுக்கு முன்னால் உள்ள பாலத்தின் கீழ்தான் பலவருடங்களாக வாழ்ந்தவள். நானும் அவளும் சந்தித்துக் கொண்டது அகஸ்மாத்தாகத்தான். எங்களது சந்திப்பு பெரிய முக்கியமான நிகழ்வு அல்ல. என்னைக் காட்டிலும் அவளுக்கு 20 வயதாவது குறைவாகவிருக்கும் என நினைத்தாலும் நான் ஒரு போதும் அவளின் வயதைக் கேட்ட தில்லை. என்னைப்போலவே அவளும்.

முதலில் அவள் என்னை ஸ்டாலின்கிறாட்டுக்கு வருமாறு கேட்டாள். எனக்கோ பீகாலை விட்டு வெளியேற விருப்பமில்லாததால் மறுத்து விட்டேன். என்னைப் போல அவளுக்கும் அங்கே பலரைத் தெரிந்திருந்தது என்பது தான் காரணம். பின்னர் அவளாகத்தான் என்னைத் தேடிவந்தாள். அவளுக்கும் பீகால் பிடித்துவிட்டது.

எம்மைப் பார்ப்போர் நாம் தம்பதிகள் என்றுதான் நினைப்பர். நாங்களோ திருமணம் பற்றி எதுவும் தெரியாதவர்கள். என்னைக் காட்டிலும் எஸ்தெல் கூடுதலாகக் குடிப்பதுண்டு. படங்கள் கீறும் வியாதி அவளுக்கு உண்டு. குப்பைப் பெட்டிகளில் பேப்பர்களைக், கடதாசிகளைத் தேடியெடுத்துக் கீறுவாள். தனக்கு முன் வைத்து விட்டு வைனையே குடித்துக் கொண்டிருப்பாள். அவளது

வெளிச்சம்

க.கலாமோகன்

படங்களுக்கு விலை இல்லை. ஒரு பிராங் ரெண்டு பிராங் என்று யாராவது போட்டால், ஒரு படத்தைத் தூக்கிக் கொடுத்துவிடுவாள். யாராவது இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் படங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றால் அவர்களுக்கு அது இலவசம்.

பீகாலில் எனக்கு ஓர் தறவேஸ்தியைத் தெரியும். பலவருடங்களாக. பெயர் லோலா. பார்த்தால் பெண்களே மயங்கும் பெண்போல. ஓர் செக்ஸ் கிளப் பில்தான் வேலை. கிழமையில் ரெண்டு தினங்கள் தான் லோலாவை என்பக்கம் காணமுடியும். ஒவ்வொரு தடவையும் நூறு பிராங் தருவாள். சிலவேளைகளில் காசோடு ஓர் விஸ்கிப் போத்தலும். லோலாவோடு நான் பெரிதாக எதனையும் கதைப்பதில்லை.

“சுகமா?”

என்று கேட்டால்

“சுகம்.”

என்றும்பட்டும் சொல்லிவிட்டு எனது பாட்டில் இருந்துவிடுவேன். எஸ்தெல் வந்த பின்னர்தான் லோலாவுடன் பேசவேண்டிய சுகம எனக்கு ஏற்பட்டது. அவள் வாயாடி. எப்போது அவளது மூட் மாறும் என்று சொல்வது கஸ்டம்தான். அவளுக்கு லோலாவில் நல்ல விருப்பம். லோலா வந்தால், அவளைப் போகவிடாமல் வைத்து பேசிக்கொண்டே இருப்பான் அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் எப்படிப்பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் அலட்டிக் கொள்வதேயில்லை.

லோலாவின் தொடர்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்காது விட்டால், நிச்சயமாக எனக்கு பேதுரு அல்மோடோவர் தெரிந்தே இருக்கமாட்டார். நான் சினிமாவுக்குப் போவதில்லை. லோலா ஒரு நாள் வந்து என்னையும் எஸ்தெலையும்

“வா, அல்மோடோவரின் படம் ஒன்று பார்ப்போம்”

என்று தொல்லைப்படுத்தியதாலும், எஸ்தெலுக்கு போவதில் விருப்பம் இருந்ததாலும்தான் சென்றேன்.

படம் எனக்கு உண்மையிலேயே பிடித்திருந்தது. பாத்திரங்களில் அநேகமானவை லோலா போலவே. தறவேஸ்திகள் தாம். தியேட்டருக்குள் எஸ்தெலும் நானும் வைன் குடித்தோம். படத்தை நான் பாதி பாதியாகத்தான் பார்த்தேன். ஆனால் கதையின் முழுமையை என்னால் கிரகிக்க முடிந்தது. உண்மையைச் சொல்வதாயின் நான் சென்றது எதையும் அறியவோ அல்லது கிரகிக்கவோ அல்ல. சும்மா பார்க்கத்தான். படம் முடிந்ததும் லோலா எங்களைச் சாப்பிட ஓர் உணவகத்திற்கு அழைத்தாள். எங்களுக்கோ உணவகங்களுக்குச் சென்று பழக்கமில்லை. நாங்கள் சாப்பிடுகின்றோமா சாப்பிடாது இருக்கின்றோமா என்பது கூட தெளிவாகத் தெரியாது. எஸ்தெலும் லோலாவும் நன்றாகச் சம்பாவித்தனர். நானோ கொஞ்சம் தான் கதைத்தேன்.

***

“அணை”

என்று எஸ்தெல் கத்திய அந்தத் தினத்திலே நான் அவளோடு லோலாவின் கட்டிலிலே கிடந்தேன். இரண்டு வாரங்கள் ஆர்ஜென்ரினாவுக்கு வக்கன்ஸிலே லோலா சென்றதால் திறப்பை எங்களிடம் தந்திருந்தாள். நாங்கள் வீதிகளிலே படுப்பது அவளுக்கு இரக்கத்தைத் தந்திருக்குமென நினைத்துக் கொண்டேன். நாங்களோ எவரிடமும் இரக்கத்தைத் தேடுபவர்கள் அல்லர்.

தனது வீட்டை எங்கள் வீடுபோல நினைக்கும் படி லோலா போகும்போது சொல்லியிருந்தாள். அவளது வீடு உண்மையிலேயே அழகியது. கிளிம்ஸ், மொனே, லேஜேர், ஆண்டிவோரோல் இவர்களது கலை வேலைகள் சுவர்களில் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. அல்மோடோவர், பெலினி, கோடார் இவர்களது படக் கசெட்டுகளோடு சேர்த்து போர்னோக் கிறாபிக் கசெட்டுகளும் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. நான் ஒரு போதுமே வீடியோ பார்த்ததில்லை. சினிமாவுக்கு மட்டும் அவ்வப்போது சென்றதாக ஞாபகம் உள்ளது. முதலாவது நாள்

“ஒரு படம் பார்ப்போமா?”

எனக் கேட்டாள் எஸ்தெல்.

“உனக்கு விருப்பம் என்றால் போடு”

என்றேன். ஒரு போர்னோ கிறாபிக் படம் போட்டாள். முதல் தடவையாக இப்படியொரு படத்தைப் பார்க்கின்றேன். எனக்கு உண்மையிலேயே பிடித்துக் கொண்டது. எல்லாப் பாத்திரங்களும் நிர்வாணமாக. பள்ளங்களும், மலைகளும், பசுக்களும், நாம் பன்களும் பச்சை பச்சையாக. எஸ்தெல் தன்னை நிர்வாணமாக்கினாள். அவளின் காமதாகங்கள் முகத்தில் வழிந்தன.

மீண்டும் நாங்கள் இன்னொரு படத்தோடு தொடங்குகின்றோம்.

மூன்றாவது படத்தின் பின்னர்

மறுநாள் இரண்டு மணி போலதான் எழுந்தோம். லோலாவின் வீடு தனது களையை இழந்திருந்தது. சிகரெட் கட்டைகள் மொக்கட்டில். வைன் போத்தல் ஒன்று எங்களுக்குத் தெரியாமல் சரிந்து போனதால் வெள்ளை மொக்கட்டில் சில இரத்தத் துளிகள். அவை மிகவும் அழகாக இருந்தன.

“எல்லாம் உன்னால்தான்” என எரிந்தாள் எஸ்தெல்.

நான் எனது சிகரெட் சாம்பலை மொக்கட்டில் தட்டிக் கொண்டேன்.

“கூட்டி வீட்டைத் துப்பரவாக்கு!”

என்றுடி ஓர் தும்புக் கட்டையைத் தூக்கி என்முன் போட்டாள்.

எனக்கு உண்மையிலே கோபம் வந்து விட்டது. அவளைத் திட்டியபடி வீட்டை விட்டு வெளி யேறினேன். என்னிடம் ஒரு பிராங்கூட இருக்கவில்லை. பீகாலில் எனது இடத்தில் வந்து அமர்ந்தேன். கறுப்புக் கிழவியொன்று என்னைக் கடந்தபோது சிரித்தேன். “சுகமா” எனக் கேட்டது.

“சுகமில்லை” என்றேன்.

இரண்டு பிராங்குகளைத் தந்து விட்டுச் சென்றது. இரவு ஒன்பது மணிக்குள் ஒரு வைன்போத்தல் வாங்குவதற்கான காசு கிடைத்தது. மெத்ரோவிற்கு அருகில் உள்ள அல்ஜீரியன் கடைக்குச் சென்று, முதலில் அவனது கிழட்டுப் பூனைக்கு

“பொன்ஜூ”

சொல்லிவிட்டு பிளாஸ்டிக் போத்தல் வைன் ஒன்றை வாங்கி வந்து முழுவதையும் குடித்துவிட்டு விழிகளை மூடினேன். எஸ்தெல் வருவாளா வரமாட்டாளா என்றெல்லாம் பெரிதாக நான் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. யாரோ என்னை உலுப்புவதுபோல உணர்வு ஏற்பட்டதால் மிகவும் சிரமப்பட்டு விழித்தால், எனக்குமுன் எஸ்தெல்.

“வா”

“எங்கே”

என்று எரிந்து விழுந்தேன்.

“லோலாவின் வீட்டுக்குத்தான்”

“எனக்குக் களைப்பாக இருக்கின்றது. இங்கேயே படுக்கப் போகின்றேன்.”

“மழை வரும் என்று நேரடியோவில் காலநிலைச் செய்தி கேட்டேன்”

நான் சிரித்தேன்.

“ஏன் இந்தச் சிரிப்பு?”

“மழை வந்த காலங்களில் எங்கே தூங்கினோம்? ஏன் இன்று மட்டும் மழைக்கு ஒதுங்க நினைக்கின்றாய்?”

“மழையையும், குளிரையும் நாங்கள் தாங்குகின்றோம்.

நாங்கள் விரும்பியா? இரண்டு கிழமைகளை வாழ ஓர் வீடு கிடைத்துள்ளது. ஒதுங்க இடம் தற்காலிகமாகக் கிடைக்கும் போது, அதனை மறுப்பது ஏன்?”

“எனது உடல் மரத்துப் போய்விட்டது. எனது உணர்வுகள் கருகிப்போய்விட்டன. எனக்கு எனது உடல் பற்றியும், உயிர் பற்றியும் எந்த அக்கறையுமே இல்லை. நீ உன்னை மாற்றிக் கொள்ள விரும்பின் மாற்று. நானோ என்னை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டேன்.”

“உனது பார்வையே எனது பார்வையும். வா! உனது உடல் எனக்கு இன்று இரவு தேவை. உனக்குப் பிடித்தமான சார்டின் மீன் பொரித்தும், வைன் போத்தல்கள் வாங்கியும் வைத்திருக்கின்றேன்.”

அவளது உதடுகள் காய்ந்து இருந்தன. அவைகளை ஈரமாக்க வேண்டும் என்ற ஓர் அவா எனக்குள் திடீரென எழுந்தது.

நான் எழுந்து அவளோடு நடந்தேன். எனது கையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். வழியில் ஓர் BAR இற்குள் என்னை நுழைத்தாள். ஆனால் எங்களுக்குக் குடிக்கும் உரிமை அங்கே மறுக்கப்பட்டது. எங்களது கோலம் தான் இதற்குக் காரணம் என விளக்கிக் கொண்டோம்.

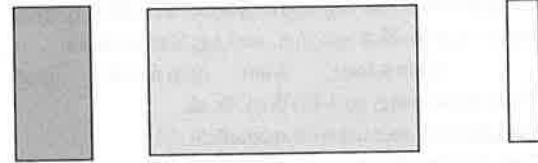
லோலாவின் வீடு புத்துயிர் பெற்றிருந்தது. மொக்கட் மிகவும் சுத்தமாக.

“குளி” என்றாள்.

“நான் நானாகக் குளித்ததை எப்போதாவது கண்டுள்ளாயா?”

என்னை இழுத்துக் குளியலறைக்குள் கொண்டு சென்றாள்.

நான் நன்றாகச் சாப்பிட்டேன். நன்றாகக் குடித்தேன். நன்றாகப் பல தடவைகள்...

ஆழ்ந்த கனவு உலகொன்றில் இருந்து- இருளுக்குப் பயந்து லைட்டைப்போட்ட வேளையில்தான்

“அணை” என்று எஸ்தெல் கத்தினாள்.

அந்த இரவில் லோலாவின் வீட்டைவிட்டு வெளியேறியபின்- அதற்குள் நுழையவும் இல்லை. எஸ்தெல் என்பக்கம் வரவும் இல்லை.

எதற்குமே அர்த்தங்கள் தேட விரும்பாத நான்கனவினால் சற்றே கலங்கிப் போயிருந்தேன். ஓ! அந்தமனிதர்களின் முகங்கள் தெரியாது போய்விட்டதே! அவர்களது முகங்களைத் தேடுவதில் சில தினங்களைக் கழித்தேன். ஏன் இந்தத் தேடும் உந்தல் எனக்குள் வந்தது என்பதைத் துண்டாகவே புரியமுடியவில்லை. பின்னர்கனவு, மனிதர்கள், முகங்கள், இருள் யாவும் என்னைப் பிரிந்து சென்றுவிட்டன.

ஓர் வெள்ளிக்கிழமை இரவு போல என்னிடம் வந்தாள் லோலா. தான் வந்து மூன்று தினங்கள் என்றும், எஸ்தெல் தன்னிடம் திறப்பை ஒப்படைத்ததாகவும் சொல்லிவிட்டு பரிசாக ஓர் ஆர்ஜேனரீன வைன் போத்தலைத் தந்தாள். அவள் சற்றே மெலிந்திருந்தது போலவும், அவளது ஹார்மோன் முலைகள் சற்றே பெருத்திருந்தது போலவும் எனக்குப் பட்டது.

எனக்கும் எஸ்தெலுக்கு மிடையில் ஏதும் பிரச்சனை ஏற்பட்டதா, அல்லது நான் ஏன் வீட்டில் தங்கவில்லை என்று லோலா கேள்விகள் ஏதுவும் கேட்கவில்லை.

லோலா சென்ற பின்னர் என்னையும் மீறி எனது மனம் எஸ்தலை நினைத்துக் குறுகுறுத்தது. நான் அவளுடன் நடந்த முறை தவறா? அல்லது அவளைப் பற்றிய எனது மதிப்பீடு பொய்யா? எனது வாழ்வின் தெரிவு அவளது தெரிவு இல்லையா? ஒருவேளை அவளுக்கு வீடு தேவையா? எனக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. சரி, அவள் மாற நினைத்தால் அதனைத் தவறு என நினைக்கும் உரிமை எனக்கு இருக்கா?

நாங்கள் என்கிருந்து வந்தோம், எங்கு போகின்றோம், எப்படிப் போகின்றோம், எப்படிச் சந்திக்கின்றோம், எப்படிப் பிரிகின்றோம், எப்படி வாழ்கின்றோம், எப்படிச் சாகின்றோம்- எதுவுமே எமக்குத் தெரியாது.

லோலா தந்த வைனை குடித்து முடித்தேன். என்னிடம் நிறையச் சில்லறைகள் இருந்தன. அவைகளை எண்ணுவதற்குக் களைப்பாக இருந்தது. மிகவும் சிரமப்பட்டு அல்ஜீரியன் கடையை நோக்கி நடந்தேன். கடையில் உள்ள பூனைக்குப் “பொன்ஜர்” சொன்ன போது, வெளியே இரண்டு நாய்கள் சண்டைபிடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. சண்டையின் தொடர்ச் சியாக நாய்களின் சொந்தக் காரர்கள் பிடுங்குப் படுவதை வெளியே இருந்து வந்த சத்தங்களின் மூலம் உணர்ந்து கொண்டேன்.

மொகமெட், கடை முதலாளி முன் சில்லறைகளைத் தூக்கிப் போட்டேன்.

பவுத்திரமாக அவைகளை எண்ணிவிட்டு!

“ஒரு வைனா இரண்டு வைனா?” எனக் கேட்டான்.

“இரண்டு”

மிச்சக்காசை என்னிடம் தந்துவிட்டு,

“உனது மனைவி எங்கே?” கேட்கின்றான்.

எல்லோரும் எங்களை இப்படித் தான் நினைக்கின்றனர். அது அவர்களின் பிரச்சனை.

“தெரியாது!”

ஒரு வைனை பாய்க்குக்குள் போட்டுவிட்டு, மறுவைனை உடைத் துக் கையில் வைத்துக் கொண்டு வெளியில் வருகின்றேன்.

ஸ்ராலின்கிறாட்டைத் தேடிப் போகின்றன. ஏன்? எனக்குப் புரியவில்லை. அவள் அங்கு இருப்பாளா? அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. அவள் இருப்பாளா, இருக்காது விடுவாளா என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. அவள் அங்குதான் இருக்க வேண்டும் என்று எந்தக் கட்டாயமும் இல்லை. அவள் எங்கேயும் இருக்கலாம், எப்படியும் இருக்கலாம். நானோ அவளைத் தேடிச் செல்கின்றேன்.

மழையின் உக்கிரம் சற்றே கூடியது. நான் நடந்து கொண்டேயிருந்தேன். ஸ்ராலின்கிறாட் வந்தது. வைன் போத்தல் காலியாகி இருந்ததால் விழிகள் மிகவும் சிரமப்பட்டன அவளை முதலாவதாகக் கண்ட இடத்தைத் தேட.

மழைக்கு ஒதுங்கி நின்ற ஒருவரிடம்

“நீ எஸ்தலைக் கண்டாயா?” எனக் கேட்கின்றேன்.

தூஷணத்தால் ஓர் திட்டத் தந்தான்.

நான் களைத்துப்போய் விட்டேன். மெத்ரோ யூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது. அதன் வாசலில் போய்ப் படுத்தேன்.

விழிகளை இறுக முடிவேன். யாவும் இருள் மயமாக.

ஓர் கரத்தின் தழுவல் எனது தூக்கத்தை இதமாகக் கலைத்தது.

“எஸ்தெல்”

அவளை அணைத்தேன். அந்த இருளில் அவளது வெள்ளை முகம் தெளிவாகத் தெரியாத போதும்.

“வா பீகாலுக்குப் போவோம்!” அவள்

“வேண்டாம், இன்றைய இரவை இங்கேயே கழிப்போம்” நான்.

“உனக்கு என்னிடம் ஓர் பரிசு உள்ளது”

என்றபடி என் உதட்டில் முத்தமிட்டு விட்டு எனது கைக்குள் எதனையோ திணிக்கிறாள்.

அது ஓர் லைட்டர்.

“லோலா எனக்குத் தந்தது.”

என்கின்றாள்

அதில் நெருப்பைக் கிழப்பி-முழுக் காஸீம் முடியும் வரை அவளது முகத்தைப் பார்க்கின்றேன்.

வெளிச்சம் முடிந்து இருள்.

அந்த மெத்ரோ வாசலில் நானும் அவளும்...

கலாச்சாரத்தின் வளமுறையும் கலாச்சாரத்தைக் கவிழ்க்கும் ஆயுதமாக விமர்சனமும்

அ. மார்க்ஸ்

[சென்ற ஆகஸ்டு 15ல் (1998) “வெளி” இதழும் விஜயா பதிப்பகமும் இணைந்து கோயமுத்தூரில் கருத்தரங்கொன்றை நடத்தினார்கள். கருத்தரங்கின் பொதுத் தலைப்பு: “நவீன தமிழ் எழுத்தின் தத்துவப் பார்வை”. இந்தப் பொதுத் தலைப்பின் கீழ் “விமர்சனம்” என்கிற துணைத்தலைப்பில் வாசித்த கட்டுரையை மாற்றங்களின்றி “எக்ஸில்”-க்கு அளிக்கின்றேன்.- அ.மா]

கட்டுரைக்கு முன்பாக...

இந்தக் கருத்தரங்கின் சின்னத் தலைப்பு (“நவீன தமிழ் எழுத்தின் தத்துவப் பார்வை”) பல செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. முதலில் “தமிழ் எழுத்துகள்”, “தத்துவப்பார்வைகள்” என்றில்லாமல் “எழுத்து”, “தத்துவம்” என்கிற ஒருமைகளின் பால் நம் கவனம் செல்வது தவிர்க்க இயலாததாகிறது. தமிழின் இன்றைய இயக்கத்தை உற்று நோக்கினால் அதில் பலவகை எழுத்துக்களின் ஊடாட்டம் விளங்கும். எதார்த்தவாத எழுத்துக்கள், எதார்த்தத்தை மீறியவை, விளிம்பு நிலையினரின் எழுத்துக்கள் என ஒருவர் அதை வேறுபடுத்திக் காட்டலாம். இன்னொருவர் இதற்கு முற்றிலும் மாறாக வேறொரு வகையில் இன்றைய எழுத்துக்களை வகைப்படுத்தலாம். உயர்கலை, வெகுசனக் கலை என்பது போல. ஆக பல எழுத்துக்கள் உள்ளன என்பதே உண்மை. ஆனால் இத் தலைப்பு நவீன எழுத்தின் இந்தப் பன்மைத் தன்மையை மறுக்கிறது. அல்லது இந்த எழுத்துக்களில் ஏதோ ஒன்றை மட்டுமே “நவீன தமிழ் எழுத்து” என்று அங்கீகரிக்கிறது. அல்லது நவீன எழுத்துகள் பலவாக இருந்தபோதிலும் அவற்றுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசங்களைக் காட்டிலும் பொதுமைப் பண்பு முக்கியம் எனக் கருதுகிறது. அந்தப் பொதுமைப் பண்பின் தத்துவப் பார்வை பற்றிக் கரிசனம் கொள்கிறது. ஒற்றைப் பொதுமைப் பண்பு அல்லது ஒற்றைத் தமிழ் எழுத்து எனக் கொண்டால் ஒற்றைத் தத்துவப்பார்வையும் சரிதானே! சமூகத்தில் பல்வேறு தத்துவப் பார்வைகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றுக்கிடையேயான மோதற்களமாகச் சமூகம் விளங்கினாலும் இதில் ஏதோ ஒன்றுதான் நவீன தமிழ் எழுத்தின் தத்துவப்

பார்வை என இத்தலைப்பு வாதிகிறது.

அடுத்து இலக்கியம் என வந்துவிட்டால் அதற்கு ஒரு தத்துவப் பார்வை அவசியம் என இத்தலைப்பு வற்புறுத்துகிறது. தத்துவம் இல்லாமல் இலக்கியம் இருக்கமுடியாது. ஆனால் இலக்கியம் இல்லாமல் தத்துவம் இருக்கலாம். இந்த வகையில் இலக்கியத்தைக் காட்டிலும் தத்துவத்தின் முதன்மைத் தன்மையை இத்தலைப்பு சுட்டிக் காட்டிவிடுகிறது. நவீன அறிவொளி மரபின் தத்துவம், அறிவியல் ஆகியவற்றுக்கு அளிக்கப் பட்ட முதன்மையை இத்தலைப்பு அங்கீகரிக்கிறது.

“நவீன தமிழ் எழுத்தின் தத்துவப் பார்வை” என்கிறபோது எழுத்து - எழுதப்பட்டது என்பதோடு தத்துவப் பார்வை இணைக்கப்படுவதும் கவனத்திற் குரியது. வாசிப்பிற்கு ஒரு தத்துவப் பார்வை இருக்க முடியுமா, அல்லது வாசிப்பு இல்லாமல் எழுத்து தனியாக இயங்க இயலுமா என்கிற கேள்விகளை இந்தத் தலைப்பு புறந்தள்ளுகிறது. இதன்மூலம் எழுத்துக்கும் அதனை எழுதியவருக்கும் “ஆசிரியர்” என்கிற authority யை - அதிகாரத்தை - இந்தத் தலைப்பு வழங்கிவிடுகிறது. இவ்வாறு தத்துவப் பார்வையை பிரதியோடு பிணைத்து, பிரதியை ஒரு நிகழ்வாகப் பார்க்காமல் அதனை ஒரு பொருளாகக் கட்டமைக்கிறது. இதன்மூலம் பிரதியின் வரலாற்றுச் சார்பை, உலகுசார்தன் மையை (Wordliness) நொடியில் அழித்துவிடுகிறது.

தமிழ் கூறு நல்லுலகம் பரந்து விரிந்த ஒன்று. தனக்குள் பல்வேறு தமிழ்களையும், பண்பாட்டுக் கூறுகளையும், ஒன்றோடொன்று இரத்தக் கலப்பில்லாத சாதீயக் குழுமங்களையும் உள்ளடக்கிய உலகம் அது. ஈழத்தமிழர், மலேசியத் தமிழர், அய்ரோப்பியத் தமிழர், தலித்தமிழர், கொங்குத் தமிழர், தஞ்சைத் தமிழர்... எனப் பல்வேறு புவியியற் பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கிய உலகம் இது. இந்தப் பல்வேறு தமிழ்களையும் ஒன்றாக்கி ஒற்றைத் தமிழ்க் கலாச்சாரம் ஒன்றைக் கட்டமைத்துவிட முயலும் கலாச்சாரப் பெருங்கதையாடல் ஒன்றையும் இந்தத் தலைப்பு பிரகடனப் படுத்துகிறது. கவிதை, விமர்சனம், நாடகம், புனைகதை... என்கிற கூறுகளினூடாக (துணைத் தலைப்புகள்) இந்தப் பெருங்கதையாடல் உருவாக்கத்தில் நம்மைப் பங்கு பெற அழைக்கிறது. இதில் நாம் பங்குபெறுதல் சாத்தியமா?

ஒன்று

கலாச்சாரம்தத்துவம் ஆகியவற்றின் வன்முறைகள் நமது மதம், அறம், தத்துவம் என்பனவெல்லாம் மனித இழிவின் வடிவங்கள். (இவற்றிற்கான) எதிர் இயக்கம் கலை.

-நீட்டே-

வரலாறு முழுவதிலும் கலாச்சாரம் என்பது படிநிலையாக்கத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது. வெகுமக்களிடமிருந்து மேட்டிமைச் சக்திகளையும் சாதாரணமானவற்றிலிருந்து சிறந்தவற்றையும் அது பிரித்து வைக்கிறது.

-எட்வர்ட் சயீத்-

ஒரு காட்டுமிராண்டிச் சமூகம் கலாச்சாரத்தின் மூலம் நாகரீகமடைகிறது (civilized). அதாவது காட்டுமிராண்டிச் சமூகத்தின் சமத்துவக் கூறுகள் ஒழிக்கப்பட்டு அதற்குள் ஒரு ஏற்றத்தாழ்வு கட்டமைக்கப்படுகிறது. நல்லது X கெட்டது, உயர்வு X தாழ்வு, உயர் சனை X தாழ் சனை, பேசக் கூடியது X பேசக் கூடாதது, தீண்டக் கூடியது X தீண்டத்தகாதது..... என்கிற முரண்களினூடாக இந்த ஏற்றத்தாழ்வு கட்டமைக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் கலாச்சாரம் ஒரு எல்லைக் கோட்டை வரைகிறது. கலாச்சாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, கலாச்சாரத்திற்கு உள்ளடக்கக் கூடியது என்கிற கருத்தாக்கங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. வேறுபட்ட பல குழுக்களையும், தனிமனிதர்களையும் தனக்குள் பதித்துக் கொள்ளும் கலாச்சாரம் ஒரு சூழலாக, நடமுறையாக, மேலாதிக்கமாக அவற்றின் மீது கவிந்து கொள்கிறது.

தான் வரித்துக் கொள்ளும் மேலாதிக்கத்தின் விளைவாக கலாச்சாரம் சிலவற்றை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக, சிலவற்றுக்கு அதிகாரம் வழங்கக் கூடியதாக, சிலவற்றை நியாயப்படுத்தக் கூடியதாகவும் வேறுசிலவற்றைக் கண்டிப்பதாக, ஒதுக்குவதாக, தவறு என தண்டிப்பதாகவும் விளங்குகிறது. ஆக தனது எல்லைக்குள்ளும் சிலவேளைகளில் அதனைத் தாண்டியும் பல்வேறு வித்தியாசங்களை / வேறுபடுத்தல்களை உருவாக்கும் ஆற்றல் மிகு கருவியாக செயற்படுகிறது. கலாச்சாரத்தின் ஆறுகைக்குள் அடங்குகிற பல்வேறு மக்கட் தொகுதிகளில் ஒரு சிலவற்றுக்கு அது கையகப்படாமல் விலகி நின்று கொள்கிறது.

புனித இலக்கியத் தொகுதிகள், இலக்கியச் சொல்லாடல்கள், கல்விநிறுவனங்கள், பரிசுளிகளும் அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் மூலமாக இலக்கியச் செயற்பாடுகளையும், எழுத்து முறைகளையும்,

வாசிப்புகளையும் அது கட்டுப்படுத்துகிறது.

“கலாச்சாரமும் ஒழுங்கவிழ்ப்பும் (அராஜகமும்)” என்கிற தனது புகழ் பெற்ற நூலில் மாத்தியூ ஆர்னால்டு, வெற்றிகொண்டு மேலாதிக்கம் (Hegemony) செய்கிற கலாச்சாரத்தை அரசுடன் அடையாளம் காண்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது கலாச்சாரம் என்பது மனித மேன்மையின் வெளிப்பாடு, அதன் பொருளிய எதார்த்த வெளிப்பாடு அரசு என்பது ஆர்னால்டின் கருத்து. அதாவது கலாச்சாரத்தின் அதிகாரம் என்பது அரசின் அதிகாரத்திற்கு உள்ளளவும் குறைந்ததல்ல.

“...நமது பார்வையில் அரசின் சட்டமும், புற ஒழுங்கும் -யார் ஆண்ட போதிலும்- புனிதமானவை; கலாச்சாரம்தான் அராஜகத்தின் ஆகவலிமையான எதிரி. ஏனெனில் கலாச்சாரம்தான் அரசின் மகத்தான நம்பிக்கைகளையும் வடிவங்களையும் போற்றிப்பாதுகாக்குமாறு நமக்குக் கற்பிக்கிறது.

-மாத்தியூ ஆர்னால்டு-
(கலாச்சாரமும் ஒழுங்கவிழ்ப்பும்)

எனவே கலாச்சாரத்திற்கு உரியவராக பெருமிதம் கொள்வதென்பதும் அந்தக் கலாச்சாரத்தின் பொருளிய வெளிப்பாடாகிய அரசிற்கு விசுவாசமாக இருப்பதும் ஒன்று.

இறுதியாக: கலாச்சாரம் என்பது தனது அரசியற் செய்பாடுகளின் மூலமாக அராஜகம், ஒழுங்கின்மை, பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாமை, இழிவானவை, பாவம் செய்தவை, நல்ல ரசனையற்றவை... என்றெல்லாம் அடையாளப்படுத்தி விலக்கி ஒதுக்கும் அதிகாரம் கொண்டதாக உள்ளது என்றோம். அரசு மற்றும் நிறுவன அதிகாரங்கள் மூலமாக இவை அங்கேயே நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றன. மனநோய் விடுதி, சிறைக் கொட்டடி, பாலியல் சொல்லாடல் முதலான சில நவீனத்துவ நிறுவனங்கள் மூலமாக இத்தகைய மற்றமைகள் (alterities) விலக்கப்படுவதை டூக்ளோ முதலானோர் நிறுவியுள்ளது நாம் அறியாததல்ல. இவ்வாறு மற்றமைகளை கட்டமைப்பதன் மூலம் தனது அடையாளத்தை கலாச்சாரம் உறுதிசெய்து கொள்கிறது.

தத்துவம், பகுத்தறிவு ஆகியவற்றின் வன்முறை பற்றி நாம் ஏற்கனவே நிறையப் பேசிவிட்டோம். அறியும் தன்நிலை X அறிவுக்குரிய பொருள் என்கிற இருமையை கட்டமைப்பதன் மூலம் தன்னைத் தனித்து விலக்கி நிறுத்திக் கொள்ளும் தன்னிலை என்பது தனது ஆய்வுப் பொருள்மீது அதிகாரத்தை செயற்படுத்துகிறது. இயற்கை மற்றும் சகமனிதர்கள் மீதான வன்முறைக்கு

வழிவகுக்கிறது. எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் ஆராயத் தக்க அடித்தளமாக ஒரு தத்துவம் அறிவிக்கப்படும்போது அதன்மீது ஒரு மொத்தத்துவப் பண்பு ஏற்றப்படுகிறது. இத்தகைய மொத்தத்துவப் பண்புடன் காலவரம்புகளைத் தாண்டிய என்றைக்குமான உண்மை என்கிற உரிமை நிலைநாட்டப் படும்போது அதுவொரு பெருங்கதையாடலாக வடிவெடுக்கிறது. இத்தகைய பெருங்கதையாடலின் விளிப்பிற்குள் வசப்படுவோர்கள் ஒற்றை அடையாளம் உள்ள அரசியல் சமூகமாக கட்டமைக்கப்படுகின்றனர். இந்த அடையாளம் சாராம்சமானது, இயற்கை யானது என்றெல்லாம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இது இந்த அடையாளங்களில் இருந்து விலக்கப்பட்ட மற்றமைகளின் மீதான வன்முறைக்கு ஆதாரமாகின்றது.

(இன்று இலக்கியத்தின் தத்துவப் பார்வையை தேடுகிற நாம் ஒன்றை மறந்து விடலாகாது. தத்துவம் அது தோன்றிய காலத்தில் இருந்தே இலக்கியத்தை தனக்கு எதிராகவே கருதி வந்துள்ளது. தனது லட்சியக் குடியரசில் இருந்து கவிஞர்களை நாடுகடத்த வேண்டுமென பிளேட்டோ வலியுறுத்தியது நமது நினைவிற்குரியது.) இலக்கியப் பிரதிகளின் மீதான தத்துவத்தின் வெறுப்பு/மறுப்பு இரு அடிப்படைகளில் உருவாகிறது. முதலாவது மறுப்பு அறிவுத்தோற்ற அடிப்படையிலானது. இலக்கிய ஆக்கங்கள் என்பன ஒருவகையில் பொய்யானவை, கற்பனை சார்ந்தவை, புனைவுகளாக உருவாக்கப்படுபவை. எனவே எதார்த்த உலகத்தைப் புரிந்து கொள்ள அவை எந்த வெளிச்சத்தையும் பாய்ச்சிவிட முடியாது. இரண்டாவது மறுப்பு அறவியல் நோக்கில் உருவாகிறது. தத்துவார்த்த அறிவுக்கூர்மையால் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் கற்பித இலக்கியம் தீங்களிக்கக் கூடியதாகவும் அறவியல் குழப்பங்களை உருவாக்கக்கூடியதாகவும் அமையும். எனினும் இன்று இலக்கியத்துக்குள் தத்துவப் பார்வையை தேடுவதென்பது அறிவொளி மரபின் தத்துவ மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவன்றி வேறென்ன?

ஏதேனும் ஒரு தத்துவப் பார்வை என்பதை ஒரு எழுத்தின் மீது சமத்துவதன் மூலமாக அந்த எழுத்தை அந்தத் தத்துவப் பார்வைக்குரியவர்கள் வசப்படுத்தமுடிகிறது. அதாவது அது புரிந்து கொள்ளப் படுகிறது. புரிந்து கொள்ளாதல் என்பது அறிவுச் செயற்பாட்டின் மூலமாக உள்வாங்குதல் அல்லது செரித்துக் கொள்ளாதல். அதாவது எதிர்கொள்ளும் மற்றமையை அதற்குரிய சட்டகங்களில் இருந்து விலக்கி உனக்குரிய/உனக்குத் தெரிந்த சட்டகங்களுக்கு நீ முதலில்

மொழிபெயர்த்துக் கொள்கிறாய். எனவே ஏற்கனவே உனக்குத் தெரிந்த ஒன்றாக அது மாறிவிடுகிறது. எனவே மற்றமை என்பது (உனது) அடையாளத்திற்குள் ஒடுக்கிக் கொள்ளப்படுகிறது. நீ மற்றதைப் புரிந்து கொள்ளும்போது (Recognise) எதையும் புரிதாய்த் தெரிந்து (cognise) கொள்வதில்லை. இதைத்தான் “புரிதலின் ஏகாதிபத்தியம்” என்பார் தாமஸ் டோசெர்டி. இத்தகைய தெளிவான, வரையறுக்கப்பட்ட, முன்முடிவுகளுடனான அணுகல் முறையை determining/analytic/apriori judgement: முன் தீர்மான அணுகல் முறை அல்லது முன்முடிவுத் தீர்ப்பு என்பர் தான்ட். இவ்வாறு மற்றமையின் அடையாளத்தை அழித்து, அதனை அறிந்து கொள்வது என்கிற பெயரில் தன்னைத்தானே உறுதி செய்துகொண்டு (know thyself) நிற்பதே தத்துவப் பெருங்கதையாடலின் செயல்பாடாக உள்ளது. இந்த வகையில் மற்றமை மீதான வன்முறையாகத் தத்துவப் பெருங்கதையாடலின் அடிப்படையிலான அணுகல் முறை அமைகிறது.

***

இரண்டு

கலாச்சாரத்தைக் கவிழ்க்கிற நடை முறையாக விமர்சனம்.

கலாச்சாரம் என்பது இவ்வாறு மேலிருந்து கீழான ஒரு அழுத்தத்தைச் செலுத்தும் போது அதன் ஆழகைக்குட்பட்ட எல்லா மக்களிடமும் அந்தக் கலாச்சாரத்துக்குரியவர்கள் என்கிற உணர்வு தோன்றுவதில்லை. இந்த அழுத்தத்தினூடாக, இந்த அழுத்தத்திற்கெதிரான எதிர்ப்பும் கூடவே இருந்து வந்துள்ளது. மதம், அரசியல், இனம், மொழி... போன்று ஏதோவொரு காரணத்தின் வடிவில் அது வெளிப்படுகிறது. கலாச்சாரத்தினால் “வெளியே” உள்ளவர்கள் என விலக்கிவைக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்தோ, தனிநபர்களிடமிருந்தோ இந்த எதிர்ப்பு வெளிப்படுகிறது. கலாச்சாரத்தின் மேலாதிக்கச் செயற்பாட்டை விதந்து போற்றும் மாத்பூ ஆர்னால்டு கூட இத்தகைய கலாச்சார அந்நியர்களைப் (aliens) பற்றிச் சொல்கிறார். அரசுடன் அவரால் இனம் காணப்படும் கலாச்சார சக்திகள் தவிர பொதுவான மனிதாய் உணர்வின் பார்ப்பட்ட கலாச்சார சக்திகள் பற்றி அவர் குறிப்பிடுவது கலாச்சார மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத இத்தகைய எதிர்க்குரல்களைத்தான். எதிர்ப்புநிலையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய இத்தகைய தனிநபர் அறிவு ஜீவிகளைத்தான் திராம்சி கூட உயிர்ப்பு மிகு அறிவு ஜீவிகள் (organic intellectuals) என்பார். அந்த இடத்திலிருந்து ஒலிக்கிற ஆனால் அந்த இடத்திற்குப் பொருந்தாத ஒரு குரலை அவர்கள் ஒலிப்பார்கள். பொதுவான

மனிதாய் மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் ஒலிக்கும் அக்குரல் குறிப்பான அக்கலாச்சாரத்தின் மேலாதிக்கத்தை மறுக்கும், மற்றதாக இருக்கும் தனது உரிமையை அது உணரும். கலாச்சாரத்தால் திணிக்கப்படும் எந்தவிதமான ஒழுங்கிலிருந்தும் (norm) விலகி நிற்கக்கூடிய அடிப்படையான மானிட உரிமையை அது வலியுறுத்தும். பெருங்கதையாடலின் அழுத்தத்தில் தனக்குரிய கதையாடல் மறுக்கப்படுவதை அது வலியோடு உணரும். கலாச்சாரத்தால் தன் மூச்சு நெரிபடுவதை அது வேதனையோடு வெளிப்படுத்தும். தன் மீது திணிக்கப்படும் கலாச்சாரத்தின் வன்முறைக் கூறுகள் இயற்கையானதல்ல, கட்டமைக்கப்பட்டது தான் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில் அந்தக் குரல் தன்னை கலாச்சாரத்திலிருந்து தூரப்படுத்தி நிறுத்திக்கொள்ளும். தனக்கு மறுக்கப்பட்ட மற்றமையை, தவித்துக்கதை, தன்மீது வன்முறையாக கவிக்கப்பட்ட பொதுமைக்கு எதிராக அடையாளம் காட்டும். இவ்வாறு உறுதி செய்தல், ஏற்றுக்கொள்ளுதல், உரிமையாக உணருதல் என்கிற நிலையிலிருந்து விலகி நிற்கும், தூரப்படுத்திக்கொள்ளும் நிகழ்வை நாம் விமர்சனம் என்கிறோம். இந்தக் கணத்திற்குரிய பிரக்கூயை விமர்சன உணர்வு (critical coneyions) என்கிறோம். காண்ட், மார்க்ஸ் முதலானோர் critique என்கிற சொல்லை இந்த நோக்கிலிருந்து தான் கையாளுகின்றனர்.

கலாச்சாரம் பிரதிவாடிவில் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும்போது, பிரதியின் அதிகாரத்தை விமர்சன பிரக்கூயை மறுக்கும். இலக்கியப் பிரதி என்பது ஒரு மொழி ரூபமான செயற்பாடு: மொழியென்பது ஒரு சமூக வெளிப்பாடு. சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் புரியும் கலாச்சாரத்தின் பதிவுகள் மொழியில் படிந்து கிடப்பது தவிர்க்க இயலாதது. குறிப்பாகத் தரப்படுத்தப்பட்ட மொழியில் இது கூடுதலாகவே வெளிப்படும். ஆனாலும் மொழியென்பது பேச்சாக வெளிப்படும்போது தவிர்க்க இயலாமல் அது ஒரு திசைப்பண்புடையதாக, உரையாடற் கூறுகள் மிக்கதாக (dialogic) விளங்கும். தவிர்வும் மொழி ஒரு குறியியற் செயற்பாடு என்பதால் அதனிடத்தில் இயல்பாய் அமைந்துள்ள இரு குறித்தன்மையும், மொழிக்கூற்றுக்களில் வெளிப்படும் உருவகத்தன்மையும் (figurative), அடையாளப்படுத்தும் முறையும் (Symbolization) கலாச்சாரத்தின் அதிகாரச் செயற்பாட்டிலிருந்து பிரதியை ஓரளவு சுயேச்சையாய் நிறுத்த முயலும். எனினும் மேலாதிக்கம் செய்யும் கலாச்சாரமும் அது சார்ந்த நிறுவனங்களும் பிரதியை அதிகாரத்தின் களனாக, கலாச்சாரத்தின் வெளிப்பாடாக வாசகர் முன் நிறுத்த முயலும்.

கலாச்சாரம் இதனை பல்வேறு செயற்பாடுகளின் மூலமாக முயற்சிக்கிறது. அவற்றில் சில:

ஒரு ஆள் பெயரை பிரதியின் மீது சுமத்துவதன் மூலம் அதனை எழுதுகிற கருவியாக இருந்தவர் அந்தப் பிரதி மீதான முழு அதிகாரத்திற்குரியவராக ஆக்கப்படுகிறார். வெறும் எழுத்தாளர் என்கிற நிலையிலிருந்து “படைப்பாளி” என்கிற நிலைக்கு உயர்த்தப்படுகிறார். இதன் மூலம் பிரதியின் உரையாடும் இருதிசைப்பண்பு தீயக்கப்பட்டு “படைப்பாளி” யின் விருப்பை (intention) ஒலிக்கும் ஒரு திசைப்பண்பு ஏற்றப்படுகிறது. ஆனால் பிரதிவாடிவிலான எந்தவிதமான அதிகாரமும் (authority) இருதிசைப் பண்புடையதாகவே உள்ளது. அதிகாரத்திற்கு கட்டுப்படுகிறவர்கள் இல்லாமல் அதிகாரத்தைச் செலுத்துபவர்கள் இருக்க முடியாது. எனவே அதிகாரத்தை பிரயோகிக்க முயலும் பிரதியியற் செயற்பாட்டிற்கும் இந்த அதிகாரத்தை எதிர் கொள்ளும் வாசக முயற்சிக்குமிடையேயான உரையாடலாகவே பிரதியின் இருப்பு அமைகிறது. இந்த எதிர் கொள்ளலை வாசிப்பு என்கிறோம். வாசிப்பு இல்லாமல் பிரதி இல்லை. இந்த வகையில் பிரதி என்பது ஒரு “நிகழ்வு” (event) “பொருள்” (objet) அல்ல. எனவே வரலாற்றிலிருந்தும் உலகியல் கூறுகளிலிருந்தும் பிரதியைப் பிரித்து நிறுத்தி விட முடியாது. பிரதியென்பது உலகு சார்ந்தது (wordly); குறிப்பான சூழலில் பதிக்கப்பட்டது (situated). இந்த வரலாற்றுக் கூறை தீய்த்துப் பொசுக்கும் முதல் முயற்சியாக “படைப்பாளி” யின் பெயர் அதன் மீது சுமத்தப்படுதலை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதன் மூலம் பிரதி மீது ஒரு இறுதியான அர்த்தம் ஏற்றப்படுகிறது. அது படைப்பாளியின் விருப்பு/நோக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலானது.

இந்த இடத்தில் பிரதியின் உருவாக்கம் குறித்து ஒரு சொல். ஒரு சமூகக் குழுவில் “எழுத்தாளர்” எப்படி அடையாளம் பெறுகிறார் என்பது புற்றி. ஒரு கலாச்சாரம் “படைப்பு” க்குரிய சில விதிகளை உருவாக்குகிறது. இலக்கியத் திற்கான தரப்படுத்தப்பட்ட மொழி, வடிவம், இலக்கிவகை, கதை சொல்லும் முறை... பற்றிய சில ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நடைமுறைகள் என்கிற வடிவங்களில், புதிய “படைப்பு” என்பது இந்த விதிகளை ஏதோ ஒரு வகையில் மீறுவதன் / கடப்பதன் (transgress) மூலம் உருப்பெறுகிறது. இல்லாவிட்டால் அது புதிய “படைப்பாக” முடியாது. கலாச்சாரத்தின் ஒழுங்குகளை மீறுதல் என்பதை நாம் விமர்சன பிரக்கூயின் வெளிப்பாடு என்கிறோம். எனவே எல்லாப் “படைப்பு” களையுமே விமர்சனச் செயற்பாடு என்று சொல்லி விட முடியுமா?

இந்த இடத்தில் நாம் மீறல் என்கிற செயற்பாட்டை, நிகழ்வைச் சற்று நெருங்கி உற்றுக்கவனிக்க வேண்டும். மீறுதல் இரண்டு வகைகளில் நிகழ முடியும். சில வேளைகளில் மீறுதல் மூலமாகவே விதிகள் உறுதி செய்யப்படுகின்றன. “விதி விலக்குகள் என்பன விதி இருப்பதற்கான நிரூபணங்கள் தான்” என்கிற ஆங்கிலப் பழமொழியை நாம் அறிவோம். விதியிலிருந்து விலகுவதன் மூலமாகவே கலாச்சாரத்தை உறுதி செய்கிற நடை முறையாக இது அமையும். பிரதியின் இதர செயற்பாடுகள், கதையாடல் ஒழுங்கு, கதை சொல்லி (narrator) யார், சொல்லப்படுபவர் (narratee) யார், கதையாடல் எத்தகைய சாய்வுடன் ஒழுங்கமைக்கப்படுகிறது, வெளிப்படையான உள்ளடக்கக் கூறுகள் (referential aspects)... என்கிற பல்வேறு கூறுகளையும் நுண்மையாகப் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது இந்த மீறுதலின் “இலட்சணம்” வெட்ட வெளிச்சமாகிவிடும். எனவே இந்த மீறுதலை கலாச்சாரமும் அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொள்ளும்; பரிசளித்து மகிழும்; பீடத்தில் ஏற்றி பெருமைப்படுத்தும்; கடையில் வைத்து விற்பனை செய்யும். எனவே ஏதோ ஒரு வகையில் கலாச்சாரத்தை மீறுவ தாலேயே (எ.டு: எதார்த்த வாத்தத்தை மீறுதல் அல்லது non-linear ஆக எழுதுதல்.) ஒரு எழுத்தை கலாச்சாரத்தின் மீதான விமர்சனச் செயற்பாடு எனக் கொள்ள முடியாது.

இன்னொரு வகையான மீறல் எல்லா விதமான இலக்கியப் புனித உருவாக்கங்களையும் போட்டுடைக்கும். எந்தவகையிலும் அது கலாச்சாரத்தை உறுதி செய்யாது. இத்தகைய மீறலையே நாம் விமர்சன மீறல் என்கிறோம். இத்தகைய எழுத்தைக் கலாச்சாரம் ஒரு “படைப்பாக” உள்ளவம் ஏற்றுக்கொள்ளாது: அல்லது கண்டு கொள்ளாமல் புறக்கணிக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில் கலாச்சாரத்தின் ஒரு சில விதிகளை ஏற்றுக்கொண்ட எழுத்துக்களும் கூட ஒட்டுமொத்தத்தில் கலாச்சாரத்தை மறுக்கக் கூடிய பிரதியாக அமையலாம். (எ.டு: எதார்த்தவாதத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு எழுத்து இன்னொரு வகையில் கலாச்சாரத்தை மறுக்கலாம்.) எனவே எந்த அம்சம் தூக்குதலாய், முனைப்பாய் வெளிப்படுகிறது என்பதன் அடிப்படையில் கலாச்சாரம் அந்தப் பிரதியை ஏற்கிறது அல்லது விலக்குகிறது. இன்னும் சில சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறு விலக்கப்படுகிற ஒரு பிரதியே தன்னைக் கலாச்சாரத்திற்குள் இணைத்துக் கொள்ள, அதனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறவும் முயற் சிக்கலாம். கலாச்சாரமும் அதனை இணைத்துக் கொண்டு (co-opt) தனக்குள் உள்ளடக்க முனையலாம். இத்தகைய முயற்சிகள் முழுக்க

முழுக்க கலாச்சாரத்தை மறுப்பதாக உள்ள பிரதிகள் தமது இருப்பிற்கு இதர கலாச்சார எதிர்ப்புக் குரல்களையும் குழுமங்களையுமே நம்பி இருக்கும்.

இறுதியாக : பிரதியை கலாச்சாரத்தின் வெளிப்பாடாக அதிகாரத்தின் நடைமுறையாக வாசகன் முன் நிறுத்துகிற செயற்பாடுகள் பற்றிச் சொல்ல வந்து பிரதியின் மீது படைப்பாளியின் அதிகாரத்தைச் சமத்தி அதை வரலாற்று நீக்கம் செய்து ஒரு பொருளாக உரைய வைப்பது பற்றியே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். பிரதியுடன் கையளிக்கப்படக் கூடிய சக பிரதிகள் (co-texts) (முன்னுரை, பாராட்டுரை, பரிசுரை, விளக்கவுரை முதலானவை), வாசிக்கப்படும் சூழலை நிறுவனங்கள் மூலமாகக் கட்டுப்படுத்துதல் இவற்றின் மூலம் வாசகரது சுய அடையாளம் ஒடுக்கப்பட்டு அவரைப் பிரதிக்கு முன் நிறுத்துதல் முதலியவற்றை இதர பிரதிக்குரிய கலாச்சாரத் தன்னிலையாக செயற்பாடுகளாய்ச் சொல்லலாம்.

***

முன்று

பிரதியின் மீதான விமர்சனக் குறுக்கீடு

“இந்த (எதிர்க்) கோட்பாட்டாளர்கள், மாற்றுப் பாரம்பரியங்களை அலட்சியம் செய்து புறந்தள்ளிய/ விலக்கிய ஒரு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் மீதான வெறுப்பின் மூலம் ஆற்றல் பெற்றவர்கள். இத்தகைய குழுமங்களிலிருந்து வரக்கூடிய அல்லது இத்தகைய குழுமங்களை ஆதரிக்கக் கூடிய கோட்பாட்டாளர்கள் (கலாச்சார) நிறுவனங்களுக்குள் (academy) நுழைந்து கோட்பாட்டுருவாக்கம் செய்யும் (வாய்ப்புக் கிடைக்கும்) போது நிறுவப்பட்ட கோட்பாடு களுக்கும், புறந்தள்ளும் நடைமுறை களுக்கும் எதிராக எழுதுகின்றனர்... எவ்வாறு வாசகர்கள் சிந்திக்கிறார்கள், வாசிக்கிறார்கள், எழுதுகிறார்கள் என்பதை மாற்றுகிற குறிக்கோள் (உடையவர்கள் இவர்கள்). தனிநபர்களை மாற்றியமைக்கிற விஷயமல்ல இது. மாறாக அவர்கள் எந்தக் குழுவுக்குரியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அது குறித்த பிரக்ஞையை அவர்களிடம் உருவாக்குவது, விலக்குகிற ஒரு சமூகத்தின் நடைமுறைகளை ஆதரிக்கும் பிரதிகளை எதிர்நிலைகளில் நின்று வாசிப்பது எப்படி எனச் சொல்லித்தருவது என்பதே இவர்களின் குறிக்கோள்!

-ரால்..ப் கோஹென் (அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ள சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டவை) “நமது சொந்தக் கருப்புக் கலாச்சாரத் திற்குள் நின்று கொண்டு “கோட்பாடு” என்பதை மறுவரையறை செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதன் மூலம் “கோட்பாடு” என்பது வெள்ளையர்கள் செய்யக்கூடிய ஒரு வேலை என்கிற இனவாதச் சட்டகத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறோம். அப்படி ஏற்றுக் கொண்டோமானால் நமது சக வெள்ளைக் கோட்பாட்டாளர்களை “காப்பி” அடிக்க வேண்டியவர்களாக நாம் மாறுவோம்.

...இன்றைய நமது பணியென்பது நமக்குரியவிமர்சன அனுமானங்களை கற்பிதம் செய்வது, நமக்குரிய விமர்சனக் கோட்பாட்டை கண்டு பிடித்துச் செயற்படுத்துவது... ஆயிரிக்க- அமெரிக்க முழுமையின் (அதாவது கருப்பின) சமூக கலாச்சாரக் கூறுகளின் அரசியலுக் குரியவர்களாக கலாச்சார நிறுவனங்க ளுக்குள் நம்மை உணர்வது ... என்பனவே”

-என்றி லூயிஸ் கேட்ஸ்-

எனவே கலாச்சாரத்தின் அழுத்தங் களையும், நம் மீது திணிக்கப்படும் ஒழுங்குகளையும், ஏற்றத்தாழ்வான படிநிலை ஆக்கங்களையும், அத்துக்களையும் எதிர்நிலையில் நின்று அணுகுவதே விமர்சன அணுகல் முறை என்றாகிறது. அதே சமயத்தில் எனது விமர்சன முறை என்பதற்கு ஒரு தத்துவப் பார்வையை நான் வரித்துக் கொண்டேனானால் என்னை அறியாமல் நான் ஒரு பெருங்கதையாடலுக்குள் என்னைப் பிணைத்துக் கொள்கிறேன். எனவே மீண்டும் நான் சில முன் தீர்மானங்களுடனேயே பிரதியை அணுகுகிறேன். எனவே எனது அணுகல் முறை மீண்டும் முன் தீர்மான அணுகல் முறையாகவே இருக்கிறது. விமர்சனத்தை அல்லது பிரதியின் மீதான தீர்ப்பை வழங்கும் தன்னிலை என்பது விமர்சன நடைமுறையில் அல்லது தீர்ப்பு வழங்கு இயக்கத்தில் தன்னைப் பிணைத்துக்கொள்வதில்லை. அணுகல் முறையும் சட்டகமுமே விமர்சனம் என்ன என்பதை தீர்மானித்து விடுகின்றன.

தனது தீர்ப்புப்பற்றிய விமர்சனத்தில் (critique of judgement) காண்ட் இன்னொரு வகையான அணுகல் முறையை முன்வைக்கிறார். “எதிரொளித் தீர்ப்பு” (refle

cting judgement) என அவர் அதை அறிவித்தார். முன் தீர்ப்புடன் எதார்த்தத்தை அணுகிப் பகுத்து தன்னுடன் பொருந்தாததை ஒதுக்கித்தள்ளும் பகுப்பாய்வாக இல்லாமல் “எந்த அளவு கோலுமில்லாமல்” எதார்த்தத்தை வெறும் கையுடன் எதிர்கொண்டு, அதனைச் சிதைத்து ஒதுக்காமல் முழுமையாக ஏற்று இணைத்து அணுகும் இணைப்பாய்வு (synthetic a priori) முறை அது. அறிதல் முறையின் மூலம் தன்னையே மறு உறுதி செய்து கொள்ளும் அடையாளத்தத்துவத்தை (philosophy of identity - “உன்னையே அறிந்துகொள்”) மாற்றிடு செய்து அதனிடத்தில் மற்றமையின் தத்துவத்தை (philosophy of alterity - “மற்றமையை அறிய இயலாமையை ஏற்றுக் கொள்”) அவர் முன் வைத்தார். இதனையே லியோதார்த்,

“ஒரு பின்நவீனத்துவக் கலைஞன் அல்லது எழுத்தாளன் ஒரு தத்துவவாதியின் நிலையில் உள்ளான். அவன் எழுதும் பிரதி அவன் உருவாக்கும் கலைவடிவம் என்பன அடிப்படையாக முன்தீர்மான மான விதிகள் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. முன் தீர்மானத்தீர்ப்பு ஒன்றின் மூலம் அவற்றை மதிப்பிட முடியாது. பரிச்சயமான அளவுகோல்களின் மூலம் அவற்றை அணுக இயலாது. அந்த விதிகளையும் அளவுகோல்களையும் தான் அந்தக் கலையாக்கம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. கலைஞன் அல்லது எழுத்தாளன் விதிகள் எதுவுமின்றி பணியைத் தொடங்குகிறான். என்ன நடந்திருக்க முடியும் என்பதற்கான விதிகளை உருவாக்குவதே அவன் நோக்கம். எனவே கலையாக்கம் அல்லது பிரதி என்பது ஒரு நிகழ்வின் (event) பண்பைக்கொண்டுள்ளது”

என்பார். பின்நவீனத்துவப்பிரதிகள்பற்றி லியோத்தார் சொன்னவை விமர்சனத்திற்கும் பொருந்தும். எனவே நமது விமர்சனங்கள் திசையற்றதாக, திட்டமில்லாத, எந்தவிதமான அடையாளம் சுட்டக்கூடிய அதிகாரத்தன்மையும் இல்லாததாகப் பிரதியை அணுகும். ஏற்கனவே வரலாறு நீக்கப்பட்டு பொருள் உருவாக்கப்பட்ட (reified object) பிரதிக்குள் வரலாற்றைத் திணிக்கும். மீண்டும் பிரதி ஒரு நிகழ்வாக்கப்படும். அறியும் தன்னிலை, அறியப்படும் பொருளில் தன்னை அடையாளம் காண்பது தடுக்கப்படும். இரண்டிற்கு மிடையே இடப்பெயர்ச்சி ஒன்றைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த இடப்பெயர்ச்சியையே நாம் விமர்சனச் செயற்பாடு என்கிறோம். பிரதி, வாசகர், எழுத்தாளர் எல்லோரும் இங்கு இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்படுகின்றனர். குறிப்பான பெயருள்ள படைப்பாளி என்பதிலிருந்து சமூக அரசியல் உருவாக்கம், வரலாற்று நிகழ்வு என்கிற நிலைக்கு இந்த இடப்பெயர்ச்சி முதலில்

எற்படுகிறது. அடுத்த நிலையில் குறிப்பான அந்தப் பிரதி குறிப்பான சூழலில் நிறுத்தி வாசிக்கப் படுகிறது. ஆசிரியரின் முதன்மையான இடம் இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டு வாசகருக்கும் வாசிப்பிற்கும் சம இடம் அளிக்கப்படுகிறது. வாசிப்பின் மீது ஆளுமை கொள்ளும் காரணிகள் மீது கவனம் ஈர்க்கப்படுகிறது. பிரதி என்பதும் வாசிப்பு என்பதும் உலகியலானது, சூழலோடு இணைந்தது என்கிற நோக்குடன் விமர்சனம் அதனைச் சூழலில் வைத்துப் பார்க்கிறது. தனது இன்மைகளையும், தோல்விகளையும், சாத்தியமின்மைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டே அது களத்தில் இறங்குகிறது. அதே சமயத்தில் அது பிரதியின் உற்பத்தி, வாசிப்பு, பெருக்கம் ஆகியவற்றில் ஊடாடும் அரசியல், சமூக மற்றும் மனிதாய மதிப்பீடுகள் மீது கூர்மையான கவனிப்பைச் செலுத்துகிறது. இந்த வகையில் பிரதி என்பது அதன் இறுதி உற்பத்தியை எட்டாத தன்மையை இந்த விமர்சனம் வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு காலத்திற்குரிய (punetual) பொருளாக அன்றி வரலாற்றில் என்றென்றும் நிகழக்கூடிய (eventual) நிகழ்வாக எடுத்துரைக்கிறது.

முன் தீர்மானிக்கும் இலக்கியக் கோட்பாடு இல்லாமல் தீர்ப்பு வழங்குதல் என்பதில் தீர்ப்பின் இடத்தில் தீர்ப்பளிக்கும் நடைமுறை முன்வைக்கப் படுகிறது. இது முன்றாவது இடப்பெயர்ச்சி. தீர்ப்பின் வடிவத்தை வைப்பதற்குப் பதிலாக தீர்ப்பளிக்கும் நிகழ்வு அரங்கேற்றப்படுகிறது. பிரதியின் சாரமான உண்மையை அல்லது அதன் தரமதிப்பீட்டைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக தீர்ப்பளிக்கும் நிகழ்வின் அல்லது நமது விமர்சனச் செயற்பாட்டின் கதையை நாம் சொல்லத்

தொடங்குகிறோம். நமது பிரக்ஞையில் எந்த விதமான தாக்கம் ஏற்படுகிறது என்கிற கதையாடலை நாம் விமர்சனமாக விரிக்கிறோம். மொத்தத்தில் “பிரதி”யிலிருந்து “நிகழ்வை” நோக்கி நகர்தலே நமது விமர்சனமுறை. எனவே குறிப்பான பிரதியின் தனித்துவத்தை முதலில் இந்த விமர்சன நிகழ்வு அங்கீகரிக்கிறது. எந்தவித முன் தீர்மானங் களுமின்றி குறிப்பான பிரதிக்கான குறிப்பான அணுகல் முறை அந்தக் குறிப்பான விமர்சனத்தின் மூலம் உருவாக்கப்படுகிறது.

இந்த இடத்தில் நாம் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எல்லா இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் இலக்கிய அணுகல் முறைகளும் குறிப்பான பிரதிகளுக்காக உருவாக்கப்பட்டவை தான். ஸ்டான்லி :பிஷ் interpretive community (வாசிப்புக்குழு) எனக் குறிப்பிடும் கருத்தாக்கம் இங்கே சிந்திக்கத் தக்கது. எல்லா அணுகல் முறைகளும் குறிப்பான பிரதிகளுக்கு மட்டுமல்ல, குறிப்பான ஒரு வாசக/ ரசனைக் குழுவுக்காகவே உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றை எல்லாப் பிரதிகளுக்கும், எல்லா வாசகக்குழுமங்களுக்கும் பொது அணுகல் முறையாக முன்வைப்பதே கலாச் சாரத்தின் தந்திரம். தமது அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள அவர்கள் செய்யும் சதி. இத்தகைய எல்ல விதமான மொத்தத்துவச் சதிகளுக்கும், ஆதிக்கத்திற்கும், ஒதுக்கலுக்கும் எதிராக நின்று தளை நீக்கம் என்கிற நவன் நோக்கில் ஆதிக்கமற்ற அறிவுச் செயற்பாடாக பின்நவீனத்துவ விமர்சன நிகழ்வு அமையும்.

நன்றி 'புதிய களம்'

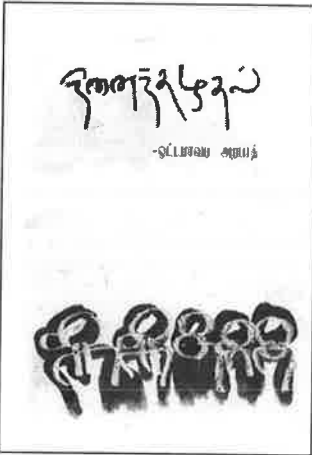
7,8 பொது வீதி
அக்கரைப்பற்று -7

மட்டக்களப்பின் இரண்டு இளம் புது
ஓவியர்களான கிக்கோ, மெளனேஸ் ஆகியோரின்
நிறைந்த ஓவியங்களுடன் கனதியாக
அமைந்திருக்கிறது.

La Terre en plaine guerre.

Si on arrêta la guerre,
Et de détruire la Terre.
Si tout le monde se fusillait,
Des flaques de sang se formerait.
Si les bombes explaisaient,
Tout se détruirait,
Si les mines sautaient,
Cela serait de la cruauté.
Si certains se faisaient massacrer,
Il n'y aurait plus de pitié.
Si la guerre n'existait pas
Les gens affamés ne serait pas là.
Si on brûlait toutes les armes,
IL n'y aurait plus de larmes.
Si certains savaient que la guerre faisait du tort.
IL n'y aurait pas dant de mort.
Avec des si dans les vers,
On pourrait imaginer le sort de Terre.

THUVARAGESH
12ANS

நன்றி

நினைந்தமுதல்

'நினைந்தமுதல்' எனும் மிக அழகிய தலைப்புக் கொண்ட இத்தொகுப்பு 14 கதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இதில் அடங்கியுள்ள கதைகள் அனைத்துமே ஒவ்வோர் வகையான இழப்பை முன்னிட்டு துயரம் தோய நினைந்தமுதலாகவே நிற்கிறது... எனும் மு.பொ.வின் முன்னுரையுடன்...

சீழல்

-அமரந்தா-

மேல் உதட்டில் முளைத் திருந்த பூனை முடியைப்பார்த்து தூக்கிவாரிப் போட்டது. எப்போது இது...? இத்தனை நாளாக கண்ணில் படவில்லையே? ஆமாம். எப்படிப்படும்? கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்த்து எத்தனைகாலம் ஆகியிருக்கும்? ஒரு காதுத்தோடு விழுந்து முனியாக இருந்ததை திங்கட்கிழமை கூட வேலை பார்ப்பவர்கள் பார்த்தல்லவா சொன்னார்கள்? வெள்ளிக்கிழமை மாலையிலிருந்து திங்கட்கிழமை காலைக்குள் எந்நேரத்தில் விழுந்து தொலைந்ததோ? வேலைக்குக் கிளம்பும் முன்புகூட கண்ணாடி பார்க்காமலா இருந்திருக்கிறேன்.. சரி இந்தப் பூனைமுடி எப்போது? வயசுக்கு வந்த சமயம் அம்மா தலைக்கு ஊற்றியபோது, “சனியனுக்கு கூட்டுப் புருவம். கூட்டுப்புருவம் குடியைக் கெடுக்கும். மஞ்சள் அரைத்துத் தடவு. முடி விழுகிறதா பார்க்கலாம்” என்றாள். எனக்கு அப்பாவின் புருவம். அப்பாவின் கண். அப்பாவின் முகவாய். இப்போது அப்பாவின்

மீசை... சே என்ன இது. முடி உதிராந்து விடும். வளராது. வளரக்கூடாது. மஞ்சள் - இதுவரை பூசிக் கொள்ளாத மஞ்சளை நிறைய அரைத்து அப்ப வேண்டியதுதான். ஐயோ எப்படி முடியும். யாரும் பார்த்துக் கேட்டால் -தூங்குவதற்கு முன் செய்ய வேண்டியதுதான். தலையணை நாசமாகிவிடுமோ? பழந்துணி எதையாவது எடுத்து தலையணையை சுற்றிவைக்க வேண்டும்.

“பதினாறு வயதில் என்னடி காதல் வேண்டிக்கிடக்கிறது? நீ Care of platform தான், பாரேன். காதலாம் காதல்” என்று செவுளில் அப்பா கொடுத்த அறையில் வலது காது கொஞ்சம் மந்தமாகிவிட்டது. அதுகூட அப்பாவின் காதுதான். கொஞ்சம் துருத்திக்கொண்டு - யானைக்காது என்பார்கள். அதிர்ஷ்டம் என்றார்கள். என்னது - உதட்டில் மீசை முளைப்பது கூடவா அதிர்ஷ்டம்? சே... இது என்ன எழவு திரும்பவும்? வேறு எதையாவது நினைக்க வேண்டும்.

எதைப்பற்றி? எதிர்ப்புறத்தெருவில் இரண்டு கட்டிடங்களுக்கு நடுவில் தெரியும் அந்த flame of the forest மரத்தை? எப்படித்தான் இத்தனை நாள் அது கண்ணில் படாமலே போனதோ? இது என்ன பிரமாதம், சந்திரிகாவின் வீட்டு ஐன்னலிலிருந்து பார்த்தால் அந்த சாலை முழுவதும் பிரமாண்டமான குடைகளாக பூவே மரமாக இந்த மரங்கள் செக்கச் செவேலென்று - என்ன கண்கொள்ளாக் காட்சி அது! சந்திரிகாவைப் பார்த்து எத்தனை நாள் ஆகிவிட்டது. பார்க்கவேண்டும். நாளைக்கு தொலைபேசியில் அழைத்துப் பேசி வரச்சொல்லலாம். அல்லது நான் போகலாம்.

ஏன் தான் இந்த முட்டிக்கால் இந்த வலி வலிக் - கிறதோ. ஒரு தடவை தடுக்கி விழுந்து முட்டியிலும் பாதத்திலும் நரம்பு சுளுக்கிக் கொண்டதற்கு இத்தனை வலியா? ஒவ்வொரு முறையும் உட்கார்ந்து எழுந்திருக்கும்போது வலிதான். அசடே, வலிக்கிறதென்று கீழே

உட்கார்ந்து எழுந்திருப்பதை நிறுத்திவிடாதே-பிறகு மடக்க முடியாமலே போய்விடும். காய் நறுக்க , சாப்பிட , சப்பாத்தி இட, வீடு துடைக்க - இப்படி உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து எழுந்திரு என்று அக்கா அறிவுரை சொல்லியிருந்தாள். வலி நீங்க டாக்டர் எழுதிக்கொடுத்த மருந்தை ஒரு மாதமாக தடவி தேய்த்துவிட்டும் வலி குறைந்தபாடில்லை. மறுபடியும் அவரை ... இது என்ன , கணுக்காலில் கறுகறுவென்று இத்தனை முடி... ஐயையோ... சீ இதென்ன பயம்- இது எத்தனை வருஷமாக இருப்பது? பாரம்பரிய சொத்து. அப்பாவைப் பெற்று பாட்டியின் சீதனம் . சின்னம்மா பாட்டியின் வம்சாவழி என்று தெரியாமல் போய்விட்டால் ? காயத்திற்கும்கூட சுபத்ராவுக்கும் கூட இந்த சீதனம் உண்டு. மற்றவர்களுக்கு அம்மாவினுடையதைப்போல வாழைத்தண்டுக் கால்கள். இப்படி கணுக்காலில் முடி இருந்தால் காம உணர்ச்சி அதிகமிருக்குமாம். எதிர் வீட்டு சதா சொன்னாள்.

ஐயையோ, எட்டு ஐம்பது ஆகிவிட்டது. இன்னும் தலைவாரி முடித்து சாப்பிட்டு ஒன்பது பத்துக்குக் கிளம்பிவிடமுடியுமா? என்ன அசட்டு யோசனை இந்த நேரத்தில் . பதட்டத்தில் இன்னும் அதிகமாகவே வேர்த்தது. கடைசி முறை போயிருந்தபோது சிவஞானத்தின் பெண் சித்ரா, “அதெப்படி ஆண்ட்டி உங்க உடம்பு மட்டும் இவ்வளவு வாசனையா இருக்கு, என்னைப் பாருங்க, என் வேர்வையே எனக்கு நாறுது” என்று என்னைக் கட்டிக்கொண்டது. சிவஞானம் வழக்கம்போல ஜெபமாலையுடன் ஈஸிச்சீரில் சாய்ந்திருந்தார். திடீரென்று என்னைக்கப்பிட்டு, “கூடவே இருந்தவர் திடீரென்று காணாமல் போனால் அது தாங்கமுடியாத துக் - கம்தான். ஆனால் அதற்காக ...? மனுஷத்தன்மைக்கும் மிருகத்

- தன்மைக்கும் ஒரு மயிரிழை வித்தியாசம்தான்... அந்த மயிரில் ஒரு மாலைகட்டித் தொங்குகிறது. நம் தலைமேல் . அந்த மயிரிழையைத் தாண்டிவிட்டால் , பிறகு மனுஷனுக்கும் மிருகத் - துக்கும் வித்தியாசமில்லை என்றார். முதலில் அவர் சொன்னது எதுவும் புரியவில்லை. வேலை மெனக்கெட்டு மத்தியானம் அலுவலகத்தில் வந்து என்னிடம் பேச வேண்டுமென்றும் வீட்டுக்கு வரும்படியும் சொல்லிவிட்டுப் போயிருந்தார். என்னவோ ஏதோவென்று பதறிக்கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தால் இரவு மணி பத்தாகும்வரை எதுவுமே பேசவில்லை அவர். நான் குழந்தைகளுடன் பேசப் போய்விட்டபிறகு தீடினென்று கூப்பிட்டு இப்படிச் சொன்னார். யோசனையோடு அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

“தனிமை

கொடுமையானதுதான். அதற்காக அதைவிட்டு தப்பித்து ஓடுவதா? மைதிலியின் குழந்தையைக் கொஞ்சலாமா, சிவஞானத்தின் குழந்தையைக் கொஞ்சலாமா என்று கிளம்பிவிடுவதா?” என்றார் தொடர்ந்து.

இவர் என்ன சொல்ல வருகிறார்? ஏனடி இங்கு வந்தாய் என்கிறாரா? நானாக வரவில்லையே? மெனக்கெட்டு அலுவலகத்துக்கு வந்து அவரல்லவா வரச்சொல்லி அழைத்தார்? அது சரி, நான் தனிமையிலிருந்து தப்பிக்க முயற்சிசெய்கிறேன் என்று எதை வைத்துச் சொல்கிறார்? அப்பறும் அந்த மயிர்- மலை சமாச்சாரம். ஆண் நண்பர்கள் இருக்கக்கூடாது என்கிறாரா?

குழப்பத்தோடு போய் படுத்துக்கொண்டபோது சித்திரா வந்து காலில் ட்ரெட்டி முறித்தது. அவளை அணைத்துப்படுத்துத் தூங்கிப்போய்விட்டேன். காலையில் அங்கிருந்தே அலுவலகம் போகும் திட்டத்துடன் சென்றவன் ,

எழுந்ததும் கிளம்பி வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

பின்னாலிருந்து யாரோ தோளைத்தொட்டதும் எரிச்சலோடு திரும்பிப் பார்த்தேன். ஏஞ்சல். தில்லியில் இருந்தபோது என்னுடன் வேலைபார்த்தவன்.. பக்கத்தில் குண்டுக்கண்களும் கன்னங்களும் அவளே அச்சாக பத்துவயதுப் பெண். “மார்கரெட்” என்றார். பெண்ணின் தலையைத்தொட்டு , என்னையே குறுகுறுவென்று உற்றுப்பார்த்த அந்தப்பெண், “அம்மா, பாரேன் இந்த ஆண்டிக்கு கையில் எல்லாம் எத்தனை முடி” என்றது. என் முகம் பேஸ்டிடித்துப் போயிருக்க வேண்டும். “மார்கரெட்” என்ன இது, இந்த மாதிரியெல்லாம் பேசக்கூடாதுன்னு எத்தனை தடவை சொல்றது, என்று அவசரமாக மகளை கண்டித்தாள் ஏஞ்சல். நல்லவேளை “ஆண்டிக்கு மீசை முளைத்திருக்கிறது பாரேன்” என்று அவள் சொல்லவில்லை. அதன் பிறகு என்னால் பேச முடியவில்லை. அடுத்த நிறுத்தத்தில் ஏஞ்சல் இறங்கிப் போனதும் நிம்மதியாயிற்று.

*****

விடுமுறைதானே

மெதுவாக குளித்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்தது தவறாகிவிட்டது. திடீரென்று மழைபெய்து குழாய்த்தண்ணீர் சிலீரென்று ஆகிவிட்டது. முதல் குவளைத்தண்ணீரை ஊற்றிக் கொண்டதுமே சில்லிப்பில் உடம்பு முழுவதும் மயிர்க்கால்கள் குத்திட்டுவிட்டன. முலைக்காம்புகள் விரைத்து நின்றதும் பார்க்க ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! முலைகளின் வடிவத்தைக் கொண்டுதான் அழகான மதுக்கிண்ணங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டனவாம். ரசிகர்கள் , இல்லையில்லை- சுவைஞர்கள் - இதுதான் சரி என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ரசிகர்

என்பது வேறு மொழியாம்.
 சோப்பைக் குழைத்து
 தேய்த்தபோது காம்புகள் மேலும்
 விரைத்துக் கொண்டன. தண்ணீர்
 ஊற்றி சோப்பைக் கழுவிவிட்டபோது
 அவற்றின் மென்மையில்
 ஒன்றிப்போனேன். இறகின்
 மென்மையில், எப்பரிசம்பட்டவுடன்
 சிலிர்த்துக் கொள்ளும் தன்மையில்,
 வடிவத்தின் அழகில் என்னை
 மறந்துவிட்டிருந்தேன். கடைசியாக
 எப்போது அவற்றில்
 உணர்வுட்டப்பட்டது? ஆகிவிட்டது
 வினையாட்டுப்போல அவனை
 கடைசியாக அனுப்பிவைத்து ஐந்து
 வருடங்கள் ஓடிவிட்டதை நம்ப
 சிரமமாகத்தான் இருக்கிறது. ஐந்து
 வருடங்களா! அதற்குப்பின் இன்று.. .
 இன்று என்னவாகிவிட்டது எனக்கு?
 என்னை நானே பார்த்து சொக்கிப்
 போய்க்கொண்டு... அவசரமாக
 தண்ணீரை ஊற்றிக்கொண்டு
 துண்டை எடுத்துத்
 துடைத்துக்கொண்டபோது
 தவிர்க்கமுடியாமல் கண்ணாடியில்
 பார்த்துக்கொண்டேன். உடம்பு
 எவ்வளவு அழகானது! தோள்கள்
 கழுத்து மார்பு தொப்புள் இடுப்பு
 தொடைகள் கெண்டைக்கால்...
 இதில் எதையும் பார்க்காமல்
 வெறும் முலைகளையும்
 யோனியையும் மட்டுமே
 அவசர அவசரமாக உபயோகித்து...
 மறுபடி முலைகளை வருடியபோது
 கையில் முடிகள் தட்டுப்பட்டன.
 கையை எடுத்து விட்டு நன்றாக
 கவனித்தபோது முலைகளின் பழுப்பு
 வட்டத்தைச் சுற்றி அங்குல
 நீளத்துக்கு முடிகள்... இதென்ன
 கோரம்!

*****

ஒவ்வொரு நாளும்
 உடம்பில் ஒவ்வொரு மாற்றம். மேல்
 உதட்டில் இன்னும் நெருக்கமாக
 முடி வளர்ந்திருந்தது. கைகளின்
 மேல் இருப்பது தெரியாதிருந்த
 பழுப்பு முடிகள், ஆழ்ந்த கறுப்பாக
 மாறி தெளிவாகத் தெரிந்தன.
 புறங்கையின் முடியோ பெரிசு
 பெரிசாக வளர்ந்து விட்டது.
 தொப்புளைச் சுற்றி கறுகறுவென்று

முடிகள்...

*****

நேற்று படத்துக்கு

சந்திரிகா வந்திருந்தாள்.
 தூரத்திலேயே பார்த்துவிட்டேன்.
 வேகமாகப் போய் அவள் முதுகில்
 தட்டியபோது சட்டென்று
 திரும்பியவளின் முகத்தில்
 அப்படியொரு அதிர்ச்சி. நானாக
 அவளின் கையைப்பற்றி
 அழுத்தியபிறகுதான் ஒருவாறாக
 சமாளித்துக் கொண்டு, “என்ன
 ஆகையே காணோம்? ரொம்ப
 வேலையா?” என்று கேட்டாள்.
 அவள் சுதாரித்துக் கொண்டு
 விட்டாள். என்னால் முடிய
 - வில்லை. அவளும் என்
 மீசையைப் பார்த்துத்தான் இப்படி
 அதிர்ந்து போனாளோ?

கண்ணாடியின் முன்
 நிர்வாணமாக நின்று பார்த்துக்
 - கொண்டே இருந்தேன்.
 முலைகளைச் சுற்றி இருந்த முடி
 இன்னும் நெருக்கமாக கறுப்பாக
 வளர்ந்திருந்தது. கைவைத்துத்
 தடவிப் பார்த்தபோது கெட்டிப்பட்ட
 மாதிரி... ஆமாம், எங்கே அந்த
 இறகின் மென்மை? அளவில்
 சிறுத்து இறுகி... ஒரு
 ஆணினுடையதைப் போல்...
 எனக்கு என்னவாகிக்
 கொண்டிருக்கிறது? ஓடிப்போய்
 படுக்கையில் விழுந்து அழுது
 மாய்ந்தேன்

*****

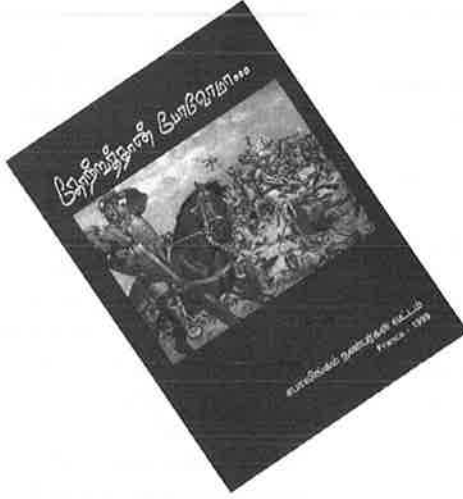
தபால்க்காரரின் சைக்கிள்
 மணிச்சத்தம் கேட்டு எழுந்து
 வேகமாகப் படியிறங்கிப்போய்
 கவரை வாங்கினேன் (பம்பாயிலி
 ருந்து தேவிகாதான் எழுதியிருந்
 தாள். நான் சமர்ப்பித்த கட்டுரை
 முதல் பரிசுக்கு தேர்வு செய்யப்
 பட்டிருக்கிறதாம். எத்தனை முறை
 தட்டிக்கழித்தபின் இந்த வருடம்
 என் கட்டுரையை ஏற்றுக்கொண்டி
 ருக்கிறார்கள்? முதல் பரிசு வேறு!)
 சந்தோஷம் தாங்கவில்லை.
 மண்டிபிட்டு உட்கார்ந்திருந்த நான்
 குனிந்து தலையை கட்டிலின் மேல்
 சாய்ந்தபோது மளமளவென்று

கால்கள் பின்புறமாக பிரிந்து கைகள்
 ஊன்றிக்கொள்ள -அட எத்தனை
 சுலபமாக குட்டிக்கரணம்
 போட்டுவிட்டேன்! மறுபடி குனிந்து...
 ஐயோ எத்தனை சுலபமாக
 குட்டிக்கரணம் போட வருகிறது!
 ஜிவ்வென்று கால்களை மேலே
 உயர்த்துக்கி சிரசாசனம் கூட
 என்னால் செய்யமுடியும் போல...
 அடியே என்னடி இது... எழுந்து
 ஓடிவந்து கூடத்தில் தரையில்
 இரண்டு கால்களையும் ஒரு
 கையையும் மட்டும் ஊன்றி
 கழைக்கத்தாடி போல கரணம்
 அடித்தேன். வேகவேகமாக கரணம்
 அடித்து கூடத்தை சுற்றிச்சுற்றி
 வந்து முச்சு வாங்க நிப்பாட்டினேன்.
 “பார்சல் என்று” குரல் கொடுத்து
 போஸ்மன் கதவை தட்டினார்.
 பம்பாயிலிருந்து தேவிகா தான்
 அனுப்பியிருந்தாள். எவ்வளவு
 நேர்த்தியான கையெழுத்து.
 நிதானமாக துணி கிளியாமல்
 பிரித்தெடுத்தேன். நீயும்
 என்னைப்போல பழைய
 ஹிந்திப்பாட்டுப் பைத்தியம் என்று
 எனக்கு முன்பே தெரியாமல்
 போயிற்று.

என்னிடம் இருக்கும் சில
 பாடல்களை நீயும் கேட்க வேண்டும்
 என்று நினைத்தேன். உன்
 அதிஷ்டம்- ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒரு
 சினேகிதி வீட்டுக்கு போய்த்
 திரும்பிய போது அங்கு ஒரு
 கடைக்குள் எதேச்சையாக
 நுழைந்தேன். இந்த மாதிரி ஒரு
 அபூர்வமான கலக்சன் அங்கு
 இருந்தது. எனக்கு வந்த
 சந்தோஷத்தில், பார் சுறுசுறுப்பாக
 உடனேயே பார்ஸல் பண்ணி
 அனுப்பியிருக்கிறேன் என்று
 எழுதியிருந்தாள். எனக்கும் தான்
 சந்தோஷத்தில் தலை கால்
 புரியவில்லை. “சுகமான சபர் அடர்
 யே மெளசம் கசீன்” என்று முகஸ்
 பாட ஆரம்பித்தபோது எழுந்து ஆட
 வேண்டும் போல் இருந்தது.

-அமரந்தா-

வெளியீடு:

‘தோற்றுத்தான் போவோமா’

சபாலிங்கம் நினைவு மலர்

சபாலிங்கத்தின் 5வது நினைவையொட்டி 9.05.1999 அன்று பாரிசின் புறநகர்ப்பகுதியான ‘சார்சல்’ எனும் இடத்தில் ‘தோற்றுத்தான் போவோமா...’ என்ற நினைவுமலர் சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

இந்நிகழ்வு இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலியைத் தொடர்ந்து, ‘சபாலிங்கம் ஒரு மனித உரிமைகள் வாதியும் இலக்கியவாதியும் மனித நேயம் மிக்கவர்’ என்னும் அந்தோனிப்பிள்ளையின் தலைமையுரையோடு ஆரம்பமாகியது. தொடர்ந்து அவர் ‘ஒரு படுகொலையின் மொழி என்ற மலரிலிருந்து ஓரிரு கவிதைகளையும் கட்டுரைகளின் முக்கிய பகுதிகளையும் வாசித்துக்காட்டினார்.

அடுத்ததாக அருந்ததி உரையாற்றுகையில், சபாலிங்கம் செய்த சேவைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவர் அமைத்த ‘ஆசியா அமைப்பு’ எனும் அமைப்பை மீளவும் புதுப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு புகலிடத்தில் சமரசங்கள் செய்பவர்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்.

அருந்ததியைத் தொடர்ந்து கலைச்செல்வனின் புத்தக அறிமுகமும் திவ்வியநாதனின் உரையும் இடம்பெற்றது. பின்பு உமாகாந்தன் தனது உரையில் அராஜகத்திற்கு எதிரானவர்கள், மனித நேயத்தை விரும்புவவர்கள், எல்லோருக்குமிடையில் நிறைய முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் குறைந்த பட்ச உடன்பாடு ஒன்றுடனாவது ஒன்று சேர வேண்டும் எனக் கூறினார்.

ஆனால்...

இந்த முரண்பாடுகள், நண்பர்கள் எதிரியாதல், எதிரிகள் நண்பர்கள் ஆதல், உடைவுகள் எல்லாவற்றிற்கும் அராஜகத்திற்கு எதிராக குரல் கொடுப்பவர்கள் அல்லது எழுதுபவர்கள், மனித நேயத்தை விரும்புவவர்கள் எனச் சொல்லிக்கொண்டு மீளவும் அராஜகத்தை ஆதரிக்கின்ற இலக்கியவியாபாரிகள் தான் மூலகாரணமாகிறார்கள். இன்னும் விரிவாகப்பார்த்தால் இங்கே மனிதநேயமும் கிடையாது. அராஜக எதிர்ப்பும் கிடையாது என்றுதான் எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

இறுதியாக அக்குழுவில் உள்ள அசோக், தான் இங்கு பேசுவரவில்லை என்றும் தான் எழுதிய சிறுகுறிப்பொன்றை வாசிக்கிறேன் என்று கூறி தனது தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்வுகளைக் கொட்டித்தீர்த்தார்.

சபையோரிலிருந்து றயாகரன், சுகன் ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள். தொடர்ந்து புஸ்பராசாவின் நன்றியுரையோடு கூட்டம் முடிவடைந்தது.

-ஜெபா-

என் வியாபித்தலுக்கப்பாற்பட்ட
 ஒரு சிந்தனை மீள்தல்
 உன்னிடம் இருப்பதையிட்டு
 நான் அன்பு கொள்கிறேன்.
 உன்னுரிமை பற்றி நீ
 சொல்லும் பொழுதுகளிலெல்லாம்
 நான் சில சட்டகங்களில் இருந்து
 விலகிக் கொள்கிறேன்.
 என்னாலும் சிந்திக்க முடிகிறது பெண்ணே!
 உருக் கொள்ளா அன்பினாலும்
 வெறுமனாகிப்போன சில
 விலங்குகளாலும் நீ
 இறுக்கப்பட்டுக் கொள்ளாத
 உன் உத்வேகம் எனக்குப்
 பிடித்தமாகித்தான் போனது.
 விடுதலை பற்றிய உன் வியாக்கியானத்தோடு
 உடன்பாடிடுவதற்காய்
 என் கைகளை உன்னுடனாக
 இணைவதற்காக ஒரு உத்வேகம்.
 சில பரிமாணங்கள் இறுக்கமானவையாக
 விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது.
 உன் அன்பும்
 உன் முத்தங்களும்
 உன் நெருக்கமும்
 உனக்கான அக்கறையும்
 என்னைக் கவர்ந்தவை.
 உன் மீது அன்பு செலுத்தக்
 கற்றுக் கொண்டேன்.
 உன் சுயநிர்ணய பாத்தியதைகளுடன்
 நானும்---

உருகும்
 சிந்தனைகள்

கிளைய சர்துல்லா
 கிலண்டன்
 1999. 03.18

செட்டிவாசியை...

“உள்முகம்” - 2

யூலை - டிசம்பர் 98 -

கவிதைகளுக்கான அரையாண்டிதழாக வெளிவரும் உள்முகம் நிறைந்த கவிதைகட்டுமல்ல சின்னப்பொண்ணு, லெட்சுமி போன்றோரின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களையும், பிரமராஜனின் செக் கவிஞர் மிராஸ்லாவ் ஹோலுப் பற்றிய குறிப்பு, கவிதை பற்றிய தேவதேவன், மனோரஞ்சன் போன்றோரின் கட்டுரைகள் என்று பல அம்சங்களுடன்.

தொடர்புகட்கு:

manoranjan
11-A/35 11nd floor
W.E.A. Karod Bagh
New Delhi - 110005
India

“பெண் உரிமை”

ஜன-பிப்ர - 99

“பெண்ணடிமை தீராமல் மண்ணடிமை தீராது” என்ற கோசத்துடன் “பெண் உரிமை” இருமாத இதழ் தமிழ்நாடு பெண்ணுரிமை கழகத்தின் வெளியீடாக...

தொடர்புகட்கு:

அஜித்தா
த.பெ.எண். 6937
கே.கே.நகர்
சென்னை - 600078

‘கதவு’

இதுவரை வந்த நான்கு இதழ்களைவிட வடிவமைப்பில் மாற்றத்துடன் சற்று பெரிய அளவில் ஐந்தாவது இதழ் பரிணமித்துள்ளது. உள்ளடக்கமும் என்றும்போல் கனமானதாக.

தொடர்புகட்கு:

Appa
5 - 36 - 4B Bhurathi Nagar
Electricity Road colony (east)
Aruppu Koddi - 626101
Tamilnadu
India

25வது இலக்கியச் சந்திப்பு — டோலின் —

10 ஆண்டுகளின் முடிவில்

தனது 25வது அமர்வினை இம்முறை பேர்லினில் நடத்தியது இலக்கியச்சந்திப்பு.

கருத்துச்சுதந்திரத்தினையே தன் உயிர் நாடியாய் கொண்டியங்கும்

இச்சந்திப்பின் வரலாற்றில் அடிக்கடி கரி பூசும் பிரச்சாரங்கள், பயமுறுத்தல்கள், கொலைமிரட்டல்கள், அடிதடிகள் என்று வெளியில் இருந்து அது எதிர் நோக்குவதுண்டு. எனினும் புகலிடத்தின் சஞ்சிகையாளர்களும் வாசகர்களும் மனித உரிமையாளர்களும் அச்சந்திப்பினை புகலிடக் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் ஒரே மையமாக பத்துவருடங்களாக நடத்தி வருகின்றமையாவரும் அறிந்ததே.

இம்முறை இச்சந்திப்பானது இன்னுமோர் பிரச்சனையை எதிர்நோக்கியது. கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் காக்க கடுமையாகப் போராட வேண்டியிருந்தது. வெளியிலிருந்தல் உள்லி ருந்தே.

முதல் நாள் அமர்வில் சந்திப்பு ஆர்வலர்களின் அறிமுகங்களைத் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகளை சந்திப்பின் ஒருங்கிணைப்பாளர் பரா தொடக்கி வைத்து உரையாற்றினார். முதல் நிகழ்வாக “தோற்றுத்தான் போவோமா” நினைவு மலர் வெளியிடப்பட்டது. புகலிடத்தில் கொலை செய்யப்பட்ட சபாலிங்கத்தின் 5வது வருட நினைவையொட்டி சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டத்தின் சார்பில் மலரினை அறிமுகம் செய்து ந.சுசீந்திரன் பேசினார்.

சஞ்சிகைகளின் விமர்சன வரிசையில் முதலாவதாக எக்ஸில் சஞ்சிகையை பாரதிதாசன் விமர்சிக்கத் தொடங்கியதும் அமர்விலிருந்த கலைச்செல்வன் (உயிர்நிழல் ஆசிரியர்) விமர்சனத்தை தடுக்கும் வகையில் அத்துமீறி பேச எழுந்து தன்னிச்சையாக நடந்துகொண்டார். அவரது காட்டுக் கூச்சலினால் அமர்வு அமர்க்களமானது. பாரதிதாசன் தனது நிகழ்ச்சியிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொண்டார். சஞ்சிகை விமர்சனங்கள் அனைத்தும் இலக்கியச்சந்திப்புக்குழுவினருக்கும் குழப்பியவருக்கும் வசதியாக ரத்துச் செய்யப்பட்டது.

இதன் நிமித்தம் புகலிட சஞ்சிகைகள் வரிசையில் எக்ஸில், சமர், அம்மா,சக்தி, காலம், உயிர்நிழல்... என்று எவ்வித சஞ்சிகைகள் பற்றியும் பேசப்படாமல் இலக்கியச்சந்திப்பின் மைய நிகழ்வுகளே இடம்பெறாமற் போயின.

மதிய போசன இடைவெளிக்குப்பின்னர் ‘இலங்கை முஸ்லீம்கள் மீதான ஒருக்குமுறை வரலாறு’ எனும் தலைப்பில் உரையாற்றிய எம்.ஆர். ஸ்ராலின் 18ம் நூற்றாண்டில் நல்லூரிலிருந்த இஸ்லாமியரை துரத்தியடித்துவிட்டு அங்கே கந்த சாமி கோயிலை நிறுவிய தமிழ்ப்பாசிசத்திலிருந்து தொடங்கி ஐரோப்பியரின் காலனித்துவ, சிங்கள பேரினவாத ஆட்சி முறைகளில் நடந்த ஒருக்கு முறைகளை விளக்கி இன்று முஸ்லீம்கள் தங்கள் சுய நிர்ணய உரிமையை கோரும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளமையை குறிப்பிட்டு தன் பேச்சை முடித்தார்.

அடுத்து “ஊமைகள் பேசுகிறார்கள், குருடர்கள் பார்க்கிறார்கள்.” என்ற தலைப்பில் பின்நவீனத்துவம் பற்றி பேசிய வின்சன்ட்.டி.போல். பின்நவீனத்துவ சிந்தனை முறையில் வளர்ச்சிப் போக்குப்பற்றி விரிவாக விளக்கி விவாதத்தினை ஆரம்பித்து வைத்தார். அசோக்தமிழரசன், ஷோபாசக்தி, ரஞ்சினி போன்றோர் முக்கமான வாதங்களில் ஈடுபட்டனர்.

முதல் நாள் அமர்வின் இறுதி நிகழ்வாக “பின்நவீனத்துவத்தின் அரசியல்” என்று அசோக் உரையாற்றியதைத் தொடர்ந்தும் மீண்டும் “மார்க்ஸிஸ்டுகள்” vs. பின்நவீனத்துவாதிகள் என்பதாக விவாதம் குடு பிடித்தது.

இரண்டாம் நாள் அமர்வில் கலா தனபாலசிங்கம் தலைமையில் புதிய புத்தகங்கள் அறிமுகம் முக்கிய நிகழ்வாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எக்ஸில் வெளியீடான க.கலாமோகனின் “நிஷ்டை” சிறுகதைத்தொகுப்பு வெளியிடுவதற்கு சந்திப்புக்குழுவினர் தயக்கம் காட்டினர். முதல் நாள் அமர்வு போன்றே இதுவும் கலைச்செல்வனால் குழப்பப்படும் என்று பயந்த அவர்கள் ஏனைய புத்தக அறிமுக/விமர்சனங்களுக்கு முன்னிடம் அளித்தனர். இதன்படி அ. முத்துலிங்கத்தின் “வடக்கு வீதி” கருணாகரமூர்த்தியினாலும் நா. கண்ணனின் உதிர் இலைக்காலம் பராவினாலும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

அடுத்து நிஷ்டை வெளியீடுபற்றிப் பேசப்பயந்த சந்திப்பு ஒருங்கிணைப்பாளர் தேனீர் இடைவேளையை அறிவித்து அமர்வினை தற்காலிகமாகக் கலைத்துக்கொண்டார். எப்படியாவது நிஷ்டை வெளியீட்டை தடுத்து விடுவதற்கு முயன்றும் முடியாமையால் இறுதி நேரத்தில் நிஷ்டை சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிட அனுமதி வழங்கப்பட்டது. எனினும் அவையிலிருந்த பட்டநிலை காரணமாக அறிமுக உரைக்குத்தயாராகவிருந்த எக்ஸில் நிறுவனத் தலைவி ஜெபா, சஞ்சிகைத் தொடர்பாளரான இன்பவல்லி (விஜி) இருவரும் மேடைக்குவந்து வெளியிடி அச்சம்கொண்டனர். இதன்பின்பே எம்.ஆர்.ஸ்ராலின் ‘நிஷ்டை’யை வெளியிட்டு உரையாற்றினார். காட்டுமிராண்டித்தனத்தினை வென்று கருத்துச்சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றி இறுதி நிமிடத்தில் இலக்கியச் சந்திப்பு மீண்டும் ஒரு முறை தன்னை உயிர்ப்பித்துக் கொண்டது.

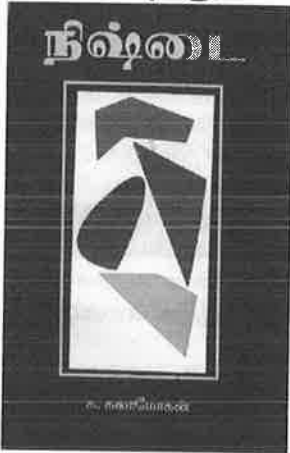
இறுதி நிகழ்வாக ‘பல்மொழி பேசும் நாடுகளில் ஆங்கிலத் திணிப்பு’ எனும் தலைப்பில் அஞ்சலிசுப்தாவும் ஸ்ரீஇன்டர்நெற்றில் தமிழ்’ என்ற கருத்துப்பட சுவாவும் விஞ்ஞானமும் கலைக்குமான வேலைத்திட்டங்கள் எனும் நிகழ்ச்சியினை மணிசுப்புராஜனும் நிகழ்த்தினர்.

எந்த வெளியீடும் அறிமுகமுமின்றி “நாட்டாமை” (விலக்கப்பட்டவைகளின் தொகுப்பு) அமர்வின் புத்தக விற்பனைப்பகுதியில் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

எக்ஸில் வெளியீடு

வெளிவந்து விட்டது

புகலிடத்தின் முத்த எழுத்தாளரான

க.கலாமோகனின் பன்னிரண்டு சிறுகதைகளின் தொகுப்பு

“நிஷ்டை” வெளிவந்து விட்டது.

தொட்புகளுக்கு

EXIL
chez R.INPAVALLI
94.Rue de chapelle
75018 PARIS
FRANCE

JADUMAHI
6.parvatha singa raja street
Tirunelveli Town-627006
Tamil nadu
INDIA

~~முத்தங்களால் ஒரு புகைப்படக் கருவி~~ /d

ஓர் திருவிழாவில் தான் பார்க்கமுடிந்தது / d

அவளிலிருந்து தொடங்குவதா /னி
நானிலிருந்து தொடங்குவதா

~~பார்க்கும்~~ சிக்கிவிட்டது ஆன்மா / d

என்னான்மாவிற்கு எந்தத்தூண்டிலுமில்லை
தூண்டிலேயில்லையென்பதுதான்...

ஒரு முத்தம்கேட்கலாம்போல்
ஏகாந்தத்தில் ஒரு பிறவிநினைவு தூண்டியது
~~சுழுகம்~~ / d

நான் பெண்ணோ அவன் (ஆணோ)
நான் ஆணோ அவள் (பெண்ணோ)
நான் பெண்ணோ அவள் (பெண்ணோ)
நான் ஆணோ அவன் (பெண்ணோ)
நான் ஆணோ அவன் (ஆணோ)

பகிரங்கத்தில் முத்தமிடுவதைத் தடையா செய்கிறது
முத்தமிடுவதைத்தான்...

அவளுக்கும் தோன்றியிருக்கும் ~~என்றே~~ /d
முன்பிறவி நினைவு சொல்லிக்கொண்டது
திருவிழா முடியும் வேளை

அவளும் ஒரு போட்டோ எடுத்துக்கொண்டாள் /னு /ன்
நானும் ஒரு போட்டோ எடுத்துக்கொண்டேன் /d
~~சுண்ணம்~~ எத்தனை நூற்றாண்டுகள் /d|d

31-05-99

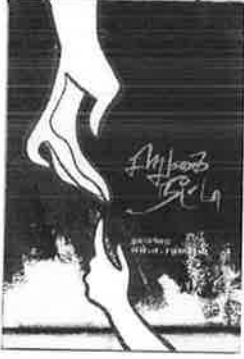
எனது நினைவுகளை மீட்டுத்தந்த Gare du Nord இன் வாடிக்கை Cafe Bar க்கு
நன்றி சொல்லி

-வின் சென்ற்.ச.

தொடர்புக்கு : 'PENKAL SANTHIPPU'
c/o RANJINI
ZIEGELHOF STRASSE 8
8730 UZNACH
SWITZERLAND

புகலிடப் பெண்கள் ஒன்றுசேர்ந்து தமது கருத்துக் களையும் அனுபவங்களையும் பரி
மாறிக் கொள்ளும் ஒரு களமாக 1990 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஜேர்மனியின் வெவ்வேறு
பாகங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் இப் 'பெண்கள் சந்திப்பின்' 18 வது தொடர்
10.07.1999 அன்று சூரிச் (சுவிஸ்) நகரில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டுள்ளது.

“சிறுகை நீட்டி”

ஆசிரியர்: எம். ஏ. ரஹ்மான்
1960-1970 காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட
சிறுகதைகளின் தொகுப்பு
தொடர்புகளுக்கு : மித்ரா வெளியீடு
375-10 ஆற்காடு சாலை
சென்னை-600 024
தமிழ் நாடு

“தமிழீழம்”

தமிழீழ மக்கள் கட்சியின் அரசியல் ஏடு
இதழ்-1/2/3.

மக்கள் அதிகாரம், அரசியலும்
அறநெறியும், பெண் விடுதலை, போரில்
சிறுவர்கள் என செறிவான கட்டுரைகளுடன்...

தொடர்புக்கு: The Editor
BMBox 4002
London, WCIN3XX
United kingdom

வேண்டாததெருவில்
இறங்கி
முல் தின்று கக்குகிறது
நாய் .

நாய் ஏன் முல் தின்றது?

தின்ற முல்
சமியாத பாட்டில்
முரண்டு, எக்காளிந்து, இருமி
கக்குகிறது.

நாய்க்கு ஏன் சமிக்கவில்லை?

மண்கிளாறி
நிழல் சிதைக்கும் கனவில்
உயிர் அழிய மிதிக்கிறது.

முல்லோடு நுரை ஒட்டி
திரள் திரளாய்ச் சிக்கி
ஒற்றைக்காலில் எம்பிக்குதித்து
ஒங்காளித்துக்கக்குவதில்
தொடிகிறது.

நாய்க்கு ஏன் போர்த்தேங்காய்?

சுந்தரமு

வெது ஆண்டில் எக்ஸில் !

EXIL தனது இரண்டாவது ஆண்டில் தடயம் பதிக்கும் இவ்வேளை கடந்த ஓர் ஆண்டில் ஆறு இதழ்களினூடும் புகலிட எழுத்தியக்கத்தில் பேசப்படாத பலவிடயங்கள் பற்றிய விவாதங்களுக்கு அடிகோலிட்டுள்ளது. அராஜகங்களுக்கும் அனைத்து பெருங்கதையாடல்களுக்கும் எதிரான ஓர் நிலை பேனாக்களுக்கு உயிர் கொடுத்துவருகிறது. இரண்டாவது ஆண்டிலிருந்து இதழின் பக்கங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டு கனதியான வடிவில் காலாண்டிதழாகிறது. சஞ்சிகையின் ஓராண்டு பூர்த்தியில் க.கலாமோகனின் முதற்சிறுகதைத் தொகுதியான “நிஷ்டை”யை வெளியிட்டுள்ளதைப்போல் தொடர்ந்தும் நிறுவப்பட்ட புனிதங்களின் பெயரால் மறுக்கப்பட்ட/ மறைக்கப்பட்ட/ இலகுவாய் கண்டு கொள்ளாது விடப்பட்ட தொகுதிகளை வெளியிடுவதே EXIL வெளியீட்டகத்தின் பணியாக அமையும்.

-எக்ஸில் -

லயம் வெளியீடுகள்:

பிரமிள்

பிரமிள் கவிதைகள்	
(தொகுப்பு: காலசுப்பிரமணியம்)	-- 130.00
லங்காபுரிராஜா(கதைகள்)	--15.00
நஷத்ரவாஸி (நாடகம்)	--12.00
விமர்சனாஸ்ரமம்-	--14.00
மீறல்: பிரமிள் சிறப்பிதழ்	--40.00
லயம்: பிரமிள் நினைவிதழ்	--30.00
தியானதாரா(அச்சில்)	--
மார்க்கம் மார்க்கியமும்	--
(பீற்றர் வோர்ஸ்லீ) (அச்சில்)	--
காலசுப்பிரமணியம்	
மேலே சில பறவைகள்	
(கவிதைகள்)	--12.00
நோயல்	
அமைப்பியம்...	
ஒரு வரையறைமுயற்சி	--12.00
விஷ்ணுநாகராஜன்	
மனஉற்று	
சிறுகதைகள்	--15.00
லயம் (தொகுதி)10- 15இதழ்கள் மற்றும் இணைப்பு	
நூல்களின் பைன்ட் வால்யூம்	--150.00
லயம் (இலக்கிய இதழ்)	
சந்தா: 100.00	

* சுமார் பத்துத் தொகுதிகளாக வெளிவரவுள்ள பிரமிள் நூல்களின் முன் வெளியீட்டுத்திட்டத்தில் ரூபா 1000 செலுத்தி பதிவு செய்துகொள்ளலாம். பிரமிள் கவிதைகள் இத்திட்டத்தின் முதல் தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது.

* ரூபாய் 256 விலையுள்ள பிரமிளின் நூல்கள் மொத்தமாக வாங்குவோருக்கு ரூபாய் 200 இற்கு கிடைக்கும்.

லயம் வெளியீடு

எஸ்.விமலா (பதிப்பாளர்)
2,கமலாலயம் வரிசை
கோத்தகிரிசாலை
உதகை-643 002

ஓவியம் : VASSILY KANDINSKY
1866-1944 (Jaune-Rouge-Bleu, 1925)

சிவலோகன்

தமிழ்த்திரைப்படம்

மக்களைப் பொதுவாக 'மக்கள்' என்று
எளிதாகச் சொல்லிவிட்டு விடமுடியாது. தமிழ்த்

ஆரக்க

அறிவினமீது ஓர் அறிக்கை
கவிதைகள்

-நன்றி வரப்பெற்றோம்

அறிவுலகம்

இயல்பானதே. ஆனால் கருத்து
கடந்து பாசிச வாதிகள் பே
மிரட்டல்களில் எம் தோழர்
வேதனையாகவே இருக்க

இணையுயர்ந்து யுக்கிரிசு...
அறிப்புகள்...
புனைபெயர்...
புனைபெயர்...
புனைபெயர்...

மாண்புமிகு மருத்துவ
மாண்புமிகு மருத்துவ
மாண்புமிகு மருத்துவ

தாயிடுபாடு...
தாயிடுபாடு...
தாயிடுபாடு...

JE SIG

EXILE

என்னவாய்தான்
எழுத்து - எழுத்து

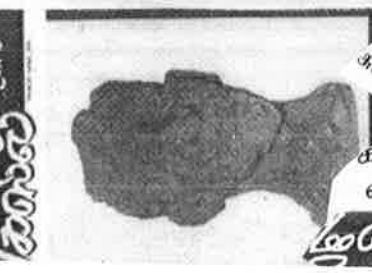
வாய்ப்பு

ஸ்டாலின்

நர்சுரா

எனக்காகக் குடிபெயர்வது?
எனக்காகக் குடிபெயர்வது?
எனக்காகக் குடிபெயர்வது?

கவிதைகள்

மிகப் பெரிய சரிப்பலா...
மிகப் பெரிய சரிப்பலா...
மிகப் பெரிய சரிப்பலா...

MADE IN JAFENA
பனமர் தந்தைகள் மறைத்துவிடுகின்ற போக்கு
என்ற பொருள்களையாடல்கள்

lassablement en v